

3292

ΕΡ1

30 MAI. 1958

ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΝ

Η' ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

10008

PHILADELPHIA

THE UNIVERSITY OF

PHILADELPHIA

LIBRARY

ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΝ

Η' ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟ' Σ

Χ Α Ρ Α Κ Τ Η Ρ .

Δι' εδιδάσκονται οἱ Φιλομαθεῖς, τῷ τάξιν τῆς
 Ἐπιστολῶν πρὸς ὅποιονδήποτε πρόσωπον, μὲ τὰς
 Τίτλους ἐκάσῳ, καὶ τὸν κοινὸν ἔσῳπον, ὡς τῷ
 σήμερον συνηθίζεται. Ἐ'τι καὶ δὲ σώτομος δι-
 δασκαλία πρὸς Μιμήσεως αὐτῶν ἁφόροις ἀδελ-
 φείμασι. Καίτινες κανόνες εἰς Ἐπιστολὰς πρὸς
 Πραγματείας.

Μετὰ Προδίκης Ἰσοεικῆς πληροφορίας περὶ τῆς Ἐκκλησιαστι-
 κῶν Ὁρόνων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ὁμῶ καὶ Χρο-
 νολογίας, Μιθολογίας, καὶ χρησίμων Κανονίων, περὶ τῆς
 Παρχαλίων, καὶ ἄλλων Ἀναγκαιῶν, ὡς ἐν τῷ Πίνακι.
 Οἷς ἐν τέλει προσετέθησαν καὶ δύο Ἐπιστολαί· ἡ μὲν Φει-
 δεῖκε Βασιλέως Περσίας, πρὸς τῷ Αἰκαστειάνῳ Β.
 Αὐτοκρατορέωσαν ἀπασῶν τῆς Ρωσικῶν· ἡ δὲ τῷ Κόμπος
 Σόλμι, πρὸς τὸν Κόμπα Πανίν.

ΤΌΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Νεωστὶ Μετατυπωθῆν, καὶ ἐκ πολλῶν
 σφαλμάτων διορθωθῆν.

α ↓ π ά. Ε'ΝΕΤΙ' Η ΣΙΝ, 1781.

Παρά Νικολάω Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
 CON LICENZA DE' SUPERIORI.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ

ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ

ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ

Ο ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΑΣ.

Τ' ΠΟ' παντός μέρας τῶ ἡ-
 μετέρωμ σιωδρομήτε ἔ ζήτη-
 σις, εἰς κτήσιμ τῆ Ε'πισολι-
 κῆ τέτι χαρακτῆρος, ἐπω-
 φελέστατος, ἔ μόνον τοῖς ἀπαιδάτοις,
 ἀλλὰ ἔ τοῖς κῆ μέτρον πεπαιδάμενοις,
 ἐπροξέμισε απαρίω τῆ τοῖστου Βιβλίου.
 ὡς ε' ἔ εἶδος πολλῶ ἀειθμῶ σωματων
 ὅπῃ προεκδόθησαμ, τὰ μῶ ὀλιγώτατα
 ἐραπελείφθησαμ εἰς τῶ ἐμῶ Τυπο-

γραφίαν . Ο΄θεν μὴ ἄπορῶν , διὰ μὰ
 πληρώσω τὴν προθυμίαν πάντων τῶν ἐ-
 πιζητήτων , ἀπεφάσισα μὰ ἐκδώσω ἐ τέ-
 ταρτον τῆτον τὸν Ἐπιβολικὸν χαρακτῆρα ,
 ἔχι πλέον εἰς εἷς , ἀλλ' εἰς δύο Τόμους ,
 προθέσας εἰς τόπον Δωτέρου Τόμου , ἕ-
 τερον Ἐπιβολάριον , τυπωθεὶ ἐν Λα-
 ψία τῆς Σαξωνίας , ἔχ ἥττορος τιμῆς
 ἐ ἀξίας . Οἱσοὶ ἐγάθησαν τῆς Ρήτορικῆς
 τὰ ἠδύτατα μάρματα , διώαται μὰ ηρωί-
 σον ἐ τὴν γλυκύτητα , τῶν τοιούτων Ἐ-
 πιβολῶν . ἐπειδὴ θέλει εὐροῖν ὄξωρυ-
 μέως ὄλες τῆς πλέον τελεωτέρως Καπό-
 μας , καὶ ἀκρεβεσέρως μεθόδως ὅπῃ πα-
 ρέδωκαμ οἱ ἀρχαῖοι Ἐλλίως εἰς τὰ Μυ-
 σεία τῶν μαθητάομενῶν , τὰς ὁποίας
 ἔχι πάντες ἕως τῶρα ἐγνώρισαν . Καὶ
 δεῖ χάρις τὸ παράπαν τὴν διώαμιν τῆς
 αὐτῶν χάριτος , μεταδιδόμενοι εἰς τὸ ἡ-
 μέτερον κοινὸν ἰδίωμα . ὅτι τὸ διάφορον
 τῆς γλώσσης δεῖ φέρι καμμίαν διαφο-
 ρὰν τῆς διδασκαλίας ἐ εἰσηγήσεως . Δέ-
 ξασθε ἔν πάντες μτ' τῆς αὐτῆς φιλοφρο-

σιώης ἐ ἀγάπης, καθὰ ἐ πρῶτον, ταύ-
τιν τινὸς ὅτι ἐγὼ ἀφορῶν μᾶλλον πρὸς
τὸ καλὸν τῶ ἡμετέρῃ γένει, ἢ εἰς τὸ
ἴδιον συμφέρον, ἤξεδωκα ταύτιν Βίβλον
καὶ ἤδη μετατυπωθεῖσα. Καὶ βεβαιό-
μερος τινὸς πρὸς ὑμᾶς φιλαδελφίᾳ μου,
καὶ ἀμετροῦ προθυμίᾳ, ἐπάχομαι ὑμῶν
παρὰ Θεῶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς ἐπω-
φελέστερα, καὶ τῶ βίβ ὅσα προσφιλήτε
ἐ εὐφηνμα. Εὔρωθε.

Τῷ Φιλομαθεῖ , καὶ φιλαναγνώστῃ
ἀπρωατῇ χαίρειν .

Ε'ΡΜΗΝΕΙΑ Ε'ΠΙΣΤΟΛΗΣ.

Ἡ ἐρωτᾶς νέε φιλομαθέσατε ἀναγνώ-
σα τὸν ἔσῳπον τῆ συγγραφεῖν Ε'πι-
στολάς, εἶναι ὁ πλέα δεινός ἀπὸ ὅ-
λης τῆς ῥητορικῆς τῆς χαρακτῆρας,
διὰ τὴ εἰς τὴν διαφορὰν τῆς ποροσώ-
πων, καὶ τῆς ὕλης λαμβάνει ἡ Ε'πιστολὴ τὸ ἴδιόν
της γῆμα. καὶ ἐπειδὴ ἀπειραις ἐνδέχεται νὰ εἶναι
ἡ ὑπόθεσις καθὼς καὶ τὰ ὑποκείμενα, δεῖ τῆτο ἀπει-
ροι εἶναι καὶ οἱ ἔσῳποι, καὶ τὰ εἶδη τῆς Ε'πιστολῶν,
ἀπὸ τῆς ὁποῖων γηναῖται ἡ δεινότης τῆ Ε'πιστολι-
κῆ χαρακτῆρος. ὅθεν ἐγὼ εἰς τῆτο τὸ ἀτελές ἔρ-
γον δεῖ ὑπολαμβάνω νὰ ἐρμηνεύσω ὅλης τῆς ἔσῳ-
πικῆ τῆς σωθέσεως τῆς Ε'πιστολῶν, ὅτι τῆτο χεδὸν
ἠδελον εἶναι ἀδύνατον. τῆτο μόνον λέγω πῶς κα-
θε Ε'πιστολῆς, ἔῳα εἶναι τὰ πλέον ἐσιώδη χαρα-
κτηριστικά, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει χέος μὲ ὄμμα Λυγ-
κέως νὰ σοχάζεται ὁ φιλόπονος μαθητῆς, δηλο-

νότι, ποῖος γράφει, τί γράφει, καὶ εἰς ποῖον γράφει. Τέτα εἶναι τὰ πλέον ἴδια ὅτε ὡς ἀρχαὶ καὶ ὄροι συστήνεν ὅλον τὸ σῶμα τῆς Ἐπιστολῆς. ἂν ἐπισέλη μέγας, ἢ καὶ ταπεινός, συγγής, ἢ φίλος. ἂν παρακαλῆ, ἢ συμβελόη, ἂν δὲ χαριστῆ, ἢ συχαίρεται, ἂν γράφῃ πρὸς σοφόν, ἢ ἀμαθῆ, πρὸς εὐδοξον, ἢ ἀδοξον, πρὸς δόξου, ἢ ἀγενῆ. Τέταις ἢ φεισασες κάμνεν μεγάλην τὴν διαφορὰν εἰς ταῖς Ἐπιστολαῖς, ὅθεν καὶ χρειάζονται καὶ μεγάλην σόχασιν, εἰς ταῖς ὁποῖαις ὅταν προσέχη ὁ φιλομαθῆς καὶ απειδαῖος μὲ ὅλιω τε τὴν ἐπιμέλειαν ἔχει τὸν ἔσπον, καὶ τὸ γῆμα τῆς Ἐπιστολῆς. Ἐβαλα δὲ φεισοσώτεραν ἐρμηνείαν δὲ φερα φειδαδείγματα Ἐπιστολῶν, ὅχι δὲ νὰ τέρψεν τῆς τελειότερων τὴν ἀκολῶ, ἀμὴ ἂν τύχη πρὸς σαφήνεια ἐκείνων ὅτε ἀκόμι ὡς νεόφυτα βρέφη πιπιλιζεν τὸ νέκτερ τῆς μαθήσεως ὅθεν ἐπρόκεινα καὶ τὴν ἀπλῆν φράσιν δὲ νὰ μὴ προσξνήσω καμμίαν δεινότητα εἰς τὴν ἀδόκιμον διανοίαν τῆς πρωτοπείρων μαθητῶν. ἔθεσα φειπλέον καὶ ταῖς ἀποκρίσεις ἐκάστης Ἐπιστολῆς, δὲ φεισοσώτεραν δὲ χαριστῆσιν, καὶ ἀφέλειαν τῆ ἀπροατῆ. ἔχε ὅμως συγγνώμην εἰς τὴν ἀμεισότητα τῆ συγγραμματος. καὶ λάβε ὡς σημεῖον μιᾶς εἰλικρινῆς ἀγάπης τῆτο τὸ ταπεινὸν ὄπχειρημα τῆς ἐλαχισότητός με, καὶ μὴν ἀποβλέψης εἰς ὅσον ἐτύχαιε νὰ γράψω, μὰ εἰς ὅσον προέρχεται ἀπὸ μέρος τῆς μεγάλης ἀδυναμίας. Ἐρῶσο.

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Περὶ δεσμῶ τῆς Ἐπιστολῆς.	Φύλ.	1
Περὶ ὕλης τῆς αὐτῆς.		2
Περὶ εἶδους, καὶ διαιρέσεως τῆς αὐτῆς.		4
Περὶ Προσμίαις.		4
Περὶ διηγήσεως, καὶ ὀπιλόγου.		6
Περὶ τῶν Θεμάτων τῆς Ἐπιστολῆς.		9
Περὶ φράσεως τῆς Ἐπιστολῆς, καὶ πειθανόπιτος.		29
Περὶ τῶν Γενῶν τῆ Ἐπιστολικῆ χαρακτῆρος.		32

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν Ἐπιστολῶν ὅπῃ ἀνάγονται εἰς τὸ ἐπιδεικτικὸν Γένος.

Κ Ε Φ Λ Α Α΄.

Περὶ τῆ Ἐπαινετικῆς χαρακτῆρος.	35
Παραδείγματα εἰς τὸ το εἶδος.	38
Παράδειγμα εἰς ὑπόκεισιν τῆς ἐπαινετικῆς Ἐπιστολῆς.	21

Κ Ε Φ Α Λ. Β'.

Πεὶ ψευτικῆ χαρακτῆρος.	43
Πεὶ ἀποκρίσεως τῆ ψευτικῆ χαρακτῆρος.	45

Κ Ε Φ Α Λ. Γ'.

Πεὶ Ἐρωτικῆ, ἢ φιλικῆ χαρακτῆρος.	46
Παραδείγματα εἰς τὸ τοῦ εἶδος.	47

Κ Ε Φ Α Λ. Δ'.

Πεὶ Εὐκτικῆ χαρακτῆρος.	51
Παραδείγματα εἰς δὲκτικῶ Ἐπισολῶ.	53
Πεὶ ἀποκρίσεως τῆς δὲκτικῆς Ἐπισολῆς.	55
Παραδείγματα εἰς ἀπόκρισιν.	56

Κ Ε Φ Α Λ. Ε'.

Πεὶ συγχαριστικῆ χαρακτῆρος.	57
Παραδείγματα εἰς τὸ τοῦ εἶδος.	60
Πεὶ ἀποκρίσεως τῆ συγχαριστικῆ τύπε.	62
Παραδείγματα εἰς τὸν τὸν τύπον.	63
Παράδειγμα εἰς ἀπόκρισιν ἀρχιερέως.	63

Κ Ε Φ Α Λ. Σ'.

Πεὶ πωθασικῆ, ἢ πτωτικῆ χαρακτῆρος.	64
-------------------------------------	----

Κ Ε Φ Α Λ. Ζ'.

Πεὶ εἰρωνικῆ χαρακτῆρος.	65
Παράδειγμα εἰρωνικόν.	67
Πεὶ ἀποκρίσεως πρὸς τὸν σκωπτικόν χαρακτ.	69

Κ Ε Φ Α Λ. Η'.

Πεὶ ἀχαριστικῆ χαρακτῆρος.	70
----------------------------	----

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν Ἐπισολῶν ὅπῃ ἀνάγονται
εἰς τὸ συμβεβηθικὸν Γένος.

Κ Ε Φ Α' Λ. Α'.

Περὶ προξεπτικῆ χαρακτῆρος.	71
Παράδειγμα προξεπτικόν.	73
Ἀπόκρσεις πρὸς τὸν προξεπτικόν.	74
Ἀπόκρσεις ὑποφατική.	75
Ἀπόκρσεις καταφατική.	76

Κ Ε Φ Α' Λ. Β'.

Περὶ ὑποξεπτικῆ χαρακτῆρος.	77
-----------------------------	----

Κ Ε Φ Α' Λ. Γ'.

Περὶ ᾠδαμυθιτικῆ χαρακτῆρος.	79
Παράδειγματα ᾠδαμυθιτικά.	84
Περὶ ὑποκείσεως τῶ ᾠδαμυθιτικῆ χαρακτῆρος.	86
Παράδειγματα εἰς ὑποκείσειν.	87

Κ Ε Φ Α' Λ. Δ'.

Περὶ αἰτιτικῆ χαρακτῆρος.	90
Παράδειγματα εἰς τῆτον τὸν χαρακτῆρα.	92
Περὶ ὑποκείσεως πρὸς τὴν αἰτιτικὴν Ἐπισ.	95
Παράδειγματα εἰς ὑποκείσειν.	98

Κ Ε Φ Α Λ. Ε΄.

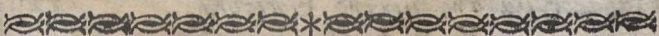
Περὶ συσατικῆς χαρακτῆρος.	101
Ἐπισολὴ συσατικὴ, καὶ αἰπτικὴ.	103
Ἐτέρα ᾠδαδείγματα εἰς μόνω συσατικῶ.	104
Περὶ ὑποκείσεως τῆς συσατικῆς Ἐπισ.	106
Παράδειγμα κατ' ἑαδικόν.	106
Ἐτερον ᾠδαδείγμα ὡς ἐκ προσώπου τῆ σιωπασ- μῆς.	108

Κ Ε Φ Α Λ. Σ΄.

Περὶ Ἐπισολῆς εἰδήσεως.	109
Περὶ ὑποκείσεως τῆς αὐτῆς, καὶ ᾠδαδείγματα.	110

Κ Ε Φ Α Λ. Ζ΄.

Περὶ Ἐπισολῆς Δώρε.	112
Περὶ ὑποκείσεως τῆς αὐτῆς.	113
Παράδειγμα εἰς προσφορᾷ δώρε, καὶ ἀπόκεισις δ' ἁχεισηείος.	114. 115

Μ Ε Ρ Ο Σ Τ Ρ Ι Τ Ο Ν.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν Ἐπισολῶν ὅπῃ ἀνάγονται
εἰς τὸ Δικανικὸν Γένος.

Κ Ε Φ Α Λ. Α΄.

Περὶ κατηγορητικῆς χαρακτῆρος.	116
Παράδειγμα.	119

	Κ Ε Φ Α Λ. Β΄.	
Περὶ ἀπολογητικῆς χαρακτῆρος.		120
	Κ Ε Φ Α Λ. Γ΄.	
Περὶ ὀνειδιστικῆς χαρακτῆρος.		122
Παράδειγμα.		123
	Κ Ε Φ Α Λ. Δ΄.	
Περὶ μεμπτικῆς χαρακτῆρος.		124
	Κ Ε Φ Α Λ. Ε΄.	
Περὶ ἀπειλητικῆς χαρακτῆρος.		129
	Κ Ε Φ Α Λ. ς΄.	
Περὶ προφασιστικῆς χαρακτῆρος.		126
	Κ Ε Φ Α Λ. Ζ΄.	
Περὶ ὀνσατικῆς, ὅς τις ἢ ἀξιωματικὸς χαρακτῆρ λέγεται.		128
	Κ Ε Φ Α Λ. Η΄.	
Περὶ μικτῆς χαρακτῆρος.		129
Παράδειγμα τῆς μικτῆς Ἐπιστολῆς,		129
	Κ Ε Φ Α Λ. Θ΄.	
Περὶ Διτυμηματικῆς, ἢτοι ἰσοεικῆς χαρακτ.		130
Παράδειγμα ἰσοεικῆς Ἐπιστολῆς ἀπὸ τὰς ὀκτώ πεντάσεις.		131
Ἔτερον παράδειγμα ἀπὸ τὰς δέκα κατηγορίας τῆ Ἀριστοτέλους.		133
	Κ Ε Φ Α Λ. Ι΄.	
Περὶ λακωνικῆς χαρακτῆρος.		135
Παραδείγματα τῆς λακωνικῆς χαρακτῆρ.		137

Κ Ε Φ Α Λ . Ι Α ' .

Περὶ ἀφιερωτικῆς χαρακτῆρος .	139
Παράδειγμα .	141

Μ Ε Ρ Ο Σ Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ο Ν .

Διδασκαλία θεῆ μιμήσεως .	146
Τρόπος δὲ νὰ μιμῶνται καλῶς, καὶ πρῶτον θεῆ καὶ ἐλαττωμάτων .	152
Κανόνες ὅπως πρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς μίμη- σιν .	155

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α Τ Α

Εἰς δέφορα εἶδη Ἐπισολῶν .

Εἰς Ἐπισολαῖς συγχαριστικαῖς .

Ἐπισολὴ εἰς ἀναβιβασμὸν Πατριάρχου .	159
Ἐἰς ἀναβιβασμὸν ἐκάστης ἀξίας .	160
Ἐτέρα εἰς ὑπανδρείαν .	167
Ἐτέρα εἰς Μητροπολίτην .	162
Ἐτέρα εἰς γύννησιν Ἰῆ .	163
Ἐτέρα εἰς ἀνδρωπὸν ὅπως ὀφείδει εἰς τὴν πατρ .	164
Ἐτέρα θεοδείγματα εἰς μόνον τὴν ἀρχὴν τῆς Ἐπισολῆς . καὶ πρῶτον εἰς χαρὰν Γάμων .	165
Ἐτέρα εἰς χαρὰν Γεννηθῶν .	166
Ἐτέρα εἰς ἀξίαν .	167

Ἐπερα εἰς Ἀπόλαυσιν ὑγείας.	168
Ἐπερον ᾠδήδειγμα ὁλόκληρον εἰς ἀξίαν.	169
Ἀπόκρσεις εἰς Ἐπισολὰς συγχαριστικάς.	170
Ἐπισολαὶ εἰς καλαῖς ἑορταῖς.	171
Ἐπισολαὶ εἰδήσεως.	173
Ἐπισολαὶ συσατικάι.	175
Ἀπόκρσεις εἰς τὰς συσατικάς Ἐπισολὰς.	178
Ἐπισολαὶ ᾠδαμυθητικάι.	180
Ἐπισολαὶ φιλικαί.	183
Ἐπισολαὶ εὐχαριστικάι.	186
Κανόνες εἰς Ἐπισολὰς παραγματείας.	187
Ἐπισολαὶ παραγματείας.	192
Ἐπισολή, μετὶ τῷ ὁποίῳ σωφοφείει τις πόλι- τζαν δε μεξήτῃ ὅπῃ ἔδωκεν.	204
Ἀπόκρσεις αὐτῆς.	204
Ἐπισολή εἰδήσεως πρὸς φίλον δε πόλιτζαν ἀπὸ με- ξήτῃ ὅπῃ τὸν κάμνει νὰ πληρώσῃ.	205
Ἀπόκρσεις αὐτῆς.	205
Παράδειγμα πόλιτζας.	206
Ἐπισολὴ Φριδερίκου Μεγάλου Βασιλέως Πρωσ- σίας.	210
Ὁ Κόμης Σόλμι πρέσβυς πρὸς Βασιλέως.	214

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΣ
ΧΑΡΑΚΤΗΡ,
Η' ΓΟΥΝ

Μέθοδος πρόχειρος, δι' ἧς ἐρμηνεύεται ὁ ἔσος
πῶς νὰ σιωθῆτεν μὲ καλῶ τάξιν, καὶ τεχνι-
κῶς τὰς Ἐπιστολάς οἱ Φιλομαθεῖς.

Περὶ Ὁρισμῶ, Ἰσθῆ, Εἶδος, ἔ Διαρέσεως
τῶ μερῶν τῆς Ἐπιστολῆς.

(ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.)

Ἐπιστολή εἶναι μία συντόμος καὶ βρα-
χεῖα διάλεξις γραπτῆ εἰς ἀνθρώπον
ὑπόντα, εἴτε πρὸς ἐχθρὸν, εἴτε πρὸς
φίλον. ὅθεν καὶ πρὸς τὴν Ἐπιστέλλω
ρήματος ἀνομάσθη. Δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, καὶ οἱ
τῶ Σοφῶν παλαιοὶ τὴν Ἐπιστολῶν ἐφέρεμα
ὑπερόησαν· ἐπειδὴ τὰς ὑπόντας ὡς παρόντας ἀ-
ποδείχνει, καὶ ἐκείνας τὰς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι

δεῖν εἶναι γνώριμοι εἰς ἡμᾶς, προσφιλεῖς καὶ γνω-
 εῖμες κατασπλάζει. Λέγεται λοιπὸν ἡ Ἐπιστο-
 λή, σωτομος καὶ βραχεῖα δὲ λέξις, διατὶ εἴδεται
 διὰ τῆς γραφοντος εἰς τὸν ἀγαγνώσκοντα, καὶ τὰ ἀδη-
 λα τῆς ψυχῆς νοήματα, φέρεται εἰς τὸν νῦν τῆς ἀ-
 πόντος προσώπου ἐν σωτομῖα. καὶ λέγω ἐν σω-
 τομῖα, διατὶ ἀνίσως καὶ ἡ Ἐπιστολή ὑπερβαίνει
 τὸ μέτρον τῆς ἀρέπαντος, δεῖν εἶναι πλέον Ἐπιστολή,
 ἀλλὰ λόγος ἐκτεταμένος. Λέγεται ἀκόμι γραπτή,
 καὶ εἰς ἀνθρώπον δόνοντα, πρὸς διαφορὰν τῆς φωνη-
 τικῆς, καὶ ποροφορικῆς διαλέξεως, ἡ ὁποία ὀμιλεῖ
 ἀμέσως εἰς τὰ ὧσα τῆ παρόντος προσώπου. ἐκεῖ
 ὅπῃ ἡ γραπτή ὀμιλεῖ ἐμμέσως εἰς τὸν νοῦν τῆ
 δόνοντος προσώπου δὲ μίση τῶν ὀμμάτων, καὶ κά-
 νει τὰ νοήματά μας νὰ ἔχουσιν διὰ μίαν χώραν
 εἰς ἄλλω εἰς διάφορα δόνοντα ὑποκείμενα. Παρα-
 δείγματος χάριν, ὁ Σπυρίδων ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν
 Βενετίαν δὲ μίση μιᾶς Ἐπιστολῆς φανερώσει τὴν
 γνώμην τῆ εἰς τὸν Πέτρον ὅπῃ δίδεσκειται εἰς Κερ-
 κύραν. Γίνεται ἡ Ἐπιστολή καὶ εἰς ἀνθρώπον πα-
 ρόντα. ὅταν γραφομένη δηλονότι εἰς Κεῖτλῶ, εἰς τὸν
 ὁποῖον παρρησιαζόμενοι, δὲ ἀμάθειαν ἢ καὶ δει-
 λίαν δεῖν δωάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν ὑπὸ τῆς
 με καλῶ ποροφορῶν τὸ δίκαιόν μας.

(Ἦ ἡ τῆς Ἐπιστολῆς.)

Ἡ Ἐπιστολή πάντοτε πρὸς νέων παραγμάτων δια-
 λαμβάνει. ὅθεν ἡ Ἦ τῆς Ἐπιστολῆς εἶναι τὰ

πάντα, κὶ διαλαμβάνει θεὸς πάντων τῶν ὄντων, κὶ θεὸς παντὸς διαλέγεται πράγματος, τῶν τε ἐνεσώτων, παρεληλυθότων, κὶ μελλόντων, ὡσαύτῃ καὶ ἡ ὕλη τῆς Ρῆτορικῆς. διαφέρει ὅμως ἡ μία ὕλη τῆς ἄλλης, ἐπεὶδὴ ἡ τῆς Ρῆτορικῆς ὕλη μακρῶς τὸς λόγους. ἡ δὲ τῆς Ἐπισολῆς σμικρῶς. Ἀποδίδεται λοιπὸν ἡ τῆς Ἐπισολῆς ὕλη ὡς κὶ ἡ ὕλη τῆς Ρῆτορικῆς, ἢ εἰς ἀγαθὰ τὰ σώματος ὅϊον εἰς ὑγείαν, ῥώσιν, ὠραιότητα, τάχος, ῥώμην, κὶ χαρὰν. ἢ εἰς τὰ ἐναντία τῶν. ἢ ἀρμόζει ἡ αὐτὴ ὕλη εἰς ἀγαθὰ τῆς τύχης, ἢ γὰρ εἰς τὰ ἔκτος, κὶ τῶν ἐναντίων. δηλονότι τιμῆς, κὶ ἀτιμίας, πλεῖτε, καὶ πτωχείας, ὑποκτημάτων, κὶ ὑπερημάτων, χάριτας, κὶ ἀχαρείας, φιλίας, κὶ ἔχθρας, μάχης, κὶ εἰρήνης, δὴφηνίας, ἢ δυσφηνίας, συγγρηίας κὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ ἀρμόζει εἰς τὰ τῆς ψυχῆς. ὅϊον ὡς θεὸς ἐλπίδος, κὶ ἀπελπισίας, φόβου κὶ ἀφοβίας, κὶ τῶν ἐτέρων παθῶν, ἢ εἰς τὰς νοητικὰς ἀρετὰς, εἴτε ἐλαττώματα, ὡς σοφίας κὶ ἀμαθείας, ὑψηλόπυτος νοός, ἢ ταπεινόπυτος, καὶ τῶν λοιπῶν. ἢ θεὸς τὰς ἠθικὰς, ὡς σωφροσύνης, ἀνδρείας, δικαιοσύνης, φρονήσεως, κὶ τέλος ἀνδρείων ἔργων, κὶ ἀτίμων πράξεων.

(Εἶδος τῆς Ἐπισολῆς.)

Τὸ εἶδος τῆς Ἐπισολῆς εἶναι ἡ ἐδική της σωφροσύνη, κὶ πλοκή, ἢ ὅποια ὑφίσταται εἰς τὸ τεχνικόν, κὶ σαφὲς εἰς ὅλα, κατὰ τὸ πρᾶγμα καθ' ὃ ὀπίσθηλον, μερικὸν δηλονότι, κὶ καθόλου.

(Διαίρεσις τῆς Ἐπιστολῆς .)

Διὰ τὰ χηματαῖν λοιπὸν ἡ Ἐπιστολή, καὶ τὰ λάβη εὐτακτοῦ εἶδος πρέπει τὰ διαίρεται εἰς πέντε μέρη . ἦγουσι εἰς Χαιρετισμὸν , εἰς Προίμιον , Διήγησιν , Ἐπίλογον , καὶ Προσαγγελίαν υἰείας, ἢ ἄτυχίας, καὶ τῆς ἐξῆς .

Ὁ χαιρετισμὸς γίνεται εἰς ἐκεῖνα τὰ λόγια ὅπερ βαίνονται εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κόλας . ἡ δαδείγματος χάριν, αἰσῶσι καὶ εἶναι Μηροπολίτης . Πανιερώτατε καὶ Θεοσφόβλιτε Μηροπολίτα τῆς ἀγιοπάτης Μηροπόλεως, καὶ τὰ ἐξῆς . εἰς Γεροδιδάσκαλον . Σοφώτατε καὶ λογιώτατε Γεροδιδάσκαλε . ὁμοίως καὶ ὅτι τῆς ἄλλων . καθὼς θέλωμεν ἰδεῖ ἔμπροσθεν, εἴθε θέλω ὑποσφάσει τὴν τίτλους τὴν καθευός . Οἱ παλαιοὶ Ἐπὶλλωσι, ὁμοίως καὶ οἱ αὐτῆς ἀκόλαθοι ἀρχίζαν τὸν χαιρετισμὸν μετὰ πῶσιν δοτικῶν, καὶ μετὰ τὸ χαίρειν . ὡς ὁ Ἰσωκράτης, Φιλίππῳ Μακεδόνων βασιλεῖ, χαίρειν . ἢ μετὰ τὸ εὐφράττειν, ὡς ὁ Πλάτων . ἢ μετὰ τὸ ὑγιαίνειν ὡς οἱ ὅτι Πυθαγόραν . Τινὲς δὲ καὶ τὸ εὐδύχειν λέγουσιν, ὡς ὁ Ἐπίκουρος . Ἀλλ' οἱ Νεώτεροι εἰς τὰ παράγματα νεωτερίζοντες καὶ τῆς Ἰταλῶν τὴν τάξιν ἀκολουθεῖντες, μετὰ τὴν παρέπεσαν τιμῶν τῆς ἀξίας τὴν προσώπων ἀρχίζαν τὸν χαιρετισμὸν .

(Προίμιον .)

Τὸ Προίμιον τῆς Ἐπιστολῆς γίνεται εἰς μερικὰ λόγια, μετὰ τὰ ὅποια ζητῶμεν τὰ κερδήσασιν

τῷ ἀγάπῳ τῷ ὑποκειμένῳ, πρὸς τὸ ὁποῖον γρά-
 φομεν. λόγῳ χάρις. Καταπολλὰ ἐγὼ ἠξίω
 πῶς ἴδιον τῆς ἐμοῦτε ἀγαθωσύνης σε εἶναι εἰς τὸ
 νὰ παρηγορᾷς τῆς ἄλλων τὰς θλίψεις. Τὸ ὅμως
 τὸ Προοίμιον φαίνεται εἰς πολλὰς νὰ εἶναι πλέον
 δύσκολον, ὡδὲ ὅλον τὸ ἐπίλοιπον σῶμα τῆς Ἐπι-
 σολῆς. Διατὶ ταῖς πλεονάζουσιν φοραῖς ἡ Ἐπισολὴ
 ποσομιάζεται ἀπὸ κεκομμένης περὶ ὁδοῦ. Δὲ τὸ
 εἰς τῷ ἀρχῷ πρέπει ἡ περὶ ὁδοῦ νὰ ἔχη ὅπως ἀπο-
 νεμτικῶς εἰς τῷ ἀξίῳ τῷ ὑποκειμένῳ ὅπως γράφει.
 οἶον, Ἡ παρῶσα Ἐπισολὴ μὲν θέλει ὡδὲ κενή-
 σει τῷ ἀγάπῳ σε, νὰ ἐξαπλώσῃ πρὸς ἐμὲ
 τὰ τίμια τῆς προσάγματα, Δὲ νὰ κὶ τὰ ἐξῆς.
 Ἡ σε σέλλω τῷ παρῶσαν, εἰς μαρτύριον τῆς
 ἐμῆς πρὸς σε φιλίας, κὶ μνήμης. Ἡ μὲ εἶ-
 ναι πολλὰ δύσκολον, νὰ μὴ ἐδουμηθῶ εἰς
 ἀλλοῦς προσώπῳ τῆς τάξεώς σε. Ἡ νὰ ἀγαπᾷ
 τινὰς χωρὶς νὰ ἀπαγαπᾶται, εἶναι νὰ ζῆ εἰς
 τὸν τὸν Κόσμον χωρὶς καμμίαν ἐλπίδα. Δὲ
 τὸ ἐγὼ ζῶντας μὲ τέτοιον φόβον, βιάζομαι νὰ
 σαῶ σημεῖωσά Δὲ τῆς παρῶσης, καὶ τὰ ἐξῆς.
 Ἡ ἡ τιμὴ τῆς σῆς πρὸς ἐμὲ φιλίας, μὲ
 εἶναι τόσον προσφιλῆς, ὅπως δὴν ἠμπορῶ νὰ τὴν
 διατηρήσω, ὡδὲ μὲ τὸ μέσον τῆς ἐμῆς πρὸς σε
 δελείας, κὶ ὑπακοῆς. ὅθεν, κὶ τὰ ἐξῆς.

(Διήγησις τῆς Ἐπισολῆς.)

Ἡ διήγησις τῆς Ἐπισολῆς ἴσεται εἰς τὸ νὰ

ἔξαπλώσῃ μὲ σωτηρίαν ἢ σαφύειαν τῷ γνώμῳ
 τε, ἢ τῷ ἐπιθυμῶν τε, ἢ καὶ τῷ χρείαν τε.
 „ λόγῳ χάειν. Παρακαλῶ τῷ ἀγαθοσώλῳ τῆς
 ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος νὰ μὴ ἀποσραφῇ εἰς τὸ
 νὰ μὲ τιμήσῃ μὲ ἐκεῖνο τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον
 καταπολλὰ μὲ εἶναι χρεαζόμενον. Ἡ ἄπο τὴν με-
 γάλῳ ἀνάγκῳ, εἰς τῷ ὁποῖαν δέρισκομαι,
 δεῦν ἡμπορεῖ νὰ μὲ ἐλδιδερώσῃ, ὡδὲ ἡ δυνατῆ
 προσασίας, μὲ τῷ ὁποῖαν συσαίνωντάς με εἰς τὸν
 ὀδεῖνα. ἢ ὡδὲ τῷ ἄλλων ὁμοῖως.

(Ἐπίλογος.)

Οἱ Ἐπίλογος τῆς Ἐπιστολῆς ὡρέπει νὰ εἶναι
 καὶ τῆς Νεωτέρας πολλὰ τεχνικός, καὶ δεῦν τῷτο εἰς
 κάθε ἀνθρώπον δεῦν εἶναι τόσον εὐκόλος. ὅθεν
 θέλωντας ὁ γράφων νὰ φανερώσῃ πῶς εἶναι δὺχάει-
 σος, ἢ τάζωντας τῷ ἐδικύῳ τε ἀπαπόκεισιν. τῷ-
 το γίνεται μὲ ὀλίγα δὺγῆ λόγια, καὶ τῷ τά-
 ξιν καὶ τὸν βαθμὸν τῆ ὑποκειμῆς ὅτῃ γράφει.
 λόγῳ χάειν. ἀνίσως καὶ τὸ ὑποκείμενον εἶναι μεγά-
 „ λης ἀξίας λέγει. Θέλω γράφει, καὶ ἐπαρεδμή-
 „ σει τῷτῳ τῷ χάειν, ἢ τῷτῳ τῷ δεργεσίαν
 „ ὁμῆ μὲ τόσαις ἄλλαις ἀναείδμηται, δεῦν ταῖς
 „ ὁποῖαις ὁμολογῆμαι ὑπόχρεως εἰς τῷ ἀσύγκρι-
 „ τον ἀγαθοσώλῳ τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος.
 „ καὶ τὰ ὁμοῖα. Ἀνίσως καὶ γράφει εἰς ἀνθρώπον
 τάξεως κοινῆς, λέγει. δεῦν θέλω λείφει νὰ εἶμαι
 „ δὺχάειτος εἰς τῷ δὺγνείαν σῃ, ἢ εἰς τῷ ἐδι-

„ κλύσθ ἀγάπῳ, εἰς κάθε καιρὸν, καὶ ἀφορμῳ
 „ ὅπῃ ἠθέλες εὐχαρισθῆναι τὰ μὲ προσάξῃς, ἢ ἠ-
 θελε σὲ ἀρέσῃ τὰ μὲ προσάξῃς.

Ἡ ἠθέλες εὐχαρισθῆναι, ἢ ἠθέλε σὲ ἀρέσῃ εἶ-
 πα, καὶ ὄχι ἠθέλες καταδεχθῆναι. διατὶ ὁμιλῶντας
 μὲ κατώτερόν τε, δεῦν πρέπει ὁ χεράφον τὰ ταπεινώ-
 νεται, ἕτε τὰ ἀρειῶν καὶ τὰ δὲτελίζη τὸν βαθμόν
 τε καὶ χαρακτῆρα τε ὧν ἀρχων, ἢ ἱερδῆς.

Ἡ προσαγγελία τῆς υἰείας, ἢ δὲτυχίας, καὶ
 ἠδὲ ἐξῆς, ἵσταται εἰς τῆς τῆς λόγους. καὶ χαιρετῆ
 τῆς σε, προμικυῶσθ κάθε δὲτυχίαν. ἢ μὲ ταπει-
 νῶμε προσκινῶσιν βεβαιῶμαι. ἢ ὅπῃ θυμῶντας
 τέλος πάντων τῶ χεράν τῆς πατεικῆς σε δὲλογίας
 θέλω ὁμολογεῖμαι. Ἡ ἀφιερῶμερος εἰς κάθε τι-
 μίαν τῆς προσαγῆν θέλει δὲείσκομαι πάντοτε ἕτοι-
 μος ὡς ἱποχεράφομαι ἢ καὶ λοιπὸν συσαίνωντας
 ἐγὼ τὸν ἑμαυτὸν με εἰς τῆς ἀγίας σε δὲχάς. ἢ, φι-
 λῶσθ τῶ δεξιῶν, ἢ τὸ ἀκρον τῆ ἱματίς κατα-
 σπάζομαι. ἢ τῆς κῆρῳ. ἢ, δὲτὰ τὰ λέγωμαι μὲ
 δὲίκαιον τῆς σῆς, καὶ τὰ ἐξῆς. Οἱ παλαιοὶ ὅμως
 Εἰπῶμες ἐσφράγιζον τῶ Εἰπισολῶ δὲτὰ τῆ ἐρ-
 ρῶδε, καὶ ἐρρῶσο. μερικαῖς φοραῖς δὲ ἕβανον καὶ τὸ
 χεάρειν. καὶ τὸ δὲτυχεῖτε ἕλεγον, καὶ δὲτύχει, ὡς
 Δημοδοῦνης, καὶ Πλάτων. Προδέτω καὶ ἄλλα με-
 ρικὰ πῶδεδείγματα δὲτὰ πλέον δὲκολίαν ἠδὲ ἀρχα-
 „ εἰῶν εἰς ἄλλον ἕξοπον. οἶον. ἠθελα λοιπὸν ἢ
 „ δὲπόδειξες ὅπῃ δὲτὰ τῆς παρεῖσης σε ἕκαμα, τὰ

„ ἐμεταβάλλοντο εἰς ᾠρᾶς, δεῖ νὰ μὴ μείνῃ μα-
 „ ταία ἢ τιμὴ ὅπῃ ἔχω νὰ ὁμολογῆμαι. Ἡ,
 „ ὅθεν ἢ ᾠρᾶς δεῖλω φανερώσει πῶς εἰς ὁ-
 „ ποιον ὄρεθῶ τόπον, δεῖλω ἔχει τὴν καύχι-
 „ σιν νὰ βεβαιῆμαι. Ἡ ἔγὼ δεῖλω ὁμολο-
 „ γῆμαι ὀτυχίης, ἀνίσως δεῖνω ζῶ τῆς σῆς, καὶ
 „ τὰ ἐξῆς. Ἡ δεῖλω, ὅτι ἢ καρδία μου νὰ ἀνά-
 „ πτη πάντα εἰς τὴν ἀγάπῃ σου, καὶ τὸ σῶμα μου
 „ νὰ εἶναι πάντα ἀνοικτὸν δεῖνω νὰ λέγωμαι. Ἡ
 „ ὅλη ἢ δόξα μου σέκεται εἰς τὸ νὰ ὁμολογῆμαι
 „ πάντοτε τῆς ὑμετέρας. Ἡ, ἀγάπα λοιπὸν ἐκεί-
 „ νον, ὅπῃ δεῖνω ζῆ, ᾠδὲ δεῖνω νὰ κηρύττῃ εἰς κά-
 „ θε καιρὸν πῶς εἶναι δῆλος τῆς σῆς. Μὲ τέτοιον
 „ τρόπον δυνάται καθείας νὰ σιωδέτη Ἐπιστολᾶς.
 Ἡ φρόνησις ὅμως τῆ καθένος εἰς ὅλα τὰ ἐλλεί-
 „ ποντα ἄς ἀναπληροῖ. μάλιστα ἀφίνω εἰς τὴν ἐμπει-
 „ ρίαν τῆς διδασκάλων νὰ ἀναπληρώσῃν εἰς τὰς αὐτῶ
 „ μαθηταῖς τὰ ἑδικά μου ἐλλείποντα.

Πρέπει ἀκόμι νὰ σημειώσωμεν, πῶς εἰς τὴν
 Ἐπιγραφῇ τῆς Ἐπιστολῆς ὅπῃ γίνεται ἔξωθεν,
 δεῖνω πρέπει τινὰς νὰ γράφῃ, Πάτερ, ἢ Μῆτερ,
 ἢ ἀδελφὲ, ἢ ἀδελφὴ, ἢ ἄλλον τί ὄνομα ὅπῃ νὰ
 φανερώῃ συγγείαν εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ γράφει. διατί
 δεῖνω πρέπει νὰ γίνεται γινωσὸς εἰς τὰς ἄλλας ἐκεῖνος
 ὅπῃ γράφει δεῖνω μίση τοιαῦτα ὀνόματα. ἔσονται καὶ
 μὲ τὸ νὰ βαιῶνται τέτοια ὀνόματα, δεῖλει κινήσῃν
 τὴν ᾠδὲργίαν εἰς κάποιος νὰ ἀνοίγῃν ταῖς Ἐπι-

ῥολαῖς, ἢ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰ γραφόμῃνα. ἀγκαλὰ ὅσοι τέτοιον ἀπορεπὲς ἔργον πράττουσιν, εἶναι ἀφωρτισμένοι ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅταν θέλῃς νὰ γράψῃς Ἐπιστολὴν εἰς ὑποκείμενα δὲλφῃ ἢ εὐδοξία, τὸν τίτλον, ἦκν τὸν χαριτισμὸν τὸν βαίνει εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Κόλας κατὰ τὴν προοίτια. τὴν δὲ ὑπογραφήν σου τὴν βαίνει εἰς τὸ ἄκρον ἢ ἔχατον τῆ τέλους τῆς κόλας. ἢ τῆτο γίνεται διὰ νὰ δείξῃς τὸ σέβας ἢ τιμὴν ὅπῃ προσφέρεις εἰς τὸ ὑποκείμενον ὅπῃ γράφεις. Παραδείγματος χάριν.

Τῆς ὑμετέρας Ἐκκλησίας.

Ταπεινὸς ἢ ὑπόχρεως δῆλος. (ὁ Δεῖνα.)

Ἡ ἀρχὴ τῆς Ἐπιστολῆς ὅταν γράφῃς εἰς ὑποκείμενα μεγάλα, πρέπει νὰ εἶναι δύο ἀράδαις ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῆς κόλας, ἢ τὴν ἀναλογίαν, καὶ μέξον τῆ χαρτίς ὅπῃ ἠθελες δελεῖσθῃ, ἢ πρέπει νὰ ἀφήσῃς τὸ ὀλιγώτερον τέσσαρα δάκτυλα χαρτί ἄσπρον ἀνάθον.

Πεὶ τῆς Περιόδου τῆς Ἐπιστολῆς.

Ὅλαις ἢ Ἐπιστολαῖς (ἐξαιρῶντας ταῖς διηγηματικαῖς, ὅ,τι λογῆς εἶναι ἐκείναις τῆς παραγματολόγῃς, καὶ ταῖς περιγραφικαῖς, ὅ,τι λογῆς εἶναι τῆς ἰστορικῆς) ὅλαις ἢ ἄλλαις λέγω ἐκτείνονται εἰς τέσσαρας Περιόδους, ἀγκαλὰ ἢ ἡ τετάρτη Περίοδος σιωπῆζει νὰ τελειώῃ ἢ τῆς Γαλλῆς ἐν σιωπῆ. εἰς τὴν πρώτῃν Περίοδον γρά-

φεται ἢ ὑπόθεσις. Εἰς τὴν δευτέραν ἀδακαλέμην
 νὰ ἤθελεν ὑποδεχθῆ με ἀγάπῃ, ἢ ἀχαριστῆ.
 εἰς τὴν τρίτῃ ἱκετεύω, καὶ ἀδακαλέμην ἀμοι-
 βαίας προσαγᾶς. καὶ εἰς τὴν τέταρτῃ χαιρετῆμην.

Διὰ νὰ διολυῶ λοιπὸν τὴν ἀρχὴν τῆς Ἐπι-
 σολῆς ὅπῃ ἴσεται εἰς τὴν πρώτῃ Περίοδον, ἔξω
 ἀπὸ διαφορὰς ὅρας ὅπῃ ἐδῶ ὑπογράνω πρὸς χῆσιν
 ἢ ἀρχαίων φιλομαθῶν, σημειῶνω, πῶς καθέ-
 νας ὅπῃ γράφει Ἐπιστολῶν πρέπει εἰς τὴν ἀρχὴν
 τῆς νὰ θεωρῆ τέσσαρα πράγματα, ἦγεν τὴν ἀρ-
 χὴν ἐξ ἑ, ὅπῃ εἶναι ὁ γράφων, καὶ τὸν ὄρον πρὸς
 ὃν, ὅπῃ εἶναι εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ γράφει. τὸ ὀργανι-
 κὸν αἴτιον, καὶ τὸ αἰτιῶδες. Παραδείγματος χά-
 ριν, ἄς ὑποθέσωμεν πῶς ἔχομεν νὰ κάμωμεν
 μίαν Ἐπιστολὴν, δ'χόμενοι ταῖς καλαῖς ἐορταῖς,
 εἰς τὸτο ἔχομεν νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ἀρχὴν ἐξ ἑ,
 ἦγεν τὸ ἴδιον ὑποκείμενον ὅπῃ γράφει. καὶ κατὰ ἀνα-
 λογίαν τῆς ταξείως τε, καὶ τῆ βαθμῆς τε, ἄς εὐρώσῃ
 ὅλας ἐκεῖνας τὰς ὅρας, καὶ λέξεις, ὅπῃ ἠμποροῦν νὰ
 εἶναι εἰς αὐτὸν ἴδιοι, καὶ ἀρμόζοντες· καθὼς εἶναι
 οἱ κάποθεν.

Ἡ δὲ ἀγάπη.

Ἡ προσοχή.

Ἡ κλησίς.

Ἡ φιλία.

Ἡ φήμη.

Ἡ συγχύεια.

Ἡ ἐπιθυμία.

Ἡ ἐφεσις.

Τὸ εὐχάριτον χρέος, καὶ
 τὰ ἕξῃς.

Α'πὸ τῶν τῶν ὄρων, ἢμπορεῖ δὲθὺς καθύρας
να ἔχη δ'κολίαν εἰς τὸ να ἀρχίσῃ τὴν Ε'πιστο-
λὴν, λέγοντας.

Τὸ σέβας ὅπῃ ὁμολογῶ εἰς τὴν ἀξίαν τῆς
δ'αφροσύνης σου.

Τὸ χέος ὅπῃ μὲν ἔχει διὰ χιλίαις ἀφορμαῖς.

Ἡ καλὴ καρδία, τὴν ὁποίαν διαφυλάττω διὰ
τὴν ἀξιότητα τῆ ὑποκειμένης σου.

Ἡ ἀδολος φιλία, τὴν ὁποίαν ἀδιαλείπτως εἰς
μνήμην ἔχω.

Ἡ δυνάμις τῆς Ε'φέσεως.

Ἡ μεγαλωσύνη ὑπόληψις, τὴν ὁποίαν ἔχω.

Ἡ εὐχάριτος δ'λάβεια.

Ἰδὲ καὶ ἕτερα ἀδ'αδείγματα πλέον καὶ πλάτος.

Τὸ χέος ὅπῃ μὲν ἔχει διὰ χιλίαις ἀφορμαῖς
εἰς τὴν ἀξιότητα τῆ ὑποκειμένης σου, μὲ ὑποχρεώνει
μὲ ὄλῳ τὴν ὑποταγὴν να σὰς σημειώσω τὸ φθά-
σιμόν μου εἰς Βενετίαν.

Τὸ μέγαλον σέβας, ὅπῃ ταπεινῶς προσφέρω
πρὸς τὴν ὑμετέραν Ε'κλαμφοσύνην, μου δίδει
χέος ἀπαραίτητον να τῆς φανερώσω τὴν ὀπισθοφύ-
λῃ ὅπῃ ἔκαμα εἰς τὴν πατερίδα.

Ἡ ἀδολος φιλία τὴν ὁποίαν προσφέρω εἰς τὸ
εὐχάριτον ὑποκειμένην σου, μὲ ἐνθυμίζει να ἀνα-
πληρώσω τὸ φιλικὸν χέος, ὅπῃ εἶναι ἢ εἰδήσις τῆ
κατόδοξίς μου εἰς τὰ τὰ μέρη.

Ἡ ταπεινὴ δ'αλόσις, τὴν ὁποίαν χαίρομαι σι-

μὰ εἰς τὴν Πανιερότητα σου, μὲ θαυμάσει, ἢ μὲ ὀδύνηϊ, ἢ μὲ βιάζει, ἢ μὲ ἀνοίγει τὴν σφάταν, ἢ μὲ κροτᾷ, ἢ μὲ δίδει μεγαλοφυχίαν, ἢ μὲ ἀνδείξει, εἰς τὸ νὰ σᾶς σημειώσω μὲ ὄλον τὸ σέβας τὸ φθάσιμόν μου εἰς τὴν τὴν χώραν.

Εἶναι πόσον μεγάλη, ἢ ζωντανή, ἢ ἑξαιρετός, ἢ δρασικὴ, ἢ εὐθερμος, ἢ ἀναμνήνη, ἢ ἐπιθυμία, ἢ ἡ ἔφεσις, ἢ ἡ καύχισις, ἢ ἡ θέλισις, ἢ ὁ λογισμός, ὅπῃ ἐγὼ θέλω, ἢ διαφυλάττω, ἢ αἰδαίνομαι, ἢ δοκιμάζω, εἰς τὸ σῆθος, ἢ εἰς τὴν καρδίαν, ἢ εἰς τὴν ψυχὴν, διὰ τὰς σεβασμίας, ἢ τιμίας, ἢ πόσον ἐπιθυμητὰς, ἢ προσκυνητὰς, ἢ πόσον ἐρασμίας προσαγὰς τῆς ὑμετέρας δόξης, ἢ καὶ Ἐκλαμπρότης, ὅπῃ σημειῶναι, ἢ μετῶ, ἢ θέτω, ἢ βαίνω εἰς βαθμόν, καὶ τίτλου μεγάλης τιμῆς, ἢ μεγάλης δόξης, ἢ καλῆς τύχης, ἢ μεγάλης ὠφελείας, ἢ ἐδικῶν μου μεγάλων κέρδων, τὴν ἀφορμὴν, τὴν δικαιοσύνην, τὴν σωπαίτησιν, εἰς τὸ νὰ σᾶς δελούσω, ἢ νὰ σᾶς ὑπακῶσω, ἢ εἰς τὸ νὰ ἴπο δείξω τὴν προθυμίαν μου εἰς τὴν δελούσιν σου. ἢ εἰς τὸ νὰ βεβαιώσω μὲ τὰ ἔργα τὴν ζέσιν τῆς ἐπιθυμίας μου, καὶ τὰ ἔξῃς. καὶ τῆτος ὁ ἔσπος γίνεται ὅταν ἀρχίξῃ ἡ Ἐπιστολή ἄπο τὴν ἀρχὴν εἰς εἶ. ἢ γινε ἄπο τὸ ὑποκείμενον ὅπῃ γράφει.

Ὅταν δὲ ἀρχίξῃ ἄπο τὸν ὄρον πρὸς ὄν, ἢ γινε ἄπο τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ ὁποῖον γράφει. ἢ μπορεῖ νὰ εὐγάλη ὄλων ἐκείνων τὰς ὄρας, ὅπῃ ἀνταπο-

κείνεται, κὶ συμβάλλειν εἰς αὐτό. Παραδείγματος χάριν. ἡ ἀξία, ἡ ἡ ἐξουσία, ἡ ἡ δόξα, ἡ ἡ ἐνδοξότης, ἡ ἡ ταπεινότης, ἡ ὁ μισθός, ἡ ἡ ἀγαθότης, ἡ τὸ καλὸν ἡθος, ἡ ἡ ἐπιτηδειότης, ἡ οἱ ὑποχρεωτικοὶ ἔσοποι, ἡ ἡ καλοκαγαθία, ἡ ἡ δόξα, ἡ ἡ μεγαλοφυχία, ἡ ὁ χαρακτήρ, ἡ ἡ Κυριότης, ἡ ὁ βαθμὸς, ἡ ἡ ἀρετὴ, ἡ ἡ δ'αποσηγορέα, ἡ ἡ φιλοφροσύνη, ἡ τὸ πνεῦμα, ἡ ἡ πολυμαθεία, ἡ ἡ ἀγχινοια, ἡ ἡ φήμη, ἡ ἡ γρηαιότης, ἡ ἡ ἀγάπη. Ἡ ἡ λέγωντας μὲ πλέον ἔμφασιν ἡ ἡ ὑποχρὴ τῆς ἀξίας, ἡ ἡ γλυκύτης τῆς ἐναρέτων ἡθῶν, ἡ ἡ φήμη τῆς πολυμαθείας, ἡ ὁ τίτλος τῆς Κυριότητος. Ἡ ἡ μὲ τὸ ἐπίθετον. οἷον, ἡ Δεασοτικὴ ἐξουσία, ἡ ἡ ἄτολυτος Κυριότης, ἡ ἡ ἀσύγκειτος σοφία, κὶ τὰ ὅμοια.

Διὰ τὴν ἀκολουθήσῃς λοιπὸν τῶν Περιόδων, σημείωσαι ὅλας ἐκεῖνας τῆς ὄρας, κὶ ῥήματα ὅπῃ ἀνταποκρίνονται ἀπονεμητικῶς εἰς τῶν ἀνωθεν ἀρχῶν ἕκαστον. ἢ γὰρ εἰς τὸ ὑποκείμενον ὅπῃ γράφει. λόγῃ χάριν. ἀδαικινᾶ, ὀδηγεῖ, φέρει, ὑποχρεώνει, βιάζει, σκοπᾶρεῖ, δυναστεύει, ἐνδυμίζει, ἀπαιτεῖ, ἀδείζει, ἐνδυναμώνει, προσάξει, συμβουθεῖ. Ἡ ἡ καὶ ἔγω, δίδει μεγαλοφυχίαν, ἡ ἀνοίγει ὁδόν, ἡ κάνει ἔπιμον, ἡ δίδει ἀφορμῶν. κὶ ἄλλα παρόμοια ὅπῃ καθείας ἢμπορεῖ νὰ ἐφῶρη.

Καὶ ἰδὲ, ὅπῃ εἰς τῶν τῶν ἔσοπον γίνεται ἡ πρώτη Περίοδος μὲ ὅλην τῶν δ'κολίαν. ἀδαιδείγματος χάριν, ἀνίσως καὶ θέλεις νὰ τῶν κάμης

ὑπὸ τῷ ἀρχῷ εἶ ἔ, ὅπῃ εἶναι ὁ ἴδιος ὅπῃ γράφεις, ἀρχίζεις ἔτω. Τὸ χρέος ὅπῃ ὁμολογῶ διὰ ἀμεξήτες αἰτίας, μὲ βιάζει νὰ πορομλώσω εἰς τὴν ὑμετέραν Ἐκλαμωρότητα καθε καλόν, καὶ δῦχίαν εἰς ταύτας τὰς ἀγίας Ἐορταίς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Θέλωντας δὲ νὰ ἀρχίσῃς ὑπὸ τὸν ὄρον παρὸς ὄν, ὅπῃ εἶναι ὑπὸ τὸ ὑποκειμένον εἰς τὸ ὁποῖον γράφεις, ἡμπορεῖς νὰ εἰπῆς εἰς τῆτον τὸν ἔσπον. ἡ μεγαλειότης τῆ ἐνδόξε ὑποκειμένη τῆς ὑμετέρας Πανιερότητας, ζητεῖ χρεωσικῶς ὑπὸ ἐμὲ εἴνα ποροσκυπητὸν πορομλώμα δῦχίαν, διὰ τῷ ἀφορμῷ τῆς ποροσεχῶν ἀγίων Ἐορτῆς. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπῃ λέγομεν διὰ τὰς Ἐπισολὰς τῆς καλῶν Ἐορτῆς, ἐνοεῖται καὶ διὰ καθε ἄλλῳ Ἐπισολῷ ἢ γὰν συγχαριστικῷ, σωθλιπτικῷ, εἰδήσεως, ἐγκωμιστικῷ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ ὀργανικὴ αἰτία ὑπηρετεῖ διὰ νὰ εἰνῆ μᾶλλον ταῖς ἀνωθεν λέξεις. Ὀργανικὸν λέγεται ἐκεῖνο ὅπῃ δελοῖται ὡς μέσον διὰ τῆ ὁποῖα γίνεται τὸ παρᾶγμα. καὶ διὰ νὰ καταλάβῃς ποίαις εἶναι ἡ λέξεις μὲ ταῖς ὁποῖαις ἀρχίζει ἡ Ἐπισολὴ ὡς δὲ ὀργανῆ, παρέπει νὰ ἡξέρῃς πῶς ὅλαις ἐκεῖναις ὅπῃ ζητῶν τὸ, Μὲ, εἶναι ὀργανικαῖς. δηλονότι.

Μὲ τῷ πλέον βαθυτάτῳ ταπεινώσει τῆς δολαβείας με.

Μὲ τῷ πλέον εὔθερμον ἐπιθυμίαν.

Μὲ τῷ πλέον ἀδολον ποροφοραῷ.

Μὲ ταῖς πλέον ἀφιδεῖς μαρτυρίαις.

Μὲ ταῖς πλέον ἀλαβεῖς ἀπόδειξεις.

Μὲ καθε ἐδαφιαίαν ταπείνωσιν.

Μὲ τῷ πλέον ζωντανῷ ἔφειν τῆς καρδίας μας.

Καὶ ἔτσι οἱ ὀργανικοὶ τύποι ἤμπορῦν νὰ δη-
λῶσιν ὁμοίως τόσον διὰ τὰς ὄρας ὅπῃ δὲ γίνῃν ἀπὸ
τῷ ἀρχῷ εἰς ἔ, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν ὅρον πρὸς ὄν.
Ἐξαδείγματος χάριν, ἀπὸ τῷ ἀρχῷ εἰς ἔ. ὅπῃ
εἶναι ἐκεῖνος ὅπῃ γράφει.

Μὲ τῷ πλέον ταπεινῷ προφορᾷ τῆς ἀλα-
βεῖας μας.

Μὲ τῷ πλέον ζωντανῷ μνήμῳ, ὅπῃ ἀντα-
πακύνεται εἰς τὸ ἀνεξάλειπτον χρέος μας.

Μὲ τῷ πλέον ὀπιθυμίαν τῆς καρδίας μας.

Ἀπὸ τὸν ὅρον πρὸς ὄν, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸ ὑ-
ποκείμενον εἰς τὸ ὁποῖον γράφει.

Μὲ τὰς πλέον τιμίς καὶ σεβασμίς ὄρας, ὅπῃ
πρέπῃν εἰς τῷ ἀξίαν τῆς ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Μὲ τῷ πλέον σεβασμίαν ταπείνωσιν, ὅπῃ πρέ-
πει εἰς τῷ ἐξουσιαστικῷ κυριότητι τῆς ὑμετέρας.

Μὲ ταῖς πλέον ζωνταναῖς ἀπόδειξεις ὅπῃ πρέ-
πῃσιν εἰς τῷ ἀρετῷ τῆς σῆς.

Μὲ τῷ καθολικῷ φήμῳ, ὅπῃ ἐξάπλωσε
πανταχῇ τῷ σοφίαν τῆς ὑμετέρας.

Καὶ ἐδῶ πρέπει νὰ σημειώσωμεν, πῶς δὲ θύς
ἀπὸ τὰς τὰς ὀργανικὰς τύπας, ἤμπορεῖ καθύστερας
νὰ προδέσῃ εἰς ἀπὸ τὰ κάτωθεν ῥήματα, ἔρχο-

μαι, παρρησιάζομαι, φέρομαι, λαμβάνω τὴν τιμὴν, λαμβάνω τὴν πόλιν, λαμβάνω τὴν ἐλευθερίαν, λαμβάνω τὸ θάρος, λαμβάνω, τὴν ἀφορμὴν, καὶ τὰ ἕξῃς.

Ἀνίστως πάλιν θέλωμεν νὰ ἀρχίσωμεν τὴν Ἐπιστολήν, ἀπὸ τῆς αἰτίας. ὅπερ εἶναι ἡ τετάρτη πηγὴ ἢ τῶν τύπων, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀρχίζει ἡ Ἐπιστολή, πρέπει νὰ διγᾶλωμεν ὅλας ἐκεῖνας τὰς ὁρας, ἢ ῥήματα ὅπερ ἠμποροῦν μεμιγμένοι νὰ ἀρμόζον τὸσον εἰς τὸν ἀνθρώπον ὅπερ γράφει, ὅσον καὶ εἰς τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὸ ὁποῖον γράφει. ὡς ἐν ᾧδε παραδείγματι.

Διὰ νὰ πληρώσω τὸ χρέος, ὅπερ μὲν ἔχει. καὶ ἰδὲ ἡ αἰτία τὸ χρέος.

Διὰ νὰ ἀποδείξω τὴν δολάθειαν, ὅπερ ὁμολογῶ.

Διὰ νὰ μὴ λείψω ἀπὸ τὸ σέβας ὅπερ ἔχω.

Διὰ νὰ σᾶς πισώσω εἰς τὴν ἀγάπην ὅπερ προσφέρω.

Διὰ νὰ μὴ ἀδικήσω τῆς νόμου τῆς ἀδόλου φιλίας, ὅπερ φυλάττω.

Διὰ νὰ σᾶς κάμω νὰ γνωρίσετε.

Διὰ νὰ σᾶς κάμω νὰ καταλάβετε.

Διὰ νὰ κάμω δικαιοσύνην εἰς τὸν μισθόν, καὶ τὰ ἕξῃς.

Καὶ ἐδῶ ἠμπορεῖ καθείσθαι νὰ δελεασθῇ ἀρμοδίως ἀπὸ τὰς κάτωθεν παραστάσεις. ἤγουν τὸν καιρὸν, τὴν ἀφορμὴν, τὴν δίκαιαν, τὴν ἑορτὴν, τὴν ἀσιόπτητα, τὴν ἀγνοίαν, τὸ ἦθος, τὴν ἀχαισίαν, τὴν ἐλπίδα, τὴν σωήθειαν, τὸν ἑαυτόν τε, τὴν κα-

λῶ, φήμι, καὶ τὸν ἔπαινον τῶ ἄλλῃ. λέγωντας ἔγω.

Διὰ τὰ μὴ παρρησιάζεσθαι τῶ ἀφορμῶ ὅτῃ μὲ παρρησιάζεται, καὶ τὰ ἐξῆς.

Διὰ τὰ μὴ λείψω διὰ τὸν ἑμαυτὸν με.

Διὰ τὰ ἀπολεθῆσω τῶ ἄλλων τῶ γνώμῃ.

Διὰ τὰ εὐώσω τὰς δ' ἁγίας με, μὲ τῶ κήρυξιν τῶ ἐπαίνων, καὶ τὰ ἐξῆς.

Καὶ ἐδῶ ἀνοίγεται εἷς ὡραιότατον θέατρον εἰς τὸν νῦν τῶ φιλομαθῶν δεῖν τὰ βάλειν εἰς παρῆξιν ταῖς ἐδικαῖς τῆς ἰδέας· διὰ τὸ ἀφ' ἧ λάβειν τῶ παρῆξιν τῶ ἀνωθεν τεσσάρων ἔσοπαν, ἡμπορῶν διὰ ἐκείνων τὰς αἰτίας τὰ δ' ὑγάλειν μὲ δ' ὑκολίαν εἷς νέον ἔσοπον διὰ τὰ ἀρχινῶν τῶ Ἐπισολιῶ τῆς μὲ τὸ τὰ χηματίζειν μίαν ὁδοὺ πλεόν σιωδεδεμῆν. παραδείγματος χάριν. ἐκεῖ ὅτῃ λέγει, διὰ τὰ ἀναπληρώσω εἰς τὸ χέος, ἡμπορεῖ τὰ εἰπῆ ἔπος. εἶναι τὸσον ζωντανή καὶ ἄδολος ἢ δ' ἁβεία, ὅτῃ ὁμολογῶ εἰς τῶ ἀρετῶ, ἢ εἰς τῶ ἀξίαν τῆς ὑμετέρας δ' ἁγείας. ἢ ὁμολογῶ εἷς σέβας τὸσον ζωντανὸν καὶ ἄδολον εἰς τὸ μεγαλεῖον. ἢ εἶμαι τὸσον δεδωμῆος διὰ τῶ δ' ἁγείας τῶς εἰς ἐμὲ ἀγαθῶ προαίρεσιν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ ἀρχὴ ὅτῃ δ' ἁγείει διὰ τῶ τῶν αἰτιῶδῃ τύπον μεταβάλλεται εἰς τέττα τῆς ἄλλῃς δύο τύπῃς. ὁ εἰς ἀνταποκρίνεται εἰς τῶ ἀρχῶ ἔξ ἧ, καὶ ὁ δ' ἁγείας εἰς τὸν ὅρον τῶς ὄν. ὅσον εἰς τὸν παρῶτον, ταῦτα εἶναι τὰ παραδείγματα.

Διὰ τὰ βεβαιώσω εἰς τὴν ἀγνοίαν σου, καὶ τὰ ἐξῆς.

Διὰ τὴν μεγάλην ἀλάθειαν ὅπερ προσφέρω, καὶ τὰ ἐξῆς.

Διὰ τὸ ἀμέτρητον χρέος ὅπερ ὁμολογῶ.

Διὰ τὸ ὀφειλόμενον σέβας τῆς καρδίας μου εἰς τὴν ἐνάρησίν σου ψυχῶν.

Εἰς ἐκπλήρωσιν πόσων ἀναειρημένων ἀεργεσιῶν, ὅπερ μὲ ἐνθυμίζει ἡ ὑποχρεωτικὴ μου διατήρησις, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς δὲ τὸν δεικνύμενον τύπον ὅπερ εἶναι διὰ τὸν ὄρον πρὸς ὃν, ταῦτα εἶναι τὰ ἀδελφείματα.

Διὰ τὰ ἠθέλε γινώσκῃ ἡ ἀδελφεία σου πόσον ἐγὼ σέβομαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

Διὰ τὰ ἠθέλε καταλάβῃ ἡ ἐπιτιμότης σου, εἰς πόσον βαθμὸν φθάνει ἡ ἀλάθεια, τὴν ὁποίαν ὁμολογῶ.

Διὰ τὰ ἠθέλε καταπειθῇ πόση εἶναι ἡ ἐγκάρδιος ἀγάπη, ὅπερ. καὶ τὰ ἐξῆς.

Τῆτος ὁ ἴδιος αἰτιώδης τύπος, σωηθίζεται καὶ εἰς τῆτον τὸν ἄλλον τρόπον. ἤγειν.

Ὅχι βέβαια διὰ κολακίαν, ἀλλὰ διὰ πίσιν καθαρῶτα ἀληθείας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅχι διὰ τὰ ἀπολεθῆσω τὴν κοινὴν σωήθειαν, ἀλλὰ διὰ τὰ βεβαιώσω εἰς τὴν ὑμετέραν τιμιότητα τὴν ἐδικὴν μου ἀληθινὴν δέξασιν.

Ὁχι διὰ ἀφορμῶν ἀπλῆς ὁμολογίας, ἀλλὰ διὰ
 ἀδελφίνησιν τῶ χρέους.

Ὁχι διὰ σωήθειαν, ἀλλὰ διὰ χρέος.

Ὁχι διὰ κενοδοξίαν ἄεταπείας, ἀλλὰ διὰ
 ἀψόδῃ μαρτυρίαν τῆς ὀλαβείας με, ἢ τὰ ἐξῆς.

Ἡ τῶτος ὁ ἴδιος τύπος ἠθελε γῆν ἢ εἰς τῶτον
 τὸν ἄλλον ἔσπον.

Δὸν εἶναι ἡ κοινὴ σωήθεια, ἀλλὰ τὸ ἀπειρον
 σέβας ὅπῃ ὁμολογῶ εἰς τῶ ὑμετέραν Εὐχρίειαν,
 ὅπῃ μὲ ἀδελφινεῖ.

Δὸν εἶναι ἡ μοναχὴ συγκατάθεσις, ἀλλὰ τὸ
 εἰσαίρετον χρέος εἶναι ἐκεῖνο ὅπῃ μὲ αὐξάνει τῶ
 ἀφορμῶ.

Ὁχι διὰ τῶ σωήθειαν, ἀλλὰ διὰ τὸ σέβας
 λαμβάνει τῶ ἀρχῶ τῶ τὸ προμῶμα τῆς ὀτυχίας
 ὅπῃ σᾶς εὐχομαι, μὲ τὸ ὁποῖον, ἢ τὰ ἐξῆς.

Ὁχι διὰ ἀπλῆς λόγους τῶ σώματος, ἀλλὰ διὰ
 ζωντανῆς τῆς καρδίας προέρχεται ἡ κατάρωσις τῶ
 ὀχῶν, ὅπῃ εἰς τὸν ἔρανὸν ἀναφέρω διὰ τῶ ὀ-
 τυχίαν τῆς ὑμετέρας Εὐκλαμῶσις, εἰς ταύτας
 τὰς ἀγίας Ἐορτὰς.

Ἡ δὸυτέρα Περίοδος ὀλη διάγει, εἰς τὸ νὰ πα-
 ρακινήσῃ ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον γράφομεν, διὰ νὰ
 δεχθῆ μῶ χαρᾶς ταῖς ἐδικαῖς μας ὀχῶις, ἢ ἢ κα-
 θε ἄλλῶ ἀναφορὰν ὅπῃ κάμνομεν, ἢ τὰ λόγια τὰ
 πλέον σωηθισμῶ, ἢ ἀρμόδια εἶναι τὰ κάτωθεν.

Δέξε. μῶ ἠθελες διὰ τῶσραφῆς δός με τῶ τι-

μὴ λάβε εἰς καλὸν μέρος ἀντάμειψαι. ἄς ἀπαποκριθῆ. ἄς δώσῃ τόπον. Ἡ καὶ ἔτω.

Παρηγόρησόν με. ἢ τίμησόν με. ἢ ἐνίχυσόν με. ἢ ἀξιώσόν με τῆς χάριτος. ἢ συγκοινωνήσόν μου τὴν τιμὴν.

Ἡ δαρῶ. ἢ ἐλπίζω. ἢ πισδῶ. ἢ πείθομαι. ἢ εἶμαι βέβαιος. ἢ δεῦν ἀπιστῶ. ἢ θέλω λάβει τὴν τύχην. ἢ πισδῶ χωρὶς κάμμιαν ἀμφιβολίαν. ἢ δεῦν ἔχω κάμμιαν ὑποψίαν. ἢ δεῦν ἀμφιβάλλω παντελῶς. ἢ δεῦν φοβῆμαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅταν ὅμως γράφομεν εἰς ὑποκείμενα ἔξουσίας, καὶ ὑποχρῆς γίνονται πάντοτε οἱ τέτοιοι τύποι μετὰ τὴν προδηκίαν τῶν τῶν ὄρων. ἢ γὰρ δέσσεις, παρακάλυπτες, ἐπιθυμίας, ἐκεσίας, καὶ ἄλλα. παραδείγματος χάριν.

Δέομαι ταπεινῶς τὴν ὑμετέραν Ἐκλαμωρότητα, να μὴ λησπραφῆ. ἢ, ὡς χαλῶ διὰ τὸ σεβασμῶς τὴν ὑμετέραν πανιερότητα να μὲ ἀνταμείψῃ. ἢ, ἔτε ἄλλο εἶναι ἢ καύχησίς με, ὡς να καταδεχθῆτε. ἢ, ἀπίσως καὶ δεῦν ἦτον τόλμη, ἢ θελα κάμη δετικὴν ἐκεσίαν εἰς τὴν ἁρνησιότητα τῆς καρδίας σας, να δεχθῆ εἰς καλὸν μέρος.

Ἄλλα διὰ να κάμωμεν εἰς τὰς φιλομαθεῖς πλέον εὐκολον τὴν συύταξιν, σημειώνομεν, ὅτι ἀπίσως καὶ ἢ παρῶτι Περίδος ἀρχίζει ἀπὸ τὸν γράφοντα, ἢ δευτέρα παρέπει να εὐγη ἀπὸ ἐκεῖνον, παρὸς τὸν ὁποῖον γράφει. ὡς παραδείγματος χάριν.

Τὸ ἀμεπάρηστον σέβας, ὅπῃ ἀδιαλείπτως διολογῶ εἰς τὴν ὑμετέραν Ἐκκλησιαστικότητα, μὲ ὑποχρῶμαι νὰ σᾶς δὲχηθῶ εἰς ταύτας τὰς ἀγίας Ἐορτάς καὶ δε ὕψος δαιμονίας. (καὶ ἰδὲ ἡ πρώτη Περίοδος.) Θέλει εἶσαι ὅμως ἀποτελεσματῆς τῆς ἀσυγκρίτου ἀγαθοσύνης σας, εἰς τὸ νὰ καταδεχθῆτε, καθὼς μὲ ὄλλω τὴν θερμότητα δέομαι, τῆτο τὸ εὐλικρινές τέλος τῆς καρδίας μου. (καὶ ἰδὲ ἡ δευτέρα.)

Ἐκ τῆ ἐναντίας πάλιν, ἀνίσως καὶ ἡ πρώτη Περίοδος ἀρχίζει, ἀπὸ τὸν πρὸς ὄν ὅρον. ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὸ ὁποῖον γράφομαι, ἡ δευτέρα γίνεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς ἔ, ἤγουν ἀπὸ τὸ ὑποκείμενον ὅπῃ γράφει. ᾧ παραδείγματος χάριν. εἰς τὴν ὑπεράνω ἀξίαν τῆς παναγιότητός σας, πρέπειν διὰ καὶ ἀφορμὴν ὅλαις ἐκείναις ἢ ἀτυχίαις, ταῖς ὁποῖαις εὐχομαι εἰς ταύτας τὰς ἀγίας Ἐορτάς ἡμεῖς τῆ Γησῆ Χριστῆ θρηνηθῆναι. (ἰδὲ ἡ πρώτη Περίοδος συμπληρῆ ἀπὸ τὸν ὅρον πρὸς ὄν. ἤγουν ἀπὸ τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὸ ὁποῖον γράφομαι.)

Ὅταν ὄχι χωρὶς δίκαιον, ἐλπίζω νὰ ἰδῶ ἀπαποκεινομένην τὴν δὲλάθειάν μου μὲ τὴν τιμὴν τῆς διανοικῆς, καὶ φιλανθρωπίαν σας δεξιώσεως, τὴν ὁποῖαν ταπεινῶς ἐκετάω. (καὶ ἰδὲ ἡ δευτέρα Περίοδος δευτερευμένη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς ἔ, ἤγουν ἀπὸ τὸν ἀνθρωπον ὅπῃ γράφει.)

Ὅταν διὰ νὰ κάμωμεν σαφεσέραν τὴν τάξιν τῆς Περιόδων, πρέπει νὰ σημειώσωμεν, πῶς ὅταν ἡ

Επιστολή αρχίζει ἄπο τῆς ὀργανικῆς Περιόδου, εἰς τῆς δούτερας ἢμπορεῖ νὰ προσεθῆ ἡ αἰτιώδης. ᾧδειγματος χάριν. „ Μὲ τῆς πρᾶξιν τῆς πλέον ταπεινῆς δόλαβείας, ἔρχομαι νὰ προσφέρω εἰς τῆς ὑμετέρας ὑψηλότητα τὸ προμύωμα κάθε λογῆς δότυχίας, διὰ τῆς ἀφορικῆς τῆς προστεχῆς νέας Ε' τῆς. (καὶ ἰδὲ ἡ πρώτη Περίοδος ἄπο τῆς ὀργανικῆς.) ᾧδικαλῶ λοιπὸν σεβασμῶς νὰ ἠθέλετε κάμη εἰς ἐμὲ τῆς μεγάλῃ τιμῆς, νὰ καταδεχθῆτε δὲμῶς τῆς τῆς τῆς ὑπερμον προσφορᾶς τῆς καρδίας μου, διὰ νὰ καυχῶμαι παντοτινὰ, πῶς ἀχωρίως μετέχω ἄπο τῆς δωρικῆς προσασίας σας. (καὶ ἰδὲ ἡ δούτερα ἄπο τῆς αἰτιώδης.)

Ἀμὴ αἰσῶς καὶ ἐν τῆς ἐναντίῃς ἡ πρώτη Περίοδος εἶναι αἰτιώδης, ἡ δούτερα ἢμπορεῖ νὰ εἶναι ὀργανικῆ. ᾧδειγματος χάριν. Διὰ νὰ ἀναπληρώσω τὸ ἐδικόν μου χῆρος, ἔρχομαι εἰς ταύτας τὰς ἀγίας Ε' ὀρτὰς νὰ προσφέρω εἰς τῆς δόλφειας σας τὸ δόλαβὲς προμύωμα κάθε δότυχίας. (ἰδὲ ἡ πρώτη Περίοδος αἰτιώδης.) καταδέξω λοιπὸν μὲ τῆς σωήθειαν τῆς ἀσυγκρίτως ἀγαθοσύνης τῆς καρδίας σας. (καὶ ἰδὲ ἡ δούτερα ὀργανικῆ.)

Τῶρα διατὶ ἡ μεγαλιτέρα δυσκολία, τῆς ὀποίαν δοκιμάζουσιν οἱ ἀρχαῖοι φιλομαθεῖς, ἴσεται εἰς τὸ νὰ εἰσῶνεν χαρισίως τῆς δούτερας Περιόδου μὲ τῆς πρᾶξιν, διὰ τῆς σημειῶνῶς ἐδῶ διαφόρος ὄρος τῆς

ὅποῖς ἠμπορῶν νὰ δελεῶνται εἰς κάθε καιρὸν πρὸς ἐδικήν τε δολίαν. οἷον, ἀπὸ ἐδῶ, διὰ τῆτο, ὄθρον, δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, διὰ εἷα τέτοιον δίκαιον, ἐπάνω εἰς μίαν τοιαύτῃ βάσιν, ἐπάνω εἰς εἷα τέτοιον θεμέλιον, διὰ μίαν τέτοιαν ἀφορμὴν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ τρίτη Περίοδος περιλαμβάνει ὄρες, ὅπου ἀποδείχνει τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἔχομεν, εἰς τὸ νὰ ἀπολαμβάνομεν ταῖς προσχαῖς τῶ ὑποκειμένου, εἰς τὸ ὅποιον γεῖρομεν, καὶ τὴν ἀφιέρωσιν τῶ ἑμαυτῶμας, εἰς κάθε δολίαν ἐδικήν τε. ἢ σωηθισμέναις φράσεις εἶναι ἢ κάτωθρον.

Συμφώνησόν μοι, ἢ συγχώρησόν μοι, ἢ συγκοινωνήσόν μοι τὸν τρόπον, ἢ ἀνοιξόν με τὴν ὁδὸν, ἢ δολιωόν με τὰ μέσα, ἢ παρήσιασόν μοι ταῖς ἀφορμὰς, ἢ χάρισόν με τὴν εἰσοδὸν. Ἡ καὶ ἔπω. τῆτο μόνον ζῆτῶ, ἢ ἠθελα μόνον, ἢ μία μόνη ἐπιθυμία με μῦει, ἢ καυχῶμαι, ἢ με μῦει μόνον νὰ ἐπιθυμῶ, ἢ ἀναμῦω, ἢ ἀδακινῶ με τὴν ἐπιθυμίαν, ἢ τῆτο νὰ ὑπεραστότερον ἀπὸ ὅλα. καὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ καὶ ἔπως. ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, ὅτι ἐγὼ νὰ ἠμπορῶ, καθὼς ἐπιθυμῶ. ἢ ἄμποτε νὰ εἶμαι ἄξιος. ἢ ἢ τύχη νὰ ἠθελε με δολιωῆ. ἢ νὰ ἠθελα εἶμαι ἀρκετός. ἢ ἄμποτε νὰ ἠθελε με δώσῃ δυνάμιν ὁ Κύριος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐδῶ ὅμως πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἀνίσως καὶ εἰς τὴν δολιτῆραν Περίοδον, δεῦ ἐβάλθησαν οἱ ὅροι τῆς ἰκεσίας, καὶ τῆς ἀδακαλίσεως,

εἰς τέτλιω τὴν τρίτω Περίοδον ἠμπορῆν νὰ βαλθῆν καλώτατα. ἀμὴ ἀνίσως καὶ εἰς ἐκείντω ἐβάλθησαν, εἰς τέτλιω πρέπει παντελῶς νὰ ἐμποδιθῆν. καὶ εἰς πέτον τὸν τρίτον, ὅσον ἢ ἐπιθυμία τῆς προσαγῶν, ὅσον ἢ ἀφιέρωσις τῆς δαλείας δυνάμται νὰ ἐνώθῶσιν ὁμῆ. ἀδαδείγματος χάειν.

Διὰ τοιαύτω ἀφορμῆν, παρρησιάζω εἰς τὴν ὑμετέραν ἀγῆειαν, τὴν προσφορὰν ὅλα τῆ ἐμαυτῆ με, καὶ ἐπιθυμῶ θερμῶς νὰ μῆ ἀνοιχθῆ ἡ ὁδὸς, καὶ τὰ ἐξῆς. ἢ ὡς ὅσον εἰς τέτλιω τὴν ὑποχρεωτικὴν παρῆειν, ἐπιθυμῶ παρὸς ἀνταπόκεισιν, τὴν ἐξαίρετον χάειν τῆς ἐδικῶν σας προσαγῶν, καὶ ἄμποτε εἰς τὴν καλὴν με προσθυμίαν νὰ ἠδελαν ἀνταποκειθῆν ἢ δυνάμεις, καὶ τὰ ἐξῆς. Η᾽ καὶ ἔτω. Διὰ βεβαίωσιν λοιπὸν τῆς εὐχαριστήσεώς σας, ἀναμῆνω τὴν τιμὴν τῆς προσκυνητῆς προσαγῶν σας, διὰ τὸ ὁποῖον τέλος σᾶς ἀναβεβαιῶνω τὴν ἄκραν ὑποταγὴν τῆς ἀδυναμίας με, καὶ τὰ ἐξῆς.

Η᾽ ἐνώσις δὲ αὐτῆς τῆς τρίτης Περιόδε με τὴν δευτέραν δυνάμται ἐπιπιδείως νὰ γυῆ με τέττω τῆς ὄρες. ὡς ὅσον, λοιπὸν, διὰ τέτοιαν ἀφορμῆν, διὰ τὸ ὁποῖον τέλος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Η᾽ τετάρτη καὶ πελοτάια Περίοδος τῆς θεραπείτικῆς Ἐπισολῆς, ἢ ὁποῖα καταγίνεται εἰς τὸ νὰ διδῆ τὰ καθήκοντα εἰς τὸν καθόνα, σιωπιδίξει νὰ σιωπάσεται καὶ δύο τρίτω. ἠγην, ἢ ἐνώμῆ με τὴν τρίτω Περίοδον, ἢ κεχωρισμῆν καθ' ἑαυτὴν.

Όταν λοιπόν τὴν θείουμν ἐνώμην με τὴν τρίτην Περίοδον, πρέπει νὰ σημειώσωμν τὴν ἀπόλαυτον παρᾶξιν. αἰίσως καὶ γράφομν εἰς ἀνθρώπους ὑποκειμένους εἰς ἡμᾶς καὶ μικροτέρας ἀξίας, πρέπει νὰ δευλώμεθον ἀπὸ τῆς ἀπολέθης τύπης. ἤγαν. καὶ ὁ Κύριος νὰ σὲ δὲτυχηῖ. ἢ ὁ Θεὸς νὰ σὲ διαφυλάττῃ. ἢ ὁ Θεὸς νὰ σὲ σκέπῃ με τὴν χάριν τε. ἢ ὁ Θεὸς νὰ σὲ εἰσακέσῃ. ἢ ὁ Θεὸς νὰ σὲ παρηγορήσῃ. ἢ ὁ πανοικτίρμων Θεὸς νὰ σὲ εἶναι ἴλεως, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ ἀίσιως καὶ εἶναι Ἐκκλησιαστικὸς ἀνθρώπος λέγομν. σωισῶ τὸν ἑμαυτὸν με εἰς τὴν δρασι κὴν χάριν ἡδὲ ἀγίων προσδύχων σε. ἢ παρὰδίδομαι εἰς τὴν ἐνάρετόν σε ψυχῶν. ἢ μὴ λείπετε νὰ ἐνθυμᾶθε εἰς τὰς ἀγίας σας προσδύχας, καὶ δε εἶνα πισόν σας καὶ ὀρθόδοξον τέκνον. ἢ νοερῶς ἀπαζόμενος τὴν ἀγίαν σας δεξιαν, βεβαιῶμαι τὰς πνευματικὰς ἀλογίας. παρὰδείγματος χάριν.

Ἄμποτε νὰ ἠθελε με ἀνοιχθῆ μίαν ἡμέραν ἀφελιμωτάτη ὁδὸς, εἰς τὸ νὰ σὲ δευλώσω, ἢ νὰ σὲ ἀφελήσω, καθὼς ἐπιθυμῶ. (καὶ ἰδὲ ἡ τρίτη Περίοδος.) καὶ ὁ Κύριος νὰ σὲ διαφυλάττῃ. (καὶ ἰδὲ ἡ τετάρτη καὶ τελευταία Περίοδος ἐνώμην λακωνικῶς με τὴν τρίτῃ.)

Ἀίσιως πάλιν γράφει τινὰς εἰς ὁμοίον τε, ἢ εἰς φίλον, οἱ πλέον κοινοὶ καὶ σωηθισμῆροι τύποι εἶναι οἱ παρόντες· καὶ σημειῶμαι, ἢ βεβαιῶμαι,

ἢ ὁμολογεῖμαι, ἢ κηρύττομαι, ἢ λέγομαι, ἢ δηλοποιεῖμαι, καὶ τὰ ἐξῆς. καθ' ἑαυτοῦ χάριν.

Διὰ σημεῖον τῆς ἀχαριστήσεώς με, ἀναμνήσασθαι τὴν τιμὴν τῶν ποθεινῶν μοι προσαγαγόντων, (ἰδὲ ἡ τρίτη Περίοδος.) καὶ σημειεῖμαι. (καὶ ἰδὲ ἡ τελευταία ἐν σωτηρίᾳ.) Ἡ καὶ ἔγω· καυχῶμαι νὰ ὁμολογεῖμαι. ἢ φιλικῶς βεβαιεῖμαι. ἢ ἐγκαρδίως κηρύττομαι, καὶ τὰ ἐξῆς. ἢ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ λέγομαι. ἢ λαμβάνω τὴν παρηγορίαν νὰ δηλοποιεῖμαι. ἢ λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ κηρύττωμαι. ἢ λαμβάνω τὴν ἐλπίδα νὰ υπογράψωμαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ανίσως πάλιν καὶ τινὰς γράφει εἰς ὑποκείμενα ὑποχρῆστος, καὶ ἀξίας, οἱ πλείον σωηθισμένοι τύποι εἶναι οἱ παρόντες. καὶ μὲ ἐδαφιαίαν προσκυνῶσιν ὁμολογεῖμαι. ἢ τελειώνωντας ταπεινεῖμαι, ἢ ὑποκύπτω, καὶ τὰ ἐξῆς. λόγος χάριν. ὁμολογῶ δὲ τῆς παράσης εἰς τὴν ὑμετέραν Ἐκκλησίαν, τὴν ἀπειρήρατον καύχισιν ὅτι ἔχω εἰς τὸ νὰ σὰς δευλώσω, (ἰδὲ ἡ τρίτη Περίοδος.) καθὼς μὲ βαθυτάτῳ προσκυνῶσιν βεβαιεῖμαι. (ἰδὲ ἡ τέταρτη.)

Ἐδῶ κείνω εὐλογον νὰ σημειώσω ἐκεῖνα τὰ ὀπίθετα, καὶ ἐπιρρήματα ὅτι πρέπει νὰ βανῶνται εἰς ταύτῳ τὴν τέταρτῳ Περίοδον. γράφοντες λοιπὸν εἰς ὑποκείμενα ὑποχρῆστος, καὶ ἀξίας, τὰ ἐπιρρήματα ὅτι εἶναι ὑποχρῆστος νὰ βανῶνται εἶναι ταῦτα· ταπεινῶς, ὀλιβῶς, προσκυνῶσιν, σεβασμίας, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ καὶ ἔγω· μὲ ὅλῳ τὴν βα-

ὑπάτω ταπείνωσιν, μὲ τὴν πλέον ἐδαφιαίαν πορο-
σκυώσιν, μὲ τὴν πλέον σεβασμίαν ταπείνωσιν,
μὲ τὴν πλέον ζωντανὴν ἔφεσιν τῆς καρδίας με.

Γράφοντες δὲ εἰς φίλους, ἢ εἰς ὁμοίους, βαίονται
ταῦτα. ἀμεταθέτως, ἀναλλοιώτως, ἀδιαλείπτως,
αἰωνίως, ἀληθῶς, ἀναμφιβόλως, ἀκινήτως, καὶ τὰ
ἐξῆς. Ἡ ἡμετέροιο ἀποδοξία ποτὲ, πολὺ ἡμετέροιο
τερον, εἰς κάθε καιρὸν, καὶ τὴν σωήθειαν, εἰς
κάθε δοκιμῶν, εἰς κάθε τόπον, εἰς κάθε ἀφορμῶν
εἰς κάθε συναπαίτημα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Τέλος πάντων γραφόντες εἰς ἀνθρώπους ὑποταγ-
μῶν, καὶ χωρὶς τινὰ βαδμὸν, θέλει δεξιὸν ταῦ-
τα. ἐγκαρδίως, ἀγαπητῶς, ὀλοφύχως, φιλικῶς,
καὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ καὶ ἔγωγε. μὲ κάθε ἔξαιρέσιν, ἢ μὲ
κάθε ἀγάπῃ, ἢ μὲ μεγάλῃ δὲ χαίρεσιν, ἢ
μὲ ὅλλῃ τὴν καλῶν γνώμῃ, ἢ μὲ ὅλλῃ τὴν
καλῶν καρδίαν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅταν δὲ αὐτὴ ἡ τετάρτη Περίοδος γίνεται διηρη-
μῶν καθ' αὐτῶν, οἱ κοινοὶ τύποι μὲ τὰς ὁποίας
ἀρχίζει, εἶναι ἔτοι. καὶ μὲ τὸ τέλος, ἢ δὲ τῆτο,
ἢ καὶ δὲ τὰ μὴ σὰς βαρυῶν ἡμετέροιο, ἢ καὶ
χωρὶς τὰ ἀποφῆρα ἡμετέροιο λόγους, ἢ καὶ μὲ
ποιαύτῃ γνώμῃ, ἢ καὶ μὲ ἀμεταῖεπτον θέλη-
σιν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Διὰ τὰ χηματιδῆ ὅμως τὸ πλήρωμα πάσης τῆς
Περίοδος, ἢ μπορεῖ τὰ θεωρηθῆ αὐτὴ ἢ ἀναλογία.
ἢ γὰρ. ἀνίσως καὶ ἢ Ἐπιστολὴν σέλλεται εἰς ἀνθρώπους

κοινὰς , σωπάσεται εἰς τῆτον τὸν ῥόπον . ὅθεν ἐπιθυμῶντάς σε , κάθε καλόν , μὲν , ἢ καὶ τέλος πάντων βεβαιώνωντάς σε , τὴν καλὴν προθυμίαν ὅπῃ ἔχω , εἰς τὸ νὰ σὲ ὠφελήσω εἰς κάθε καιρὸν , σημειῖμαι . ἢ καὶ μὲ τὸ τέλος βεβαιώνωντάς σε ὑπὸ τὴν καλὴν καρδίαν , εἶμαι ἢ , καὶ χάρις ἄλλῃ θεολογίαν , βεβαιώνωντάς σε τὴν ἀγάπην μου , σὺ λέγομαι , καὶ τὰ ἐξῆς . Ηῖ καὶ ἔπω . σὺ εὐχομαι κάθε δὴτυχίαν . ἢ δεῖμαι τῷ Θεῷ νὰ σὲ χάριση κάθε δὴτυχησῆν ὑπόλαυσιν . ἢ σὺ ἐπιθυμῶ κάθε καλόν μεγαλῆτερον . ἢ σὲ ἀπάζομαι . ἢ σὲ χαιρετῶ . ἢ σὲ εὐχομαι , καὶ τὰ ἐξῆς . Ηῖ καὶ ἔπος . ὅλος ἀγάπη πρὸς τὴν ἀρετὴν σου ψυχῶν . ἢ ὅλος ζῆλον εἰς βοήθειαν τῆς ἀρετῆς σου . ἢ ὅλος πρόθυμος εἰς ταῖς χρείαις σου , καὶ τὰ ἐξῆς .

Ὅταν ἡ Ἐπιστολὴ πέμπεται εἰς ὁμοίους μας , ἢ Περίοδος γίνεται ἔπος . ὅθεν ἀναμνήνοντας μὲ ὅλην τὴν προθυμίαν τὴν ἐπιθυμητὴν μοι προσαγλώσῃ , βεβαιῶμαι . ἢ , καὶ λοιπὸν βεβαιώνοντας πολὺ περισσότερον ἀμετάφραστον τὴν κλίσιν ὅπῃ ἔχω εἰς τὸ νὰ σὲ δελέσω , σημειῖμαι , ἢ υπογράφωμαι , καὶ τὰ ἐξῆς . ἢ καὶ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας , καὶ γνώσῃ εἰς ὅλας τὴν μεγάλῃ ἐπιθυμίαν ὅπῃ ῥέφω , εἰς τὸ νὰ σὲ ὑπακῶσω , καθῶς , καὶ ὁμολογῶμαι , ἢ κηρύττωμαι , ἢ καυχῶμαι νὰ εἶμαι , ἢ νὰ λέγωμαι . Ηῖ καὶ ἔπω . μὲ ὅλην τὴν καλὴν καρδίαν , ἢ μὲ ὅλην τὴν ἀγάπην , ἢ μὲ ὅλην τὴν

καλῶ ἔφασιν , ἢ μὲ ὅλον τὸν εὐθερμον ζῆλον , καὶ τὰ ἐξῆς .

Ὅταν τέλος πάντων ἡ Ἐπιστολὴ σέλλεται εἰς ἀνθρώπους ὑποχῆς , καὶ ὅπῃ ἔχεν ἀξίαν , γίνεται ἔπος .

Ὅθεν ταπεινέμερος εἰς τὰς σεβασμίους πόδας σας , διαμῶν μὲ ἐδαφιαίαν προσκυύησιν .

Καὶ λοιπὸν καυχώμενος εἰς τὴν δυνατὴν προσασίαν σας , μὲ βαθυτάτῃ προσκυύησιν βεβαιῶμαι . Ἡ ἢ ἔπο . διὸ κἀνὼντας εἰς τὴν ἐξοχότητάτης , βαθυτάτῃ προσκυύησιν , κηρύττομαι παρρησία . καὶ μὲ τὸ τέλος σεβασμῖως , ἢ ταπεινῶς , ἢ προσκυητῶς , ὑπογράφομαι , ἢ ἀντισημεῖμαι , ἢ ὁμολογεῖμαι , καὶ τὰ ἐξῆς .

Αὐτὴ εἶναι ἡ πλέον σωηθισμῶν μέθοδος , καὶ οἱ τύποι οἱ πλέον κοινοὶ , δεῖ νὰ σωθῆνται ἡ Ἐπιστολαῖς . καὶ ὅσον ἀρκεῖ ὅπῃ τὰ παρόντος πρὸς ὄχρεσέραν πρᾶξιν τῶν ἀρχαίων φιλομαθῶν . ἕκαστος ὁμῶς ἀς ἠξόρη , πῶς ἢ χρεία πλείονα αὐτὰς διδάξει .

Περὶ φράσεως τῆς Ἐπιστολῆς , καὶ πειθανόπτος αὐτῆς .

Η Φράσις τῆς Ἐπιστολῆς , ἢ καταγίνεται πρὸς τὰς λέξεις , καὶ λέγεται Τρόπος . ἢ πρὸς τὰς λόγους , καὶ λέγεται Σχῆμα , καθὼς εἰς τὴν Ρῆτορικῶν σαφέστερον ἔδειξα . ὅθεν ὅποιος γράφει εἰς

ἀπλῶν ἁλεκτων, πρέπει νὰ φυλάττη τὸν ἔσπον τῆς φράσεως ὅλον ἀπλῶν, καὶ νὰ μὴ τὸν συγχίζη μὲ λέξεις ἐλλωρικαῖς, ἢ ποιητικαῖς, ἀλλὰ νὰ ὑποδίδῃ ἐκάστη διαλέκτῳ τὸν τόπον τῆς. αἱ δὲ εἰς τὴν Ἐπιτολῶν φράσεις, εἶναι διάφοροι. καὶ ἡ μὲν λέγεται ἀπλῆ, ἡ δὲ ἐχηματισμῶν. ἄλλη Λακωνικὴ, ἄλλη Ἀσιατικὴ, ἄλλη ἠθικὴ, παθητικὴ, χαρμώσιμος, σοβαρὴ, ἀσεία, ἢ καὶ ὀξυπέλος.

Φράσις ἀπλῆ εἶναι, ὅταν τινὰς Ἰσορικῶς εἰργάσῃ τὴν ὑπόθεσιν, χωρὶς τινὸς Ῥητορικῆ καλλωπισμῶ. ὁπῶντως ὅμως, καὶ μὲ κοσμικὰς λόγους.

Φράσις ἐχηματισμῶν εἶναι ὅταν αὐτὶ λόγων ἀπλῶν, μεταχειρίζεται λόγους, καὶ χήματα μεταφορικὰ, καὶ ἀλληγορικὰ καὶ μίμησιν τῶν Ῥητόρων.

Φράσις λακωνικὴ εἶναι, ὅταν μελετᾷ μόνον, ἀλλὰ δεῦν διηγεῖται τὰς ἐννοίας, καὶ δίδει πλέον νὰ ἐνοῶν ὁ νῆς, ὡς νὰ ἀκρόση ἢ ἀκοή, καὶ νὰ ἰδῇ ὁ ὀφθαλμὸς.

Φράσις ἀσιατικὴ καλεσμένη εἶναι, ὅταν τινὰς ἐκείνο ὅπῃ δυνάται νὰ εἰπῇ εἰς ὀλιγολογίαν, τὸ εἰς ἀπλῶν εἰς πλάτος, εἰς ἔσπον ὅπῃ βαρυνεῖ ὄχι μόνον τὸν ἀναγινώσκοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀκούοντα.

Φράσις ἠθικὴ εἶναι ἐκείνη, ὅπῃ ἔχει ἐννοίας ἠθικαῖς, καὶ ἀξιωματικαῖς, καθὼς εἶναι ὅλαις ἢ παραίνεσες.

Φράσις παθητικὴ εἶναι, ὅταν γράφῃ τις τεθλιμμένος, καὶ κινεῖ εἰς πάθος τὸν ἀκούοντα μὲ χή-

ματα ὀπφωνηματικά, ἐρωτηματικά, ἄποστροφαῖς, δέομιμος, καὶ παρὰκαλῶντας.

Φράσις χαρμόσυνος εἶναι, ὅταν ἀρχεται ὑπὸ θέμα ὠραῖον, ἐπαινῶντας μίαν ψυχὴν ἀγαθὴν μὲ χαρμοσυῶς λέξεις, καὶ χήματα, καὶ μὲ Περιόδους ἐπιρρέσας μέλι, καθαρὰς τε, καὶ εὐρύθμους.

Φράσις σοβαρὴ εἶναι ἐκεῖνη, πὴν ὁποῖαν δαλούονται τὰ ὑποκείμενα ὅτῃ εἶναι ὑποχῆς, καὶ ἀξίας. ἔτι καὶ οἱ γέροντες, καὶ οἱ σοφοὶ ἄνδρες. καὶ διὰ τὸ τὰ νοήματα αὐτῆς τῆς φράσεως, πρέπει νὰ εἶναι σοφὰ, συμβαλόντικα, καὶ συμφέροντα, μὲ κυριολεξίαν, καὶ χωρὶς μεταφορῶν.

Φράσις ἀσειά, ἢ καὶ εὐφάπελος εἶναι, ὅταν γράφῃ τις διὰ νὰ χαροποιήσῃ τινὰ, φέροντας παρὰδείγματα διὰ νὰ τὴν κινήσῃ τὸ γέλοισιν. ὅ,τι λογῆς παρὰγράφωντας μὲ ἔσπευς ἐρωτησίας ἄνθρωπον Θεοσίτῳ, ἢ γυνὴ νεανίαν ἀχρημον εἰς τὸ πρόσωπον, ἢ εἰς τὸ σῶμα, τὸν ὀνομάζει εὐφρόσωπον καὶ ὠραῖον ὡς ἄλλον Γανυμήδω.

Ἡ πειθανότις εἶναι μία δυνάμις ὅτῃ πείθει τὴν θέλησιν τῶ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ὁποῖον γράφομεν, καίνωντάς τινι νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην τὴν ἐδικήν μας· αὐτὴ γινάσκει ἐκ τῆς δυνάμεως τῆ γράφοντος, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως τῆ τέλους τῆς παρὰγραφῆς. καὶ βέβαια ὁ γράφων πείθει πολλὰ, ὅταν ἐκείνος εἶναι τιμίον ἠθῶν, καὶ ὑπὸ ὅλης ὀμολογεῖται φιλαλήθης. ὁ ὁποῖος ἔχωντας μίαν τοιαύτην

καλῶ ὑπόληψιν, ἀρκεῖ εἰς αὐτὸν τὸ, ,, αὐτὸς ἔφα.
 ἀγκαλὰ κὶ νὰ ἤθελε διηγῆται συμβαίτα ὑπερβαύ-
 μασα, κὶ ᾠδὸδοξα· ἐκεῖ ὅπῃ ἐκεῖνος εἶναι ὑπερη-
 μβός ὑπὸ τῷ καλῷ φήμῳ, ἀγκαλὰ κὶ τῷ ἀλή-
 θειαν ἤθελε λέγει, εἰδὲς τὸν πιστέει. ἡ δυνάμις
 πάλιν τῷ τέλει ἔχει πολλῶν πειθανόπια· διατὶ
 ὅστις λάβη τῷ Ἐπιστολῷ, ὁδὸς σοχάζεται τί-
 νος χάριν ἔγραφε ταῦτα. καὶ αἰσῶς ἤθελεν εὔρη
 τὸ τέλος, καὶ τῷ γνώμῳ καλῷ, πείθεται, καὶ
 συμφωνεῖ τῷ θελήσιν τε μὲ ἐκεῖνῳ τῷ γράφοντος,
 ἀλλέως δὲν δίδει τελείως ἀπρόασιν.

Περὶ τῷ Γενῶν τῷ Ἐπιστολικῷ χαρακτήρος.

Ο Ἐπιστολικὸς χαρακτήρ, ὡσαύτῃ ὅπῃ βαίνεται
 ὑπὸ ὅλης τῆς ἐπισήμονας ὑπὸ τῷ Ρήτορι-
 κῷ, ὡς μέρος αὐτῆς, δι' αὐτῷ τῷ αἰτίαν λαμ-
 βαίνει καὶ τὴν ἐδικνώτε διαίρεσιν ὑπὸ τὰ τῆς Ρήτο-
 ρικῆς γῆ. ὅθεν καὶ τὸν ἔσπον ὅπῃ ἡ Ρήτο-
 ρικὴ διαίρεται εἰς τὰ αὐτῆς μέρη, ἔπω κὶ ὁ Ἐπι-
 στολικὸς χαρακτήρ· τῆς μὲν ἐν Ρήτορικῆς δυνά-
 μειως τεῖα εἶναι τὰ γῆ. Ἐπιδεικτικὸν δηλονότι,
 Συμβεβλῆτικὸν, κὶ Δικανικόν.

Ἐπιδεικτικὸν γένος εἶναι ἐκεῖνο, ὅπῃ εἰς τὰς
 ἱερὰς Ἀμβωνας κὶ Καθέδρας δεξιόονται οἱ ῥήτο-
 ρες· τὸ ὁποῖον ᾠελέχει τὸν ἔπαινον πρὸς τὴν ἀρε-
 τῷ, καὶ τὸν λόγον πρὸς τῷ κακίαν.

Συμβεβλητικὸν εἶναι ἐκεῖνο, καθὸ ὁ ῥήτορ πα-
ρακινεῖ μὴ πρὸς ἀρετῶν, ἀποξέπει δὲ ἐκ τῆς ἡδο-
νῶν, καὶ τῆς κακίας. τῆτο εἶναι ἴδιον καὶ τε Χρεια-
νῆ, ὁξαιρέτως δὲ τῆς Εὐαγγελικῶν ἱεροκηρύκων.

Δικαιικὸν τέλος πάντων εἶναι ἐκεῖνο, ὅπῃ δε-
λῶνται οἱ Ῥήτορες εἰς τὰ δημόσια παλάτια. τῆ-
το φερέχει τῶν κατηγορίαν, ἢ τῶν ἁπολογίαν.
κατηγορίαν μὴ, φερέ τῆς ἀδίκων, ἁπολογίαν δὲ,
φερέ τῆς δικαίων.

Εἰς τῆτα λοιπὸν τὰ τεῖα γῆρη διαιρεῖται καὶ ὁ
Ἐπισολικὸς χαρακτήρ. ἦγεν, εἰς Ἐπιδεικτικὸν,
Συμβεβλητικὸν, καὶ Δικαιικὸν.

Ὅσαι λοιπὸν Ἐπισολαὶ τέλος ἔχουσι νὰ ἐπαινε-
σεν ἐκεῖνον ὅπῃ ἔχει τῶν ἀρετῶν, καὶ νὰ ἀτιμάσεν
ἐκεῖνον ὅπῃ ἀσπάζεται τῶν κακίαν, ἀνάγονται εἰς
τὸ Ἐπιδεικτικὸν γῆρος. Ὅσαι δὲ ἔχουσι τέλος, δὲ
μῖσε τῆς περασμένων παραγμάτων, νὰ συμβεβλη-
σεν τῶν γνώσιν τῆς μελλόντων εἰς τὰ χῆσιμα, καὶ
ἠφέλιμα, καὶ νὰ ἐμποδίσεν τὰ ἄτοπα, καὶ ἄχρηστα,
φέρονται πᾶσαι εἰς τὸ συμβεβλητικὸν γῆρος. Ὅ-
σαι δὲ τὸ δίκαιον ἀκραιφνῶς σοχαζονται, καὶ δι' αὐ-
τὸ ἁπολογεῖται, ὁξαιπλῶνοντας τὸν λόγον καὶ τῆς
ἀντικειμένων, κατηγορῶντας τῆς, ἀνάγονται εἰς τὸ
Δικαιικὸν γῆρος. ὦν τοῖστον ὅτι τὸ διάγραμμα.

Τῶν Ἐπισολικῶν χαρακτήρων τεῖα τὰ γῆρη εἰ-
σὶν, εἰς τὰ ὅποια ἀνάγονται αἱ τοιαῦται Ἐπι-
σολαί.

	(ἐπαινετική .	α΄ .
	(ψευτική .	β΄ .
	(ἐρωτική .	γ΄ .
	(δίκτική .	δ΄ .
Επίδεικτικόν .	(συγχαριστική .	ε΄ .
	(πωδασική .	ς΄ .
	(εἰρωνική .	ζ΄ .
	(δ'χαριστική .	η΄ .
	(ποροξεπτική .	θ΄ .
	(λποξεπτική .	ι΄ .
Συμβελούτικόν .	(αἰσθητική .	ια΄ .
	(αἰτητική .	ιβ΄ .
	(συσατική .	ιγ΄ .
	(κατηγορητική .	ιδ΄ .
	(ἀπολογητική .	ιε΄ .
Δικαιικόν .	(ονειδιστική .	ισ΄ .
	(μεμπτική .	ιζ΄ .
	(ἀπειλητική .	ιη΄ .
	(προφασιστική .	ιδ΄ .
	(ἔνστατική .	κ΄ .

Πρὸς τούτοις εἰσὶ καὶ ἔτερα γένη πολλαπλάσια,
καὶ τὰς ἀμεφ' ἧτας αἰτίας ὅπῃ συμβαίνουσιν. ἕκαστος
ὅμως θέλει ἔχει ἐπίδηλον τὴν κατανοήσιν εἰς ὅλα,
ἀπὸ τῆς ἐκδοσῆς τῆς σεσημειωμένων. καὶ τῆς
ὁποῖων θέλωμεν ὁμιλήσει καὶ μέρος.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Τ Ο Υ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

Περὶ τῶν Εἰδῶν τῶν Ἐπιστολῶν ὅπῃ ἀνάγονται
εἰς τὸ Ἐπιδεικτικὸν Γένος.

Κ Ε Φ Α Λ Α. Α΄.

Περὶ τῶν Ἐπαινετικῶν χαρακτῆρος.

ΕἹσολὴ ἐπαινετικὴ, εἶναι μία αὐξησις
ἐγκωμιασικῶν λόγων· ἢ ὅποια σέλλεται
πρὸς φίλον, καὶ ἐγκωμιάζει, ἢ τῷ φίλῳ
τὴν προαίρεσιν καὶ εὐδοξίαν παράξιν, ἢ καὶ ἑτέρῳ
τινός. Αὕτη μερίζεται εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ
πρῶτον προβάλλωμεν τὸ ἀδυνάτους τῆς ἡμετέρας δυ-
νάμεως, λέγοντες. ὅτι δεῖ ἔχομεν δυνάμειν νὰ
ἐξαπλώσωμεν τὰ μεγάλα τῶν ἐγκωμίων κατ' ἀ-
ξίαν, ὅμως θέλωμεν εἰπεῖ βραχύτι, καὶ μικρὸν
τῶν αὐτῶν θαυμασίων, ὑποβλέποντες μόνον πρὸς
τὴν τῷ δικαίῳ, καὶ τῆς ἀληθείας ὑπόδειξιν. εἰς
τὸ δεύτερον, ἄς ἀρχίσωμεν τὸν ἔπαινον, ἐγκωμιά-
ζοντες τὴν ἀρετὴν, ὅπῃ ὁ ἐπαινετέμενος ἔχει καθ'
ὑπερβολὴν, λέγοντες. πῶς δεῖ εἶναι δυνατὸν γλαῦσ-

σα, ἕτε κάλαμος νὰ τὴν ἐρμολόγη, ἔξαιρέτως ἢ ἐδικήμας, ἢ ὁποῖα εἶναι πολλὰ ἀδουῆς, καὶ φελίξουσα. Εἰς τὸ τρίτον, ἄς ζητήσωμεν συγχώρησιν, ὅτι τὰ λεχθέντα ἦτον πολλὰ ὀλίγα, εἰς τὴν πολλὴν ὑλίω τῆς θαυμασίαν ἔργων τε, καὶ ὅτι ὅσα ἔπαμφο δὲν ἦτον καὶ κολακείαν, ἀλλὰ κατ' ἀλήθειαν, ὑπογραφοῦμαι δῆλοι ἐδικοί τε. ἔχοντες τοιαύτῳ χάριν ὡς δῶρον τῆς τύχης νὰ καυχώμεθα εἰς τοῖστον αὐθεντίῳ.

Πρέπει ὁμως νὰ ἤξῃρη καθόνας, πῶς ἢ ἐπαινετικὴ Ἐπιστολὴ ἔξαπλώνεται εἰς πραγματείαν, δικαιοσύνην, σοφίαν, καὶ ἄλλα· εἰς ὑλίω πραγματικῶν δὲν φυλάσσονται εἰς τὴν σωφροσύνην τόσοι ἔσοποι ρητορικοὶ, ἀλλὰ φράσις ἀπλή. διατὶ οἱ πραγματικῶν ἀγαπήσιν ἀπλότητα λόγου εἰς τὰς τῆς πραγματικῶν τῶν ἀποθέσεις. Θέλονται λοιπὸν νὰ ἐπαινέσης τινὰ, ὅπῃ ἔλαβεν δότιχίαν, καὶ κέρδος, ἐγκωμιάσαι τὴν φρόνησιν, καὶ σωφροσύνην τε, ὅπῃ ἤξῃρη νὰ σύρη τὴν τύχην (αὐτὴν καὶ δύσκολον) εἰς βοήθειάν τε.

Ἄν σὺ εἶναι δεργέτης, ἐπαινέσαι τὴν καλλιὰν διάθεσιν τῆς ψυχῆς τε, διατὶ ἔχεις ὑπὸ αὐτὸν τὸ εὖ εἶναι. Ἄν εἶναι Γέρον, ἐπαινέσαι τὸ αἰδέσιμον τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ ἀξιοματικὸν τῆς συνετήρ τε λόγων, καὶ τὴν ἀφίλειαν, ὅπῃ εἰς ὅλας προξενεῖ μετὰ τὰς φρόνιμας καὶ σοφασικαῖς συμβουλαῖς τε. Ἄν εἶναι νέος ἐνάρετος, εἰπέ πῶς αὐξάνει διὰ νὰ δότιχῆσιν τὴν πατρίδα, διὰ νὰ τιμήσῃ τὸς γονεῖς, καὶ τὴν

ἄνεάν τε . εὐχου τῆς ἄννητορας , ὅπερ ὡς ρίζαι ἀγαθαὶ ἐβλάστησαν ποῖτον ἀγαθὸν καρπὸν . καὶ ὁποῖος θέλει αὐξήσει ὅσας τιμὰς εὐρεῖ εἰς τὸ γένος τε , καὶ θέλει λοιπὴν ὅσας ἀκόμι δὲ εὐρεῖ . ἐξαιρέσαι τον ὑπὸ τῆς κοινῆς ἀνθρώπων , καὶ εἶπε πῶς ἔχει κάποιον τι ἄνθρωπον , συγκρινών- τός τον με παλαιὰς ἐνδόξους καὶ ἐπαρέτας ἀνδρας .

Σημείωσαι , ὅτι τὸν ἀνθρωπον ἐπαινεῖμεν ὑπὸ τα ἀγαθὰ τῆ σώματος , τῆς τύχης , καὶ τῆς ψυχῆς . ἐκ τῆ ἀγαθῶν τῆ σώματος εἶναι , ὅταν τῆ ἐγκωμιά- ζωμεν τὴν ὠραιότητα , τὴν ἀνδρείαν , τὴν δειξιάν τῆ σωματικῶν μερῶν , τὴν δουλωττίαν , τὴν φωνὴν , τὴν ὀξύτητα τῆς ὀράσεως , τὴν δειξιάν , καὶ τὰ λοι- πὰ φυσικὰ χαρίσματα . Ἐκ τῆ ἀγαθῶν τῆς τύ- χης , ὅταν τῆ ἐπαινεῖμεν τὴν δουλωττίαν , τὰ πλέ- τη , τὴν ἀξίαν , τὴν φιλίαν , τὴν πατερίδα , τὴν κα- λὴν ἀνάφορὴν , τὴν καλὴν φήμην , καὶ τὰ ἄλλα , ὅπερ οἱ ἀνθρωποι ὑποδίδουσι νὰ εἶναι ἀποτελέσματα τῆς τύχης , καὶ τῆ συμβεβηκότος . Ἐκ τῆ τῆς ψυχῆς πάλιν , ὅταν ἐγκωμιάζωμεν τὴν καλὴν γνώμην , τὰ ἀνάρετα ἦδη , τὴν ὀρθὴν δικαιοσύνην , τὴν φρόνησιν , τὰς ἠρωϊκὰς πράξεις , τὴν καθαράν συ- νεῖδησιν , τὴν δουλωττίαν , καὶ φιλανθρωπίαν ποῖ- πάτας , τὴν σωφροσύνην , καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἀγαθὰ τὰ ὑποδιδόμενα εἰς τὴν ψυχὴν .

Πρέπει ἀκόμι νὰ ἤξωμεν καὶ τῆτο . ὅτι εἰς τὴν ἀνώθεν σωματικὰ , καὶ τῆς τύχης χαρίσματα , δεῖ

δίδεται ἄλλ' ὁ ἔπαινος μόνον· εἰς δὲ τὰ ἠθικά κὴ τὰ τῆς ψυχῆς, δίδεται ὁ ἔπαινος, κὴ ἡ τιμή. ἔπαινεται ὁ εὐμορφος ἄνθρωπος, ἀλλὰ δὴ ἔχει τιμὴν διὰ τὴν ὠραιότητά τε. διὰ τὴν δὴ ἐκοπίασε νὰ τὴν ἀποκτήσῃ. ἀλλ' ὁ σοφὸς κὴ ὀπίσμων ἐγκωμιάζεται κὴ τιμάται, διὰ τὴν ἐκοπίασε νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἀποκοπὴν, κὴ τὰς ὀπίσμους, καθὼς καὶ ὁ καλὸς Χριστιανὸς διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὰς Εὐαγγελικὰς ἀρετὰς. Ἐγκωμιάζονται ἀκόμη καὶ ἔμφυχα, καὶ ἀψυχα, ὡς ζῶα, κὴ πόλεις, κὴ ποταμοὶ, κὴ λιμῶνες, κὴ τὰ ἕξῃς.

Τὸ ἑσιῶδες λοιπὸν ταύτης τῆς Ἐπιστολῆς ἴσεται, καθὼς ἂν ὄσον εἶπα, εἰς τὸ νὰ ὑψώσῃ με κοσμίας κὴ δὴτάκτας ἐπαίνας τὴν ἀρετὴν τε ἄλλῃ, ἢ τὰ σοφὰ τε συγγράμματα, ἢ τὰς χριστιανικὰς πράξεις, ἢ τὰ ἠρωϊκὰ ἔργα, καὶ τὰ ἕξῃς. ὅθεν εἰς τὴν συνῆθεσιν λαμβάνεται τὸ προοίμιον ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐνάρτεον πράξιν. ἡ ἀδείματος χάριν.

Παράδ. Ἐπαινετικὸν εἰς Συγγράμματα.

ΜΕ τὸ νὰ ἀπεδείχθῃ ἡ ἀγχίνοια τῆς ὑμετέρας σοφολογιότητος διὰ μία ἰδέα βαθυτάτης σοφίας, μετὰ τὸν τύπον τῆς πολυμαθῶν συγγραμμάτων τῆς, προσκαλεῖ τὸ ἕδικόν μου πνεῦμα νὰ προσφέρῃ ἐκεῖνος τὰς δικαίας ἐπαίνας, ὅπως χρεώσῃ εἰς αὐτὴν ἢ εὐλαβεία μου, ἀγκαλὰ πάντοτε ἔλλειπεις, συγκενωόμενοι πρὸς τὴν μεγαλειότητα τῆς

ἀξίας της. (τῶτα κὴ ὅμοια τῶτων.) Δύττερον ἀκολο-
 θεῖ ὁ κόσμος ἔπαινος, εἰς τῶτον τὸν ἔσπον. Ἀνέ-
 γνωσα ἀρετὸν μέρος τῆ Συγγράμματός της μεῖ-
 γαλώτατον θαυμασμόν τῆ ἑμαυτῆ με. ἐπειδὴ ἡ δ-
 γλωττία κηρύττει κὴ πολλὰ τὰ ἐδικά της προτερήμα-
 τα. ἡ ἐφόρσις με φέρει εἰς ἐκπληξιν, τὰ ὅπχειρή-
 ματα εἶναι διωατὰ, κὴ ἀναντίρρητα, κὴ ἡ φράσις δύ-
 ναται νὰ ἀπολαύσῃ κάθε ἐπαινετικῶ ἀχαρίσισιν
 ἀπὸ ὅλης τῆς νόας τῆς σοφῶν, κὴ ὅπσημόνων. Τεί-
 τον ποροφασίζόμεθα με ταπεινώσιν λέγοντες. Ἡ
 ἀρετὴ αὐτῆς ὅμως, ἄς δώσῃ συγγνώμην εἰς τὸν ἐ-
 δικόν με κάλαμον, κὴ ἄς δεχθῆ τῆ τῆ τῆ μικρῶ
 ἀπόδειξιν τῆς ἀφροσύνης με διὰ τὴν δῦτυχίαν τῆς
 ἔξαιρέτων προτερημάτων της, μὴώντας, κὴ τὰ ἐξῆς.

Ἐτερον πῶδ. εἰς πράξεις ἔξαιρέτες.

ΤΑ ἔργα τῆς ὑμετέρας Ἐκλαμωρόπιτος εἶναι
 τῶσον ἔξαιρέτα, ὅπῃ ποροκαλῶσιν ὅλης τῆς
 νόας νὰ τὰ θαυμάζῃ, κάθε δέλῃσιν νὰ τὰ ἀγαπᾶ
 ἐγκαρδίως, κὴ κάθε μνήμην νὰ τὰ σφραγίξῃ εἰς
 τὸν ἑαυτὸν της ἀνεξάλειπτως. κὴ κὴ ἀλήθειαν εἰς τὰς
 πράξεις της δὲν ἔχει ποτὲ σιωδότην τὴν τύχην, ἔτε
 διὰ ὀδηγὸν τὸ πῶδαδειγμα τῆς ἑτέρων, ἀλλ' ἀρχι-
 νῶντας με βαθυτάτην μάθησιν σοφίας, διδιδυῶν-
 τῆς τῆς με μίαν ἀφῶδιδιτῆ ἐμπειρίαν, κὴ τελειώ-
 νωντῆς τῆς με τῶ φρόνιμον συνέσιν της, ταῖς καὶ
 ἑαυθαύμασαι νὰ κηρύττωνται εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐῴτερον ᾠδῶδ. εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ ἐνάρετοι παράξεις τῆς ὑμετέρας Λογιότητος ἀσράπτωσι μοναχαίτους, εἰς ἔσπον ὁποῦ δὲν ἔχουσι χεῖραν ὑπὸ ἐκεῖνο τὸ ᾠδαμικρὸν φῶς τῆς ἐπαίνων, ὅπῃ ἐδιώετο νὰ δώσῃ εἰς αὐταῖς ὁ ἀμαθῆς κάλαμος ἐδικὸς με. με ὅλον τῆτο, διὰ νὰ ἴπο-δεῖξῶ ᾠδαμώτερον πῶς ταῖς σέβομαι, ᾠδῶ ὅπῃ ζῆτῶ νὰ φέρω εἰς αὐταῖς μεγαλιτέραν δόξαν, με τὸ νὰ ταῖς ὑφώσω, θέλω εἰπεῖ πῶς εἶναι πλέον ἀξίαις νὰ φέρνῃ θαυμασμόν, ᾠδῶ ὅπῃ νὰ εἶναι ἔνδειξις εἰς τὸ νὰ ἴπολαμβαίνεν ἐπαίνους.

Ἐῴτερον ᾠδῶδ. εἰς τὸ αὐτό.

Οἷποιος δὲν ἠξέδρει νὰ ἐπαινᾷ κατ' ἀξίαν, φθαίνει κἂν νὰ ἠξέδρη νὰ σιωπᾷ κὶ νὰ θαυμάζῃ. διὰ τῆτο ἀπίσως κὶ ἐγὼ δὲν ἔρχομαι διὰ τῆς παρῆσις με χιλίους ἐπαίνους, νὰ ὑφώσω ἐκείνῳ τῷ θαυμασῶ παρᾶξιν ὅπῃ ἐκατόρθωσις, μὲν ἠ-θελες θαυμάσῃ, διατὶ ἠ παρᾶξες τῆς ἴσθρβαίνουσι τὰ ὄρια τῆς ἐγκωμίων, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν φθαίνει ἔτε ὁ κάλαμος, ἔτε ἠ γλῶσσα ἠ ἐδικὴ με, κτ.

Ἐῴτερον ᾠδῶδ. εἰς συγχεάμματι.

Αἱ Νίσιως κὶ ἐγὼ ἐδιώομεν με ταῖς δέσιές με νὰ ἴπολαύσω ὑπὸ τὸν ἔρανὸν πόσαις γλῶσσαις, ὅσαις ἠ ἴμετέρα Σοφολογιότης διὰ τῆς ἐδι-

κῶν τῆς συγχαρμάτων ὑπολαμβάνει ἐπαίνος, ἢ
 θελα τὴν κάμη νὰ γνωρίσῃ, ὅτι αὐτίως κὶ ἐγὼ
 δεῖ ἀδρακινῆμαι νὰ τὴν ὑψώσω, τὸ καίω διὰ νὰ
 μὴ ὑποδείξω πωροτέραν πόλμω, ὑπὸ ἐκείνῳ
 ὅπῃ ἡ ἀδυναμία μὲ δεῖ μὲ συγχαρεῖ. καὶ διὰ
 νὰ μὴ ἤθελα τῆς προσφέρῃ πολλά ὀλιγώτερον
 ἔπαινον, ὑπὸ ἐκείνον ὅπῃ ζητεῖ ἡ ἀξίότης τῆς
 ἀρετῆς τῆς, κτ.

Πεὶ ὑποκρίσεως τῶ ἐπαινετικῶ.
 χαρακτήρος.

Θ Ἐλόντες νὰ δώσωμεν ὑπόκρισιν εἰς τὴν ἐπαι-
 νετικῶν Ἐπιστολῶν, πρέπει νὰ σημειώσω-
 μεν τρία πράγματα. Πρῶτον πρέπει νὰ ἀντεπαινε-
 σωμεν τὴν τῶ ὀπισθέλλοντος διάθεσιν, ὡσαύτῃ ὅπῃ ἔ-
 χει ἔμφυτον τὴν ἀγαθοσύνην εἰς τὸ νὰ μεγαλιῶν
 κὶ τὰ μικρά, κὶ εἰς τὰ μεγάλα νὰ προδῆται τὸ μέ-
 γισον, κὶ θαυμασόν. κὶ πῶς τῶτο προέρχεται ὑπὸ
 τὴν καλοσύνην τῶ θεάφοντος, κὶ ὄχι ποτὲ ὑπὸ ἐκεί-
 νον ὅπῃ ἐπαινεῖται. Δεύτερον, πρέπει μὲ ταπει-
 νωσιν νὰ ὁμολογήσωμεν ἀθανάτως τὰς χάριτας,
 κὶ νὰ ὁμολογήσωμεν καὶ τὸν ἑμαυτὸν μας ἀνάξιον
 τῶ τοιούτων ἐπαίνων. καὶ Τρίτον μὲ δὲ χαρίσασιν
 νὰ κηρυχθῆμεν χεῖρας ὅπῃ ζωῆς.

Πρέπει νὰ ἤξῃ ὅμως καθεύας, πῶς ἐπάνω
 εἰς τὴν ἰδίαν ὕλην, ὅπῃ ἐκαταγίνετο ἡ Ἐπιστο-
 λή, τὴν ὁποῖαν ἔλαβον, εἰς τὴν αὐτὴν ὕλην πρέ-

πει νὰ ἀναφέρεται κὶ ἐκεῖνη τῆς ἀποκρίσεως. Δια-
τι δὲν εἶναι ἀρμόδιον ὅτι ὁ ἐπιστέλλων νὰ ἐπαι-
νᾷ ἢ εἶνα παῖγμα, κὶ ὁ ἀπεπιστέλλων νὰ ἀπο-
κρίνεται ἢ ἄλλο.

Παράδ. εἰς ἀπόκρ. τῆς ἐπαινετικῆς Ἐπιστολῆς,
ἢ τὰ συγχεάμματα.

ΑΨοκεινόμφοι λοιπὸν εἰς τὸ ἐπαινετικὸν
Ἐπιστολῶν, εἰς τὸ ἀρχικὸν ἀποδείχνομεν
τὸ ἐδικὸν μας ὀχαιρίσῃσιν, λέγοντες· Ἀποδέχο-
μαι μὲ μεγάλῳ ὀχαιρίσῃσιν τὴν ἐπαίνον μὲ τὴν ὀ-
ποῖον ἢ συμπάθεια τῆς ἀρετῆς τῆς, συγκαταβαίνει
νὰ θεωρῇ τὰ κτήματα τῶ ἐδικῶν μας ἀδυνατῶ κα-
λάμ με ἰλαρὸν ὄμμα. κὶ τῶτο, διατὶ τὸ ἀρχικὸν
ἔχον ἀπὸ τὸ ἰδίαν ἀρετικῶν, διὰ τὸ ὅποῖον τὸ πε-
ρίφημον ὑποκείμενον τῆς δοξάζεται πανταχῶ ἀπὸ ὀ-
λες τῶν ἐπιστήμονας, κὶ σοφῶς. Δύτερον ἀποδείχ-
νομεν τὸ ταπεινώσῃσιν μας· ἀγαδείματος χάριν·
τῶτον ὁμῶς τὸν ἐδικόν μας ἐπαινον, ὅπῃ εἰς τὸ
ἐδικόν μας ὑποκείμενον ἀναφέρετε, πρέπει ἀνασώτε-
ρον νὰ τὸν κείνη καθεύας ἐλύθειότητα τῆς καλο-
καγαθείας τῆς, ἀγαθῶν ἔργων τῆς δικαιοσύνης. Διατὶ
ὄντας σωτηρισμῶν ἢ ἀγαθοσύνης νὰ θεωρῇ πάν-
τοτε τὸ καλὸν, κὶ τέλειον, χωρὶς νὰ ἀποδέη τὸ
ὄμμα εἰς τὸ ἀτελές, διὰ τῶτο ἐθεώρησεν ἐκεῖνο,
ὅπῃ δὲν εἶναι καρπὸς τῆς ἀγχινοίας μας, (ὄντας
τὸ καλὸν ὅλον ἐκ Θεῶ,) κὶ ἐσιώπησεν ἐκεῖνο ὅπῃ

ἦτον καὶ ἀλήθειαν ἐδικόν μου, δηλονότι τὴν ἀτελειότητα τῆς ἐδικῆς μου ἀδικίας, καὶ τὰ ἐξῆς. Τεῖτον δὲ χαρίζονται τελειώμενοι.

Κ Ε Φ Α Λ. Β'.

Περὶ ψευτικῆς χαρακτῆρος.

Ο Ψευτικὸς χαρακτῆρ εἶναι μία ἀΐσις ἀτιμῶν πράξεων, ἢ προαιρέσεων, καὶ ψεύχεται τὰς ὑβείσας ἢ ἐκείναις πρὸς ὃν γράφει, ἢ ἄλλο τι νός. τὰ μέρη τὰτα εἶναι τρία· τὸ πρῶτον ψεύχεται φανέρωσιν τῆς ἐδικῆς μας ἀγάπης πρὸς ἐκεῖνον ὅπως γράφομεν, ἀποδείχνοντες πῶς πόρα καὶ νόμιμον ἔργον ἐναντίον τῆς φύσεώς μας, να κατηγορέμεν τινὰ ὅμως ἢ αἰτία τῆ λέγειν εἶναι εὐλογος, καὶ ἀναγκαία. Εἰς τὸ δεύτερον, ἄς ὑβείσωμεν τὸν ἄνδρα μὴ πάσης ἀταξίας, ἢ ἐκ τῆ κακῶν τῆς ψυχῆς, ἢ τῆ σώματος, ἢ τῆ ἐκτός, ἀποδείχνοντες, πῶς ὄχι διὰ ἔχθραν τὸν ὑβείζομεν, ἀλλ' ὅτι ἐνεκα μόνης τῆς ἀληθείας, καὶ διὰ να ταπεινώσωμεν, καὶ να φέρωμεν πρὸς μετανοίαν τὸν ἄνδρα. Εἰς τὸ τρίτον, ἄς ζητήσωμεν συγχώρησιν, ἀίσιως καὶ τὰς ἀποκὰς τῆ φίλης ἐγγεμίσαμεν ὑβρεως, καὶ τῆ ἐποσφέραμεν σκαῖδαλον, ἀφίνοντες τον εἰς ὅλα κελτῶ. καὶ τέλος ἄς ὑπογραφοῦμεν, ἀναφέροντες εἰς αὐτὸν τὴν ἀγάπην μας.

Ο Ψευτικὸς χαρακτῆρ λοιπὸν εἶναι ἐκ διαμέτρως ἐναντίος ἀπὸ τὸν ἐπαινετικόν, καὶ ἐγκωμιστικόν.

ὅθεν ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τῆτον τὸν βόπον εἶδει τὸν
 δεισμόν τε. ἔστι δὲ λόγος τῆς μὲν ἐνδόξων ταπει-
 νωσις, τῆς δ' ἀδόξων αὐξήσις. ὕλην ἔχει τὴν ἀν-
 τίστροφον τῆ ἐγκωμιασικῆς. ὅθεν ἄπο τούς αὐτῆς
 βόπες, ὅπῃ ἐπαινεῖς δυνάσται ἐξεναντίας καὶ νὰ
 φέγγης. καὶ ἐδῶ ἀνίσως καὶ ὁ γεάφων εἶναι τῆ τά-
 ξει, ἢ τῆ ἡλικία μικρότερος, καὶ γεάφει εἰς μεγα-
 λήτερον, ἀγκαλά καὶ νὰ ἔχη ὕλην νόμιμον, δεῦ
 πρέπει ὅμως νὰ ὑβείζη, ἀλλὰ νὰ φέγγη μετέχλην.
 ἔξω ἀνίσως καὶ ἡ Ἐπιστολὴ φέρεται εἰς τρίτον πρόστα-
 πον, καὶ ὄχι ἀμέσως πρὸς τὸν ἴδιον, τῆ ὁποῖα πρέ-
 πει ἢ ὑβείς· φέγγεται καὶ καταφρονεῖται ὁ ἀνθρωπος
 ὅταν πρᾶτῃ ἔργα ἐναντίον τῆ θεῖς νόμῃ, τῆς φύ-
 σεως, καὶ τῆ πρέποντος, καὶ ὅταν δεῦ φυλάτῃ ἐμπι-
 σοσυῶν. ὅθεν ἠθέλει εἰπῆ τινὰς ἐναντίον εἰς ἀν-
 θρωπον, ὅπῃ δεῦ φυλάττει πίσιν, καὶ ἀλήθειαν εἰς
 πᾶς ὑποχέσεις τε. μετὰ πλάνην μετ' ὑσέρησες ἄπο τὸ
 πρᾶγμα μετ', καὶ ἄπο τὸν βαθμὸν, ὅπῃ εἶμου,
 ἐπειδὴ δεῦ ἐφύλαξες τὰς συμφωνίας, ἀμὴ ἀλλὰ
 ἔπαξες, καὶ ἀλλὰ ἔκαμες· ὥστε ὅπῃ συμφέρεται νὰ
 μή σε πισθῶσι πλέον, διατὶ μετὰ ψεύδος, καὶ πλά-
 νην, καὶ ὄχι μετὰ τὴν ἀλήθειαν ἀπαταεῖς. διὰ τῆ-
 το ἄπο τὸ ἐδικόν σε ἀρχαῖον θελεῖ λάβει ἀφορ-
 μὴν νὰ σβειδῇ ἢ ἐμπισοσυῶν. καὶ τὰ ἐξῆς.

Η Ξόρυε, πῶς τὰ μικρὰ σφάλματα δεῦ πρέπει
 νὰ λαμβάνεν μεγάλας ὑβρεις, ἀλλὰ ὅταν προχω-
 ρῶσιν εἰς αὐξήσιν. ὅθεν κατηγόρησαι τὸ μικρὸν

σφάλμα μὲ γλυκύτητα, καὶ αὐπάση, καλῶς ἔστιν, εἰδὲ μὴ, ἔχεις καιρὸν νὰ αὐξήσης τὸν λόγον. Τοιοῦτος εἶναι ὁ χαρακτήρ τῆς φύσεως, καὶ τῆς ὑβρείως. ὅμως, πρέπει νὰ ἀποφύγῃ καθεύσας τὴν χεῖσίν τε, διὰ νὰ μὴ ἀποκτᾷ ἐχθρὸς. διὰ τὸ ὅλοι σφάλμασιν, ἀλλὰ τινὰς δεῖ ἀγαπᾶ νὰ τῷ ἐλέγχεται τὸ σφάλμα. ὁ Θεὸς ὅστις θέλει νὰ ἔχῃ φίλους, πρέπει νὰ ποιοῖται, νὰ συγχωρῇ, καὶ νὰ κρύβῃ τῷ ἄλλῳ τὸ σφάλμα. ἐπειδὴ ἡ κολακεία τῶτον τὸν καιρὸν ἔτζει μαθητεύει. ὅλοι οἱ ἀνθρώποι ἀγαπᾶν τὴν κολακείαν, καὶ θέλουν, ὅχι μόνον νὰ μὴν ἐλέγχωνται τὰ ἐλαττώματά των, ἀλλὰ μάλιστα νὰ ἐπαινεῖνται. καὶ ὑπομονὴ τῶτο τὸ ἀποπον νὰ θέλουν νὰ γίνεταί εἰς ταῖς Ἐπισολαῖς, καὶ σιμωνασροφαῖς, ἀγκαλὰ καὶ μεγάλη ἁμαρτία, ἀλλὰ θέλουν νὰ τὸ δευδύωνται καὶ οἱ ἱεροκήρυκες ἀπὸ τῆς καθέδρου τῆς βασιλείας ἀληθείας.

Περὶ ἀποκρίσεως τῆς ψευτικῆς χαρακτῆρος.

Τὴν ἀποκρίσιν τῆς ονειδιστικῆς χαρακτῆρος, πρέπει ὅσον εἶναι δυνατὸν καθεύσας νὰ τῷ ἀποφύγῃ, καὶ νὰ τὴν σιωπᾷ, διὰ τὴν αὐτὴ αὐξάνει τὴν ὀργὴν. καὶ ἐπειδὴ καὶ τὸν κοινὸν λόγον, ξηρὸν μὲ ξηρὸν δεῖ εἶναι δυνατὸν νὰ κάμῃ τοῖχον. διὰ τῶτο μέλλει νὰ φυλάξωμεν τὴν καλὴν συμβελὴν τῆς Ἰσοκράτους, ὁ ὁποῖος λέγει. „ μὴτε πρὸς ταῖς ἰδὲ πλησιαζόντων ὀργῶν βαχέως ἀπαντᾷ, μὴ δ' αὖ

ἄδικως ὀργιζόμενοι τυγχάνωσιν, ἀλλὰ θυμημέ-
 νοις μὴ αὐτοῖς εἶπον, πεπαιυμένης δὲ τῆς ὀργῆς,
 ὀπιπλήττων. ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν ὅτε δὴ εἶναι
 πταίσης καὶ ὀνειδίζεται ἀπὸ ἄλλου, πρέπει νὰ ἀπο-
 κριναται μὲ λόγους σεβασμίας, καὶ μὲ δίκαια δυνά-
 τω νὰ καταπέσῃ τὸν ὀνειδίζοντα, αὐτὸς ἢ θελον
 εἶσαι πατήρ, ἢ Κύριος. ἀλλὰ ἀνίσως καὶ ὁ ὀνειδί-
 ζων εἶναι τῆς αὐτῆς τάξεως, πρέπει νὰ προαποινή
 πῶς δὴ ἔλαβε τὴν Ἐπιστολήν. ἢ αὐτὸς θέλῃ νὰ
 ἀποκριθῇ, ἢ μπορεῖ νὰ εἴπῃ πῶς εἰς τέτοιον λόγον
 δὴ τὸ δίδει ἀκρόασιν, ἐπειδὴ εἶναι τῆς πονηρᾶς
 καὶ γνώμης ἐφόρεσις, καὶ μὲ λόγους καταφρονητικὰς
 ἅς τὸν ἀποβάλλῃ. Ἀνίσως δὲ καὶ ὁ ὀνειδίζόμενος
 εἶναι πταίσης, πρέπει νὰ γράφῃ τιτὸς τεῖτε προ-
 σάπη, διὰ νὰ ἤθελε μιστιβόσῃ, φανερώωντάς τε
 πῶς τὸ σφάλμα ἦτον ἐξ ἀγνοίας, καὶ δὴ εἶναι
 εἰς τὸν βαθμὸν, ὅτε τινὲς τὸ πᾶσι γράφουσι, πῶς
 ὁ καιρὸς, καὶ ἢ πᾶσι γράφουσι τὸν ἐσνοχάρησαν νὰ
 τὸ κάμῃ, ἀλλ' ὅτι θέλει εἶσαι τὸ πρῶτον, καὶ
 ὑστερον καὶ ἄλλαις πρὸφασες, ὅτε ὁ νῦν τὸ κα-
 θενὸς ἢ μπορεῖ νὰ ἀποβάλλῃ.

Κ Ε Φ Α Λ Ο Σ Γ'.

Περὶ ἐρωτικῆς, ἢ φιλικῆς χαρακτῆρος.

Ερωτικὸς, ἢ φιλικὸς χαρακτῆρ εἶναι, ὁ πρὸς
 τινα φίλον φερόμενος, εἰς ὀπίδειξιν τῆς πρὸς

ἀλλήλους ἀγάπης. Τῆς ἐρωτικῆς Ἐπιστολῆς διάφοροι εἶναι οἱ ἔσοποι· ὅθεν ἢ γράφεις εἰς φίλον παλαιόν, καὶ ὅπῃ μὲ ἐκείνον ἔχεις θάρρος, καὶ τότε δεῦν εἶναι χρεία νὰ μεταχειριθῆς τύσας ὑποχρεωτικὰς λόγους, πρὸς ὑπόκτισιν τῆς φιλίας τε, μόνου τὸ τέλος εἶναι πρὸς διατήρησιν τῆς αὐτῆς· ἢ γράφεις εἰς ἄνθρωπον, τὸν ὅποιον ζητεῖς νὰ ὑποκτίσῃς φίλον, καὶ τότε δελοῦσαι μὲ ἐπαινετικὰς λόγους, καὶ ἐγκωμιαστικὰς· ἐπειδὴ ἀρχὴ φιλίας ἐπαινος. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ φιλία καὶ ἀγάπη εἶναι πολλαχῶς, διὰ τῆτο καὶ ἡ Ἐπιστολαῖς πολλαχῶς γίνονται. Πρῶτον εἶναι ἡ πρὸς Θεὸν ἀγάπη, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν ἀγάπη τελεία. Ὡς τῆς ὁποίας ἐκ ἑσιν ἡμῖν ὁ λόγος. Δεύτερον εἶναι ἡ ἀγάπη ἡ ἐκ φύσεως, μὲ τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷμεν τὰς γονεῖς, καὶ συγγενεῖς, καὶ ἕκαστος τὴν γυναῖκα ὅπῃ ἡ Ἐκκλησία νομίμως τὴν ἔδωκε. καὶ ὡς πλείον τὸν πλησίον, καθὼς ὁ Θεὸς νόμος ὅλος τὰς ἀνθρώπους κοινῶς προσάξει. Τρίτον εἶναι ἡ κακὴ ἀγάπη, καὶ ἀφροδίσιος, ἡ ὁποία ἔχει τέλος κακόν, τὴν πρῶτῳ ἀγάπῳ λοιπὸν κινεῖ τὸ κέος καὶ πρέπον ὅπῃ ἔχομεν νὰ ἀγαπᾷμεν τὸν Πλάστωμας. ἔτι δὲ μᾶς κινεῖ καὶ ὁ θεῖκος φόβος. τὴν δευτέραν κινεῖ ὁ φυσικὸς, καὶ γραπτὸς νόμος. καὶ τὴν τρίτῳ κινεῖ ἡ ἀσέλγεια.

Παράδειγμα. εἰς ὑπόκτισιν φιλίας.

ΑΓκαλά καὶ ἐγὼ νὰ μὴ γνωρίζω τὴν ἐπι-
μότητά της, ὡδὰ διὰ μέσα τῆς φήμης τῆς
ἐξαιρέτων κατορθωμάτων της, μ' ὅλον τὸτο μὲ ἐ-
κένω τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπῃ ἢ ἐδική με διάθε-
σις με διδάσκει νὰ τὴν σέβωμαι, καὶ με ἐκεί-
νο τὸ θάρρος ὅπῃ με συγχωρεῖ ἢ φήμη τῆς ἀ-
γαθοσύνης της, ἔρχομαι νὰ προσφέρω ὅλον τὸν
ἑμαυτόν με, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐῖτερον ὡδὰδ. κατ' ἄλλον τρόπον.

Η Πολύγλωττος καὶ πολύπτερος φήμη ἔφερε τὸ
ἐντιμον αὐτῆς ὄνομα εἰς τὰ σώματα τῆς πα-
τείδος με, τιμιώτατε Κύριε. με τὰ πτεράτης λοι-
πὸν ὅπῃ πανταχῶ διαφέχει σὲ ἔφερε καὶ ἐδῶ. καὶ
μὲ ταῖς γλώσσαις της ὅπῃ ἐδὲν κρυπτὸν κρατῆσι,
διεφήμισε τὴν πολλὴν συνέσίν της, καὶ τὴν ἀξιο-
μίμητόν της ἀρετὴν ἐγκωμίασε. διὰ τὸτο εἰς τοῖς
τὸν ἀνθρώπον, πῶς νὰ μὴ κατοικῇ ἢ ψυχὴ με,
καὶ τοῖς τε ἀνδρὸς ἢ ψυχῇ, πῶς νὰ μὴ κατοικῇ
εἰς τὸν ἑμαυτόν με; μεταξὺ εἰς τὰς πολλὰς φίλους,
καὶ δέλους ὅπῃ χαίρεται τὸ ἀξιότατόν της ὑποκί-
μνον, ὡς σωμαεθμίση καὶ ἐμὲ τὸν ὀυτελέστατον
καὶ ταπεινότατον πάντων, καὶ ὡς δώση καὶ εἰς ἐμὲ
τὸν ὑπερον τόπον ὑπὸ τὰς ἄλλας. ἢ ἐδῶ πῶς με-
ταξὺ τῶν τῶσων ἀρετῶν της, ἐξαίρετος εἶναι αὕτη,

τὸ νὰ χαρίζῃ τὸν ἑαυτὸν τῆς ἐλπίθέρως εἰς ἐκείνας
ὅπῃ τῶν ζητήσιν σεβασμίας· καὶ αὐτοὶ οἱ ἄλλοι τῶν
ποθῶσιν φίλον διὰ τὴν ἔχουσιν εἰς τὰς ἀναγκαίας
των χρείας, ἐγὼ τὴν ἐπιθυμῶ μόνον διὰ τὴν δ-
λαβεῖμαι. καὶ σοχάζομαι δὲ τυχίαν ἐδικλῶ με τὸ νὰ
ἔχω, καὶ νὰ ἀπολαμβανῶ τὴν ἐδικλίω τῆς φιλίας· τὴν
ὅποιαν μὲ κάνει πολυμῆρον νὰ ζητήσω ἢ καλοκαγα-
θία τῆς ἀναρέτης ψυχῆς τῆς, ἀπὸ τὴν συγγνώμῃ τῆς
ὅποιας θέλω λάβει τὴν καύχισιν διὰ παντὸς νὰ δ-
μολογῆμαι, τῆς ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔτερον παράδειγμα εἰς τὸ αὐτό.

ΑΝίσως καὶ ἀποδείχνομαι αὐθάδης ἐνοχλῶντάς
τινὸς διὰ τῆς παρέσης, χωρὶς νὰ ἔχω τὸ προ-
νόμιον τῆς φιλίας τῆς, ἃς ἀποδώσῃ τῶν αἰτίαν εἰς
τῶν σεβασμίαν ἔφεσιν, μὲ τῶν ὅποιαν θαυμάζω
τὰ ἄξαιρέτα προτερήματα τῆς ἀγαθοτητός τῆς, διδαγ-
μῆρα εἰς ἐμὲ ἀπὸ τῶν ἀφ' ἑδραίων φωνῶν πολλῶν
φίλων ἐδικλῶ με. καὶ ἃς εἶναι βεβαία, ὅτι τόσο εἶ-
ναι ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ ἐλπίς ὅπῃ ἔχω, εἰς τὸ νὰ εἶ-
μαι, διὰ ἄκραν τῆς καλοκαγαθίας, σωμαριθμημέ-
νος εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πιστῶν τῆς δέλων, ὅπῃ δεῦ
εἶναι θαυμαστὸν ἀνίσως καὶ ἐγὼ ἀποδείχνω τόσο προ-
πέτειαν, γράφωντας πρὸς αὐτῶν χωρὶς νὰ τῶν γνω-
εῖσω, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔτερον παράδειγμα.

Η Φήμη τῶν θαυμαστῶν προτερημάτων τῆς ὑμε-
τέρας Ἐκλαμπαρότητος ἐπροχώρησε τόσο

ἔμπαροθεν, ὅπῃ ἐδωθήθη ἀπόμι νὰ ἀνάψῃ εἰς τὴν
 ψυχὴν ἐκείνων ὅπῃ δὲν τὴν γνωρίζουσι, μίαν ἐν-
 θερμον ἔφεισιν εἰς τὸ νὰ τὴν δελοῦεν. ὅθεν δίκαιον
 εἶναι, ὅτι ὄντας ἐγὼ εἰς τὸν ἀειθερὸν τόπον νὰ μὲ
 συγχωρήσῃ, ἀίσιως καὶ τῆς φανερώσω τέτλω τὴν ἐπι-
 θυμίαν μου διὰ τῆς παρέσεως, ἡ ὁποία θέλει ὑπη-
 ρετήσῃ διὰ ἐνέχυρον τῆς σεβασμίας προσκυνώσεως,
 ὅπῃ προσωπικῶς θέλω προσφέρει εἰς τὸ ἀξιωματὸν
 τῆς υποκειμένου μὲ τὸν ἐρχομὸν μου εἰς αὐτὰ τὰ μέ-
 ρη, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔτερον εἰς διατήρησιν φιλίας.

Δ Ἐν εἶναι ὄχι τέτι ἡ ὥρα ὅπῃ μεθοδούμαι νὰ
 σὲ ἀποκτήσω φίλον, διατὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλι-
 κίας ἐσυσήσαμην πὰς σιωπῆκας τῆς φιλίας μας. εἶ-
 σαι λοιπὸν ὅλος ἐδικός μου, καὶ ἐγὼ ὅλος ἐδικός σε,
 καὶ τὴν ἐξουσίαν ὅπῃ ἔχεις νὰ μὲ προσάξῃς εἰς τὸ
 νὰ σὲ δελοῦω, ἔχω καὶ ἐγὼ νὰ σὲ ἀδελφαλῶ εἰς τὸ
 νὰ μὲ ἀγαπᾶς. μίαν φορὰν διὰ πάντα ἀδελφῶς
 μετεμψυχώθημεν, καὶ ἡ ἀγάπη ἔφερε τὴν ψυχὴν μου
 εἰς τὸν ἑαυτὸν σε, καὶ τὴν ἐδικλῶσε εἰς ἐμέ. ὅθεν
 μὲ τὸ νὰ εἶναι εἰς ἡμᾶς αὐτὴ ἡ πνευματικὴ ἐνωσις
 τῆς φιλίας, δὲν εἶναι χρεία νὰ σὲ φανερώσω τὰ νοή-
 ματα τῆς ψυχῆς μου. ἐπειδὴ ἡ αὐτὴ εἶναι ἐδική σε,
 καὶ ἐδική μου. τῆτο μόνον σὲ λέγω, πῶς ὀυλίγω-
 ρα ἐλπίζω καὶ σωματικῶς νὰ σὲ ἀπολαύσω ὡς
 τόσον φίλει τὸν φιλεντά σε· διατὶ ἐγὼ δὲν παύω

νά λέγωμαι ἔργῳ, καὶ λόγῳ ἀληθῆς ἐρασιῆς σε, καὶ φίλος ἠγαπημένος.

Κ Ε Φ Α Λ Ο Ν Δ.

Πεὶ Εὐκτικῆ χαρακτήρος.

Εὐκτικὸς χαρακτήρ, ἦγεν δὲ χετικὸς εἶναι ἐκεῖνος, καθ' ὃν δὲ χόμεθα τινὶ τὰ συμφέροντα. Τεῖα εἶναι τέτα τὰ μέρη· ἂν ἐν μὴ τῷ πρώτῳ θέλωμῳ δείξει τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀγάπην ὅπερ ἔχομεν πρὸς ὃν ὀπίσθελωμῳ. Διὸ τὴν ὁποίαν ἀφορμὴν λαμβάνομεν τὴν ἐλπίθειαν νὰ τῆ ζήτησῶμεν χάριν. Ἐν δὲ τῷ δεύτερῳ, ὡς ζήτησῶμεν τὴν χάριν μὲ ὄρας δὺλαβεῖς, καὶ σεβασμίας, καὶ μὲ βρόπον τίμιον. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ἀφ' ἧ θέλωμῳ τῆ δὲ χηθῆ τὰ συμφέροντα, καὶ προσήκοντα, θέλωμῳ ὁμολογήσει καὶ τὸ χρέος μας αἰώνιον, καὶ παντοτεινὴν τὴν ἀγάπην μας.

Πρέπει νὰ ἠξέδρωμεν, πῶς ἀγκαλιὰ καὶ ὁ ἔπαινος δεῦν δυνάται νὰ λείψῃ, δεῦν πρέπει ὅμως ἐκεῖνος νὰ ὑπερβαῖν τὴν δὲ χηθῆ, ἀλλ' ἢ δὲ χηθῆ τὸν ἔπαινον· ὅθεν πᾶσα ἀκαλῶντας νὰ σε κάμῃ τὴν χάριν, πρέπει μὲ τὴν δὲ χηθῆ νὰ τῆ προσκαλῆς διὰ τὸν Θεὸν πᾶν ἀγαθὸν ψυχικόν, καὶ σωματικόν. μάλιστα χαίρωνται εἰς πραγματικῶν, πρέπει νὰ τὸν εὐχεσῶν. διότι οἱ πραγματικῶν εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ κινδύνου, καὶ διὰ τῆτο πρέπει νὰ τῆς εὐχεσῶν διὰ τὸν Θεὸν εἰς τὸ ἰδιον, κέρδος, καὶ αὐξήσιν τῆς πραγμάτων

Τὸ ἐσιῶδες εἶδος λοιπὸν τῆς δὕκτικῆς Ἐπιστολῆς ἴσαται εἰς τὸ νὰ δὲχώμεθα εἰς τινὰ καθε καλὸν, τὸσον πνευματικὸν, ὅσον καὶ σωματικόν. εἰς σημεῖον τῆς χρέος καὶ τῆς δολαβείας, ὅπερ εἰς ἐκεῖνον χρεωστέμεν. ὅθεν γερόντες εἰς ὑποκείμενα ἀγγεῖα, καὶ παρῶτον λόγον τὸ παροῖμιον δυνάται νὰ γῆν ἀπὸ τῆς ἐπιτηδείότητας τῆς καιρῶ. Παραδείγματος χάριν. Δὲν δυνάται νὰ εἶναι ἀφορμὴ πλέον ἀρμόδιος ἀπὸ τέττω, ὅπερ μὲν παρασάειν ἢ πλησιεσάτη ἐορτῇ τῆς Χριστοῦ ἀγγελλίων, εἰς τὸ νὰ βάλω εἰς παρᾶξιν τὸ ἀνεκδιήγητον σέβας ὅπερ προσφέρω εἰς τῆς ὑμετέραν.

Ἡ' ἀπὸ τὸ ἀμέτρητον χρέος ὅπερ ὁμολογέμεν τῆς ὑποκειμένης.

Παραδείγματος χάριν.

Δὲν μὲν συγχωρεῖ τὸ ἀπειρον χρέος με νὰ παραβλέψω μίαν ἀφορμὴν, εἰς τῆς ὁποῖαν τὸ σέβας τὸ ἐδικόν με δυνάται νὰ ἀποδειχθῆ, ὁποῖον εἶναι ὡς παρὸς τὸ ἀξιώτατον ὑποκείμενόν της.

Ἡ' ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας θελοστέρας δὕτυχίας.

Παραδείγματος χάριν.

Ἡ' ἀκρα ἐπιθυμία, ὅπερ εἰς τὸν ἑμαυτὸν μου ἀπάγει διὰ νὰ ἰδῆ τῆς ὑμετέραν ἐντιμότητα πολὺ θελοστέρον πεπληρωμένω ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς δὕτυχίας καὶ δὕλογίαν τῆς ἔραν, με βιάζει νὰ δὕχηθῶ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Δούτερον ἐκφέρεται ἡ δόχη.

Παραδείγματος χάριν.

Ὁ ἕρως λοιπὸν ἄμποτε νὰ ἤθελον ἐκχέῃ εἰς τὸ τίμιον ὑποκείμενόν της, καὶ εἰς ὄλιω τῷ δυνεσάτῳ φαμίλιαν της ὅλας τὰς δυνεχεῖς ἐπιρροὰς, ὅπῃ ἡ ἐδική της θεοσέβεια ἠξίωρει νὰ ἐπιθυμήσῃ ὑπὸ εὐα Θεόν, ὅπῃ ἐξηνήθη εἰς τὸν Κόσμον διὰ ἀγάπῳ μας.

Τείτον δέομεθα νὰ δεχθῆ μετ' ὀνοίας τῷ δολύμας. Παραδείγματος χάριν.

Δέομαι τῷ ἐμφυτόν της ἀγαθότητα νὰ καταδεχθῆ μετ' ὀνοίας τέτῳ τῷ προσφορᾷ τῆς καρδίας μας, ὡς γῆνημα τῶ ἀπείρῳ χέρεσ μας. μῆωντας πάντοτε πρόθυμος εἰς τῷ δολόσίν της, καθῶς καὶ ὑπογράφομαι.

Γράφοντες δὲ εἰς συγγνεῖς, ἢ εἰς φίλους, τὸ προοίμιον ἀρχεται ὑπὸ τῆν ἀγάπῳ. ἦγεν.

Ἡ ἀγάπη ἐπιθυμεῖ πάντοτε νὰ ἰδῆ δυνεχισμὸν τὸ πλέον ἐράσμιον καὶ ἠγαπημὸν ὑποκείμενον, καὶ ὄξαιρέτως εἰς καιρὸν ὅπῃ ὁ ἕρως ἀποδείχνηται δαφιλέσατος ὑπὸ χάρεσ, ὅ, τι λογιῆσ καὶ ἀλήθειαν φαίνεται νὰ εἶναι εἰς ταύτας τὰς ἀγίας Ἐορτάς.

Δούτερον ἀπολεθεῖ ἡ δόχη. καὶ τρίτον ἔπεται ἡ ἀκατάλειπτος με ὄρεσ ὅπῃ νὰ ἀνταποκείνονται με τὸ ὑποκείμενον.

Παράδειγμα εἰς δικτικῶν Ἐπιστολῶν.

ΑΝερμύδης εἶναι ἡ ὀπιθυμία, ὅτῃ ἐγὼ βέ-
 φω εἰς τὴν καρδίαν μου διὰ τὴν δὴτυχίαν τῆς
 ὑμετέρας ἐντιμότητος, τὴν ὁποίαν εὐχομαι εἰς τὸ ἀ-
 ξιώτατόν της ἐποκείμενον. με αὐτὴν τὴν ἐδικὴν μου
 ἐφείσιν, ἔσονται καὶ νὰ εἶναι πάντοτε εὐαγγέλιον καὶ ἡ δέ-
 λησις, εἰς τὸ νὰ ἀπολαμβανῆ τὴν τιμὴν, ὅτῃ δύ-
 ναται νὰ τῆς πορεύθῃ ἀπὸ τὴν τιμίαν αὐτῆς ποροσα-
 γνῶν, ἐλπίζω πῶς θέλει καταδεχθῆ σιωχῶς νὰ
 με ποροσάξῃ, ὡντας βεβαία πῶς θέλει εὐρεῖ εἰς ἐμὲ
 μίαν ἐπιμονὴν ποροθυμίαν πορὸς ἐμπορακτον ἐκπλήρω-
 σιν τῶν χρέους μου. ὅ, τι λογιῆς καὶ τῶρα διὰ τῆς παρέ-
 σης με ἀψυδεσάτῃ ποροφορῶν τῆς τάξω. ὡς τῶσον
 ἂς δεχθῆ τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας μου, με τὴν
 σιωηδισμῶν αὐτῆς ἀγαθότητα, καὶ με ὅλον τὸ σέ-
 βας ἀπαζόμενος τὴν δεξιά της, μὴν.

Ἐπερον πορὸς παράδειγμα εἰς ἄλλον τρόπον.

Εἰς πᾶσαν ἀφορμὴν εἶμαι χεώσης, νὰ φανε-
 ρώσω πορὸς τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα τὸ ἐδικόν
 μου σέβας, διὰ τὸ ἀμέμητον χρέος ὅτῃ ὁμολογῶ
 πορὸς αὐτὴν. ὅθεν εἰς τῆτο τὸ νέον Ἐπος δὴχόμενος
 αὐτῇ καθε βραῖον δὴτυχίαν, λαμβανῶ τὴν καύ-
 χισιν νὰ ἀποδεχθῶ εἰς ὅλας ἐδικόν της δέλος, ἀλ-
 λά πλέον ζηλωτῆς ἀπὸ καθε ἄλλον εἰς τὸ νὰ ἐπιθυ-
 μῶ τὸ καλόν της. δέομαι λοιπὸν τὴν θείαν μεγα-

λειότητα να τὴν δὲ τυχεῖ ἢ τὴν ἀναλογίαν τῆς ἀξιο-
πιότητος, ἢ μὲ ἐδαφιαία προσκυύησιν εἶμαι.

Ἐῖτερον παράδειγμα.

Τὸ ὕψος τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς προσκαλεῖ εἰς τὸν
ἑαυτὸν τῆς ὅλας τὰς ἕρανίης δὲ τυχεῖας εἰς ταύ-
τας τὰς ἀγίας ἡμέρας, ἢ ὑποχρεώνει τὰς ἐδικὰς τῆς
πλέον δὲ λαβεῖς δέλας διὰ τὰς εὐχωνται κα-
θὼς ἐγὼ εἶξ ὅλης καρδίας ἐκ Θεοῦ τὰς ὀπιναλεῖμαι
διὰ τὴν εἰς αὐτὴν δὲ λαβεῖαι μὲ. ἢ ὅποια ἀνίσως ἢ
ἠθελον ἀξιοθῆ τῆς τιμῆς διὰ τὴν ἀγαθότητα τῆς μὲ
δνοικὴν συμπάθειαν, καὶ μὲ τὴν τιμὴν τῆς σωε-
χῶν αὐτῆς προσαγμάτων, θέλει ἰδεῖ ἴσως εἰς κά-
ποιαν ὀλιγόςουσιν τὸν ἀειθμὸν τῶ ἀμεθῆτε μὲ χρεῖς,
καὶ ζωογονηθῆ τὴν ἐλπίδα εἰς τὸ νὰ ἠμπορῶ εἰς
κάθε καιρὸν νὰ ἀποδείχῃμαι μὲ τὴν παρᾶξιν, ἔτι
λογῆς ὑποχρεῖμαι.

Πεὶ Ἀποκείσεως τῆς Εὐκτικῆς Ἐπιστολῆς.

Αποκεινόμενοι ἡμεῖς εἰς τὴν Εὐκτικὴν Ἐπιστο-
λήν, παρῶτον ἀποδείχῃ τὴν δὲ χαεῖσησιν
μας. ἀπαδείματος χρεῖν. „Ὁμολογῶ τὸν ἑμαυ-
τὸν μὲ παποτεινὰ χρεῖσιν εἰς τὴν ὑμετέραν Εὐγέ-
νειαν, ἢ εἰς τὴν ἀγαθότητα, ἢ παροθυμίαν, διὰ τὰς
ἐγκαρδίας δὲ χάς ὅπε παρὸς ἐδικὴν μὲ ὀφέλειαν εἰς
τὸν Θεὸν ἀναπέμπει, ἢ τὰ ἐξῆς.

Δῶτερον ἀποκείσει ἢ δὲ χαεῖσησις μὲ ἀπαποκει-

νομήνω δ' ἄχιν. ᾠδαδείματος χάριν. Μοίει λοιπὸν εἰς ἐμὲ νὰ ἀποδώσω εἰς τὴν ἐγκάρδιόν της ἀγάπῃν τὴν δ'χαρίσεισιν, καὶ νὰ ἀντιχρηθῶ εἰς αὐτὸ τὸ νέον Ε'τος, πλήρες ἀπὸ πᾶσαν δ'δαιμονίαν, καὶ ὑγιεσάτῃ μακρομέροσιν, καὶ τὰ ἑξῆς.

Παράδειγμα εἰς ἀπόκρισιν Εὐκτικῆς
Ε'πισολῆς.

Ε'Κείνη ἡ ἄδολος ἀγνωμοσύνη, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ὑμετέρα σοφολογιότης μὲ εὐχεται δ'τυχεῖς τῆτο τὸ νέον Ε'τος, διώεται νὰ νὰ μὲ ἀφελασδύση τὸ χέος ὅπῃ ὁμολογῶ πρὸς αὐτὴν, ἀλλ' ὄχι ποτὲ νὰ μὲ αὐξήσῃ τὴν βεβαιότητα ὅπῃ ἔχω τῆς ἀγάπης, ὅπῃ πρὸς ἐμὲ μὲ ἄκραν καλοκαγαθίαν προσφέρει. εἰς τὴν ὁποίαν μὴν ἠξ'δ'ρωντας ἐγὼ μὲ ποῖον ἄλλον ἔσπον νὰ ἀνταποκριθῶ, ἔρχομαι δ'εὐμφορ, ὅτι εἰς ἀντάμειψιν τῆς ἀγαθῆς αὐτῆς προαιρέσεως, νὰ ἠθελε δεχθῆ τὴν ἐκέσσιον ὁμολογίαν τῆ ἀμεξήτε με χέος ὅπῃ ὀφείλω. Δέομαι λοιπὸν τὴν θείαν φιλανθρωπίαν, νὰ ἠθελε τὴν ἀξιώσῃ, νὰ περάσῃ τὸν δρόμον. ὄχι μόνον τῆτε, ἀλλὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν χρόνων μὲ τελείαν ὑγείαν σώματος, καὶ ἀταραξίαν ψυχῆς· καὶ μὲ τὸ τέλος σεβασμίας ὑπογράφωμαι.

Ε'τερον κατ' ἄλλον ἔσπον.

Ε'Ρχονται μεξ'ημέραις ᾠδασότερον ἀπὸ τὴν ἀγαθοσύνῃν τῆς ὑμετέρας τιμιότητος, ᾠδὲ

Ἰπὸ τῷ ἐδικλῶμας ἀξιοῦντα ἢ χάρες ὅπῃ εἰς ἐμὲ
καταδέχεσθε συνεχῶς νὰ διαμοιράζετε. καὶ μὲ τέτοιον
σοχασμὸν λαμβανόντας καὶ πῶρα τὸ ἐδικόν της πρὸς
ἐμὲ δῦτυχές πορομύημα, ἀνταποδίδω πρὸς αὐτῷ
σεβασμίας τὴν δ'χαρείσιν. ὅθεν ἀναπέμπωντας
καὶ ἐγὼ τὰς δ'χάς μου εἰς τὸν Θεὸν ἀναξίως διὰ τῷ
ὑγείαν, καὶ δῦτυχίαν της, ἀφιεράνω ὅλον τὸν ἐμαυ-
τόν μου, ἠδ' ἀκαλῶντάς τῷ νὰ μὲ ἀξιώσῃ τιμίων
προσαγμάτων της, διὰ νὰ ἡμπορῶ νὰ ὑποδειχθῶ
μὲ τῷ πρᾶξιν, καθὼς καὶ μὲ τὸν κάλαμον ὑπο-
γράφωμαι.

Κ Ε Φ Α' Λ. Ε'.

Περὶ συγχαριστικῆς χαρακτῆρος.

ΣΥγχαριστικὸς χαρακτῆρ εἶναι, ὅταν συγχαί-
ρομεθα τινὰ, καὶ δείχνομεν εἰς αὐτὸν τῷ
ἐδικλῶμας δ'χαρείσιν, καὶ χαρῶν, διὰ τῷ δῦτυ-
χίαν, τιμῶν, δόξαν, καὶ ἀξίαν ὅπῃ ἔλαβον, ἢ διὰ
τὴν ὑπόλαυσιν τῆς ὑγείας, ἢ καὶ διὰ φήνησιν ἀρσενι-
κῆ τέκνης, καὶ τῆδ' ἐξῆς. Τέτα τὰ μέρη εἶναι τεῖα.
εἰς τὸ πρῶτον πρέπει νὰ κερδήσωμεν τῷ ἀγάπῃ
τῶ προσώπου, πρὸς τὸ ὁποῖον γράφομεν, καί οὐτε
γνωστῷ τὴν χαράν μου. ἠδ' ἀδείγματος χάριν. Ἡ
δῦτυχίαις τῆς ὑμετέρας ἐντιμότητος, μὲ τὸ νὰ προ-
βλέπω ὅτι προέρχονται ἰπὸ τῷ γέννησιν εἰς ἀρ-
σενικῆ Τίς. Ἡ ἢ ἀξία τῷ ὁποῖαν ἐλάβετε,

προξενῶσιν εἰς τὴν καρδίαν με ἀδυσπῆστες μεγίστης χα-
 ρᾶς εἰς ἕσπον ὅτι, δεῦν ἠμπορῶ νὰ μὴ συγχαρῶ
 ὀλοφύχως εἰς ὑπόδειξιν τῆς ἀδόλε ἀγάπης, ὅπῃ
 εἰς τὸ τίμιον ὑποκείμενόν τῆς προσφέρω. Εἰς τὸ δεύ-
 τερον πρέπει νὰ ἐπαινέσωμῃ τὸ παῖγμα. δηλονό-
 τι. Αὐτὴ ἡ γλυκυτάτη ὑμῶν διαδοχή, εἶναι καὶ ἀ-
 λήθειαν εἷα δῶρον τῶ ἕρανῃ, ὅσον ἡδυστέρον
 ἐπαινετῆ, ὅσον διατὶ θέλει εἶναι ὁ σύλος τῆς ἐκ-
 λάμψεως ἡμεῶς.

Ἡ εἰς ἄλλω ὑπόθεσιν.

Κατὰ ἀλήθειαν μὲ τὸ νὰ πρέπειν εἰς τὴν ἀξίαν,
 καὶ ἀρετῆς ἡ τιμαῖς, ἦτον ἀπλῶς ἀναγκαῖον, ὅτι
 ἡ δικαιοσύνη νὰ ἀναβιβάσῃ τὸ ὑποκείμενόν τῆς εἰς
 εἷα τέτοιον βαθμὸν εὐδοξον. Ἡ λέγωντας πῶς ἡ
 ἀξία τιμαῖται μὲ τὸ νὰ τὴν ἔλαβεν ἐκεῖνος, καὶ ὄχι
 ἐκείνη τὸν τιμᾶ. Εἶπε πῶς ὄχι ἡ τύχη, ἀλλ' ἡ
 γνώσις, καὶ φρόνησις ἔφερον εἰς αὐτὸν τὴν τιμῆν.
 Ὅθεν τῶ πρέπειν καὶδε ἐπαινος. εἶπε ἀκόμι, πῶς
 δι' αὐτὸν ἡ ἀξία εἶναι ταπεινὴ ὡς πρὸς τὴν ἀξιοτή-
 τᾶ τῆς, θέλει ὅμως ἀναβιβαθῆν διὰ τὴν δικαιοσύνην
 εἰς ὑψηλοτέρας, καὶ λαμπροτέρας καὶ ἕτερα ὅμοια.

Εἰς τὸ τρίτον ἀπολεθεῖ μία ἐγκάρδιος δὲχη,
 ὑποδείχοντες τὴν δὲχαίσισίν μας εἰς τὸ νὰ χαρῆ τὴν
 διαδοχῆν τῆς, ἡ τὴν ἀξίαν τῆς εἰς αἰῶνας ἀτελείωτες.
 Παραδείγματος χάριν. ὁ Κύριος νὰ ἠθελε πολλα-
 πλασιάσῃ ταῖς δὲλογίαις τῆς εἰς τὴν δὲγούειά τῆς μὲ
 τὴν δὲτυχίαν παντοτεινῆς ζωῆς τῆς διαδοχῆς τῆς, εἰς

ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας μου, ἡ ὁποία ἀποβλέπει πάντοτε νὰ ἰδῆ τὸ ἀρχοντικὸν τῆς πλετισμῶν ἀπὸ κάθε καλόν. Ἡ ὁ Κύριος νὰ ἤθελε πολλαπλασιάσῃ τὴν δόξαν εἰς τὴν ἀξίαν τῆς, πρὸς ἐκπλήρωσιν, καὶ τὰ ἐξῆς. διὰ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Θέλωντας νὰ γράψῃ τινὰς ταύτῃ τὴν Ἐπιστολὴν εἰς ἱερωμῶν πρόσωπον, ἠμπορεῖ νὰ φυλάξῃ ταύτῃ τὴν τάξιν. εἰς τὸ πρῶτον θέλει εἰπεῖ.

Ἀνίσως καὶ ἡ Πανοσιότης σας, ἡ ἡ Πανιερότης σας ἐτιμῆσατε ὅσον τὴν ἱερωσύνην, εἰς καιρὸν ὁπῆ εἶσε ἀπλῶς ἱερεῖς, ὅσον φελασότερον τώρα θέλετε τὴν ἐκλαμπαρῶν ἀπὸ τὸν βαθμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπὸ τὴν θεῖαν πρόνοιαν ἀνεβιβάθητε. διὸ συγχαίρω. καὶ τὰ ἐξῆς. εἰς τὸ Δεύτερον θέλει εἰπεῖ. ἡ δόξα τῷ Θεῷ διὰ νὰ θεριαμβώσῃ φελασότερον, δεῦ ἐδύετο νὰ ἔχῃ καλλιώτερον ὄργανον ἀπὸ τὸ ὑποκείμενόν τῆς καὶ τὸ ἱερατεῖον δεῦ ἠμπορεῖ νὰ χαίρεται πλέον ὀτυχισμῶν προκοπῶν, ἀπὸ τὴν ἐδικτύσας ἀγιωπιάτῃ διοίκησιν, καὶ φροντίδα, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰς τὸ τρίτον θέλει εἰπεῖ.

Δεῦ θέλω παύσει ὡς ὅσον νὰ ὀχαιρῶ τὸν Θεὸν διὰ μίαν τοιαύτῃ χάριν ὁπῆ εἰς τὴν ἱερωσύνην ἔδωκε, φελακαλῶντάς τον εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν νὰ τὴν συνοδῶν μὲ ἐκείνῃ τὴν χάριν, ὁπῆ εἶναι ἀναγκαῖα εἰς αὐτὴν πρὸς ἐλάφρωσιν τοσῶτε μεγάλα βάρης, καὶ τὰ ἐξῆς.

Παράδειγμα συγχαριστικῆς Ἐπιστολῆς εἰς
συμφωνίαν Γάμων .

Η Μεγαλιτέρα ἐπιθυμία καὶ ἔφεις ὅπῃ ἔχω,
εἶναι νὰ ἰδῶ σερωμῶν τὸν οἶκον τῆς ὑμετέ-
ρας ἐντιμότητος εἰς μίαν παντοτεινῶ διαδοχῶν, καὶ
ἐλπίζω καθε δὲ τυχεῖς ἀποτελεσμα ἀπὸ τὴν συμφω-
νίαν τῶν γάμων μὲ τῆς ἀγνῆς Κυρίας (δεΐνας.)
διὰ τὰς ὁποίας σὰς φανερώω τὴν ἀμετρον χαρὰν ὅ-
πῃ ἡ καρδιά μου δοκιμάζει. ἄς δεχθῆ λοιπὸν τέ-
τλω τὴν ἐδικλῶ μου ὁμολογίαν, ἡ ὁποία γινῶται
ἀπὸ εἰνα μεγαλώτατον σέβας ὅπῃ προσφέρω εἰς τὴν
ἐξαιρετον αὐτῆς ἀρετὴν, καὶ τιμῶντάς με μὲ συχ-
ναῖς προσχαλαῖς τῆς, διαμῶν ὡς ὑπογράφωμαι.

Ἐτερον παράδειγμα εἰς ἀνάβιβασμόν Ἀρ-
χιερέως εἰς θρόνον .

Κ Λίγω τὴν κεφαλῶν εἰς τὴν δεΐαν δικαιοσύνην,
ὅπῃ μὲ καίει νὰ δοκιμάζω ἀνεργιῶν τὸν τὴν
χαρὰν διὰ τὴν ἀνάβασίν τῆς εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρό-
νον. καὶ κατ' ἀλήθειαν ἀπονεμετικὴ ἦτον ἡ τοιαύτη ἀ-
ξία εἰς τὴν ὑπερβαύμασον αὐτῆς ἀρετῶν· διὰ τὸ
ἐμπισθεῖν αὐτῇ λογικὸν ποιῆμιον θέλει ἀναπαυ-
θῆ ἀφόβως εἰς τὴν γρήγορον αὐτῆς μέειμναν. πα-
ρακαλῶ λοιπὸν νὰ ὑποφέρῃ ἡ ἀγαθοσύνη τῆς τὴν
τόλμῶν ὅπῃ ἐπιχειρίζωμαι εἰς τὸ νὰ συγχαρῶ με
αὐτὴν, ἀγκαλὰ καὶ τὰ κατ' ἀξίαν τῆς σῆς Πανιερό-

πιτος δὲν δυνάμει νὰ κηρύξω. ἐγὼ ὅμως, ἀλαβεία φερόμενος, κλίνω νοεῶς εἰς τὰς τιμὰς αὐτῆς πόδας τὴν κεφαλῶν μου, ζητήσας πλοσίας τὰς δ' ἄχαις, καὶ δ' ἄλογίας τῆς. Ἐπὶ τὰς ὁποίας εἶμαι βέβαιος πῶς δὲν θέλει μὲ ὑπερήσει, διὰ νὰ ὁμολογῆμαι τῆς ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐπερον πᾶσι δειγμα εἰς πραγματείαν.

Ε"Φθασεν ἄτυχέστατον εἰς τὸν λιμῆρα ταύτης τῆς Πόλεως τὸ παράβησεν ὀνόματι (δεῖνα.) τῆτο ἔφερε μίαν πραγματείαν, ἡ ὁποία εἰς τὰ μέρη τῆτα διὰ τὸ παρὸν ἔχει πολλὰ τιμῶν, καὶ θέλει σὲ προσφέρει πολὺ τὸ διάφορον. βέβαιον εἶναι πῶς τὸ κέρδος εἶναι ἐδικόν σου, ἀλλ' ἡ χαρὰ δὲν εἶναι μόνη ἐδική σου, ἀλλ' εἶναι καὶ τῆ φίλων σου, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐγὼ καυχῶμαι νὰ ἔχω τὸν πρῶτον τόπον. ἐγὼ ὅταν ἤκιστα πῶς εἰς τῆτα τὰ μέρη ἔρχεται τὸ παράβησεν μὲ μίαν τέτοιαν πραγματείαν, ἔλαβα μεγαλωτάτῳ χαρὰν διὰ τὸ ὠφέλιμον κέρδος σου. ὅθεν συγχαίρω μὲ τῷ δ' ἄνευ τῆς εἰς τῆτα τὰ ἀγαθὰ, ὅπῃ τῆς σέλλει ὁ Θεός. εὔρον ὁ πλεῖτος τὸν τόπον τῆ, ἐπειδὴ ἔχοντες τὸν δὲν ἀφίνεις νὰ σὲ ἐξοσιάζῃ, ἀλλὰ μὲ ἀφαιόματα τὸν ἐξοσιάζεις. λοιπὸν συγχαίρονται οἱ πτωχοὶ εἰς τὰς ἀτυχίας σου, διὰ τὴν αὐταῖς εἶναι εἰς βοήθειάν των. χαίρονται οἱ φίλοι μὲ τὸ νὰ εἶναι εἰς μεγάλῳ των ἀχαρείσῃ. χαίρω καὶ

συγχαίρω καὶ ἐγὼ μὲ τῷ ἐντιμότητάτης, ἐπειδὴ βλέπω πῶς ἢ καλήσε θεάσεις σου φροδοί ταῖς πραγματείας σου μὲ τῷ Θεῷ τὴν βοήθειαν. ὅθεν δὲ θέλω πισδέσει ποτὲ, πῶς ὁ Θεὸς θέλει ἀφήσει ἕτε τῷ καιρῷ ταῖς μεταβολαῖς, ἕτε τῷ ἀέμων ταῖς σφοδρότητες, ἕτε τῷ κλεπτῷ ταῖς ἐπιβραῖς εἰς τὸ νὰ κάμωσιν ἀδικον τῆς ἀρετῆς σου. ὡς τόσον δέξου μὲ τὴν σιωπῆσιμῶσιν ἀγαθότητα τῷ τῷ τὴν μαρτυρίαν τῆς καθαρᾶς με καρδίας, καὶ εἰς ὅλης ψυχῆς διαμῶσιν.

Περὶ ὑποκείσεως τῷ Συγχαριστικῷ
χαρακτήρος.

Αποκεινόμενοι εἰς τὴν συγχαριστικῷ Ἐπιστολῷ, πρῶτον θέλωμεν δείξει τὸν ἑμαυτὸν μας ἀχάριστον διὰ τὸν συγχαρητισμὸν. Ἐξαδείγματος χάριν. Δὲν ἔλειψαν ποτὲ ὑπὸ ἐμὲ ἢ μαρτυρίας τῆς ἀγνωμοσύνης σου. νυνὶ δὲ ὅτε λαμβάνω τὸν συγχαρητισμὸς σου, ἔρχομαι νὰ καταλάβω πόσον πρέπει νὰ καυχῶμαι, μὲ τὸ νὰ βλέπω τὸν ἑμαυτὸν μας ὅτε ζῆ μὲ τόσῳ εὐχαίρεσιν εἰς τὴν καρδίαν σου καλοκαγαθίας σου, καὶ τὰ ἐξῆς.

Δῶτερον μὲ ὅρας τιμίας θέλωμεν προθέσει τὴν ἀχαρίστησιν. Ἐξαδείγματος χάριν. Τὸ χρέος σου εἰς τόσον, μὲ τὸ νὰ αὐξάνῃ ἐπ' ἀπειρον, ὁμολογεῖ εἰς αὐτὴν καὶ κηρύττει ἀμετρήτως τὰς χάριτας, συνοδωμένον ὑπὸ μίαν ζωντανὴν ἔφεσιν, εἰς τὸ νὰ ἔ-

χη πάντοτε υπόχρων τῶτον τὸν βαθμὸν με πρὸς ἐκ-
πλήρωσιν τῆς τιμῆων αὐτῆς προσαγῶν, ὅταν ἤθελε
καταδέχθῃ νὰ μὲ δώσῃ δι' αὐτῆς τὴν μεγάλην τι-
μὴν. καὶ μὲ ὅλον τὸ σέβας ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν της.

Παράδειγμα εἰς ὑπόκεισιν συγχαριστικῆς
Ἐπιστολῆς.

Α'Πὸ τὴν ἀδολον ἀγάπῃ ὅπῃ πρὸς ἐμὲ προσ-
φέρει ἡ ἀγάπῃ της, κατὰγεται τὸ κατῆ-
νον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκαταδέχθῃ νὰ μὲ φανερώσῃ τὴν
δυσέτησιν καὶ χαρὰν ὅπῃ ἐδοκίμασε διὰ τὴν ἀξίαν
ὅπῃ ἔλαβα. μὲ ποῖον σεβάσμιον λογισμὸν ἐγὼ νὰ
ἐδέχθῃκα αὐτὴν τὴν ἐγκάρδιόν της ὁμολογίαν, ἢ
πορεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν ἀλήθειαν διὰ τὰς ἀπείρας
δυσχερείας ὅπῃ ἀνταποδίδω. ὡς τὸσον εἰς μαρτύ-
ριον τῆ ἀπείρας με χάριτος, ὅπῃ διαφυλάττω μὲ γνώ-
μῃν ἔτοιμον διὰ νὰ ἤθελα τὸ ὀλιγοσύνω μὲ τὴν
ἐκπλήρωσιν τῆς συνεχῶν προσαγῶν της, διὰ τὰς
ὁποίας ὀφθαλμῶν νὰ μὴ μὲ ὑπερήσῃ, μὴν πάντο-
τε πρόθυμος ὡς ὑπογράφωμαι.

Ἐτερον παράδειγμα εἰς ὑπόκεισιν Ἀρχιερέως
ὅπῃ ἀνέβῃ εἰς θρόνον.

ΜΕ' ἔσπας ὅσον ὀφθαλμῶν, ἄλλο τὸσον ὑπο-
χρεωτικῶν ἠθέλησεν ἡ ὑμετέρα Ἐκκλησιᾶ
της νὰ κάμῃ γνωστὴν εἰς ἐμὲ τὴν χαρὰν ὅπῃ ἐδοκί-
μασεν, ὅταν ἤκασε τὸν ἀναβιβασμὸν με εἰς τὴν ἀ-

ξίαν τῆς Ἐπισκοπῆς. εἰς καιρὸν λοιπὸν ὅπῃ διὰ
 τοιαύτῳ ἀφορμῶ ἀντιποδίδω εἰς τὴν φιλανθρω-
 πίαν τῆς ἀπειρῆς τὰς ἀχαριστίας, τὴν βεβαιῶνα
 καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν μνήμην ὅπῃ εἰς τὸν ἑμαυτὸν με-
 πᾶντοτε θέλει διαφυλάττω. ὅθεν τὴν ἀδελφικῶνα
 ἠθέλη μὲ δώσει πολλὰς ταῖς ἀφορμαῖς, εἰς ταῖς ὁ-
 ποῖαις ἠθέλα διωθῆναι ἀποδείξω τὸ μέγα σέ-
 βας, ὅπῃ εἰς τὸ τίμιον αὐτῆς ὑποκείμενον προσφέ-
 ρω. καθὼς καὶ τώρα καυχῶμαι πῶς εἶμαι, καὶ
 θέλω εἶμαι ὅ,τι λογῆς ὑπογράφωμαι.

Κ Ε Φ Α Λ Ο Σ.

Περὶ Τωθασικῆ, ἢ τοῦ Σικωπτικῆ χαρακτῆρος.

Σικωπτικός, ἢ καὶ Τωθασικός χαρακτῆρ εἶ-
 ναι, ὅταν δι' αὐτῆς φεμεγελῶμεν τινὰ, καὶ
 τὸν κερτῆμεν μὲ λόγους. τῆτον μεταχειρίζονται οἱ
 κακοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι θέλουν αὐτοὶ νὰ φαί-
 νωνται εὐδοξοὶ, μὲ τὸ νὰ ἀποδείχνουν τὰς ἄλλας ἐ-
 τιδανῆς. οἱ φρόνιμοι ὅμως καὶ σωετοὶ πρέπει νὰ ἀ-
 πέχουν ὅσον εἶναι δυνατὸν ἀπὸ τέτοιαν Ἐπιστολῶ.
 διατὶ αὐτὴ πολλάκις φέρει ἐχθρὰν, καὶ μάχας· ἀ-
 μὴ ἀπίσως καὶ καμμίαν φορὰν θέλει τινὰς νὰ γρά-
 ψῃ μίαν τέτοιαν Ἐπιστολῶ, πρέπει νὰ τὴν γρά-
 ψῃ εἰς τρίτον πρόσωπον, καὶ τῆτο, διὰ νὰ ἀδελ-
 κινήσῃ τὸν φίλον νὰ ἀποφύγῃ τὴν σιτανασροφίαν,
 ἢ τὴν μίμησιν ἢ κακῶν ἀνθρώπων.

Αὕτη ἡ Ἐπιστολὴ διαιρεῖται εἰς τρία μέρη .
 Εἰς τὸ πρῶτον πρέπει νὰ ἔξαπλώσωμεν τὸ σκῆμα,
 ἢτοι δὲ ξαπελίαν, καὶ περγέλοιοι, λαμβάνοντες πὰς ἀφορμὰς ἀπὸ τὰ φυσικὰ ἐλαττώματα,
 αὐτοῦ ἔχῃ, ἢ ἠθικὰ, ἢ τῆς τύχης, καὶ αὐτὰ νὰ περι-
 γραφῶμεν ἐντέχνως . Εἰς τὸ δεύτερον προφασίζόμενοι
 πῶς γράφομεν τὴν Ἐπιστολὴν ὄχι πρὸς κα-
 ταφρόνησιν, ἢ ἀτιμίαν, ἀλλὰ πρὸς διόρθωσιν . καὶ
 εἰς τὸ τρίτον ἀποδείχνοντες πῶς θέλομεν τὴν φιλίαν
 τε, τάσσοντές τε εἰς κάθε καιρὸν τὴν βοήθειάν μας
 μετὰ προθυμίαν .

Εἰς τὸτο τὸ γένος δευ σημειῶναι παραδείγματα,
 ἐπειδὴ δευ εἶναι ἴδιον τῶν τιμίων ἀνθρώπων τὸ νὰ
 δελοῦνται ἀπὸ οὗα τέτοιον χαρακτήρα .

Κ Ε Φ Α Λ . Ζ' .

Περὶ Εἰρωνικῆ χαρακτήρος .

Εἰρωνικὸς χαρακτήρ εἶναι ἐκεῖνος διὰ μέσον τῶ
 ὁποῖα ἐπαινεῖμεν τινὰ μετὰ ὑπόκεισιν εἰς τὴν
 ἀρχὴν, εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκφείνομεν τὸν σκοπὸν
 μας . Τέτα τὰ μέρη εἶναι τρία . εἰς τὸ Πρῶτον
 περιγράφομεν τὴν εἰρωνείαν πεπλασμένην . εἰς τὸ
 Δεύτερον ἐκφείρομεν τὴν εἰρωνείαν εἰς τὴν ὑπόθε-
 σίν μας, ἐπισυναπτοντες αὐτὴν πρὸ ὑποκειμένου
 παραγματοῦ, διὰ νὰ μὴ δείξωμεν πῶς ἐναντιέμεθα
 τοῖς λεγομένοις· καὶ εἰς τὸ Τρίτον, ἀφιερῶμεν τὸν ἐ-

μαυτόν μας με εὔνοιαν εἰς δέλοισιν τῶ ὑποκειμένου
 πρὸς ὃ γράφομεν, ἀνίσως καὶ τὸ ἡθελεν εἶσαι ξί-
 τον πρόσωπον· εἶδὲ καὶ εἶναι τὸ κατ' ἄδῃ εἰρωνό-
 μῃον πρόσωπον, λέγομεν πῶς ἔπ' τῶ νυῦ καὶ εἰς
 τὸ ἐξῆς θέλομεν ἀπέχει· καὶ τὰ ἐξῆς.

Τῆτος ὁ εἰρωνικός χαρακτήρ δὲ εἶναι ἀγα-
 καῖος εἰς τὰς παραματότας, διατὶ ἐκεῖνοι δὲν ἔ-
 χουσι σκοπὸν νὰ ἐπαινῶσι με ὑπόκεισιν. τὸ σφαλ-
 τὸν ὅμως πολίτευμα τῶ καιρῶ τέτε, ἔβαλεν εἰς
 χῆσιν καὶ τὰ ἄχρησα, καὶ κάνει τὸν ἀνδρῶπον νὰ
 προσωποῖται, καὶ νὰ ἀποδείχεται ἄλλος ἀντ' ἄλλο.
 καὶ διὰ τῆτο τώρα οἱ περσιότεροι ἐγκωμιάζουσι με
 εἰρωνεῖαν, καὶ δόλον. διατὶ εἰς πολλὰς ἀχρηεῖς,
 καὶ ὀλίγας νοδὸς ἀρέσκει ἡ κολακεία. ὅθεν καὶ οἱ κό-
 λακες αὐξάνουσι εἰς πολὺ πλῆθος, διὰ νὰ τὰς
 κάνουσι ὄνειδος τῆς ἀγορᾶς, καὶ πάσης τῆς πολιτείας.

Γέρον ὅτι ἡ Τωθασικὴ Ἐπιστολή, διαφέρει τῆς
 εἰρωνικῆς καὶ τῆτο. ὅτι ἡ τωθασικὴ περσιεῖται,
 καὶ καταλαλεῖ φανερά. ἀλλ' ἡ εἰρωνικὴ προσωποῖ-
 ται με τέχνῳ, καὶ φαίνεται νὰ ἐπαινῆ, καὶ με
 ὑπόκεισιν ἐγκωμιάζοντας ὑβρίζει, ἢ καὶ περ-
 παίζει τὸν ἀνδρῶπον. τῆτον τὸν χαρακτήρα διω-
 ται τινὰς νὰ τὸν χρεῖαθῆ ὅπ' καλῶ, μάλιστα ὅ-
 ταν ἀνδρῶπος ἀξίας γράφῃ εἰς ὑποκείμενον ὅπ' ἔ-
 εἶναι ὑποπεταγμένον εἰς αὐτόν. ὅθεν τῶ λέγει εἰ-
 ρωνικῶς ἐκεῖνα τὰ καλά ἔπ' τὰ ὅποια εἶναι ὑ-
 σερμηῖος, διὰ νὰ τὸν κάμῃ ἴσως με τῆτον τὸν

ἔσπον να τὰ ὑποκλήση. ἢ ἀκάντας πῶς εἶραι
 νδεται, θέλει ἐντραπεί κὴ παύσει ὑπὸ τὰ κακά.
 ὁ μικρότερος ὅμως πρὸς τὸν μεγαλύτερον δεῦ πρέ-
 πει ποτὲ να γράφη σκωπτικῶ, ἢ εἰρωνικῶ Ἐπι-
 σολῶ. διατὶ δεῦ εἶναι ἴδιον, κὴ πρέπον.

Εἰρωνικῶς δυνάται να γράφην συχνάκις οἱ
 γονεῖς πρὸς τὰς Τίτας, οἱ παραγματόβται πρὸς τὰς
 ὑπ' αὐτὰς νέας, οἱ κύριοι πρὸς τὰς δέλκας. διατὶ
 τῆτος εἶναι εἷας ἔσπος ὅπῃ πλασῶς ἐπαινώντας
 ὑβείζει, κὴ προσποιεῖται. ὅθεν ὁ ἀνθρωπος ὅπῃ
 μετέχει ὑπὸ ἐλαττώματα, μετῆτον τὸν προσποιη-
 τικὸν χαρακτῆρα δυνάται να διορθωθῆ, χωεῖς
 να ὀργίζεται ἐναντίου τῷ γράφοντος.

Παράδειγμα εἰρωνικὸν ὑπὸ τὸ ἐλλωικὸν
 εἰς τὸ ἀπλῆν.

Φίλιππος εἰρωνικῶς πρὸς Ἀθλωαῖς πέμπει.

Φίλιππος Βασιλεὺς Ἐλλῶων Ἀθλωαίων τῆ
 βελῆ καὶ τῷ Δήμῳ.

Ιῶς οἱ Λαγωοὶ ἐναντιῶνται εἰς τὰς Ἀετὰς, ἢ
 οἱ Κολοιοὶ εἰς τὰς περσεράς; ἀγωνίζεται τὸ
 πάλαισμα Ἀνταῖος πρὸς τὸν Ἡρακλέα; ἀντισέκον-
 ται οἱ Κώνωπες εἰς τὸν Λέοντα, κὴ οἱ πυγμαῖοι
 πρὸς τὰς Γίγαντας; Τῆτο ἡμεῖς δεῦ τὸ λογιαζόμεν
 ἄξιον· κὴ κῆ πολλὰ θαυμάζω τῶ τελειότητι ὅπῃ
 ὑμεῖς ἔχετε εἰς τὰ πάντα, κὴ τῶ ἀγχινοίαν ὑμῶν

πάντα. καὶ εἶναι δυνατὸν ὅτι ἔττι ὀγλίγωρα νὰ ἐμεταβάλητε ἀπὸ τῆς ἀγνωμοσύνης εἰς τὸ ἐναντίον, διὰ νὰ μὴ ἤθελα εἰπῶ εἰς πονηρίαν; δεῦν εἶναι ἄρετον λοιπὸν οἱ ἄλλοι τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐνωτιῶνται φανερά εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ καίεν τὰς ἐχθρὰς φίλους, καὶ τὰς φίλους ἐχθρὰς. δεῦν εἶναι λέγω ἴδιον φρονίμων ἀνθρώπων, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰς φίλους εἶναι ἀνάξιον, καὶ εἰς τῶν ἐδικτύσας ἀνοησίαν ἐπάξιον. σοχαδεῖτε λοιπὸν ὅσον διαφέρει ὁ Ἀέτος τῶ Κωνσταντίνου, ὁ Λέων τῶ Βαβυλῶν, καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ ἐσῶς νὰ ἀπέχω, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐπεὶ τὸν ἄλλοτερον.

Εἰρωνικῶς ἐπαινῆται ὁ Πραγματείας ἀπὸ τὸν ἄλλον, διὰ τὴν δεῦν ἀνταποκρίθη μὲ πῖσιν καὶ τὴν ὑπόχρεσίν τε.

Ὁ Σὺν τῆς ἐπιπέδου ἡ ἀντιμετώπιση διὰ νὰ λάβης τὰ σολδιά μας, τῶν ὁντων μας μὲ ἄλλοι τὸν παρὸν παρὸν νὰ σείλης τὴν πραγματείαν, ὅπως μὲ ὑποχρέωσις, ἄλλοι τὸν παρὸν νὰ δευδῶ καὶ ἐγὼ, διὰ νὰ σε ἐπαινῆσω τὴν προθυμίαν ὅπως ἐδειξες εἰς τὸ νὰ κάμης ὅτι μὲ ἔταξες. ἀπόλαυσα λοιπὸν τὸ ἄλλο καὶ τὴν γνώμην σου, καὶ μὲ ταχύτητα. ἐγὼ ἐπαινῶ σε τὴν ἀληθοσυνείδησιν καὶ ἀπὸ τὸν εὐκολα βάνης εἰς ἄλλοι καὶ τὸν ὑπόχρεσίν σου,

θέλεις δώσει αἰτίαν ὀρθῶς ὅλοι νὰ σὲ πισδέει·
χαίρω λοιπὸν εἰς τὴν συμφωνίαν ὅπῃ ἔχεν οἱ λόγοι
σε μὲ τὰ ἔργα, καθὼς ἔχει ἡ καρδιά σε μὲ τὰ
χείλη· κὴ ἄπο μίαν τριαύτῳ λαμβανῶ
καλῶ ἐλπίδα, πῶς ἀνάμεσον μας εἰς τὸ ἐξῆς θέ-
λομεν καταστήσει εἰς καλῶ ποροκοπιῶ. ἐπειδὴ ἔ-
γὼ θέλω πάντοτε σὲ πισδέει, καθὼς καὶ τώρα
μὲ ὅλον τὸν ἀληθινὸν ζῆλον ὁμολογεῖμαι.

Περὶ ὑποκρίσεως πρὸς τε τὸν Σικωπτικὸν κὴ
Εἰρωνικὸν χαρακτήρα.

Η Ἐπιστολὴ μὲ τὴν ὁποίαν ὑποκρινόμεθα, πρέ-
πει νὰ ἔχη ἀναλογίαν μὲ τὴν πρὸς ἡμᾶς σα-
λεῖσαν ἔπιστολῶ. ὅθεν ἕκαστος πρέπει νὰ θεωρῇ
πῶς, κὴ μὲ ποίας λέξεις, κὴ λόγους φέρεται ὁ πρὸς
αὐτὸν γράφων, κὴ ἔπος ἃς ὑποκρίνεται. ἀλλ' εἰὰ κὴ
ὁ γράφων εἶναι μεγαλιτέρας ἀξίας, ἢ βαθμῆ ἄπο
σέ, κὴ σὺ δὲν θέλεις, ἔτε ἀχαιρεῖσαι νὰ χάσης
τὴν φιλίαν, ἢ προσασίαν τε, προσποιήσε πῶς δὲν
ἔλαβες τὴν ἔπιστολῶ, κὴ ἔτω μὴν ὑποκρίθῃς. ἀνίσως
πάλιν κὴ θέλεις νὰ σημειώσης ἀπόκρισιν, μεταχειρί-
σε τὸν ἔσπον μὲ συνέσειν, κὴ μετρίότητα· ἢ μάλλον
γράφε τινὸς φίλε, ὡς ἐκ τέλει προσώπε, ὁ ὁποῖος
νὰ ἠθελε μεσιτόση μὲ ἔσπον ἐπιπίδειον, εἰς τὸ νὰ
ἐμποδίσῃ διὰ νὰ μὴ λαμβανῆς εἰς τὸ ἐξῆς ὁμοίαις
εἰρωνίαις. κὴ αὐτὸς εἶναι ὁ πολιτικώτερος ἔσπος.
Διὰ ὑπόδειγμα ὅμως, ἃς ἀναγνώσαν οἱ σπ-

δαῖοι καὶ φιλομαθεῖς τὴν σκωπτικὴν ἐπιστολὴν τῆς
 Λιβανίας πρὸς τὸν μέγαν Βασίλειον. ἡ ὁποία ἄρ-
 ,, χεται. Οὐ παύσει Βασίλειε τὸν ἱερόν τετον τῆς
 μισῶν σικόν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Καὶ τὴν ἀποκρίσιν τῆς μεγάλης Βασιλείας πρὸς
 Λιβανίον, ἥτις καὶ αὐτὴ ἄρχεται.

,, Δέλυταί σοι τὸ δύδυμον. τῆτο γὰρ ἔσω τῆς
 Ἐπιστολῆς τὸ προοίμιον, καὶ τὰ ἐξῆς.

Κ Ε Φ Α Λ Η

Περὶ Εὐχαιρικῆς χαρακτῆρος.

Εὐχαιρικὸς χαρακτῆρ εἶναι ἐκεῖνος, μὲ τὸν
 ὁποῖον ἀποδίδου χάριτας εἰς τινὰ πρὸς
 τῶ εἰς ἡμᾶς χρομῶν δ'εργεσιῶν. Τῆτος ὁ τύ-
 πος καθὼ ἀποβλέπει εἰς ἔπαινον τῆς δ'εργέτης,
 ἀρεπῶντως ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐπιδεικτικὸν γένος.
 Τὰ παραδείγματα ταύτης τῆς εὐχαιρικῆς ἐπιστο-
 λῆς, ὡσανὺ ὅτι δυνάται ἕκαστος νὰ τὰ ἴδῃ εἰς
 τὰς ἀποκρίσεις τῆς ἐπαινετικῆς ἐπιστολῆς, τῆς δικ-
 τικῆς, συγχαιρικῆς, προξέπτικῆς, ἀδ'αμυθητι-
 κῆς, καὶ εἰς ἐκείνῃ τῆς Δώρας, διὰ τῆτο κείνω
 εὐλογον νὰ μὴ βαρύνω τὰς φιλομαθεῖς περὶ αὐ-
 τερὸν πρὸς τῆς χαρακτῆρος εἰς τῆτο τὸ Κεφά-
 λαιον, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀποδεδειγμένη ἡ σωθεῖσις
 τὰ εἰς τὰ αὐτῶν εἰρημῶν εἶδη.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τ Ο Τ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΤΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

Περὶ τῶν Εἰδῶν τῶν Ἐπιστολῶν ὅπερ ἀνάγονται
Εἰς τὸ Συμβουλευτικὸν Γένος.

Κ Ε Φ Α Λ Α.

Περὶ Προφητικῆς χαρακτῆρος.

Προφητικὸς χαρακτῆρ εἶναι ἐκεῖνος, διὰ
τῶν ὁποῖον παρακινῶμεν, καὶ ζητῶμεν νὰ
καταπέσωμεν τινὰ νὰ πράξῃ τὴν ἀ-
ρετήν, ἢ νὰ κάμῃ ἔργα ἀγάπης, καὶ ἐλεημοσύ-
νης, ἢ νὰ προσέχῃ καὶ νὰ ἐπιμελῆται τὴν σπε-
δὴν καὶ μάθησιν, ἢ νὰ ζῇ χριστιανικῶς, καὶ τὰ
ἕξῃς. Ὅθεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιστολῆς ἐπα-
νεμῶμεν μὲ κοσμιότητα, καὶ ὀταξίαν τὸ ἐποκείμε-
νον. παραδείγματος χάριν.

„ Μὲ τὸ νὰ εἶναι ἡ ὑμετέρα ἐντιμότης ἀξιόφι-
μος εἰς τὰς πράξεις τῆς, καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτῆς κατα-

πολλὰ ἐγκωμιασμήν ἄπο τὴν κοινὴν καὶ καθόλου
 ὑπόληψιν, δεῖ εἶναι ἄρετον νὰ ὑποταχθῆ εἰς
 ταῖς ἐδικαίαις μετὰ ποροποαῖς, καὶ παραίνεσις, ὅπως
 ζῆται διὰ τῆς παρέσεως νὰ τὴν παρακινήσεν εἰς
 τὰ τῆς θεοσεβείας ἔργα· καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος ταύτης τῆς ἐπιστολῆς, θέλει
 βαλθεῖ ἡ αἰτιώδης ἀφορμὴ τῆς ποροποαῖς, καὶ πα-
 ,, ρακαλέσεως. παραδείγματος χάριν. Ἡ ἕδραν-
 τας ὅμως νὰ εἶναι ἴδιον μιᾶς ἐναρέτης καὶ ἀναίας
 ψυχῆς, τὸ νὰ μὴ καταφρονῆ ταῖς ποροποαῖς, ἀγ-
 καλὰ καὶ μικροπρεπεῖς, ἐκεῖνα ὅπως ἐπιθυμῆ μετὰ κα-
 θαρὰ καὶ εὐκλεινεσάτην καρδίαν νὰ τὴν ἰδῆ ὄτυ-
 χισμῶν εἰς τὸ καλόν, ποροπέω ὀλοφύχως τὴν
 ὑμετέραν ἐντιμότητα εἰς τὸ νὰ μὴ ἀρνηθῆ τὴν
 συγχώρησιν εἰς τὸν πταίσιν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Καὶ τέλος εἰς τὸ τρίτον μέρος θέλουν ἀκολουθή-
 σει τὰ πλέον δυνατὰ δίκαια διὰ νὰ καταπέισεν.
 τὰ ὅποια θέλουν εἶναι θεμελιωμένα ἢ εἰς τὸ βρα-
 βεῖον, ἢ εἰς τὸ χέος, ἢ εἰς τὴν ἀφέλειαν, καὶ
 ,, τὰ ἐξῆς. παραδείγματος χάριν. Ἡ ἀρετὴ αὐ-
 τῆς ἡξέρει πόσον μεγαλοπρεπεῖς καὶ τίμιον εἶναι
 εἰς εἷνα χριστιανόν, τὸ νὰ συχωρῆ τῆς ἄλλων τὰ
 πταίσματα, καὶ πόσον ἐράσμιος εἶναι εἰς τὴν φι-
 λανθρωπίαν τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ αὐτῆ ἢ θεάρε-
 σος παρ᾽ ἑαυτὸν, ὅπως διὰ νὰ μᾶς μαθητεύσῃ αὐτὴν
 τὴν ἀρετὴν ἐκατέβη ὁ ἴδιος ἄπο τὸν ἔρανόν εἰς
 τὸν τὸν Κόσμον· καὶ ὅμοια.

Ανίσως πάλιν κὴ θέλει τὶς νὰ κάμη τὴν ἐπι-
 σολὴν πλέον ἐκτεταμμένω, θέλει τὴν διαιρέσει
 εἰς μέρη πέντε. εἰς τὸ πρῶτον, ἄς ἐγκωμιάσῃ τὴν
 κοράξιν, τὴν ὁποίαν κοροζέπει, λέγωντας μάλι-
 σα πῶς εἶναι πολλὰ χρήσιμος, καὶ ὠφέλιμος.
 Εἰς τὸ δεύτερον, ἄς δείξῃ τὴν ἀγάπην ὅτῃ ἔχει
 πρὸς τὸν φίλον, τὸν ὁποῖον παρακινεῖ, κείνωντας
 τὴν κοράξιν ἐπάξιον δι' αὐτὸν, ὡσαύτῃ εἶναι πρέ-
 πον ὄφελος, κὴ τιμὴ ἀνδρός. Εἰς τὸ τρίτον, ἄς
 δείξῃ τὴν κοράξιν εὐκολον, κὴ πῶς ἐδεμίαν δυσκο-
 λίαν ἔχει εἰς τὸ νὰ κατορθωθῇ. Εἰς τὸ τέταρ-
 τον, ἄς φανερώσῃ τὴν μεγάλην χρείαν ὅτῃ εἶναι
 διὰ τὰ ἄλλα ἢ κοράξεις, καὶ πῶς ανίσως καὶ ἀμε-
 λήσει εἰς τὸτο, θέλει συμβεῖ κανεὶν ἄτοπον,
 μὲ ζημίαν τῆς Πατρίδος, ἢ τῆς Ἐκκλησίας, ἢ
 κὴ τῆς γενεᾶς τῆς. Εἰς τὸ πέμπτον, ἄς τῷ ἄποδεί-
 ξῃ τὸ τί ἠθελε κάμη κὴ αὐτὸς διὰ ἀγάπην τῆς, ἀ-
 νίσως καὶ εἶχε τὴν δυνάμιν καὶ δίδωντας τέλος,
 ἄς ὁμολογήσῃ τὸν ἑαυτὸν τῆ πάντοτε ἔτοιμον εἰς
 τὴν δόξωσιν καὶ τῆ προσαγωγῆς τῆς.

Παράδειγμα κοροζεπτικόν.

△ Ἐν εἶναι πράγμα πλέον σεμνότερον, κὴ ἐν-
 δοξότερον εἰς τὸν κόσμον ἄπο τὴν ἀρε-
 τὴν, καθὼς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι κοινῶς δογματί-
 ζουσι. διατὶ αὐτῇ, ὄχι μόνον τὰ κοινὰ κὴ τὰ με-
 εικὰ πράγματα διδιδύει, ἀλλὰ κὴ τὰς ἐξουσίας

κατόδυνάει, καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν βασιλείαν σε-
 βασιμωτέραν τὴν καίει νὰ φαίνεται. περιπλέον,
 ὄχι μόνον τὰς ἀγνεῖς μάλλον ἀγνεύερες, ἀλλὰ
 καὶ τὰς ἀγνεῖς ἀγνεῖς αὐτὴ ἀποδείχνει. καὶ τέ-
 λος πάντων ὅλας ἐκεῖνας ὅπῃ εἰς ὅλης ψυχῆς τὴν
 ἀσπάζονται, ἐν θνητῷ εἰς ἀθανασίαν ἀναβιβά-
 ζει. Πρὸς ταύτην λοιπὸν τὴν κατ' ἐξοχὴν ἑσπέρ-
 τιν ἀπόκτησιν, ἐσοχάθηκα νὰ συμβεβόλω τὴν σὴν
 σεμνοπρέπειαν ἢ ὅποια δὴ εἶναι δύσκολος, κα-
 θὼς τινὲς τὴν σοχάζονται, ἀλλὰ μάλιστα διχρε-
 σάτη καθέστηκε. διὰ τῆτο καὶ οἱ πάλαι σοφοὶ τῆς
 ἀρετῆς τὴν θύραν εἰς ὄρος ὑψηλὸν τῆς Πιερίας ἐ-
 ζωγράφιζαν, διὰ νὰ μὴ ἤθελον ὁμολογήται ὑπο-
 τινὰ ὡς ἀγνωστος. σοχάσσε λοιπὸν με φρόνησιν,
 καὶ ἴδε πόσον ἀναγκαῖον παρᾶγμα εἶναι ἡ ἀρετὴ·
 διότι καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς ψυχῆ δὴ ἔχει
 ζωὴν, ἔτω καὶ ἡ ψυχὴ χωρὶς ἀρετὴν εἶναι ἀτι-
 μος, καὶ χωρὶς ὑπαρξίν ἡθικὴν. Τόσον σὲ φανε-
 ρῶνα παρὸς εὐδειξίν τῆς ἀδόλας ἀγάπης μου, καὶ με
 ὅλον τὸ σέβας σημεῖμαι.

Πεὶ ὑπεκρίσεως πρὸς τὸν προξεπτικὸν
 χαρακτῆρα.

Η Ἀπόκλεισις τῆς προξεπτικῆς ἐπιστολῆς εἶναι
 διττή. ἢ μία εἶναι καταφατικὴ, καὶ ἢ ἄλλη
 ἐπιφορητικὴ. ἢ καταφατικὴ εἶναι, ὅταν ὁ ἀνὴρ ὅπως
 λέχεται τὴν προξοπῶ· ὅθεν θέλωντας νὰ ὑπο-

κειθῆ, εἰς τὴν ἀρχὴν ἀποδείχνει τὴν ὀχλαίησιν ὅπῃ ἔλαβε διὰ τὴν καλὴν παραίνεσιν. ᾠδαδείγματος χάριν. „ Εὐείσκομαι εἰς κάθε μέρος ἀπὸ τὴν ὀχλαίησιν περιπλεγμῶς μὲ τὸσας χάριτας, ὅσαις εἶναι ἢ ἐγκάρδιαι αὐτῆς ποροβοταῖς σημειωμῶσαις εἰς τὴν τιμίαν τῆς ἐπιστολῆς, εἰς μεγάλῳ ἀφέλειαν τῆς σιωπῆσέας μῶ. ἢ τὰ ἐξῆς. Καταπολλὰ ἐγὼ βλέπω, ὅτι, ἢ τὰ ἐξῆς. Δύτερον θέλει βεβαιώσαι πῶς θέλει βάλει εἰς πορᾶξιν μὲ ποροθυμίαν τὴν καλὴν ᾠδακίνησιν. ᾠδαδείγματος χάριν. „ Ἡ μεγαλιτέρα λοιπὸν ἐδική μῶ φροντίδα, ἢ ἐπιμέλεια θέλει εἶσαι, εἰς τὸ νὰ ὑπακίτω ἢ νὰ βάλλω εἰς πορᾶξιν μὲ ὄλλω τὴν ποροθυμίαν, ὅσον ἢ ἐνάρετος αὐτῆς ψυχὴ μὲ ᾠδακινεῖ νὰ κάμω.

Εἰς τὸ τρίτον, θέλει ἀκολοθήσει ἢ ὀχλαίησιν, ὁμολογῶντας πῶς θέλει εἶσαι πάντοτε ἐτοιμὸς εἰς τὰς δεισμῶς τε, ἢ εἰς κάθε τε ποροσαγήν.

Ἀπόκρῖσις Ἀποφατικῆ.

Ἡ Ἀποφατικὴ ἀπόκρῖσις ἴσεται εἰς τὸ νὰ ἀπορρίψῃ, ἢ νὰ μὴ δεχθῆ τὴν ποροβοπήν, ἢ ᾠδακίνησιν. ἢ τότε εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιστολῆς θέλει ἐπαινέσει τὴν ἀγάπῳ. ᾠδαδείγματος χάριν. „ Εἶναι ἀξία ἢ ἀλήθειαν παντὸς ἐπαίνε ἢ ἀγάπη, τὴν ὁποῖαν ἢ ὑμετέρα ἐπιτιμῶς δείχνει πορὸς ἐμὲ, ὅταν μὲ τὸσον ζῆλον ἐπιθυμῆ τὸ καλὸν μῶ, ἢ τὴν ὀτυχίαν μῶ. ἢ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὸ δώτερον μέρος ἀπολαθῆσι δικαιολογήματα τῆς ἀδυναμίας. ᾧ θαδείγματος χάριν. „ Ἐγὼ πάντοτε μὲ μεγαλώτατον σέβας καὶ τιμὴν ἐδέχθην τὰς ἐγκαρδίας αὐτῆς καὶ γλυκείας προφορὰς, βάνωντάς ταις καὶ μὲ προθυμίαν εἰς πράξιν· ἀλλὰ τώρα ἡ θεῖσασες τῶν πραγμάτων μὲ βιάζουσι νὰ ἐνεργήσω κατ' ἄλλον τρόπον. καὶ ἐδῶ πρέπει νὰ παρασῆσῃ τὰ δίκαια.

Εἰς τὸ τρίτον μέρος θέλει ὁμολογήσει τὸν ἑαυτὸν τε ὑπόχρεον, βεβαιώνωντάς τον πῶς θέλει τῆ εἶσαι ὑπὸ χρεος εἰς κάθε ἀλλῶ ἀφορμῇ. ᾧ θαδείγματος χάριν. „ Ὁμολογῶ μ' ὅλον τῆτο καὶ πολλὰ ὑπόχρεον τὸν ἑμαυτὸν μὲ εἰς τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν αὐτῆς καρδίαν. ὅθεν δεῖ θέλω λείπει εἰς τὸ νὰ δεχθῶ, καὶ νὰ ὑπακέσω εἰς κάθε ἀλλῶ ἀφορμῇ τὰς σωετὰς καὶ φρονίμους αὐτῆς προφορὰς, διὰ νὰ γνωρίσῃ πόσῳ τερπνότητι δοκιμάζω εἰς τὸ νὰ ἔχω διδάσκαλον εἰς τὰς πράξεις μὲ τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς φρόνησιν. εἰς πόσον θαυκαλῶ νὰ ἔχω τὴν τιμὴν ἀπὸ συχναῖς προσοχαῖς τῆς, διὰ νὰ ἠμπορῶ νὰ καυχῶμαι τῆς ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Γέρον ὅτι ἡ προφορὴ καὶ θαυκίνησις, ὅταν εἶναι ἀφέλιμος, δεῖν πρέπει νὰ τὴν ἀποβάλλωμεν, καὶ νὰ τὴν ἀρνεύμεθα. ἀμὴ ὅταν δεῖ εἶναι χήσιμος, καὶ ἀφέλιμος, τότε πρέπει κατ' εἰσας νὰ μὴ τὴν δέχεται. εἰς τῆτο ὅμως ἀς εἶναι ὁδηγὸς ἡ φρόνησις ἐκάσθ.

Ἀπόκρῆσις τῆς προξέπτικῆς Ἐπιστολῆς.

Παράδειγμα καταφατικόν.

ΜΕ'λι γλυκὺ ἄποσάξουσιν ἢ φρόνιμαίς σε πα-
 ραίνεσες παμφίλτατέ μοι πάτερ. καὶ ἤθελα
 ἄποκτίσει δικαίως τὴν ἐδικὴν σε ὀργὴν, ἀίσιως καὶ
 ἤθελα ᾤδακύνει ᾤδαμικραὺν νεθεσίαν καὶ συμβε-
 λήν σε. διὰ τὰ ᾤδακινύσει ὁ πατήρ τὸν ὑόντα εἰς
 τοιαύτας πνευματικὰς, ἡθικὰς, καὶ πολιτικὰς ὄψεις,
 δεὺ ἤθελε ᾤδακ τὴν καρδίαν σε. ἢ ὁποία τὸσον μὲ
 ἀγαπᾷ, ὅπῃ ἀκαταπαύτως νεθεπῶντάς με, μὲ βιά-
 ζει μὲ παρῆκιν ἀγάπῳ εἰς τὴν τῆς ἀρετῆς ἄποκτι-
 σιν. δεὺ θέλω εἶσαι βέβαια ἄξιος τὰ φέρω τὸν ἐδι-
 κόν σε ὑἱκὸν χαρακτῆρα, ἀίσιως καὶ δεὺ φυλάττω
 τὰς τὸσον ὠφελίμους λόγους σε εἰς τὴν καρδίαν με.
 ἀλλὰ τὸ δεὺ φθαίνει διὰ τὰ σε δῶση ἄλλῳ τό-
 σῳ χαρὰν, ὅσῳ ἔδωκες εἰς ἐμὲ ὠφέλειαν. ὥσε
 ὅπῃ ἢ συμβελαῖς σε ᾤρει τὰ τιμῶνται μὲ τὴν
 ὑπακοήν. Ὅθεν σε τάζω εἰς τὸ μέγαλον χεῖος
 ὅπῃ σε προσφέρω, ὅτι μὲ ὄλλω τὴν προθυμίαν
 τὰ ὑποταχθῶ εἰς τὰς σεβασμῆας σε συμβελαῖς,
 ἢ τὰ εἰπῶ καλλιῶτερα προσαγᾷς· διότι τοιαυτὸ ὅ-
 πως θέλω ἄποκτίσει καὶ τὴν δ'χὴν σε, διὰ τὴν ὁ-
 ποίαν εἶμαι ἔτοιμος καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τὰ βάλλω εἰς
 κίνδυνον, διὰ τὰ γνωεῖση καθ' ἐνάς, ὅτι σε εἶ-
 μαι ἕως ἐχάτης με ἀναπνοῆς ἠγαπημῆος, καὶ ὑπή-
 κοος. καὶ τὰ ἐξῆς.

Διὰ τοῦ ἀδείγματος ὑποφατικὸν ἀρκεῖ ἢ ὀπίσθεν ἐρμηνεία.

Κ Ε Φ Α Λ. Β΄.

Περὶ ὑποβεπτικῆς χαρακτῆρος.

ΜΕ' τὴν ὑποβεπτικὴν ὁπισθολὴν ὑποβεπτικῶν, ἢ ἐμποδίζομεν τινὰ, εἰς τὸ νὰ ὁμιλῇ ἀχρὰ λόγια, ἢ νὰ καίῃ πράξεις ἀτιμαίς, ἢ τὰ ὅμοια. Ὅθεν θέλωντας τίς νὰ γράψῃ μίαν τοιαύτω ὁπισθολὴν πρὸς τινὰ φίλον τε, πρέπει νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, ἅπὸ τὸ νὰ κάμῃ τὶ τῆς ἀπρεπῶν, δηλονότι κακίας, ἢ ἡδονῆς, ἢ λύπης, ἢ χαρᾶς. Διαρῆται δὲ αὕτη εἰς πέντε μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον, ἃς δείξῃ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ γράφει ἀνωφελές τὸ τῆς πράγματος. λέγωντας, πῶς εἰς κάθε ἔσοπον βάνωντας τὸ εἰς πράξιν θέλει τὸν βλάψῃ. Εἰς τὸ δεύτερον, ἃς ὑποδείξῃ τὸ πρᾶγμα ὀλικῶς ἀδικον, ἢ ἀτακτον, ἢ ἀπρεπές εἰς ἀνδρα δόξῃ, ἢ ἐνάρετον ὥστε καὶ μηδενία ἔσοπον δεῖν πρέπει νὰ τὸ κάμῃ. Εἰς τὸ τρίτον, ἃς φανερώσῃ ἐκεῖνο ὅπῃ τῆ φαίνεται ἀρμόδιον πρὸς καλὴν συμβεβλήν, διὰ νὰ μὴ κατορθωθῇ τὸ τέτοιον ἄτοπον. Εἰς τὸ τέταρτον, ἃς εἰπῇ τὴν ἀκολίαν, ὅπῃ εἶναι διὰ νὰ μὴ γνή. ἐπειδὴ ὑποδείγμεν ἢ ἀκολία, ἀδρακινεῖται ταχύτερον εἰς τὴν ὑποβεπτικὴν. Τελευταῖον εἰς τὸ πέμπτον, ἃς φανερώσῃ τὴν χεῖραν, καθ' ἣν βιάζεται νὰ ἐμποδίσῃ τὸν

φίλον εἰς τὸ νὰ μὴ πράξῃ τὸ ἔργον. ἔπειτα καὶ τὴν
σωλήθειαν ἄς τάξῃ (τελειώνωντας τὴν ὀπισθὴν) τὴν
δέξιον, καὶ ἀγάπῳ τε.

Αὕτη ἡ ὑποβεπτικὴ ὀπισθὴ εἶναι ἀντίστροφος
τῆς προβεπτικῆς. διὰ τῆτο ὅσα εἶπομεν διὰ τὴν
προβεπτικὴν, πρέπει ὁμοίως καὶ ἔσοπον ἐναντίον
νὰ λέγωμεν καὶ διὰ τὴν ὑποβεπτικὴν. ὅθεν ὅσα
δίκαια πρέπει νὰ χρειαθῶμεν ἐκεῖ, διὰ νὰ δείξω-
μεν τὸ πρᾶγμα ἀναγκαῖον διὰ νὰ γῆν, ἄλλα τό-
σα ἄς μεταχειρισθῶμεν διὰ νὰ τὸ δείξωμεν ἀνωφε-
λές, καὶ βλαπτικὸν διὰ νὰ μὴ γῆν. διωάμεθα
λοιπὸν νὰ δείξωμεν τὸ πρᾶγμα ἀνωφελές, κακὸν,
ζημιῶδες, βλαπτικὸν εἰς τὴν ζωὴν, εἰς τὴν τι-
μίαν, εἰς τὴν ψυχὴν, εἰς τὴν υἰείαν, εἰς τὴν
δουτυχίαν, καὶ εἰς τὰ ἦθη. εἰς ταύτῳ ὅμως τὴν
προβεπτικὴν, καὶ ὑποβεπτικὴν ὀπισθὴν ἡ φύσις
εἶναι ὁ Διδάσκαλος. ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἀφορμὰς
καθ' ἑνῆς ἡξόρει νὰ προβαῖν δίκαια εἰς προβο-
πτικὴν, ἢ ὑποβοπτικὴν. Ὅθεν τὸ πᾶρδειγμα ταύτης
τῆς ὀπισθῆς, ἀφίνα εἰς τὴν ὀπμέλειαν καὶ φιλο-
μαθῶν νὰ τὸ κάμειν.

Κ Ε Φ Α Λ. Γ'.

Πεὶ ὀδραμυθιτικὸς χαρακτήρ.

Π Αραμυθιτικὸς χαρακτήρ εἶναι ἐκεῖνος, δι' ἃ
παρηγορεῖται τινὰ εἰς τὰ κακὰ καὶ λυπηρά,

ὅπῃ τοῦ συμβαίνεσιν • ὅθεν θέλοντες ἡμεῖς νὰ
 γράψωμεν πρὸς τινὰ ᾠδαμυθητικὴν ἐπιστολὴν, ἡμ-
 πορῶμεν νὰ τὴν διαιρέσωμεν εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ
 πρῶτον, τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ ἐπίταισις, ἃς φανε-
 ρώσωμεν τὸν πόνον, καὶ λύπην ὅπῃ ἐδοκιμάσαμεν
 ἀκούοντες τὴν αὐτὴν συμφορὰν, καὶ ἃς αὐξήσωμεν τὸν
 πόνον μας εἰς ἄκρον μὲ ὄρες ἀρμοδίως. Πρέπει
 ἀκόμη νὰ εἰπῶμεν, ὅτι ἡ συμφορὰ τε μᾶς ἔκαμε
 νὰ συλλυπέμεθα ὡσὰν νὰ ἦτον ἡ δυσυχία ἐδική-
 μας. ὅμως νὰ μὴ δυσφορῇ ἀπαρηγόρητα ἐπὶ τὸ γε-
 γονός, ἀλλὰ νὰ τὸ ὑποφέρῃ μετρίως, ἀγκαλὰ καὶ
 νὰ φαίνεται βαρὺ, καὶ δυσπαρηγόρητον. Εἰς τὸ δεύ-
 τερον μέρος, τὸ ὁποῖον καὶ καταστροφὴ ὀνομάζεται,
 ἃς δείξωμεν μὲ δυνατὰς λόγους, ὅτι δεῦν πρέπει
 νὰ λυπέμεθα καταπολλὰ. καὶ διὰ νὰ παρανεύσωμεν
 τὸν φίλον εἰς ὑποχρὴν τῆς λύπης, πρῶτον μὲν δυ-
 νάμεθα νὰ τὸ κάμωμεν ὑπὸ τῆ προσώπῃ, εἰς τὸ
 ὁποῖον πέμπεται ἡ παρηγορία • καὶ λοιπὸν ἀνίσως
 ὁ ἀνὴρ ποῦ εἶναι σοφός, ἃς εἰπῶμεν. ὅτι εἰς
 ἀνθρώπους σοφὸς δεῦν εἶναι δυσυχία, ὅσον μεγά-
 λι καὶ ἄμετρος ἠθέλον ἦσαι εἰς τοῦτον τὸν κόσ-
 μον, ὅπῃ νὰ εἶναι ἀνυπόφορος εἰς αὐτούς. Ὑπὸ
 τὰς ὁποίας ὅλα τὰ παρόντα, ὡς μεταβλητὰ ὅπῃ
 εἶναι, λογίζονται ὡς οὐδεὶ. ἀμὴ ἀνίσως ὁ ἀν-
 θρωπος εἶναι ὑπὸ τοὺς ἐνδόξους, καὶ ἀξιωματι-
 κὰς, ἃς εἰπῶμεν πῶς εἶναι ἀπρεπον δόξουσι ἀν-
 δρὸς, νὰ κυριόβηται θηλυπρεπῶς ὑπὸ τὸ πάθος,

καὶ μάλισα ὅπῃ αὐτὸς ἔπρεπε νὰ κερδετῆ τὰς ἀλλοτρίας, καὶ νὰ μὴ ἀλισμοῦν τῆς κοινῆς φύσεως τὴν ταλαιπωρίαν.

Δύτερον δὲ ὑπὸ τῷ συμβαίῳ, ὑποδείχοντες το ἐπίδεικον, σκιαῶν, καὶ μόνον ὑπολήψιν· ἐπειδὴ τὰ πράγματα καθ' αὐτὰ δυνάμει παράττεισιν, ἀλλ' αἱ τῶν πραγμάτων ὑπολήψεις· λέγοντες ἔτι, ὅτι κοινὸν εἶναι εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν νὰ πάσχη, καὶ νὰ ὑποφέρῃ τὰ χαλεπώτατα, ὑπερέροντες ὑποδείγματα ὑπὸ τὰ ἀλλότρια παθήματα, καὶ ὑποδείχοντες τὰ ἐδικὰ τε μικρότερα τῶν ἑτέρων. Τεῖνον, ὑπὸ τῶν περὶ μαθησιακῶν· καὶ ἀνίσως καὶ εἶναι ἐκ τῶν τέλους τῷ συμβαίῳ, ἃς δείξωμεν πῶς τῷ ἔγινε συμφέρον, ἢ εἰς τὸ σῶμα, ἢ εἰς τὴν ψυχὴν. ἀνίσως δὲ καὶ ἡ παρηγορία εἶναι ἐπὶ θανάτῳ, καὶ ὁ ὑποθανὼν εἶναι Γέρον, ἃς εἰπῶμεν, ὅτι ἀρκετὰ ἔζησε, καὶ ὑπόλαυσε πολλὰ ἀγαθὰ, καὶ δυνάμει νὰ ὀνομάζωμεν ταύτῃ τὴν ζωὴν τιμιωτέραν ὑπὸ τὴν ἄλλην. καὶ ὅτι ὀξέφυγε τὸ γῆρας ὡς παυχάλεπον τύραννον, ὅπῃ τῷ ἐπροξένει πολλὴν ταλαιπωρίαν, καὶ πόνον. Ἀνίσως πάλιν καὶ ὁ ὑποθανὼν εἶναι νέος πολλὰ τῇ ἡλικίᾳ, ἃς μακαρίσωμεν τὴν τελειότην τε, ὡσανὲν ὅπῃ ἐλοιδωρέθη ἐκ πάντων τῶν κακῶν ταύτης τῆς ζωῆς, καὶ ἠρπάγη μὴ κακία ἀλλάξει συνέσειν αὐτῆ, καὶ τὸν Παροιμιαστὴν. ὅθεν ἔφυγε ὑπὸ φθόνου, ἐχθρας, ἐπιβλαίας, πόνου, ταλαιπωρίας, δυσυχίας, καὶ ἄλλα.

Τέταρτον, ἐκ τῶν τεσσάρων αἰτιῶν. δηλονότι ἐκ τῆ ποιητικῆ, ὅθεν ὁ Θεός. ἐκ τῆς ὕλης, ἢ ὅθεν ἡ γῆ. ἐκ τῆ εἶδους, ὅπῃ εἶναι ἡ ψυχὴ. καὶ ἐκ τῆ τέλους, ὅπῃ εἶναι ἡ εὐραΐος μακαριότης. ὅθεν ἄς εἰπέμην. μετῆλθε πάλιν τὸ ποίημα εἰς τὸν Ποιητήν, ὁ ὕος πρὸς τὴν μητέρα, ἐχωρίσθη τὸ εἶδος ἀπὸ τὴν ὕλῃ, καὶ τέλος πάντων ἔλαβε τὸ τέλος τῆ, ὅπῃ ἦτον νὰ ὑπάγῃ, ὅθεν ἐξῆλθε. Πέμπτον ἐκ τῆς αἰτίας τῆ θανάτου ἦγεν ἀνίσως καὶ ἀπέθανον εἰς πόλεμον, ἢ ἀγωνιζόμενος ἐπὶ δουρατοῦ, ἢ ἐπὶ δίκαις, ἢ ἐπὶ πατείδος, ἢ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ τῶν ὁμοίων.

Ανίσως πάλιν καὶ ἡ παρηγορία εἶναι διὰ δυσυχίαν, καὶ ὑσέρησιν πράγματος, λέγουσι. ὅτι ἡ τύχη εἶναι ἀβέβαιος, ἢ ὁποῖα ἀναγκάτως μεταβάλλεται καὶ ὁποῖος δεῖ θέλει νὰ ἔχη ὑπομονὴν, δεῖ πρέπει νὰ ζητῆ τὰς καρπῆς τῆς, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι μὲ πλεόν δουλοῖαν, ἀκόλυθον τὴν δυσυχίαν, καὶ τὴν εὐτυχίαν. ἄς εἰπέμην ἀκόμι, πῶς τῶτο εἶναι δοκιμὴ, διὰ νὰ τὸν κινήσῃ εἰς τὴν ἀγάπῃ τῆς Θεός καὶ τέλος πάντων ἐκ μέρους τῆς λύπης θέλουσι εἰπεῖ, ὅτι τὸ γινόμενον ἐκ ὑπομονῆς.

Εἰς τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐπιστολῆς, ἄς ἐξυπνίσωμεν εἰς τὸν φίλον τινὰ ἐλπίδα ἀποδείχνοντες, ὅτι ταῦτα τὰ κακὰ καὶ λυπηρὰ τῆς γῆς, ὅπῃ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον προξενῶσι πόνον καὶ λύπῃ. ὅταν ἡμεῖς ὑποφέρωμεν μὲ θείαρεσον ὑπομονὴν,

γίνονται εἰς ἡμᾶς ἡδὲ ἑρανίων ἀγαθῶν πρόξενα. διότι ἡ διαδοχὴ ταύτης τῆς κλαυθμυρᾶς νυκτός, τέτε τῷ κόσμῳ, εἶναι ἡ τῆς ἑρανίας ἀγαλλιάσεως ἡμέρα.

Εἰς κάθε μέρος ταύτης τῆς παραμυθητικῆς ἐπι-
 σολῆς ὑποσρῶναι εἷνα σωτήριον παρδείγμα, διὰ
 τὴν τῆς φιλομαθῶν εὐκολίαν. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος
 λοιπὸν, θέλει μεγαλωθῆ τὸ συμβαῖν μὲ μὲγάλῳ
 αἰσθησιν πόνου καὶ λύπης. παραδείγματος χάριν.
 „ Εἰ γὰρ πρέπει νὰ θρῆνωῶ περισσότερο, παρὰ νὰ
 σωθλίβωμαι μὲ τὴν εὐγένειάν της, ἢ παρὰ νὰ
 παρακινῶ εἰς παρηγοσίαν τὴν μὲγάλῳ θλίψιν τῆς
 καρδίας της, διὰ τὸν θάνατον τῶ ἀγαπητῶ με κυρίου
 Δείνα, καὶ τιμῆς ἀδελφῆς της. τὰ ἦδη τῶ ὁποῖε ἦτον
 τόσον ἔξαιρετα, ὅπῃ τὸν ἔκαναν σεβάσμιον εἰς ὅλους
 καὶ περιπόθητον.

Εἰς τὸ δεύτερον ἀκολουθεῖ ἡ παρηγοσία. παρα-
 δείγματος χάριν. „ θέλει εἶσαι ὅμως διὰ μὲγ-
 ἄλῳ παρηγοσίαν εἰς τὴν ψυχὴν τῆς ὑμετέρας εὐγε-
 νείας ἢ βεβαία ἐλπίς τῆς σωτηρίας τῶ τεθνεῶτος.
 ἐπειδὴ καθὼς τὴν νύκτα διαδέχεται ἡ ἡμέρα, ἔτι
 εἰς τὴν ἐνάρετόν τε ζωὴν, θέλει ἀνταποκεθῆ τὸ
 βραβεῖον τῶ Παραδείσου. Ὅθεν ἀπὸ τῆτο εἶμαι
 βέβαιος, ὅτι θέλει λάβει μὲγάλῳ δυνάμιν, κα-
 θὼς τὴν ἔλαβα καὶ ἐγὼ, εἰς τὸ νὰ ἐλαφρώσῃ τὴν
 καρδίαν της ἀπὸ εἷνα θλιβερόν βάρος τοῖτε σαυρῆ.

Καὶ ἐδῶ πρέπει νὰ ἐκτεθῆν ἡ πλέον δυναταῖς

ἀφορμαῖς, διὰ τὰ ὑπολαύσασθαι τὸ ποδέρμηον,
ὅπῃ εἶναι ἢ ᾧδραμυθία τῷ φίλῳ.

Εἰς τὸ ξίτον ἐπαινεῖται ἡ μεξιώτης, καὶ κοσμίο-
της τῷ ὑποκειμένῳ. ᾧδραδείγματος χάριν. „ Εἰ γὰρ
ἐθαύμασα πάντοτε τὴν ἀναιδιότητα τῆς ὑμετέρας ψυ-
χῆς, ἢ ὅποια δέσκειται κεκοσμημένη ἀπὸ πολλαῖς
ἀρεταῖς· ὅθεν ἐλπίζω καὶ τώρα τὰ τὴν ἰδῶ μὲ ἡ-
ρωϊκὴν ἀνδρείαν παρηγορημένην εἰς ταύτην τὴν συμ-
φορὰν, ἐπειδὴ ἡ δύναμις τελειῖται ἐν ἀδυναμίᾳ· ὡς
τόσον ᾧδρακαλῶ τὰ λάβω τὴν τιμὴν τῆς ποδερμῆος
αὐτῆς προσαγμάτων, διὰ τὰ ἠμπορῶ τὰ καυχῶ-
μαι, τῆς ὑμετέρας.

Παράδειγμα ᾧδραμυθικὸν εἰς ζημίαν
φίλου.

Μεγαλωπᾶτι τῷ αἰδοῦσιν ἔλαβα, ὅταν ἐφθα-
σεν ἐδῶ ἡ εἰδησις τῆς ζημίας, ὅπῃ ἔλα-
βεν· ὡς ὅπῃ τολμῶ εἰπεῖν, ὅτι ἡ ζημία ἐσάδι
μόνον ἐδικήτης, ὁ δὲ πόνος ὅλος ἐδικός μου. ἢ τὰ
εἰπῶ καλῆτερα, καὶ ζημία καὶ πόνος ὅλα ἐδικά μου.
ἐπειδὴ ἡ τύχη ἠθέλησε τὰ σικκῶσθαι ἀπὸ τὴν δ-
ξυειανῆς τὸν ξόπον εἰς τὸ τὰ μὲ δεργυτῆ. Διὰ
τῆτο ἐγὼ αἰδοῦμαι ναὶ περισσώτερον καὶ ζημίαν καὶ
θλίψιν. Ἡξάρω τὴν ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν τῆς
καρδίας μου, καὶ τῆτο ἀπὸ τὴν δοκιμὴν ὅπῃ ἔχω,
ὅταν τὴν εἶδα μὲ ἄκραν ὑπομονὴν τὰ ὑποφέρει τὴν
σέρησιν τῆς Παξίδος, ὅπῃ εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς

δουχίας μας· ὥστε ὅπῃ εἶμαι βέβαιος πῶς θέλει
 βασάξει καὶ τὴν παρῶσαν ζηνίαν μὲ μεξιώτητα.
 Ταῦτα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐπερον ᾠδαδεγμα ᾠδαμουθητικὸν
 εἰς θάνατον φίλων.

Η Ακατάπαυστος, καὶ σιωεχὴς ἔφεσις καὶ ἐπι-
 θυμία, ὅπῃ ἀνάπτει εἰς τὴν καρδίαν με-
 διὰ κάθε δουχεῖς σιωαίντημα, τὸσον τῆς ὑμετέ-
 ρας δουχίας, ὅσον καὶ διὰ ὅλας τῆς τιμιωτάτης
 φαμιλιάς της, δυνάται νὰ εἶναι ἀρκετὴ ἀφορμὴ,
 εἰς τὸ νὰ τὴν καταπέιση πόνω θλίψιν καὶ πό-
 νον ἐδοκίμασα διὰ τὸν θάνατον τῶ ἀειμνήστου αὐ-
 τῆς ἀδελφῶ, καὶ ἐδικῆς φιλιότες κυρίως. ἡ θλί-
 ψις κατὰ ἀλήθειαν ὡσαύτῃ ὅπῃ ἐξηνάτο ἀπὸ τὴν
 ᾠδακίνησι τῶ ἀιδήσεων, ἡ ὁποίας, διατὶ ἀν-
 θρώπιναις, εἶναι ὑποκείμεναις εἰς τὰ ὑποτελέσ-
 ματα ὅπῃ προέρχονται ἀπὸ τὸν πόνον, διὰ τῶτο
 ἐσάθη δρασιωιότητι. ἀλλ' ἀπὸ ἄλλο μέρος ἀναφέ-
 ρωντας ἐγὼ τὴν αὐτὴν θλίψιν με εἰς τὴν τῶ Θεῶ
 θέλησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπονοῶ ἀκόμη ὑποτε-
 ταγμύλω καὶ τὴν αὐτῆς ψυχὴν, ἡ ὁποία θέλει
 εἶναι πεπληρωμὴ ἀπὸ δυνάμιν εἰς τὸ νὰ ὑπο-
 φέρη μὲ φρόνησιν τὰ ἀπαραίτητα βραύματα τοῦ
 θανάτου, μὲ παρηγορεῖ τὴν ἐλπίδα, πῶς ὁ Θεὸς
 θέλει τῆς χαρίσει μακρὰς καὶ δουχεῖς χρόνους
 ζωῆς, καὶ ἀναλογίαν τῆς ἐδικῆς μας ἀκρας ἐπιθυ-

μίας. καὶ πῶς ἡ ἀγαθωσύνη της, μὲ τὸ νὰ ἐν-
θυμάται τὴν δέξασιν ὅπου ὁμολογῶ πρὸς αὐ-
τήν, θέλει μᾶ δώσει συνεχεῖς τὰς ἀφορμὰς εἰς
τὸ νὰ βάλω εἰς πρᾶξιν καθε ἐπιθυμητὴν προ-
σαγῆν της, καθὼς καὶ πῶρα μὲ ὄλλω τὴν προθυ-
μίαν υποχρεοῦμαι.

Περὶ ὑποκρίσεως τῆ παραμυθιτικῆς
χαρακτῆρος.

Τὴν ἀπόκρυσιν ταύτης δυνάται καθ' εἶρας νὰ
τὴν κάμῃ μὲ τὸν τρόπον ὅπῃ γίνεται καὶ ἡ ἀ-
πόκρυσις τῆς προτρεπτικῆς ἐπιστολῆς, καθὼς εἶδο-
μεν ὀπίθεν. ἦσαν ἡ καταφατικὴ, ἡ ἀποφατικὴ.

Ὅταν ἡ ἀπόκρυσις εἶναι καταφατικὴ, ὄχαι-
σῶντες ἐκεῖνον ὅπῃ παρηγορεῖ, λέγομεν ἔτι, ὅτι
ἡ παρηγορία προέρχεται ἀπὸ ψυχὴν φιλόσοργον,
ἡ ὁποία μᾶς ἔδωκε μεγάλῳ ἀναψυχὴν, καὶ ἀνε-
σιν εἰς τὸν μεγάλον μας πόνον. Ὁ Θεὸς πλέον θέ-
λομεν παρακαλέσει τὸν ὅπῃ πάντων Θεὸν νὰ μὴν
ἠθέλε γινῆ ποτὲ ὁ φίλος τοιαύτης λύπης μέτο-
χος, τάσσοντές τε τέλος πάντων τὴν δέξασίν μας
εἰς καθὲ καιρὸν, καὶ τὰ ἑξῆς.

Γινέον, ὅτι ἀπρεπον εἶναι ὁ τεθλιμμένος νὰ μὴ
δέχεται τὴν παρηγορίαν τῆ φίλων, ὡσαν ὅπῃ αὐ-
τὴ ἀναμφιβόλως προέρχεται ὡς ἀπὸ ψυχὴν φιλό-
σοργον· καὶ μάλιστα ὅπῃ ὄχι τόσον χρειάζομεθα τὰς
φίλων εἰς ταῖς ὀτυχίαις, ὅσον εἰς ταῖς δυστυχίαις.

ἐπειδὴ εἰς ταῖς δυστυχίας σωζέχουσι πολλάκις καὶ οἱ πλασοὶ φίλοι, καὶ κόλακες, ἀλλ' εἰς ταῖς δυστυχίας σωδρεύσκονται μόνοι ἐκεῖνοι, ὅπου σωαδαίνονται τὴν λύπην.

Ὅταν ἡ ἀπόκρισις εἶναι ἀποφατικὴ, δ'χαριστῶν τὸν φίλον, ἐπαινῶντες τὰς παρηγορητικὰς λόγους τε, καθὼς ἔχουσι δύναμιν νὰ γλυκαίνουσι τὴν λύπην, ἀλλ' ὄχι ποτὲ νὰ σβύσῃν μίαν θλιβεράν φλόγα, ὅπως εἰς ἄκρον ἀνάπτει· ἐπειδὴ ἡ παρῆσα δυστυχία ἐκβάλλει τὸ μέτρον πάσης παρηγορίας· καὶ εἰς τὸ τέλος θέλωμεν ὁμολογήσει ὑπόχρεων τὸν ἑαυτὸν μας, βεβαιώνοντες τὸν πῶς θέλωμεν τὸ εἶναι ὑπήκοοι εἰς καθὲς ἄλλω τε προσηνήν.

Παράδειγμα καταφατικόν.

Η Ὑμετέρα Ἐκλαμπρότης σωθλίβεται μὲ ἐμὲ διὰ τὸν θάνατον τῶ μακαρίτη Πατρός μου μὲ τὸσῶν φιλόσοργον ἀπόδειξιν, ὅπου μὴν ἡξ' ὀρώμεντες ἐγὼ ποίαν ἀρκετὴν ἀντάμειψιν νὰ ἀποδώσω εἰς τὸτο τὸ ἐμφανὲς σημεῖον τῆς ἀγαθωσύνης, θέλω παρακαλέσει τὸν Θεὸν, διὰ νὰ ἤθελε χαρίσῃ τὸσῶν ἰχυὸν εἰς τὴν ἀδυναμίαν μου, καὶ ἀφορμὴν εἰς τὴν προθυμίαν μου, ὥστε νὰ ἠμπορῶ νὰ ἀποδειχθῶ δ'χαρίστος γνώσις τῆς δ'γνωμοσύνης, ὅπως μὲ ἀποδείχνετε, καὶ πρόθυμος ἐκπληρωτὴς τῶ ἀμετρήτη μου χρέους. μίαν τῶ

τοια σέρησις μὲ ἐσάθη ἀληθινὰ πικροτάτη, καὶ
 μὲ ἔκαμε ἀνάιδητον πάσης ὀφροσυΐης, ἔξω ἀ-
 πό ἐκείνῳ ὅπῃ ἤμπορῶσι νὰ μὲ προξενήσῃν αἱ
 ὀπιδυμηταὶ αὐτῆς προσαγαί, αἱ ὁποῖαι θέλουσι
 μὲ εἶσε διὰ μεγάλῳ παρηγορίῳ εἰς τέτῳ τὴν
 συμφοραίμῃ, μὲ τὸ νὰ εἶναι σημεῖον ἀψιδὲς τῆς
 πρὸς ἐμὲ ἀνεξαλείπτῃ αὐτῆς ἀγάπῃς. καὶ λοιπὸν
 βεβαιώνωντάς τῳ διὰ τὴν ἀμετάφραστον κλίσειν, ὅ-
 πῃ ἔχω εἰς τὸ νὰ τὴν δελοῦμαι, ὑπογραφομαι.

Ἐῴτερον ᾠδαδειγμα ὁμοιον.

Μεγάλῳ ἐλάφρωσιν ἔλαβα ἀπὸ τὸν πόνον,
 ὅπῃ ἐγὼ κατ' ὑπερβολὴν αἰδαύομεν διὰ
 τὴν ἀέλπισον σέρησιν τῆς μηξόςμῃ, βλέπωντας
 τὴν ὑμετέραν ἀγάπῳ μὲ τὸσῳ ἀγαθωσυΐῳ νὰ
 γίνεται συγκοινωνός εἰς ταύτῳ τὴν ἐδικὴν μῃ θλί-
 ψιν. ἐγὼ βλέπω ὅτι εἰς ἄλλο δὲν εἶναι μόνιμος ἡ
 ζωήμῃς, ᾠδα εἰς τὸ νὰ εἶναι ἀκατάστατος, καὶ ἀ-
 βέβαιος. ὅθεν ἀποφάσισα νὰ ὑποφέρω αὐτὴν τὴν
 ἀκαταστασίαν μὲ τὸν καλλιώτερον ἔσπον, ὅπῃ
 εἶναι δυνατὸν, καὶ νὰ ἰαξιδῶμαι αὐτῳ τῳ πληγῳ
 μὲ τὸ φάρμακον τῆς ὑπομονῆς. ὡς τὸσον ὁμολογῶ
 ἀπίστευτῃς χάριτας, διὰ τὴν ἀποδείξειν τῆς γλυ-
 κυτάτης αὐτῆς ἀγάπῃς ᾠδακαλωπιάς τῳ νὰ μὲ
 διαφυλάτῃ εἰς τὸν σωτηρισμὸν βαθμὸν τῆς χά-
 ριτόςμῃς, διὰ νὰ ἤμπορῶ νὰ καυχῶμαι.

Ἐπερον παράδειγμα ἁποφατικόν.

Ἡ Δυσυχίαις ὅπῃ ἔρχονται μὲ μεξίότητα, ἔχουσι καὶ κάποιαν παρηγορίαν· καὶ ὅποιος ταῖς λαμβάνει ἠμπορεῖ νὰ ἔχη καὶ ὑπομονὴν. ἀλλ' ὅταν ἔρχονται καὶ φέρου πόνους τελείας ἀπελπισίας, δὲν δυνάταί τινὰς νὰ ταῖς ὑποφέρῃ. μὲ ἦλθε ναὶ ἡ ἀξιοδάκρυτος δυσυχία, καὶ ὑπερήθηκα τὴν γλυκυτάτην παρῆίδα, ἀμὴ τότε μὲ ἤυρον εἰς ἡλικίαν ἀνδραῶν τῆς νεότητος, καὶ εἶχα ἀφορμὴν νὰ ἐλπίζω (ἀγκαλὰ καὶ εἰς ξένω γλυ) κάποιαν προκοπὴν εἰς τὸ ὑπὸλοιπον διάστημα τῆς ζωῆς μου, καθὼς καὶ ἐσυνέβη· ἐπειδὴ ὁ ἀνδραῶν ὅπῃ ἀγαπᾷ τὴν ἀρετὴν κάθε τὸπον ἔχει παρῆίδα. ἀμὴ ἡ παρῆσσα δυσυχία ὅπῃ μὲ ἦλθε τώρα, μὲ ἤυρον εἰς τὴν δύσιν τῆς γῆρας, ὅπῃ ἡ ἡλικία δὲν δίδει πλέον τῆς καρδίας τὴν καρτερίαν τῆς νεότητος, ἐγὼ δὲ, ἀγκαλὰ καὶ νὰ δεισκώμαι εἰς παντελὴ ἀπελπισμὸν, δὲν λέπω ὅμως νὰ δὲχαρισθῶ τὴν δὲγνείαν τῆς εἰς τὴν παρηγορίαν ὅπῃ μὲ δίδει, μὲ τὸ νὰ τὴν γνωρίζω γόννημα τῆς φιλοσόφου ψυχῆς τῆς· καὶ μὴν ἔχωντας τί νὰ προσφέρω εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς ὑμετέρας ἀγάπης, ὄντας δυσυχῆς εἰς ἄκρον, ἀφιερῶ νῶ ὅλον τὸν ἑμαυτὸν μου εἰς κάθε ἄλλω προσαγωγῆς, καθὼς μὲ ἐδαφιαίαν προσκυῶσιν ὑποζεύφομαι.

ΚΕΦΑΛΑ Δ'.

Περί αἰτιτικῆς χαρακτῆρος.

Η Αἰτιτικὴ, ἢ ζητητικὴ ἐπιστολὴ ὑφίσταται εἰς τὸ ζήτημα, ὅπῃ καίνομυ τινὸς χάριτος, ἢ διὰ τὸν ἑμαυτὸν μας, ἢ διὰ ἄλλης. Ὅθεν θέλοντες νὰ τὴν σωθῆσωμεν μὲ βεῖς φερόδους, εἰς τὴν πρώτῃν ἐπαινεῖμεν τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ ὁποῖον χράσομεν. παραδείγματος χάριν.

„ Ἀπίσως καὶ ἐγὼ δεὺ ἐγνώριζα τὴν ἐνάρετον αὐτῆς ψυχῆ, ὅπως διόλου ἀφιερωμένη εἰς τὰ τῆς θεοσεβείας ἔργα, ἢ θρηνητικὰ εἰς τὸ νὰ παρηγορᾷ τῆς ἄλλων πὰς ἐπιθυμίας, δεὺ ἠθέλα αὐθαδιάσει νὰ σᾶς παρακαλέσω, καθὼς ταπεινῶς τώρα καίω, νὰ μὲ ἀξιώσετε τῆς τιμίων σας χαρίων.

Εἰς τὴν δεύτεραν φερόδον φανερώνομεν τὴν ἐπιθυμίαν μας. ἦγεν. Ἐμαθον, πῶς ἔχετε τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν τυπομένην τώρα νεωσὶ, διηρημένην εἰς διάφορα βιβλία· δεὺ τὶτο παρακαλῶ τὴν ἔμφυτον αὐτῆς ἀγαθωσύνην νὰ παρηγορήσει τὴν ἐπιθυμίαν μας δεὺ ὀλίγας ἡμέρας μὲ τὸ πρώτον βιβλίον, καὶ τελειώνωντάς το, θέλει μὲ ἀξιώσει τῆς ἐπιλόπων, δεὺ νὰ ἠθέλα ὑπολαύσει, διὰ τῆς ἀναγνώσεως, μερικὰς εἰδήσεις ὅπῃ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὴν τρίτῃν, θέλομεν φανερώσει τὴν ἐλπίδα ὅπῃ ἔχομεν εἰς τὸ νὰ ὑπολαύσωμεν τὴν χάριν· δι-

λονότι. „ Δὲν ἀμφιβάλλω εἰς τὴν χάριν διὰ τὴν πολλακίς ἐδοκίμασα καὶ ἄλλαις φοραῖς τὰ ὑποτέλεισματὰ τῆς ὑμετέρας ἀγαθωσύνης. καὶ ἐδὼ ἐρέπει ἐκ δευτέρου νὰ παρακαλέσωμαι, αἰτίως καὶ ἢ χρεία τὸ ζητεῖ. παραδείγματος χάριν. „ Ἀγκαλὰ καὶ τὸ χρέος μου εἶναι πολλὰ μέγαλον, λαμβανῶ ὅμως χαρὰν νὰ τὸ βλέπω νὰ αὐξάνῃ ἐπ' ἀπειρον μὲ τὴν πρόοδον τῆς χάριτος, ὅπερ καὶ τώρα ζητῶ ὑπὸ τὴν ἀσύνκλειτον αὐτῆς ὀργανοσυστήνῃ διὰ τὸ το, καὶ τὰ ἐξῆς.

Γινέον, ὅτι ὄχι πάντοτε εἶναι ἀνάγκη νὰ φυλάττεται ἡ αὐτὴ τάξις, μάλιστα ὅταν γεάφομαι εἰς ὑποκείμενα ὑποχρῆσι. ἐπειδὴ τότε ἡμποροῦμαι νὰ φανερώσωμαι πρῶτον τὴν ἐδικίωμάς μου χρείαν, καὶ ἔπειτα νὰ ἀπολαθῶμαι τὰ ἄλλα μέρη.

Αὕτη ἡ ὀπισθολὴ δυνάται νὰ γρῆ καὶ μὲ τέσσαρας περιόδους. Εἰς τὴν πρῶτην ζητῶμαι νὰ κερδίσωμαι τὴν εὐνοίαν, καὶ ἀγάπην ὑπὸ ἐκεῖνον πρὸς τὸν ὁποῖον γεάφομαι, ἐπαινῶντες τὴν ἐλάβθεριότητα τῆς γνώμης τε, καὶ τὴν πολλὴν καλοκαγαθίαν, ὑπὸ τὴν ὁποῖαν καθ' ἑαυτὸν ὑπολαμβάνει χάριτας. Εἰς τὴν δευτέραν, δείχνωμαι τὸ εὐτακτον τῶ ζητήματος, καὶ ἀναγκαῖον, καὶ πῶς δεῖ θέλει τὸ ποροξενήσει ζημίαν, ἀλλ' ἐπαινον ὑπὸ ὅλης. Εἰς τὴν τρίτην κἀνομαι γνωστὴν τὴν δὲκολίαν τῆς αἰτήσεως, μὲ τὸ νὰ εἰπῶμαι, πῶς, ὄχι μόνον ἐδῶκεν ἀπρόσβιν πολλακίς εἰς τοιαύτας αἰτήσεις, ἀλλὰ καὶ εἰς μεγα-

λιτέρας . ὅθεν ἔχοντας ἴδιον τὸ δαργεῖν , δὴ θέλει ἀφήσει καὶ τὸ ἐδικόν μας ζήτημα ἀπλήρωτον .
 Εἰς τὴν τετάρτην , ἐποχόμεθα νὰ ἀνταμείψωμεν τὴν χάριν μὲ ἡμετέρας ἀμοιβὰς , ἀφιερώνοντες μὲ προσθυμίαν ὅλον τὸν ἑμαυτὸν μας εἰς ὑπηρεσίαν τῆς προσαγαμάτων τε .

Πρέπει νὰ ἡξίωρη ὁμως καθ' ἑαυτοῦ , ὅτι μὲ ἄλλης ὅρας πρέπει νὰ γράφῃ , καὶ νὰ ζητῇ χάριν διὰ ὑποκείμενα ἀξίας , καὶ ὑποσχῆς , καὶ μὲ ἄλλης διὰ ἀνδραπον τῆς ἴσης τιμῆς , καὶ μὲ ἄλλης διὰ ἀνδράπες ὅπερ εἶναι κατωτέρως βαθμῆ διὰ αὐτόν .
 Εἰς τὰς ἐνδόξους καὶ ἀξιοματικὰς πρέπει οἱ ὅροι σεβάσμιοι , καὶ ταπεινοί . Εἰς τὰς ὁμοίους μας , ὅροι δὲλφεις , τίμιοι , καὶ ἀγάπης ἐγκαρδίως δηλωτικοί . εἰς δὲ τὰς ὑποδεεσέρας , ὅροι τακτικοί , καὶ μέτειοι .

Παράδειγμα ἀπλῶν τῶν αἰτητικῶν χαρακτῆρος .

Πτολεμαῖος Βασιλεὺς γράφει πρὸς Γεδάικς , ζητῶν τὴν πρωτάβιβλον τῶν Μωυσεῶς .

Τὼν σοφῶν ἀνδρῶν ἡ ἀξία δὴν ὑποβάλλει τὸ αἶτημα ἐκείνων ὅπερ ποθεῖσι τὶ ἀπὸ τῆς σοφίας τες ὑμεῖς εἶσε σοφοί , καὶ ἀπὸ ὅλης κηρύττεσθε φίλοι τῶν σοφῶν Θεῶν , καὶ ἡ φήμη τῆς ὑμῶν ἐλόδθερας γνώμης πολλή τις καθέστηκεν . ἐπειδὴ δὲ ἡ ἡμετέρα Βασιλεία ἔχει σκοπὸν νὰ ὀπιζητῇ διὰ παντὸς ἐκεῖ-

να τὰ πράγματα ὅπῃ εἶναι ἠγαπημῆρα ἀπὸ τὸν Θεόν· ἀπὸ δὲ τὸν Θεὸν εἶναι φίλον, καὶ ἠγαπημῆρον ὁ Θεὸς Νόμος, ὁ ὁποῖος δέισκεται σιμὰ εἰς ἑσᾶς, διὰ Μωσέως τῷ φίλῃ τῷ παντοδυναμῷ Θεῷ, ὅθεν ζητῶμεν ἀπὸ τὴν σεμνοπρέπειά σας μὲ ταχύτητα νὰ στείλετε εἰς ἡμᾶς τὸ αἰτέμῃρον. διατὶ εἰς ἀνδρας σοφῆς καὶ θεοσεβεῖς, δεῦν εἶναι καμμῖα δυσκολία, ὅπῃ νὰ τῆς ἐμποδίσῃ εἰς τὸ νὰ ὑσερῶσιν ἀπὸ τέτοια ἀγαθὰ, ἐκείνης ὅπῃ τὰ ποθεῶσι, καὶ σέβοσται. μάλισα εἶναι μεγαλωτάτη δῦκολία εἰς ἐκείνης ὅπῃ μιμῆνται τὸν Θεὸν νὰ ἀνατέλῃν τὴν σοφίαν εἰς σοφῆς, καὶ ἀσόφῆς, καθὼς ἐκείνος χαρίζῃ τὸν ἥλιον αὐτῷ ἐπ' ἀγαθῶς τε καὶ ποιηρῆς, καὶ σέλλῃ ἐπὶ δικαίῆς καὶ ἀδίκῆς τὸν ὑετόν τε. ἡμεῖς δὲ, ἔσωντας καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὸ αἰτέμῃρον, ἔξω ὅπῃ θέλωμεν ἐλθερῶσει τῆς δελείας τῆς αἰχμαλώτῆς ὑμῶν, θέλωμεν σφραγίσῃ εἰρῶνῷ αἰδῖον, καὶ φιλίαν αἰώνιον. Σπεδάσατε λοιπὸν ἀσμῆρῶς νὰ μᾶς ἀξιῶσετε τῆς αἰτήσῃως· ἡμεῖς δὲ διὰ παντὸς θέλωμεν ἔχει καὶ πάντα μνήμῃν ὑμῶν. ὑγιαίνετε.

Τῆτος εἶναι ὁ ἔσος ὅταν γράφῃν Ἐπισολῶν αἰπτικῶν οἱ μεγαλοῖ εἰς τῆς ὑποδέεσερῆς.

Ἐῖτερον ἀδειγμα ὅπῃ γράφῃ ὁ ὑποδέεσερος πρὸς τὸν μεγαλήτερον.

Οἱ φιλόσπλαγχοι ἀνδρες, τῆς ὁποῖῆς δεῦν ἔμαθήτσῃν ἄλλο ἢ δῦσέβῃα ὅπῃ ἔχῃσι

πρὸς Θεόν, παρὰ τὰ ἔργα τῶν ἁγίων, δὲν
 ἀρνῶνται ποτὲ ταῖς δευτικαῖς ζήτησες τῆς χρειάζομέ-
 νων. ἡ ὑμετέρα ἐντιμότης εἶναι τὸσον συνηθισμένη
 εἰς τὸ τὰ διαμοιράζει χάριτας, ὅπως ἀπίσως καὶ ἀρ-
 νηθῆ ταύτῃ ὅπως ἐγὼ βιάζομαι τὴν τὰ ζητή-
 σαι, θέλω ὁμολογήσει, ὅτι ἡ κακή μας τύχη τὴν
 ἀναγκάζει τὰ καμὴ ἔργον ἐναντίον τῆς ἀγαθῆς αὐ-
 τῆς φύσεως. λοιπὸν, ἐλθέτε ἡμεῖς Κύριε, μὴ
 ἡθελες ἀποδιώξει τὴν αἰτίαν μας, διατὶ μὲ καὶ
 αὐτάδῃ ἡ μεγάλη μας χρεία. εἶμαι συνηθισμένος
 τὰ πληρώσω εἰς διορίαν ἡμερῶν ὅπως εἶνα ἀειδμόν
 χημάτων, τὰ ὅποια εἰς τὴν διορίαν δὲν μὲ
 δέσπονται, μὲ τὸ τὰ ἔχω εἰς διαφόρους πραγ-
 ματείας διασκορπισμένα. ὡς ὅπως, ἀπίσως καὶ πε-
 ράσει ἡ διορία καὶ δὲν πληρώσω, ἡξόλυτε καλὰ
 πόσον κινδυνώει ἡ τιμή μας, καὶ πόσον μεγάλη
 θέλει εἶναι ἡ ζημία μας. διὰ τὸ εἰς μίαν τοιαύ-
 τῃ μεγαλωτάτῃ μας χρείαν, ἐδίωξα τὰ μὴ
 ἐκλέξω ἄλλον κυβερνήτῃ, παρὰ τὴν ἀγαθότης
 ψυχῆ, ὅπως ἔργα καὶ χωρὶς τόσαις παρακά-
 λησες ἐκείνης ὅπως δὲν εἶναι εἰς πόσω χρείαν,
 εἰς ὅσω εἶμαι ἐγὼ τὴν τὴν ἄραν. διὲν δὲ
 ἀπλαγχνίαν λοιπὸν παρακαλῶ τὴν ἐντιμότητάς
 να μὲ δανείσῃ τὸν ἀειδμόν, καὶ τῆς ὑπόχομαι
 τὴν ὅπως ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν μὲ τὴν πρέ-
 πησαν προδήλῃ τὸ κέρδος, καὶ μὲ μίαν μὴ
 μὴ ἀδανάτον ὅπως θέλει μὲ ὑποχρεῶναι διὰ παν-

τὸς με τὴν πλέον ζῶσαν ἔφασιν τῆς καρδίας με
να κηρύσσωμαι.

Πεὶ ἀποκρίσεως πρὸς τὴν αἰτητικὴν
Ἐπιστολήν.

Η Α'πόκρισις ταύτης τῆς ἐπιστολῆς γίνεται κα-
ταφατικῆ, ὅταν θέλωμεν νὰ κάμωμεν τὴν
χάειν, ἀλλ' ὅταν δὲν συμφέρομεν νὰ εἰσακρίσω-
μεν τὴν αἴτησιν γίνεται ἀποφατικῆ. Ὅσον εἰς τὴν κα-
ταφατικῆν, ἀποδείχνομεν πρῶτον μὲ χαρὰν τὴν προ-
θυμίαν μας εἰς τὸ νὰ πληρώσωμεν τὸ ζήτημα τῆ αἰ-
τησίνου. παραδείγματος χάειν. Ἡ ἀφορμὴ εἰς
τὸ νὰ δελούσω τὴν ἀρεσκείαν, εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ ἐ-
καταδέχθη, (ἢ ἠθέλησε) νὰ μὲ προσάξῃ, μὲ δίδει
μεγάλῃ ἀχαίρησιν· ἐπειδὴ βλέπω νὰ μὲ προ-
κρίνῃ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον ἀπὸ τὰς φίλους
μας πρὸς δελούσιν τῶν τιμίων αὐτῆς προσαγμάτων.
Δεύτερον, θέλωμεν βεβαιώσῃ τὸν φίλον, πῶς θέ-
λωμεν κάμει τὸ ζήτημά τε· δηλονότι. Εὐθύς ὅπῃ
ἠθέλε μὲ δοθῆ πρόχειρος ἀφορμὴ, θέλω σείλει
πρὸς αὐτὴν τὰ ὅσα μὲ ζητεῖ, καὶ τὰ ἐξῆς. ἢ καὶ
ἕπος. Ἐὰν ὅπῃ εὐθύς τινὲς ἐδέλωσα ἀπὸ το
πράγμα ὅπῃ ἐπιθυμῆ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ
δελούθῃ καὶ τὴν ἀρεσκείαν, ἄντας εἰς κάθε και-
ρὸν ἐξουσιασῆς νὰ μὲ προσάξῃ ἐλθούθῃ εἰς ὅ, τι
μὲ γνωρίζει ἀρκετὸν εἰς τὴν δελούσιν· καὶ μὲ
ὄλλῃ τινὲ ἀγάπῃ εἶμαι.

Εἴτε ἤμπορῶμεν νὰ εἰπῶμεν εἰς τὴν πρώτην πε-
ρίοδον, ἀφ' ἧ ἀποδείξωμεν τὴν προθυμίαν ὅπερ
ἔχομεν νὰ κάμωμεν τὴν χάριν· πῶς τὸ ζητούμε-
νον εἶναι πολλὰ ὀλίγον εἰς μίαν ψυχῇ ὅτι λο-
γῆς εἶναι ἡ ἐδική μας, ἡ ὁποία εἶναι πάντοτε
πρόθυμος εἰς τὸ νὰ τὸν δελεῶν εἰς ζητήματα μεγα-
λότερα. ὅσον τῆτο καίνομεν διὰ νὰ τῆ ὑποταχθῶ-
μεν, ἀλλ' ὄχι διὰ νὰ τὸν διεργετήσωμεν. Ἀνίσως
πάλιν καὶ θέλωμεν νὰ μεγαλιώσωμεν τὴν χάριν,
ὡς εἰπῶμεν. τὸ ἔργον εἶναι δύσκολον, ἀλλὰ διὰ τὴν
ἀγάπην τῆ φίλης μὲ κόπον τὸ ἐκποιώμεν.

Εἰς τὴν δευτέραν περίοδον, ὡς ζητήσωμεν διὰ
ἀμοιβὴν μόνον τὴν ἀγάπην τῆ φίλης. καὶ τέλος,
ὡς τὸν παρρυσώσωμεν εἰς ἄλλα νέα ζητήματα, δείχ-
νοντες τὴν ἀγάπην μας πρὸς αὐτόν.

Θέλοντες πάλιν νὰ ἀποκλειθῶμεν ἀποφατικῶς,
ἤγαν μὲ ἀρνησιν, εἰς ζήτημα ὅπερ δεῖ εἶναι δυνα-
τὸν νὰ γινῆ, πρῶτον ἀποδείχνομεν τὴν λύπην
ὅπερ δοκιμάζομεν, εἰς τὸ νὰ μὴν ἤμπορῶμεν νὰ
δελεῦσωμεν τὸν φίλον καὶ τὴν προθυμίαν μας, καὶ
ἀγναλὰ καὶ νὰ ἔχομεν ὅλην τὴν ὀρεξιν, ἡ δυνάμεις
μας ὅμως εἶναι πολλὰ ὀλίγη εἰς τὸ νὰ κατορθώ-
νῃ ὅσα ἡμεῖς μὲ καλὴν καὶ ἀγαθὴν καρδίαν ὀρε-
γόμεθα. Εἰς τὸ δεύτερον μέρος ἀκολουθεῖν τὰ δί-
καια τῆς ἀδυναμίας μας, καὶ εἰς τὸ τρίτον, θέλωμεν
βεβαιώσῃ τὸν φίλον, πῶς θέλωμεν εἰσε πρόθυμοι
εἰς καθεστὲ ἄλλην αἰτησίαν τε. παραδείγματος χάριν.

„ Δοκιμάζω μεγάλην λύπην, ὅταν κατ' ἄλλον τρόπον ἔσπερε νὰ εἶμαι ὅλος χαρὰ, διὰ τὴν τιμὴν ὅπερ λαμβάνω ἀπὸ τὴν δ' ἡμέραν τῆς διὰ τὴν σεβασμίαν προσαγωγῆς· ἐπειδὴ δέδοικαμι διὰ πολλαῖς ἀφορμαῖς ἐμποδισμὸς εἰς τὸ νὰ τὴν δελδύσω, εἰς ἐκεῖνο ὅπερ μὲ σημειῶνει μὲ τὴν τιμίαν τῆς.

Εἰς τὸ δεύτερον λόγῳ τὴν ἀφορμὴν τῆς ἀδυναμίας μας. καὶ τὸ παράδειγμα διὰ πλέον δικολίαν ἅς εἶναι τὸ παρόν. δηλονότι. „ Δὲν δέσκειται πλέον εἰς τὴν βιβλιοθήκην με τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἰσορίας. διότι ἀφ' ἑ τοῦ ἐδάξισα εἰς εἷα ὑποκείμενον, δὲν ἐσάθη πλέον δυνατὸν νὰ τὸ λάβω.

Εἰς τὸ τρίτον, τὰ ὑποχόμεθα νὰ τὸν δελδύσωμεν εἰς ἄλλα ζητήματα· ἢ καὶ διὰ νὰ μὴ ξεμακρῶμεν ἀπὸ τὸ ἀνωθεν παράδειγμα, τὰ προβάλλομεν ἀπίσως καὶ θέλει κανεὶα ἄλλο βιβλίον τῆς αὐτῆς ἰσορίας. παράδειγματος χάριν. Ὅταν ἢ διὰ τῆς ἡμέρας ἢ θελε καταδεχθῆναι τὸ δεύτερον, ἢ καὶ ἄλλο βιβλίον, θέλω τὴν δελδύσει μὲ ὅλῳ τὴν προθυμίαν. εἰ δὲ μὴ, ἅς μὲ προσάξῃ εἰς κάθε ἄλλῳ ἀφορμῇ μὲ ὅλῳ τὴν ἐλπίθειαν, ἔσωντας καὶ νὰ μὴν ἐπιθυμῶ ἄλλο, παρά νὰ τῆς εἶμαι.

Ἰστέον ὅτι δὲν πρέπει ἕτε ὅλα τὰ ζητήματα νὰ ἀρνέμεθα, ἕτε ὅλα νὰ δεχόμεθα. διὰ τὸ τοιοῦτοι σοφοὶ καὶ σιωποὶ ἄνδρες, ὅταν τὸς ζητεῖ τινὰς

συμβελῶ, πρέπει νὰ τὴν δίδω μὴ χαρᾶς. οἱ πλείοι νὰ μὴ ἀρνῶνται τὰς αἰτήσεις τῆς ἐν ἐνδείᾳ δεισκομῶν, καὶ ἀπλῶς κάθε καλὸν καὶ ἀγαθὸν ὅπερ ἠθέλε μᾶς ζητήσῃ τινὰς, πρέπει νὰ τὸ καίωμεν χωρὶς γογγισμῶν. Ζητήματα δὲ ἀπορεπῆ καὶ ὅπερ εἶναι πρὸς βλάβην τῆς Πίστεως, καὶ τῆς ψυχῆς μας, καὶ ζημίαν τῆς τιμῆς μας, τῶν συγγενῶν, καὶ τῆς πατρίδος, δεῖν πρέπει νὰ τὰ δεχώμεθα.

Παράδειγμα.

Ἡ τῆς Γεδαίων σωμαγωγὴ ἀποκρίνεται πρὸς τὸν Βασιλέα Πτολεμαῖον.

Οὐα τὰ πράγματα εἶναι εἰς τὰς βασιλεῖς ὑποταγμένα, καὶ ὑπήκοα, καὶ εἰς ἐκεῖνας ὅπερ δευόσιν τὸν Θεὸν ἐδὲν ὅτι τὸ ἐναντιῶμεν. ἡμεῖς εἰμεθον οἱ δέλοι, καὶ ὑπήκοοι τῆς βασιλείας σου, καὶ παράτομην ὅλα ἐκεῖνα ὅπερ εἶναι πρέπειντα εἰς τὰς πεισῆς δέλης. Τὸν θεῖον Νόμον νὰ κάωμεν φανερόν εἰς ὅλους, ὁ αὐτὸς Νόμος μᾶς ἐμποδίζει. πλὴν εἰς ἐκεῖνας ὅπερ προσέρχονται ἀσεβῶς, δεῖν μῆτι ἐδὲν ἀτόκρυφον. ὅθεν ἀγκαλὰ καὶ νὰ εἶναι ἀάρμοςον νὰ σείλωμεν εἰς τὰ Ἐθνη τὴν βίβλον τῆς Νόμου, ἐκεῖνα μὲν ὅμως πρέπειν εἰς τὴν Βασιλείαν σου νὰ πληρώσωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ζητήματος. ἐπειδὴ ἡ ἀγαθωσύνη τῆς σῆς βασι-

λείας κατασκιάζει σαφέςατα τὰ ἀδύατα διω-
 τά. ἀδύατον ἦτον χαεὶς τῆς κτ' σιωήθειαν σιω-
 πῆς, ἢ ψυχαῖς νὰ ἀκέσεν τὸν θεῖον Νόμον. κ' ἐμ-
 ποδισμῶν ἦτον εἰς ὅλα τὰ Ε'θνη ἢ τὰ Θεῖς Νόμοι
 ἀπρόσσις. ἀλλ' εἰς ἐσέ τὸν Χριστὸν Κυεῖς, ἄς εἶναι
 δεδομῆα τὰ πάντα ὅσον τὰ ὀτυχη, τὸσον κ' τὰ ἀ-
 δύατα. σέλλομῶ λοιπὸν τὰς βίβλους τῶ θεῖοι Νό-
 μοι εἰς τὴν σιῶ Βασιλείαν, ἐλπίζοντες μὲντὶ δια
 κάθε ἄλλον ἐπάξιον δῶρον τὴν ἰσθ' βίβλων τι-
 μιλῶ, κ' τὸ τῶ Νόμοι σέβας, κ' τὴν πρὸς τὸν Θεὸν
 ὀλάβειαν. ζήτισον λοιπὸν, κράτιστε Βασιλεῦ, παρ'
 ἡμῶν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ σὲ φαίνονται ἀρμόδια. ἡμεῖς
 δὲ ὡς ὑπήκοοι εἰς τὴν Βασιλείαν σε, θέλομῶ
 ὑπηρετήσαι εἰς πάντα κτ' τὸ πρέπον.

Ε'τερον παράδειγμα.

ΤΑ' ζητήματα ὅπῃ ἀναφέρονται πρὸς ἐμέ ἀπὸ
 τὴν ἀγκνείωτῆς, ἔχουσι τὸσον ἔτοιμον τὴν
 ὑπακοῶν, ὅπῃ εἶναι ἀδύατον πρὸς ἀζώντῆς με νὰ
 μὴ ὑπακῶσω ὀδύς. ἐπειδὴ εἰς τὴν φρόνησίν της
 δεῦ εἶναι κανεῖα ἐμπόδιον ὅπῃ νὰ ἐναντιῶται. ἢ
 χᾶεις τὴν ὀποῖαν ζητεῖ ἀπὸ ἐμέ εἶναι πολλα σμι-
 κροτάτη σιμα εἰς τὴν μεγάλῃ πρὸς θυμίαν ὅπῃ
 ἔχω νὰ τὴν δελοῶσω. ὡσε ὅπῃ κανᾶ ἐκεῖνο ὅπῃ
 με ἐπρόσαξε, δεῦ νὰ ἀνοίξω σράταν εἰς αὐτὴν κ'
 εἰς τὸ ἐρχόμενον νὰ με πρὸς ἀζῆ ἐλοῦθέρωις, καὶ

ἐγὼ μὲ ὄλλω τὴν ἔφεσιν νὰ τὴν δαλώω. καθὼς τὸ χρέος με βιάζει νὰ τῆς εἶμαι.

Εἰς τὴν ὑπόκεισιν τῆς αἰτητικῆς ἐπιστολῆς βαίεται καὶ ἐκεῖνη τῆς συμβελῆς, ἡ ὁποία ὑφίσταται εἰς τὸ νὰ εἰπῆμεν ἀπαθῶς τὴν γνώμην μας εἰς ἐκεῖνον, ὅπως χάφοντάς μας ζητεῖ ἀπὸ ἡμᾶς συμβελῶν. Ὅθεν θέλοντες ἡμεῖς νὰ τὴν σωθῆσωμεν, εἰς τὴν ἀρχὴν προβάλλομεν τὴν ἐδικὴν μας ἀδυναμίαν. ὡς δὲ δείγματος χάειν. Ἐγὼ ἐντρέπομαι νὰ βλέπω τὴν σωῆσιν, καὶ φρονιμάδαν τῆς ὑμετέρας Εὐφρείας ὅπως νὰ ζητῆ ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν μου συμβελῶν, πῶς ἔχει νὰ κατορθώσῃ τὴν Δεῖνα ὑπόθεσιν. μὲ ὄλον τῆτο μίαν φοράν ὅπως ἔγω μὲ προσάξει, λέγω, ὅτι μὲ φαίνεται, ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, ἢ ὅτι κείνω, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὴν δεύτεραν περίεσον, θέλομεν εἰπεῖ τὴν γνώμην μας ἀπλῶς καὶ μὲ ταπεινώσιν, καὶ ἐδῶ θέλομεν ἐξαπλώσει τὴν συμβελῶν μας, καθὼς θέλει τὸ ζητήσῃ ἡ ἀνάγκη, καὶ ἡ χρεία.

Εἰς τὴν τρίτην ἐπιτεταί εἷας ἕξις ταπεινὸς ὑποτάσσοντες εἰς αὐτὸν τὴν γνώμην μας. ὡς δὲ δείγματος χάειν. Ἰδὲ ὄλον ἐκεῖνο ὅπως δύναμαι νὰ εἰπῶ εἰς ὑποκείμενον ὅπως ἠξίωται καλλίτερα ἀπὸ ἐμὲ μὲ τί ἕξις ἔχει νὰ πορῆθῃ εἰς μίαν τοιαύτην ὑπόθεσιν, ὑποτάσσωντάς εἰς κάθε μέρος τὴν γνώμην με εἰς τὰς σοχασμὸς τῆς ἀσυγκρίτε φρονήσεώς της, καὶ μὲ τὸ τέλος ὑποχάφομαι.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Περὶ Συστατικῆ χαρακτῆρος.

Συστατικὸς χαρακτῆρ ἔναι ἐκεῖνος, δι' ἃ συ-
 νισῶμεν τινὰ σιμὰ εἰς ἄλλον. ἢ διατὶ ἐπι-
 θυμεῖ νὰ ἀνεβῆ εἰς κανὼνα βαθμὸν, καὶ ἀξίαν.
 ἢ διατὶ δέσκεται εἰς καμμίαν ἀνάγκην, καὶ
 χρείαν. ἢ διατὶ ἐπιθυμεῖ τινὸς προσασίαν τινὸς
 πρὸς καμμίαν ὠφέλειαν ἐδικλῶτε καὶ ὅμοια. ὅθεν
 συυδέτοντες αὐτὴν τινὸς ἐπιτολιῶ, εἰς τινὸς πρῶτην
 πρὸς ἄλλοδον ἐξηγεῖμεν τινὸς ἀφορμὴν τῆς συσάσεως,
 ἢ ὁποία ὀγαίνει ἀπὸ τέτης τῆς τίτλης. ἢ γεν, ἢ
 ἀπὸ τινὸς φιλίαν. ὡς ἀδείματος χάριν. Βιασμῶς
 ,, ἀπὸ τῆς δειήσεως ἐκεῖνε, ὅπερ καὶ πάντα ἔοπον
 ἐξοσιάζει τὴν καρδίαν με, συσάινω εἰς τινὸς ἀγαθο-
 σωίλω τῆς ὑμετέρας λογιότητος τὸν Κύριον Δεῖνα.

Ἡ ἄπὸ τὸν δεσμὸν καὶ τὸ χέος. δηλονότι. Τὸ
 νὰ εἶμαι με ἀλύτης δεσμῶς δεδεμῶς, ἢ εἰς ἄ-
 κρον ὑπόχρεως εἰς τὰς, ἢ ἀπὸ τῆς δειργεσίας καὶ
 χάριτας τῶ Κυρίου Δεῖνος, ἢ θελα κατακειθῆ ὡς
 ἀχάριτος, ἀίσιως δεῦ ἢ θελα ἀποδειχθῆ εἰς αὐ-
 τὸν καὶ με τὴν πρῶξιν ὀγνώμων. διὸ ἔρχομαι με
 ὄλον τὸν ζῆλον καὶ τινὸς θερμότητα νὰ τὸν συσῆσω
 εἰς τινὸς ἀχάριαν τῆς. καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ ἄπὸ τινὸς ἀξίαν, καὶ ἀρετιῶ τῶ συυισαμῶς.
 ὡς ἀδείματος χάριν. Εἴ ὡρεπε καὶ ἀλήθειαν νὰ

αἰχλωθῶ εἰς τὸ νὰ σιωποῦσα τὸν λογιώτατον Δεῖ-
να μὲ συσατικλῶ με ἐπισολῶ πρὸς τὴν ὑμετέραν
Πανιερότητα, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἡ χριστιανικότης αὐ-
τῆς ἀγαθότης, εἰδὼν ἕτερον καυχᾶται, εἰ μὴ νὰ
δεργεται ἐκείνους ὅπῃ εἶναι τῆς ἀρετῆς ἐρασαί. ὅμως
ὁ νὰ ὑπακῶσα τὴν ἐδικλῶτα ταπεινοφροσύνην,
τὸν συσαίνω εἰς τὴν ἰχυρῶν αὐτῆς προσασίαν, καὶ
τὰ ἐξῆς.

Ἡ ἀκόμι ἄπο τὸν καιρὸν, ἡ καὶ ἄπο καμ-
μίαν ἄλλω παρίστασι.

Εἰς τὴν δευτέραν παρίστασι, ἐγκωμιάζομεν καὶ
ἐπαινεῖμεν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν ὁποῖον σιωπῶ-
μεν τὸν φίλον, ἡ ἄπο τὴν ἐλευθεριότητα, ἡ ἀπὸ
τὴν ἐμφυτον καλοκαγαθίαν, ἡ ἀπὸ ἄλλω τινὰ
ἀρετῶν ὅπῃ ἔχει. παραδείγματος χάριν. „ Ἡ-
θελα ἀδικήσῃ καταπολλὰ τὴν ὑμετέραν ἀγαθω-
σύνην, ἀπίσως ἡ ἐδικλῶ με ἐλπίς ἡθελε ζῆ μὲ
τινὰ φόβον, ὄντας ἴδιον τῆς θνησιότητος ὑμῶν
ψυχῆς νὰ δεργεται καθόλου ὅπῃ προσρέχει εἰς
αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ ἡθελε ἦσαι γυμνός καὶ ἀπὸ κάθε
μυθὸν καὶ ἀξίαν.

Ἡ ἐπαινεῖμεν καὶ ἐγκωμιάζομεν εἰς τὴν δευτέραν
παρίστασι τὴν ἀρετῶν καὶ προκοπῶν ἐκείνους, ὅπῃ ἡ-
μεῖς σιωπῶμεν. παραδείγματος χάριν. Ἡ μάθη-
σις, καὶ τὰ θεάρεστα ἡθῆ. ἡ λόγιον. ἡ ζωὴ
καὶ πολιτεία τῶ ἀνδρῶς εἶναι τὸσον ἐπαινετὴ ἀπὸ
ὅλων, ὅπῃ καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὴν τρίτην ᾠδήν δέλεῖ ἀπολαύσει
 μία ὁμολογία ἁγαθότητος, ἀφιερώνοντες ὅλον τὸν
 ἑαυτὸν μας εἰς τὴν δόξαν σου, ἢ κηρύττοντες
 αἰδίων τὸ χεῖος καὶ ἀθάνατον, διατὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἤθε-
 λε κάμει διὰ τὸν φίλον, γίνεται εἰς ἡμᾶς. δηλο-
 ῶν ὅτι. Εἰς ταύτην τὴν χάριν δέλεῖ δώσω τὸν
 παρῶτον τόπον μεταξύ εἰς τόσας χάριτες ὅπερ ἔλα-
 βα ἀπὸ τὴν ἑμφοτον αὐτῆς ἀγαθότητα, ἢ ὅποια δέ-
 λει εὖρει πάντοτε τὴν ψυχὴν καὶ τῆς δύο προθύμων
 εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς προσκωνιτῆς αὐτῆς προσαγ-
 μάτων. καθὼς καὶ τώρα μὲ τὴν πλέον σεβασ-
 μίαν ταπεινώσιν τὴν βεβαιῶν ὅτι εἶμαι.

Αὕτη ἡ συστατικὴ Ἐπιστολὴ σωζέεται καὶ μι-
 κτὴ μὲ τὴν αἰτιτικῶν. δηλονότι, ὅταν εἰς τὸν ἴδιον
 καιρὸν ζητῶμεν, καὶ συσταίνωμεν. παραδείγματος
 χάριν.

Ἐπιστολὴ Συστατικὴ, καὶ Αἰτιτικὴ.

Δ Εἰς ἔχω ἄλλο μέσον, διὰ τὸ νὰ ἡμπορῶ νὰ
 ἀπολαύσω χάριτας ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἐκ-
 λαμψρότητας, ὡς καὶ τὴν καλοκαγαθίαν ὅπερ δείχνει
 πρὸς ἐμὲ, καὶ τὴν δόξαν σου, ὅπερ ᾠθεῖται ὅτι
 ἀπὸ ὅλης ὁμολογῶ πρὸς αὐτὴν. μὲ ὅλλω τὴν
 θερμότητα τὴν παρακαλῶ νὰ ἤθελε καλέσῃ τὸν
 Κύριον Δεῖνα, καὶ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ διὰ τὸ νὰ ἤθελε
 δείξῃ τὴν πλέον μεγάλην ἐπιμέλειαν, καὶ προθυμίαν
 ὅπερ δυνάται, εἰς τὸ νὰ διαυθευθῶσιν τὰ ἰσχυρά

Δίκαια τὸ δαῖνος, ἅτε τὴν κείσιν πῆς πορικός ὄπῃ
 εἰς ὄνομά τῃ ἔχει νὰ ποροβαλθῆ εἰς αὐτὸ τὸ κει-
 πῆριον. Κινῆμαι εἰς ταύτῃ τὴν αἴτησιν, ἐπει-
 δὴ ἔχει μέρος εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν καὶ εἰς
 ἀπὸ τῆς συγγραφῆς μου. καὶ ἐπιθυμῶ ὅτι νὰ ἦθε-
 λαν καὶ οἱ δύο ἀπολαύσῃ μίαν δίδυαν καὶ πορό-
 χειρον δικαιοσύνην. Πόσον χρεὸς θέλει ποροσε-
 δεῖ εἰς ἐμὲ ἀπὸ μίαν ποιαύτῃ χάριν, ἢ πορορεῖ ἢ
 ἐκλαμπορότης τῆς νὰ συμπερανή ἀπὸ τὴν μεγάλῃ
 ἔφεσιν, ὄπῃ ἔξω ἢ ποροσκαιπῆς αὐτῆς πορο-
 σαγμάτων. ἀπὸ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ὁποῖαν θέλω
 ἔχει τὴν καύχισιν ἀποξίγραπτον εἰς τὸ νὰ ὁμο-
 λογῆμαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐπερον ποροδιδ. εἰς μόνῃ Συσαιτικῇ
 Ἐπιστολῇ.

Ο Τιμιώτατος Κύριος Δαῖνα, ἐδικός μου φίλος
 ἑξαίρετος, εἰς τὴν ἐλδοθεριότητα τῆς ὁποῖας
 ζῶ καταπολλὰ ὑπόχρεως, θέλει ἀναπτύξῃ εἰς τὴν
 ὑμετέραν ἐκλαμπορότητα, ἢ ἐντιμότητα, τὴν ἐπι-
 θυμίαν καὶ χρεῖαν ὄπῃ ἔχει ἀπὸ τὴν ἀργετικῇ
 αὐτῆς ψυχῇ. εἰς σύσασιν τῆς ὁποῖας ἐγὼ δεῖ πῆς
 λέγω ἄλλο, ποροδιδ. πῶς ἢ ἀξιότης τῆς τῆς ὑποκει-
 μένης εἶναι γνωστῇ εἰς ὅλους, εἰς ἕῶπον ὅτι ἀνί-
 σως καὶ καταδεχθῆτε νὰ τῆς εἶσε ὑποραπισαί, ὅταν
 αὐτὸς ἦθελε λάβῃ ἅτε μέσῃ τῆς τὸ ποροδέμεσον,
 ὑμετέρα ἐκλαμπορότης θέλει μείνει καταπολλὰ δ-

χαριστημῆν, πῶς μὲ τὴν ἐδικλῆ της προσασίαν
 ἐσάθη δ'εργετημῆρον εἷα ὑποκείμερον τόσον ἄξιον.
 βεβαιώνωντάς τινι ὅτι ἐκείνη ἢ φιλαῶθρως βοή-
 θεια, τῆς ὁποίας θέλατε τὸν ἀξιώσει, θέλει δια-
 φημίσει εἰς ὅλον τὸν Κόσμον τὴν ἀγαθωσύνην
 της, καὶ θέλει συσφίγξει μὲ δεσμὸν ἄλυτον καὶ
 τὴν δ'ἐλδοσίν μου· τὴν ὁποίαν ἀφιερώνωντας πε-
 ρισσότερον καὶ ποτὲ σεβασμίαν, προσκυνητῶς
 ὑπογράφομαι.

Ἐπερον καὶ δ'αἰδεύμα ὁμοιον.

ΕΓΩ, ἀίσιως καὶ δὲν σφάλλω, καὶ διὰ ζώσης
 φωνῆς εἶχα συσῆση εἰς τὴν εὐφροσύνην της τὸν
 Κύριον Δεῖνα· ἀλλ' ὡσαύτ' ὅπως αὐτὸς μετήλλαξεν
 ὑπὸ τὴν πρώτῃ γνώμῃ, καὶ εἰς τὸ παρὸν ἐπιθυ-
 μῶν τὸ· τὸ ὁποῖον διώεται νὰ τὸ ἀπολαύσῃ ἀμέ-
 σως ὑπὸ τὴν δ'εργετικῇ αὐτῆς χεῖρα, διὰ τῆτο πῖν
 καὶ ἀκαλῶ νὰ μὴ ἤθελε τὸ λάβῃ πρὸς βάρος,
 ἀίσιως καὶ τὸν συσάινω πάλιν διὰ τῆς παρέσης·
 ἢ ἄκρα αὐτῆς ἀγαθότης, καὶ ἡ μεγάλη ἀγάπη ὅπως
 προσφέρω εἰς αὐτὸν τὸν τίμιον ἄνδρα, εἶναι δύο
 ἀκατάπαυτοι πειρασμοὶ, ὅπως μὲ βιάζεσι νὰ τῆς
 δώσω αὐτῇ τὴν ἐνόχλησιν· διὰ τὴν ὁποίαν κλί-
 να εἰς τῆτο τὸ σφάλμα· διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἀναμέ-
 να ἄλλῃ ποιῶ, παρὰ νὰ μάθω ταχέως, ὅτι ἡ
 εὐφροσύνης δ'εργέτισε διὰ τῆς χάριτός της τὸν φίλον,
 καὶ ἐκλείσεν εἰς ἐμὲ τὴν ὁδὸν εἰς τὸ νὰ μὴ τὴν

ἐνοχλῶ πλέον, ἅπὸ τῆς ὁποίας ἀφορμῆς θέλει
 ἰδεῖ ἀκόμη νὰ φηνηθῆ μία διάλεξις μεταξὺ ἐμῆ
 καὶ ἐκείνης, ποῖος ἅπὸ ἡμᾶς τὰς δύο ἔχει νὰ σὲ
 εἶναι πλέον ὑπόχρεως. καὶ μὲ τὸ τέλος σεβασμίως
 ὑπογράφωμαι.

Περὶ ἀποκρίσεως τῆς Συστατικῆς Ἐπιστολῆς.

Η Ἀποκρίσις ταύτης γίνεται καταφατικῶς,
 καὶ ἀποφατικῶς. ὅταν θέλωμε νὰ ἀποκρι-
 θῶμεν καταφατικῶς εἰς τὴν συστατικὴν Ἐπιστο-
 λὴν, εἰς τὴν πρώτῃν παροχὴν ἐξηγῶμεν τὴν χά-
 ριν ὅπῃ ἐδοκιμάσαμεν ἅπὸ τῆς ἀπόλαυσιν τῆς
 Ἐπιστολῆς τὴν φίλιν, ἀχαριστῶντες τον, διατὶ ἐκα-
 ταδέχθη νὰ συσαίνῃ, καὶ νὰ ἐμπισδύεται εἰς ἡμᾶς
 ὑποκείμενα ἀξιοπρεπῆ, καὶ ὅπῃ μᾶς κάνει τοιαύ-
 τῃ τιμῇ νὰ ἀπολαυθῶμεν τὴν φιλίαντες μὲ
 τὸ μέσον τῆς δαδύσεώς μας. ὅθεν εἰς ταύτῃ τῇ
 παροχῇ μεταχειριζόμεθον ὅπως ὅπῃ νὰ ἀνταπο-
 κρινώμεθα μὲ τὴν Ἐπιστολὴν ὅπῃ λαμβανόμεν,
 καὶ μὲ τὸ ὑποκείμενον ὅπῃ τῇ σέλλει. ἦγεν.
 Τὸ νὰ ἀποδείχῃναι εἰς κάθε καιρὸν ἕτοιμος εἰς
 τὴν δαδύσιν τῆς σεβασμίαντες προσαγῶν, τῆ-
 το ἐσάθη πάντοτε ἐπιθυμητὸν καὶ προσφιλεῖς εἰς
 τὴν ψυχῆν μας. διὰ τῆτο καὶ πῶρα ὅπῃ, καὶ τὰ
 ἐξῆς.

Εἰ τῇ δαδύτῃ παροχῇ θέλωμε τὸν βεβαιώ-
 σει, ὅτι θέλωμε κάμει τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς

βοήθειαν τῷ σωισαμῆος. ᾠδαδείγματος χάριν.
 „ Οὐ Κύριος Δεῖνα θέλει μείνει καὶ πάντα ἔσ-
 πον δελομήτος ὑπὸ τῷ ἐδικλῷ με ἀδυναμίαν,
 καὶ μάλιστα τὸσον ᾠδαώτερον, ὅπῃ ὄντας τὸ ἐ-
 σιωδὲς τῷ ζητήματός τε καταπολλὰ δίκαιον, ἔρχε-
 ται νὰ βίαση τῷ ψυχλῷ με πρὸς βοήθειά τε,
 μετὸ νὰ αἰδανῶμαι μεγαλωπᾶτῳ κλίσειν εἰς τὰ
 τῆς δικαιοσύνης πρᾶγματα.

Εἰς τῷ ζῆτῳ τελειώνονμε με ὄρας τιμίς, καὶ
 σεβασμίς* δηλονότι. „ Μία τέτοια λοιπὸν ἀφορ-
 μὴ ὅπῃ με ἀνοίγει τῷ ὁδὸν εἰς τὸ νὰ σὲ δελοῦ-
 σω, θέλει με χαρακτηρίσει καὶ εἶνα ἀνέξᾶλειπτον
 τίτλον, εἰς τὸ νὰ ἡμπορῶ εἰς κάθε καιρὸν νὰ καυ-
 χῶμαι τῆς ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅταν δὲ ἀποφατικῶς ἀποκρινόμεθα εἰς τῷ συ-
 σατικῷ Ἐπισολῷ, διὰ ἀδυναμίαν, ἢ καὶ δι᾽ ἄλλας
 αἰτίας, εἰς τῷ ἀρχλῷ καύονμε γνωστῷ τῷ θλίψιν
 ὅπῃ ἐδοκιμάσαμε ἤγειν. „ Δὲν ἡμπορῶ νὰ ἐξη-
 γήσω εἰς τῷ δὲ φρειά τῆς τῷ λύπῳ ὅπῃ δοκιμά-
 ζω εἰς τὸ νὰ μὴ δύναμαι διὰ πῶρα νὰ βάλω εἰς
 πρᾶξιν ὅλον τὸν ἑμαυτόν με εἰς δέλοσιν τῆς ὑμε-
 τέρας σεβασμίας προσαγῆς, καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς τῷ
 δευτέρῳ ᾠδαῶδον πρέπει νὰ φανερώσωμε τῷ ἀφορ-
 μῳ τῆς ἀδυναμίας. καὶ εἰς τῷ τρίτῳ, ἀφιερῶ-
 με ὅλον τὸν ἑμαυτόν μας εἰς κάθε ἄλλῳ τε προσα-
 γλῷ. ᾠδαδείγματος χάριν. „ Μ᾽ ὅλον τῷτο ἢ δὲ
 φρειά τῆς εἰς κάθε ἄλλῳ ἀφορμῷ, ἅς μὲν ἦδε-

λον εἶναι φειδωλή νὰ μὲ προσάζη εἰς τὴν δέλω-
σίν της, ἐπειδὴ καὶ ζῶ πάντοτε πρόθυμος εἰς ταῖς
προσκλητικαῖς αὐτῆς προσαγαῖς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Παράδειγμα καταφατικὸν εἰς ὑπόκεισιν τῆς
Συσατικῆς Ἐπιστολῆς.

ΚΑθὼς ἡ θέλησίς μου εἶναι πάντοτε πρόθυμος
εἰς τὸ νὰ δελώῃ τὴν σὴν λογιότητα εἰς κά-
θε ἀφορμῇ, ἔγω καὶ τώρα λαμβάνω μὲ εὐχάριτον
διάθεσιν τὴν προσαγλήν της, μὲ τὴν ὁποίαν μὲ προ-
βάλλει νὰ ἦθελα βοηθήσῃ εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ διύαμαι
τὸν Εὐλαβέσατον Δεῖνα. Τῆτος, καὶ διὰ τὸ σέβας
τῆ προσώπου ὑπὸ τὸ ὁποῖον συσαίνεται, καὶ διὰ τὴν
ἐνάριτον ζωὴν, ὅπῃ μὲ κοινῶ φήμι ἐν ἑαυτῷ φέ-
ρει, θέλει λάβει κάθε ἐγκάρδιον προσασίαν καὶ
βοήθειαν ὑπὸ τὴν ἐδικὴν μου ἀδυναμίαν. ὡς πόσον
ἀναμφῶ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν σοφολογιότητα ἄλλῃ τι-
νὰ μεγαλητέραν προσαγλήν, διὰ νὰ δωηθῶ νὰ βάλω
εἰς πράξιν τὴν δέλωσιν ὅλλῃ τῆ ἑμαυτῆ μου
πρὸς δὺχαίσιςσίν της, καὶ διὰ σημεῖον ἀμεταξέπτῃ
γνώμης ὑπογράφομαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

Παράδειγμα ἕτερον, ὡς ἐκ προσώπου τῆ
σωισαμφῆς.

ΚΑὶ τὴν ὑμετέραν ἐκλαμψρότητα δὺχαίσιῳ,
ὅπῃ μὲ ἐσύσησον εἰς τοῖτον πρόσωπον τί-
μιον, καὶ φιλάγαθον, καὶ εἰς τὸν τιμιώτατον Κύριον

Δεῖνα ὁμολογεῖμαι ὅτι ζωῆς ὑπόχρεως, διὰ τὴν προθυμίαν ὅπερ ἐγκαρδίως ἔδειξεν εἰς τὸ νὰ μὲ βοηθήσῃ. Τώρα ὅλος δ' ἐχάριτος ἀταποδίδω ἀπείρητος τὰς χάριτας, καὶ κηρύττομαι δὲ ὅλος παντοτεινὸς καὶ τῷ δού, τὰ ζωντὰς σας χρεώσω τὸν μιδαποδότην Θεόν, ὁ ὁποῖος θέλει κάμει τὴν ἀμοιβὴν ἀντάξιον, μὴ δυνάμενος ἐγὼ καὶ τὸ παρὸν, παρὰ νὰ ὑπογράψωμαι μὲ ἀεξάλειπτον χρέος, τῆς ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἀγκαλιὰ καὶ εἰς τὸ συμβεβηκτικὸν γένος νὰ μὴ ἐσημείωσα παρὰ πέντε εἶδη Ἐπισολῶν, ὅπερ εἶναι τὰ αὐθιχὰ ὅπερ ἔως ἔδω ἐξηγήσαμεν. Διῶνται ὅμως νὰ προσεθεῖν καὶ ἕτερα εἶδη καὶ τὴν χρεῖαν, ὅ,τι λογιῆς εἶναι ἡ Ἐπισολή, μὲ τὴν ὁποῖαν διδόμεν εἰδήσιν διά τι νέον, ἢ καὶ διὰ πραγματείαν, καὶ ἄλλα καὶ ἐκεῖνη ἀκόμη, μὲ τὴν ὁποῖαν συνοδόμεν κανεὶν δῶρον, καὶ ἄλλαις τῶ αὐτῶ γένος, καθὼς θέλομεν ἰδεῖ ὅπως.

Κ Ε Φ Α' Λ. 5'.

Περὶ Ἐπισολῆς εἰδήσεως.

ΑΥτὴ ἡ Ἐπισολή ὑφίσταται εἰς τὸ νὰ δώσωμεν εἰδήσιν εἰς τινὰ ἀνθρώπον διά τι νέον, ἢ διὰ καμμίαν πραγματείαν, ἢ διὰ νὰ δώσωμεν εἰδήσιν διὰ τὴν κατάστασίν μας, ἢ δι' ἄλλο τί. Ὅθεν θέλοντες νὰ τὴν συνοδέσωμεν, προοιμιάζο-

μην εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ ὄρας σεβασμίας, καὶ ἀπάν-
 τας, διὰ τῆς ὁποῖων ἀποκτῆμι τὴν καλὴν διάθε-
 σιν τῶ ὑποκειμένου. ᾠδαδείγματος χάριν. „ Με-
 τὸ νὰ γνωρίζω τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα πεπλευτισ-
 μῶν ἀπὸ μίαν ψυχὴν φιλάρετον, μὲ καίτοι νὰ
 πίξω ὅτι θέλει ἀναγνώσει μὲ μεγάλῳ δ'φροσυ-
 νίῳ τὴν χαρμώσιον εἰδήσιον ὅπῃ ἔρχομαι νὰ τῆς
 δώσω. Ἡ, δὲ ἀμφιβάλλω παντελῶς ὅτι, διὰ
 τῆς παρέσσης μου, νὰ μὴ ἤθελα ἀπαποκείθῃ εἰς
 τὴν ὀπιθυμίαν τῆς μὲ τὸ μέσον μιᾶς χαλεσάτης
 εἰδήσεως.

Διότι καίτοι γνωστὴν τὴν εἰδήσιον.

Καὶ εἰς τὸ τέλος ἀφιερῶμι τὸν ἑμαυτὸν μας εἰς
 τὴν δέλοσίν τε. ἤγιν. „ Παρακαλῶ νὰ ἔχη πάν-
 ποτε εἰς μνήμην τὴν δέλοσίν μου, τὴν ὁποῖαν θέ-
 λει μεταχειριθῆ μὲ τὴν πλέον ἐπιμὴν αὐτῆς πορο-
 σαγῶ. ἔσωντας καὶ νὰ ἀφιερῶμι ὅλον τὸν ἑμαυτὸν
 μας εἰς κάθε ἀφορμῶν καὶ μὲ εἰς αἴρετον ἔφεισιν σε-
 βασμίας ὑπογράφομαι.

Περὶ ἀποκείσεως τῆς ἀνωθεν Ἐπιστολῆς.

Θ Ἐλόντες νὰ ἀποκείθῃμι εἰς τὴν Ἐπιστολὴν
 τῆς εἰδήσεως, εἰς τὴν ἀρχὴν φανερώνομαι τὴν
 δ'φροσυλίῳ ὅπῃ ἐδοκιμάσαμι, ἀπίσως εἶναι ὅπῃ
 καλῶ ἢ εἰδήσις, εἰ δὲ μὴ, τὴν θλίψιν, ἀπίσως
 εἶναι ὅπῃ κακῶ. ᾠδαδείγματος χάριν. „ Δὲν δύ-
 ναμαι νὰ ἐξηγήσω τὴν μεγάλῳ ἀγαλλίασιν τῆς

καρδίας με ἀκάνοντας τὸν πνευματικὸν καρπὸν ὅ-
 πα, με τὰς ἀποσολικὰς αὐτῆ κόπας, ἐπροξήνη-
 σεν ὁ λογιώτατος δεῖνα εἰς ἐκείνῳ τὴν Πόλιν.
 καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὴν δευτέραν περὶ ἰσοδον, θέλει εἶσαι μία δι-
 χειριστέος ὁμολογία· καὶ εἰς τὴν τρίτῳ ἢ ἔτοιμος
 περιθυμία εἰς τὸ νὰ τὸν δελοῦσῶμεν.

Παράδειγμα εἰδήσεως.

Κρίνω φρέπον εἰς τὸ χρέος, ὅπα με συσφίγ-
 γει με τὴν ἐλαμφορῶσιτάτης, τὸ νὰ δώσω
 εἰς αὐτὴν τὴν εἰδήσιν διὰ τὸν ἀναβιβασμὸν με εἰς
 τὸν βαθμὸν (δεῖνα.) καὶ τῆτο, διατὶ γνωρίζωντάς
 με εἰς αὐτὴν τὴν ἀξίαν, ἠθέλεν ἐτοιμάσῃ με κά-
 θε ἐλάθειαν ταῖς ἀφορμαῖς, ὅπα ὀλοφύχως ἐπι-
 θυμῶ, διὰ νὰ ἀναποκειθῶ εἰς τὴν γύμνασιν τῆς
 θελήσεώς με· ἢ ὁποία δέσκεται διατιθεμένη νὰ
 βάλλῃ εἰς τῶραξιν καθε προσκυπητὴν αὐτῆς προσα-
 γίν. ὅθεν ὡδακαλῶ νὰ ἠθελε μεταχειριθῆ εἰς
 ἐμὲ τὴν ἀγαθότητάτης εἰς τὸ νὰ με προσάξῃ· καὶ
 με ὅλον τὸ σέβας.

Παράδειγμα εἰς ἀπόκεισιν Ἐπισολῆς εἰδήσεως.

Ἡ εἰδήσις, τὴν ὁποίαν ἢ Εὐγένειάτης ἐκα-
 ταδέχθη νὰ δώσῃ εἰς ἐμὲ διὰ τὸ δὲτυχεῖς
 σιωπικέσιον ὅπα ἐγινε μεταξὺ τῆς Κυρίας ἀνε-

ψιάς της, καὶ τὰ Κυρία (Δεῖνος,) διεγείρει εἰς ἐμὲ ἐκείνῳ τὴν δ'φροσύλῳ, ὅτ' εἶναι ἴδιον νὰ δοκιμάζω εἰς κάθε δ'τυχησμένον σωμαίτημα τὰ ὑποκειμένα της, καὶ τῆς ἐντιμοτάτης οἰκίας της καὶ πόσον φθασότερον, ὅτ' ἔχω ἀφορμὴν νὰ το σοχάζωμαι καὶ διαφορὰς ἔοπας ἀφέλιμον. συχαίρω λοιπὸν ἐξ ὅλης καρδίας με τὴν δ'γενειά της. καὶ δεόμενος τῷ παντοδυναμῷ Θεῷ νὰ προδέτῃ εἰς αὐτὴν κάθε δ'φροσύλῳ με τὴν ἀπόλαυσιν πάσης δ'τυχίας, διαμῆνω πάντοτε πρόθυμος εἰς τὴν δ'έλθεισιν καὶ ἐπιθυμητῶ αὐτῆς προσαγμάτων.

Κ Ε Φ Α Λ Ο Σ Ζ'.

Περὶ Ἐπιστολῆς Δώρας.

Δὶα νὰ σωθῆσωμεν αὐτὴν τὴν Ἐπιστολὴν, πρέπει εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ ἀποδείξωμεν τὸ τέλος, ἢ τὴν ἀφορμὴν ὅτ' ἐλάβαμεν διὰ νὰ κάμωμεν τὸ δῶρον. ἢ ὁποῖα ἀφορμὴ δυνάταται νὰ εἶναι, ἢ ἀπὸ τὴν φιλίαν, ἢ ἀπὸ τὴν ἀλλάθειαν καὶ τὸ σέβας, ἢ ἀπὸ τὸ χρέος, ἢ καὶ ἀπὸ τὴν ἀξίαν. ᾠδαδείγματος χάριν. „Εἶναι ἀκατάπαυστος ἢ ἐπιθυμία ὅτ' ἐγὼ θέλω διὰ νὰ ἀνταποκριθῶ, καὶ εἰς μέρος, εἰς τὸ χρέος ὅτ' ὁμολογῶ πρὸς τὴν ὑμετέραν δ'γενείαν. ὅθεν εἰς σημείον αὐτῶ τῶ χρέους με σέλλω τὸ. καὶ τὰ ἐξῆς.

Δύτερον, ζητῶμεν συγχώρησιν διὰ τὴν σμικρότητα τῶ δώρου· παραδείγματος χάριν. „ Κατὰ ἀλήθειαν εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀξίας τῆς ἔταρπε νὰ ἀναφέρω πλέον ἀνάλογον σημεῖον τῶ χρέους με, ἀλλ' ἢ ἀσύγκριτος αὐτῆς ἀγαθότης δεῖ θέλει παραιτήσῃ διὰ τῆτο, νὰ καταδεχθῆ τὴν σμικρότητα, καθὼς με ὄλλω τὴν ἀλλάξιαν ἐκεῖνω. μάλιστα ἐλπίζω, ὅταν ἢ καλοκαγαθία τῆς ἡδονῆς ὑποβλέπῃ μόνον εἰς τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας με, με τὴν ὁποίαν τὸ σιωποῦμαι. καὶ με ὄλον τὸ σέβας μῦθω.

Περὶ ὑποκρίσεως τῆς ἀνάθεον
Ἐπιστολῆς.

Εἰς τὴν ὑπόκρισιν τῆς ἀνάθεον Ἐπιστολῆς, πρῶτον μεγαλιώμεν καὶ τὸ δῶρον, καὶ τὴν ἐλαφθερότητα ἐκείνην ὅπῃ τὸ χαρίζει. παραδείγματος χάριν. „ Φθαίνει εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τὸ χρέος ὅπῃ ὁμολογῶ εἰς τὴν ὑγείαν τῆς, ἢ εἰς τὴν καλωσύνην, ἢ εἰς τὴν ἐλαφθερότητα, ἢ εἰς τὴν ἀγάπην, καὶ τὰ ἐξῆς, ὅπῃ με τὸσῶν ἀναιότητα ἡθέλησε νὰ με ἀεργετήσῃ με τὸ δῶρον ὅπῃ με ἔπεμψε, καὶ τὰ ἐξῆς.

Δύτερον, ἀπολαθεῖ ἢ ἀχαρίσσις. παραδείγματος χάριν. „ Ἀνταποδίδω εἰς τὸσον εἰς τὴν ὑμετέραν ὑγείαν ὅλαις ἐκείναις ταῖς μεγαλήτε-

ραις δ' χαρίσιν, ὅπῃ δύνανται νὰ ἐξέλθωσιν ἀπὸ
μίαν καρδίαν ἀπέριωσ ὑπόχρων. καὶ τὰ ὅμοια.

Καὶ τρίτον τὸ τάξιμον τὴν ἀνταπόκρισιν, ἢ ἀπὸ
μέρος ἐδικόν μας, ἢ ἐκ Θεοῦ. δηλονότι, „ Ὁ μι-
δαποδότης Θεός, ἄμποτε νὰ ἦθελεν ἐκχεῖν εἰς τὸ
καρτίμον ὑποκείμενόν της μὲ ἐλδοθεριότητα τὰς θεϊ-
κάς τε χάριτας, εἰς ἐκπλήρωσιν ἐκείνης τῆς ὀπιθυ-
μίας ὅπῃ ἔβλεπε πρὸς τὴν ἀξίαν της· εἰς τὴν ὁποίαν
ἀφιερώνωντας ὅλον τὸν ἑμαυτὸν μας, ταπεινῶς ὑπο-
χράφομαι.

Παράδειγμα εἰς προσφορῶν δῶρε.

Η Ἐμφοτος ἀγαθότης τῆς ἀληθινῆς αὐτῆς
καρδίας, μὲ τὴν ὁποίαν ἐκαταδέχθη πάν-
ποτε νὰ βλέπη τὴν ταπεινὴν μὲ δέλοσιν, εἶναι
ἐκείνη ὅπῃ μὲ παραδαρρῶν εἰς τὸ νὰ παρρησια-
δῶ ἑμφοδότης μὲ εἶνα σμικρότατον σημεῖον τῆς
ἀλαβείας μας, δηλονότι, καὶ ἐδῶ φανερώνομεν τὸ
δῶρον.) ὅσον ἐλπίζω, ὅτι ἡ ἀγκύρα τῆς, μὲ
τὴν σωνθισμῶν αὐτῆς ἀγνωμοσύνην, θέλει
καταδεχθῆ τὴν σμικρότητα τῶν δῶρε, ἀντιβρα-
βύσσα τὸ ἐδικόν μας σεβάσμιον θαρρῶς, μὲ τὴν
καρτίαν τιμῶν τῆς δυνατῆς αὐτῆς προσασίας,
ὅπῃ εἶναι ἡ χάρις, εἰς τὴν ὁποίαν καυχόμενος,
θέλει κρυπτομαι μὲ βαθυτάτην προσκωήσιν τῆς
ὕμετέρας, καὶ τὰ ἕξῃς.

Ἔτερον ᾠδὴδειγμα εἰς ὑπόκεισιν
δ' χαρισίμων.

Η Εὐχρῆς διάθεσις τῆς ἑμετέρας ἐντιμότη-
τος βιάζει σιωχῶς τὴν δαφιλεσάτῳ αὐ-
τῆς ψυχῇ, εἰς τὸ νὰ μὲ ἀεργετῇ, καθὼς ἡ δο-
κιμὴ πόσαις φοραῖς μὲ τὸ ἔδειξε, καὶ καθὼς πό-
ρα καλώτατα τὸ γνωρίζω καὶ ἵπὸ τὸ δῶρον ὅπῃ
ἐκαταδέχθη μὲ κάθε ἀγαθωσύλῳ νὰ μὲ πέμ-
ψῃ. ἐγὼ δὲ, μὲ εὐχάριτον δ' χαρισίαν καὶ σέ-
βας, λαμβανῶ καὶ δέχομαι τὰ ὑποτελέσματα
τῆς χαρίτων σου. δεῦν θέλω ὅμως ἀναπαυθῆ εἰς
τὸ νὰ ἀνταποκριθῶ πρὸς τὴν ἑμετέραν καλοκἀ-
γαθίαν μὲ μοναχῶ ἀντιδ' χαρισίαν ὁμολογίαν,
ὡσανὸν ὅπῃ εἶνα τέτοιον καθ' ἑαυτὸν ἐγινε κοινὸν διὰ
τὴν σωτήρειαν. ὅθεν παρακαλῶ νὰ μὲ ἀξιῶ-
σῃ ἵπὸ τὴν τιμῇ τῆς προσκυνητῆς αὐτῆς προ-
σαγμάτων, διὰ νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι ἡ θέλησίς
μὲ εἶναι τελείως διαφορετικὴ ἵπὸ ἐκείνῳ τῆς ἄλ-
λων. καὶ μὲ τὴν βεβαίωσιν τῆς δ' λαβείας ὅπῃ
προσφέρω εἰς τὸ ἐντιμον αὐτῆς ὑποκείμενον, τα-
πεινῶς ὑπογράφωμαι.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Τ Ο Υ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

Περὶ τῶν Εἰδῶν τῶν Ἐπιστολῶν ὅπῃ ἀνάγονται
εἰς τὸ Δικανικὸν Γένος.

Κ Ε Φ Α Λ Α.

Περὶ τῆς Κατηγορητικῆς χαρακτῆρος.

Κατηγορητικὸς χαρακτῆρ εἶναι ἐκεῖνος, με-
τὸν ὁποῖον κατηγορεῖται ἀμαρτήματα ὅ-
πῃ εἶναι τειγύρα εἰς πράξεις, λόγους,
ἢ προαιρέσεις. ὅθεν θέλοντες νὰ σείλωμεν Ἐπι-
στολῶν κατηγορητικῶν πρὸς τινα τῶν φίλων, θέ-
λωμεν τὴν διαρέσει εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ πρῶ-
τον λέγομεν, πῶς καὶ μὴ θέλοντες κατηγορεῖται
τὸν ἀνθρώπον, διατὶ μᾶς ἔδωκε μεγάλας αἰτίας,
καὶ δεῦν δυνάμεθα νὰ ὑποφέρωμεν τὸ δεινὸν, τὸ
πολυπρὸν, καὶ ἀπάνθρωπον ὅπι ποσῶτον χρόνον.
ὅθεν ἐξαγγέλλομεν μὲ κατηγορίαν τὸ ἀμάρτημα,
ἢ ἀδίκημα, διὰ νὰ μὴ ἤθελε γνήη ἢ σιωπῆ

ἢ πονηριῶν αὐτῆ, σκάνδαλον εἰς τὰς πολλὰς.
 Εἰς τὸ δεύτερον, ἀσεβείᾳ καὶ πλάτος τῆς
 κατηγορίας, ἐκ τῶν πραγμάτων τῆς κακίας, καὶ τῆς
 ἡδονῶν αὐτῆ, ὑποδείχνοντες τῷ πράξιν ἄτοπον,
 καὶ ἄτοπον, καὶ πῶς δὲν πρέπει νὰ γίνεταί ἀ-
 πὸ τίμιον ἄνδρα, καὶ ὅπῃ καυχᾶται ἀγνείαν,
 ἀμὴν ἀπὸ κακοξόπου καὶ ἀγνείας ἀνθρώπου. Εἰς
 τὸ τρίτον, ἀνίσως καὶ ὁ κατηγορούμενος εἶναι φί-
 λος, ἃς δείξωμεν πῶς ἐναντιώμεθα εἰς τὰ ἔργα
 τὰ μὴ συμπάθειαν, διὰ νὰ μὴ ποροχωρήσῃ τὸ
 κακὸν ἔμποδον· εἰδὲ καὶ εἶναι ἐχθρὸς, ἃς πο-
 βερίσωμεν μὲν ὀργῶν, ὅτι διὰ τῶν κακίαν τὴν θέ-
 λει λάβῃ τῷ πρέπεισαν παίδευσιν, ὅταν δὲν
 ἠθέλε μεταβαλθῆν εἰς μετάνοιαν.

Τῆτος ὁ ἔσπος εἶναι πλέον ἴδιος ἢ δημο-
 σίων ῥητόρων, ὡσαύτῃ κατὰ μέρος ἀνθρώπων.
 διὰ τῆτο τὸ τέλος τῆς κατηγορίας εἶναι νὰ ὑπο-
 δείξῃ τὸ ἄδικον τῆς πράξεως, καὶ νὰ κινήσῃ τὸν
 κριτῶν πρὸς ὀργῶν καὶ τῆς κατηγορούμενος διὰ μέ-
 σε τῆς Νόμων, καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ὅταν λοι-
 πὸν ἢ κατηγορία ἀναφέρεται πρὸς τὸν κριτῶν,
 τότε εἶναι δημογογία Δικαιική· ὅταν δὲ ἀναφέρε-
 ται ἀμέσως πρὸς φίλον, ἢ ἐχθρὸν, τότε ἔχει
 τάξιν Ἐπισολῆς. ὅμως καὶ εἰς τὴν ἔπισολῶν πρέ-
 πει ὁ κατηγορῶν νὰ κατηγορῆ μὲν θεμέλιον, πορο-
 φέρωντας μάρτυρας ἀξιόπιστους εἰς βεβαίωσιν τῆς
 ἐγκαλέσεως. διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ τῶν κατηγο-

εἶαν πρέπει νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἔγκλημα ἐκείσιν, μὲ σοχασμὸν πορομελετημῆν, μὲ τέλος κακὸν, καὶ πρὸς βλάβῃ πολλῶν, καὶ πῶς θέλει ἔχει καὶ ἄλλα κακὰ ἀκόλεθα. θέλει μεγαλῦναι τὸ ἀμάρτημα καὶ ἀπὸ τὸν ἀνθρώπου, μὲ τὸ νὰ ἀποδείξῃ πῶς εἶναι φύσει κακός. ἀκόμι καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν, καθὸ ἐγίνον εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς, ἢ ἑορτῆς. ἢ καὶ ἀπὸ τὸν τόπον, καθὸ ἐγίνον εἰς τὸν Ναὸν τῆς Θεῆς, ἢ εἰς ἄλλον ἱερὸν τόπον. ἢ ἀπὸ τὸν βαθμὸν καὶ τῷ τάξιν, καθὸ ἐξημῖωσε πτωχὸν, ἢ ἀτίμασεν ἱερεῖα. καὶ τ.

Οἱ ἀσθενοῦσι ὅμως ὅπερ ἐπαρτάλαβαν τῷ Λογικῷ, καὶ ἔχουσιν εἰδήσιν εἰς τὰς δέκα κατηγορίας τῆς Αἰσιοτέλεις, ἢμποροῦσι καὶ ἀπὸ αὐτὰς νὰ μεγαλῦναι, ἢ καὶ νὰ σμικρῶναι τὸ ἀμάρτημα. παραδείγματος χάριν· ἀπὸ τῷ Οὐσίαν, ἀποδείχουσιν τῷ φύσιν τῆ σφάλματος· ἀπὸ τὸ Ποσὸν, τὸ μέγεθος· ἀπὸ τὸ Ποιὸν, τῷ ἔξιν, καὶ τῷ διάθεσιν· ἀπὸ τὸ Πρόστι, τῷ χέσιν ὅπερ ἔχει εἰς τόσα ἀτοπα· ἀπὸ τὸ Ποιεῖν, πῶς δύναται νὰ πράξῃ μεγαλῆτερον σφάλμα· ἀπὸ τὸ Πάχειν, ἀποδείχοντες τῷ ζημίαν· ἀπὸ τὸ Πῆ, τὸν τόπον ἱερὸν, ἢ κοσμικόν· ἀπὸ τὸ Πότε, καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἱερουργίας, ἢ νησείας, ἢ συμποσίε· ἀπὸ τὸ Κεῖθαι, κατὰ τε τῷ ἔξακελέθεισιν, ἢ ἀποχλῶ τῆ κακῆ· ἀπὸ τὸ Ἐἔχειν, καθὸ ἐπιλαμβάνει καθε κακόν.

Παράδειγμα κατηγορητικὸν πρὸς υἱὸν
κακόζωπον.

Εἶς τῶτον τὸν ζῶπον ὑπηρετῶσιν οἱ υἱοὶ τῆς γονεῖς; καὶ μὲ ποιαύτας χάριτας τῆς ἀνταμείβουσιν; ἄδικα πράττετε. καὶ πῶς δεῦ ἐνθάπης ἐκείνω τὴν δόξαν ὅπῃ φαντάζεσαι νὰ παρέπη εἰς ἀνδρῶπον πωροδαῖον, καὶ σώφρονα, ἀμὴ τελείως ἀφιερώθης εἰς κάθε ἀσωτίαν, ξεφαντώνωντας μὲ μεγάλῳ ὕβρει ἐκείνων ὅπῃ σὲ ἐγκόνησαν, καὶ μὲ κόπον καὶ μόχθον σὲ ἀνάθρεψαν; ἐγὼ κατὰ ἀλήθειαν κινῶ τὸν κάλαμον βιαίως, καὶ μὴ θέλωντας ἀγκυλὰ ἔπαρεπον ἐσὺ νὰ ἠξέδῃης πῶς τὸ νὰ ἐπαινᾷς τῆς γονεῖς, νὰ τῆς δαδύης, νὰ τῆς ὑπηρετῆς, καὶ νὰ τῆς τιμᾷς, εἶναι ἐντολή ἀπαραίτητος τῆ θείης νόμου. ἀμὴ ἐσὺ, καὶ τῆς ὄρας τῆς φύσεως ἐκαταφρόνες, καὶ τὸν Θεὸν καὶ ἀνθρώπους ἠδίκησας, καὶ τὴν θηριωδίαν ἠὲ ἀλόγων ὑπέβης. ἐπειδὴ σκύμνος Λέοντος σέβεται τῆς θηνήσαντας, καὶ Τίγρεις οἶδε τιμᾶν τῆς τεκόντας, καθὼς εἶναι γεγραμμένον. ἀλλὰ σὺ ἔφθασες εἰς τὸσον βαθμὸν μοχθηρίας, καὶ κακίας, ὥστε νὰ καύης ἐκεῖνα ὅπῃ ἠκνησε νὰ καύῃ ὁ Σίσυφος, καὶ οἱ πῶδῆνομοι Κύκλωπες μὲ τὸν μοναχὸν Χάμ, ναί, ἕγινης ὅμοιος, ἀμὴ ἀπόλαυτες καὶ τὴν κατάραν ὅπῃ ἔλαβον ἐκεῖνος. δῖωξαι λοιπὸν ἀπὸ τὸν ἑαυτὸνσε μίαν ποιαύτῳ ἀναρχωτίαν, καὶ φεῦγε τὴν δικαίαν ὀργὴν τῆ Θεῶ, διὰ νὰ μὴ γούης.

δῆλος τῆς ἀδελφῶν σου, καὶ ἀποδιωχθῆς ὡς ἀποδειδο-
κίμασμός σου ἀπὸ ὅλης τῆς ἀνθρώπων. ὑγίαινε.

Κ Ε Φ Α Λ Ο Ν Β'.

Περὶ Ἀπολογητικῆς χαρακτῆρος.

Απολογητικὸς χαρακτῆρ εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις
προσφέρει διαυθουσίτικὰς λόγους μὴ ἀπο-
δείξαις πρὸς τὸν κατηγορῶντα. „ Ἐστὶ δὲ (λέγει
„ ὁ Ἀριστοτέλης) ἀπολογία ἀμαρτημάτων, ἢ ἀ-
„ δικημάτων κατηγορηθέντων, ἢ καθυποπτιθέντων
„ τῶν διάλυσις. Τέτα τὰ μέρη εἰσὶ τρία. εἰς τὸ
πρῶτον, φέρομεν προφάσεις ἀληθεῖς, ἢ καὶ φαινο-
μύνας, ὅτι εὐδὲ δείχνειν ὅτι ἡμεῖς δὲ ἐπαράξασμεν
τὸ ἔγκλημα, λέγοντες, πῶς τὸ γεγραμμένον ἀπὸ
τὸν φίλον δὲ εἶναι ἀληθές. καὶ τῆτο θελόμεν τὸ ἀ-
ποδείξει μὲ τὰ ἀτεχνα, ἢ καὶ εὐτεχνα ὅτι χειρήμα-
τα. καὶ ἀτεχνα εἶναι, ὅταν φέρομεν ὄρκους, συγ-
γράμματα, καὶ μαρτυρίας ἀπὸ ἀνθρώπων ἀξιπί-
στους, καὶ ὅτι ἦσαν παρόντες, ἢ καὶ ὅτι ἦκσαν.
εὐτεχνα δὲ ὅτι χειρήματα εἶναι, ὅταν ἀπολογέμε-
θα εἰς τὴν κατηγορίαν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, καὶ ἀπὸ
τὰ ἐδικά τε φησιστικά, ἢ ἀπὸ τὴν καλὴν μας
ἀναξοφὴν, καὶ ἀγνωμοσύνην, καὶ καθὸ τοιαῦτα ἀ-
μαρτήματα εἰδέποτε ἠκέσθη νὰ ἐπαράξασμεν. ἀλλὰ
τῆτο εἶναι ἀπλὴν ἐφεύρεμα τῆς κακίας, καὶ μοχθη-

είας τῆς κατηγορησάντων. καὶ ὅτι νικημένοι ἄπὸ τὸν φθόρον, καὶ ἄπὸ τὸ μῖσος, καὶ τα μετ' αὐτοπέτειαν καὶ παρὰ νόμως ἡμᾶς ἐγκαλέσιν. ἀπίσως πάλιν καὶ τὸ ἀδίκημα δεῦν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἀρνηθῆμεν, καὶ ἂν ἂς τὸ σμικρῶν μεν ἐντέχνως λέγοντες, ὅτι ἔγινε κατ' ἀφροσύνην, καὶ ἄγνοιαν, καὶ ὄχι θεληματικῶς. Εἰς τὸ δεύτερον, ἀπίσως καὶ τὸ ἀμάρτημα ἀληθῶς ἔγινεν ἄπὸ ἡμᾶς, ἂς δείξωμεν πᾶς ὁ φίλος δεῦν πρέπει νὰ δυχεραίνῃ, καὶ νὰ κατηγορῆ, ἐπειδὴ τὰ πάθη εἶναι κοινὰ, καὶ τὸ μέλλον εἶναι ἀόρατον. καὶ πῶς ἀγαθῶς ἀνδρὸς εἶναι ἴδιον νὰ ὑποφέρῃ, καὶ νὰ συμπαθῆ τὰ τῆς ἑτέρων κακά. καὶ εἰς τὸ τρίτον, ἂς προσρέξωμεν εἰς τὴν συγγνώμην, ζητῶντες συγχώρησιν, ὑποχόμενοι νὰ μὴ πταίσομεν πλέον. καὶ αὐτὸν ἐπαίξωμεν τὸ ἀμάρτημα μίαν φοράν ὡς ἄνθρωποι, δεῦν θέλωμεν τὸ δεύτερῶς εἰς τὸ ἐρχόμενον. ἀπίσως καὶ ὁ φίλος μᾶς κατηγορεῖ δικαίως, ἂς εἰπῶμεν πῶς ὑποφέρωμεν τὴν κατηγορίαν, διατὶ μᾶς πρέπει, μόνον ἂς κινεῖται μετ' ἡλαρώτερον ἔσπον, δεῦν νὰ νεθετῆ πρὸς διόρθωσιν, ἀλλ' ὄχι νὰ καταγορῆ. ἂς ζητήσωμεν τέλος πάντων τὴν ἐξακολούθησιν τῆς φιλίας, καὶ ἂς εἰπῶμεν, πῶς μία ἀμαρτία δεῦν θέλει ἔχει δύναμιν νὰ σβύσῃ πολλῶν χρόνων φιλίαν. καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ ἄποκείσιν λοιπὸν τῆς κατηγορίας, ἢ γου ἢ διαυθεύτόσιν τῆς ἐγκαλέσεως εἶναι ἢ ἄπολο-

γία· ἢ αὐτὴ ἢ εἶναι ὑπόκεισιν εἰς τὴν ἐγκάλεισιν
 τὴν δημόσιον, ἢ εἰς τὴν ὀπισθολῶν. αἰσῶς ἢ εἶ-
 ναι εἰς τὴν δημόσιον ἐγκάλεισιν, ἔχει ἄλλω τά-
 ξιν, τὴν ὁποίαν ἀφίνω νὰ ἔξετάζουσιν οἱ δημό-
 σιοι ῥήτορες εἰς τὰ παλάτια τῆς Κεῖρας. εἶδ' ἢ
 εἶναι εἰς τὴν Ἐπιστολῶν, φυλάττεται ἢ ἀνωθεν
 τάξις.

Κ Ε Φ Α Λ Ο Σ.

Περὶ Ὀνειδιστικῆς χαρακτῆρος.

Τὸ ὄνειδος εἶναι μία προφορὰ δ'εργετημάτων
 εἰς ἔλεγχον ἀχαρείας. ἢ δὲ τὸτο μετα-
 χειρίζομεθα τῆτον τὸν τύπον, ὅταν θέλωμε νὰ ἐ-
 λέγξωμεν τινὰ ὡς ἀμνήμονα τῆς χάριτος ἢ δ'ερ-
 γεσίας, ὅπῃ εἰς αὐτὸν μὲ ὄλλω τὴν ἀγαθωσύ-
 νην ἐκάμαμεν. Ἡ συνῆσις ταύτης τῆς Ἐπιστο-
 λῆς εἶναι ἀντίστροφος τῆς ἐπαινετικῆς. ὅθεν καθὼς
 εἰς ἐπείνω ἐπαινεῖς, ἢ ἐγκωμιάζεις, ἔπος εἰς ταύ-
 τιν ὄνειδίζεις. Θέλοντες λοιπὸν νὰ σείλωμεν εἰς τι-
 νὰ ὄνειδιστικῶν ὀπισθολῶν, πρέπει νὰ τὴν διαρέ-
 σωμεν εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον, μὲ θαυμασ-
 μὸν ἢ ὑποεῖαν ὑποδείξωμεν τὴν λύπην μας, δὲ
 τὸ παραχθὴν παρ' ἐλπίδα ὡδὲ τὸ φίλε. Εἰς τὸ
 δεύτερον, θέλωμε βάλει τὸ παραχθὴν πρὸ ὀφθαλ-
 μῶν τε ὀντέχνως, ἐνθυμίζοντες τὸν τὰς δ'εργεσίας
 ὅπῃ τὸ ἐκάμαμεν, καὶ ὑποδείχοντες τὸ παραχθὴν

ἀνάξιον τοιῶτε ἀνδρὸς, αὐξάνοντες προσέτι τὸν λόγον μὲ ἀπαδείγματα. φέροντες δηλαδὴ ἀνθρώπους ὅπῃ μᾶς ὠφέλησαν χωρὶς νὰ εἶναι φίλοι, ἔτε δεργετημέλῃ ἀπὸ ἡμᾶς. Καὶ εἰς τὸ τρίτον, θέλωμεν τὸν νεθετήσῃ νὰ ἐνθυμηθῇ τὰς δεργεσίας, καὶ νὰ διορθώσῃ τὰ πλημμεληθέντα, ὑποχόμενοι ὅτι ἐρχόμενος εἰς μετανοίαν, θέλωμεν τῷ εἶσε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡγαπημέλῃ, καὶ φίλοι, καθὼς ὑπογραφέμεθα. αὕτη ἡ ἐπιστολὴ δυνάται νὰ γινῇ καὶ χωρὶς ἐπίλογον, ὅταν θέλωμεν νὰ φανερώσωμεν πικρότερον τὸ ἐν ἡμῖν πάθος.

Παράδειγμα.

Ι"Σως πόσω δυνάμιν ἔχουσιν αἱ τύχαι; ἴσως πόσον μεταβάλλουσιν τὰς ἀρχαῖς γνώμας οἱ ἀνόδοχοι βαθμοὶ, καὶ ἀξίαι; ὁ Πέξος καταφρονεῖ τὸν Ἀνδρέαν; καὶ ποῖος ἄλλος σιμὰ εἰς τὰς φίλκας θέλει εἶσαι πλέον αἰδέσιμος; ποῖος θέλει εἶσαι μνήμων δεργεσιῶν καὶ χαρίτων, αἰσῶς καὶ σὺ ὁ Πέξος ἀποδείχνεσαι ἀμνήμων πρὸς ἐμὲ τὸν Ἀνδρέαν; ἐγὼ βέβαια ἠλπίζα πῶς καὶ μὲ θάνατον δὴ θέλεις ἀλησμονήσῃ τὰς ἐδικάσμε δεργεσίας. ἀλλὰ σὺ ὡ γηναῖε μὲ βίας ἐφανῆς νὰ ἐγλόθῃς ἀπὸ τὸν ὄγκον τῆς ὀξεσίας, καὶ ἐμόνον ἀλησμόνησες τὰς παλαιὰς φίλκας, ἀλλὰ καὶ ἐκείνας ὅπῃ μὲ δαφιλεσάτῃ χεῖρα σὲ δεργέτησαν. τὰς ὁποίας ὄχι μόνον ἀπὸ τῷ μνήμῳ ἀπεδίωξες,

ἀλλ' ἀπόμι κῆ ὡς νὰ μὴ ἦσαν παντελῶς εἰς τὸν
κόσμον τὰς λογιάζεις. τοιαῦτα ἤλπιζα ἐγὼ ᾧδὲ
σῆ; εἰς τῆτον τὸν ἔσπον ἀνταμείβουσιν οἱ φίλοι
τὰς δειργέτας; πῶς ἀλισμόνησες ἔπος εὐκολα τὰς
κινδύως, ἀπὸ τὰς ὁποῖας πολλάκις σὲ ἐλόθέρω-
σα; πῆ εἶναι αἱ ὑποχέσεις τῆς ἀνταμοιβῆς; καὶ
ὅμως ἀίσιως κῆ ποτὲ σῆ ἦτον δυνατὸν νὰ διαλύ-
σης τὸ χρέος τῆς τόσης φιλίας, πῶρα ναὶ ἔχεις
τὸν ἔσπον, μὲ τὸ νὰ ἔλαβες ᾧδὲ τῆς τύχης
τὴν δαύαμιν. βλέπε λοιπὸν μήπως κῆ σὺ ἔλθῃς
ᾧδὲ τῆ Θεῶ εἰς τὴν τάξιν τῆς δεσμῶν, κῆ ἠδε-
λες ὑποδώσῃ ἀνταμοιβαίας τὰς ἀμοιβάς. ἐπειδὴ
κῆ τὸν εἰπόντα, „ κενεῖ φίλος ὁ καιρὸς, ὡς
χρυσὸν τὸ πῦρ. ὑγίαινε.

Κ Ε Φ Α' Λ. Δ'.

Περὶ Μεμπτικῆς χαρακτῆρος.

Η Μέμφις εἶναι μία κατηγορία, τὴν ὁποίαν
μεταχειρίζομεθα ἐναντίον ἐκείνης, ὅπῃ ἀ-
μελεῖ τὸ ᾧδὲ. ὅταν τῆτον τὸν μεμπτικὸν χαρακ-
τῆρα τὸν μεταχειρίζονται πρὸς τὰς φίλους, ἢ ὅταν
αὐτοὶ ἀμελήσιν, ὡς εἶπομεν, νὰ ἀνταποκρίνω-
ται κῆ τὰς δεσμὰς τῆς ἀληθινῆς φιλίας, ἢ καθὸ
ψεύδονται εἰς τὰς ὑποχέσεις των, ἢ διατὶ δὲν ἀν-
ταγαπῶσιν, ἢ καθὸ ἔγιναν ἀμνήμονες τῆς πα-
λαιᾶς συνειδήσεως μὴδ' ἀντεπιστέλλοντες Ε'πισο-

λάς,

λάς, καθὼς εἶναι ὀρέπον εἰς τὰς φίλους, καὶ τὰ
τοιαῦτα.

Διαφέρει δὲ τὸ κατηγορητικὸν ὁ μεμπτικὸς. ἐ-
πειδὴ τῆτος δὲν φέρεται πικρῶς, καὶ μὲ ὀργλῶ
ἐναντίον εἰς τὰ ἀμαρτήματα τῶν φίλων καθὼς ἐπέ-
νος, ἀλλ' ἀποδείχνει τὴν παραπόνεσίν τε μὲ φραδ-
πιτα, κλίνωντας πάντοτε εἰς φράσιν ὅπερ νὰ ἔχη
χαριστικὸν, καὶ εὐξαιπέλια.

Ἀνίσως λοιπὸν καὶ θέλωμεν νὰ σείλωμεν εἰς φί-
λον μεμπτικῶς ὀπισθολῶ, θέλωμεν τὴν διαίρεσιν
εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον, θέλωμεν θαυμά-
σει καὶ ἀπορήσει, ποία εἶναι ἡ ἀφορμὴ ὅπερ τὸν
ἔκαμε, καὶ τὸν κάνει νὰ ἀμελήσῃ ἀπὸ τὸ ὀρέπον,
καὶ νὰ ἀποδειχθῇ ψύσης εἰς τὰς ὑποχέσεις τε, ἢ
νὰ μὴν ἀνταγαπᾶ, ἢ νὰ εἶναι ἀμνήμων τῆς πα-
λαιᾶς φιλίας, καὶ τὰ τοιαῦτα. καθὼς προείπαμεν.
Εἰς τὸ δεύτερον, μεμπτικῶς τὸν ἐγκαλέμεν, ἢ γιν-
μεμφόμεθα τὸ σφάλμα τε μὲ φραδπιτα, φανερώ-
νοντές τε τὴν παραπόνεσίν μας μὲ χαριστικὸν,
καὶ κοσμιόπιτα. Καὶ τέλος πάντων εἰς τὸ τρίτον,
θέλωμεν τὸν παρακινήσει μὲ συντόμον ὀπίλογον
νὰ γινῇ μνημονητικὸς τῆς προτέρας φιλίας, καὶ ἀ-
γάπης, ὑπογραφόμενοι ποιῆτοι, ὅ, τι λογιῆς ἀλη-
θῶς καὶ ἐγκαρδίως τῶ εἴμεθεν.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Περὶ Ἀπειλητικῆς χαρακτῆρος.

Αΰπειλητικός χαρακτήρ είναι, ὅταν ἡμεῖς μετ' ἄξεσίας βάλλομεν φόβον εἰς τινὰ, ἢ σφάλματα ὅπως ἐπαράχθισαν, ἢ μέλλουσι νὰ παραχθούσιν. τὰς τὰ μέρη εἶναι τρία. Εἰς τὸ πρῶτον θέλομεν φοβερίσει μὲν ἀπειλῶν τὸν αἰθροπον, ὑποδείχνοντες ὅτι θέλει τιμωρηθῆναι ἢ τὰ μὴ καλῶς πεπραγμένα. Εἰς τὸ δεύτερον, δείχνομεν τὸ ἔργον, ἢ τὸ ὁποῖον ἀπειλοῦμεν, νὰ εἶναι αἰχρὸν, καὶ ζημιῶδες. Εἰς τὸ τρίτον, ὡρακινῶμεν εἰς θεραπείαν φιλικῆς ἐλπίδος τὸν πταίστω, ἀπίσως καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον ἠθέλον ὑποδείξῃ ἀληθινῶς διόρθωσιν, καὶ μετανοίαν μὲν τὴν τελείαν ὑποχρῶν τῆ κακῆ.

Μὲν τὴν ἀπειλητικῶν Ἐπισολῶν, οἱ αἰθροποι ὅπως εἶναι εἰς ὑποχρῶν καὶ ἀξίαν κάθεν τακτικὰ καὶ σώφρονας ἐκείνας τὰς αἰθροπὰς ὅπως εἶναι μικρότεροι, ἢ καὶ τὴν τάξιν, ἢ δυνάμιν, ἢ τύχην. τὴν ἀπειλῶν καὶ φοβερισμὸν δυνάται καθ' ἑαυτὰς νὰ ὑγάλη, ἢ ὑπὸ τὸν θεῖον θυμὸν, ἢ ὑπὸ τὴν θεῖαν ἐκκιοσύνην καὶ ἀγαπάκησιν, ἢ ὑπὸ ταῖς παιδείσεις τῆς ὀπιγείας βασιλείας, ἢ ὑπὸ τὸν νόμον τῆς φύσεως, ἢ τὸν γραπτόν, ἢ τῆς Εὐαγγελίης, ἢ ἀκόμη καὶ ὑπὸ τὸ φρέπον, καὶ ἀπὸ τὸ εὐτακτον.

ΚΕΦΑΛ. 5'.

Πεὶ Προφασισικὸν χαρακτήρος.

Η Προφασισικὴ Ἐπιστολή, ἡμπορῆμεν νὰ εἴ-
 πῶμε πῶς εἶναι ἡ ἀπόκρυσις, ὅχι μόνον
 τῆς ἀπειλητικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς κατηγορητικῆς καὶ μεμ-
 πτικῆς ἐπιστολῆς· ἐπειδὴ μὲ αὐτῷ προφασίζομε-
 θα πῶς τινος κατηγορίας, μέμφεως, ἢ ἀπειλῆς
 πρὸς τινὰ τῶν φίλων. αὕτη διαιρεῖται εἰς τρεῖς μέ-
 ρη. Εἰς τὸ πρῶτον, ἡ πῶς πρέπει νὰ ἀρνηθῆμεν τὸ
 πταῖσμα, ἀνίσως καὶ ἐκεῖνο δὲν εἶναι πασίδη-
 λον. ἢ αὖ εἶναι ἐπίδηλον καὶ φανερόν, νὰ τὸ σμι-
 κρῶμεν ὅσον εἶναι δυνατὸν, καὶ νὰ φέρωμεν τὴν
 πρόφασιν καταπολλὰ δυνατῶν. Εἰς τὸ δεύτερον,
 ὡς βεβαιώσωμεν τὴν πρόφασιν μὲ λόγους φανεροὺς,
 καὶ ὁμολογημένους. Καὶ εἰς τὸ τρίτον, ὡς δείξω-
 μεν πρὸς τὸν φίλον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ποροθυ-
 μίαν ὅπως ἔχομεν εἰς τὸ νὰ τὸν δευδύσωμεν εἰς
 κάθε τε προσαγλίῳ. Τὸν τρόπον πῶς πρέπει νὰ
 προφασίζεταί ὁ ἀνθρώπος εἰς τὰς ψευδεῖς τε πρά-
 ξεις, (λέγω δὲ ψευδεῖς, ἐπειδὴ ἡ ἀλήθεια εἶ-
 ναι ἀπλῆσάτη, καὶ μία, καὶ δὲν ὀπιδέχεται πρό-
 φασιν,) δὲν εἶναι χρεῖα νὰ τὸν διδάξῃ τις.
 διότι ἡ ἰδία φύσις αὐτοῦ εἰς τὴν πλάσιν, μὴ τὴν
 ἀνάγκην τῆς θείας ἐντολῆς, ἔγινε διδάσκαλος,
 καὶ ἐρμηνεύσει τὰς ἀνάρχας, πῶς νὰ προφασισθῇ

ἔμποδον εἰς τὸν Πλάσω διὰ τὸ σφάλμα τῆς παρακοῆς. ὅθεν ἕκαστος εἰς τὴν χεῖραν, ἔχει ἔμφυτον καὶ διαδοχικῶς τὴν μάθησιν τῆς ποροφάσεως ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας.

Κ Ε Φ Α Λ. Ζ΄.

Περὶ ἐνσατικῆ, ὅς τις καὶ ἀξιοματικὸς χαρακτῆρ λέγεται.

Η Ἀξιοματικὴ, ἢ ἐνσατικὴ Ἐπιστολή, εἶναι ὁμοία μὲ τὴν ἀποξρεπτικὴν. ἐπειδὴ καθὼς μὲ ἐκείνῃ ἐμποδίζομεν τὸν ἀνθρωπον ἀπὸ αἰχρῆς λόγου, παράξεις, καὶ προαιρέσεις, ἔτω καὶ διὰ τῆς παρῆσις ἀποξρέπομεν, καὶ ἐμποδίζομεν τὸν φίλον μὲ ἰκεσίας καὶ δειήσεις, νὰ μὴ ἤθελε κάμῃ πράξιν, ὅπῃ δυνάται νὰ τὴν φέρῃ βλάβην, καὶ ζημίαν, ἢ εἰς τὸ καλὸν τὸ ὄνομα, ἢ εἰς τὸν πλῆτον, καὶ ἄλλα. καὶ λοιπὸν καθὸ ἡ ἐνσατικὴ Ἐπιστολή εἶναι ὁμοία τῆς ἀποξρεπτικῆς, διὰ τῆτο σέλλω τὸν φιλομαθῆ εἰς ἐκεῖνο τὸ κεφάλαιον νὰ ἔξασῃ τὸν τρόπον τῆς συνθέσεώς της, χωρὶς νὰ τὸν βαρυνῶ ἐκ δούτερς ταυτολογῶντας. Καὶ ἐδῶ τελειῶνσιν τὰ εἶδη τῆς Ἐπιστολῶν ὅπῃ ἀνάγονται εἰς τὸ Δικαικὸν Γένος.

Κ Ε Φ Α Λ Ο Ν .

Περὶ μικτῆς χαρακτῆρος .

Μικτὸς χαρακτήρ ἐστὶν ἐκεῖνος, ὅπῃ σωίσαται ἐκ πολλῶν χαρακτήρων· διλονότι ἄπο τῷ ἐπαινετικῷ, ὑβριστικῷ, καὶ ἄπο ἄλλας ἐπισολῆς, καθὼς ἠθέλε τὸ ζήτησιν ἢ χρεία. ὅθεν ἡ μικτὴ ἐπισολὴ διαιρεῖται εἰς τόσα μέρη, ἄπο ὅσα εἶδη εἶναι ἢ σωάθροισις. δεῦν εἶναι χρεία ὁμως ὄντας ὁ χαρακτήρ μικτὸς, δεῦν τῶν νὰ εἶσαι χρεώσης ὅταν θέλῃς νὰ τῷ σωθῆσης, νὰ ὑποσφραγῆς εἰς τῷ αὐτῷ ὀλόκληρα τὰ εἶδη ἄπο τὰ ὅποια σωθῆται, ἀλλὰ μόνον εἰ μέρος, ἢ γυν ἐκεῖνο ὅπῃ συμβάλλει εἰς τῷ ὑπόθεσιν. ὅθεν λέγεται μικτὸς, διὰ τὸ σωθῆται ἐκ πολλῶν χαρακτήρων, καὶ ὅπῃ ἐκεῖνοι δεῦν εἶναι πρὸς μιᾶς μόνῃς ὑπόθεσεως, ἀλλὰ πρὸς πολλῶν, καὶ διαφόρων. καὶ λοιπὸν κάθε ὑπόθεσις κἀναι (ὡς ἐπομῆ) εἰ μέρος.

Παράδειγμα τῆς μικτῆς Ἐπισολῆς.

Η Διαγωγὴ καὶ πολιτεία σε εἶναι ἀείση, καὶ καλλίστη, καὶ μάλιστα πρέπεια εἰς ἀνθρώπου φιλόσοφον· διότι σκεδάζεις νὰ ζήσης σωφρονως, καὶ ἀμέμπως. ἄποδέχισαι μὲ φιλανθρωπίαν τὸς ξένους, καὶ ἐλεείς μὲ ἰλαρότητα τὸς δεομένους, καὶ τὸς ἄποφάσεις εἰς τὸς κεινομένους ὀρθὰς προφέρεις,

μὲ τὸ νὰ φυλάττης δικαιοσύνην . Εἰς εὖ μόνον ἐλάττωμα πταίεις, ὅτι ἔχοντας γλώσσαν ἀχαλίωτον, καὶ μεταχειριζόμενος τὴν πολυλογίαν, συμβαίνει καμμίαν φορὰν καὶ μὲ τὴν γλωσσαλγίαν βλάπτεις καὶ ζημιῶνεις τὰς φίλας, καὶ τὸτο δὲν ὁμοιάζει εἰς τὴν ζωὴν σου . Διὰ τὸτο σὲ νεθετῶ νὰ ἀπέχης ἀπὸ τῆτον τὸν ἄσπον, ὅρα νὰ ἦθελες σοφισθῆναι τελείως ἀπὸ τὸ προτέρημα τῆς Φιλοσοφίας . μὴ παραιτήσης τὸ νὰ μὲ γράφης, προσάζωντάς με εἰς ἐκεῖνο ὅπερ ἦθελες γνωρίσῃ τὴν δυνάμιν μου ἀρετῶν πρὸς δόξασίν σου . Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς πολλὰς χάριτας ὅπερ ἔκαμες εἰς ἐμὲ, κηρύττω τὸν ἑμαυτὸν μου ὑπόχρεον ἕως θανάτου, καθὼς καὶ τώρα λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑπογράψωμαι .

Τὸ αὐθιχὸν ἀδείγμα, καθὼς βλέπομεν, εἶναι σωθευμένον, ἁρῶτον, ἀπὸ τὸν ἐπαινετικὸν χαρακτήρα, δάιτερον, ἀπὸ τὸν κατηγορητικὸν, καὶ τείπον, ἀπὸ τὸν αἰτητικὸν . ὅθεν καὶ μικτὸν λέγεται .

Κ Ε Φ Α Λ Ο Ὑ

Περὶ Διηγηματικῆς, ἢτοι Ἰσοεικῆς
χαρακτῆρος .

Ἰσοεικὸς χαρακτῆρ εἶναι ἐκεῖνος, μὲ τὸν ὁποῖον διηγέμεθα καὶ ὑπογράφωμεν καὶ πλάτος τινὰ πρᾶξιν ὅπερ ἔγινε . ὅρα νὰ ἦναι τακτικὴ αὐτὴ ἢ Ἐπιστολὴ, εἶναι χρεῖα νὰ σωφρέξεν ἢ ὀκτῶ πε-

είσασες, τὰς ἑποίας ἢ ῥητορικὴ ἐρμηνεύει. ἤ-
 γων, ποῖος, τί παῖγμα, μὲ τίνα, μὲ ποῖον ἔο-
 πον, μὲ τί, πᾶ, πότε, καὶ διατί. Διὸ τὰς ἑποίας
 διώεται νὰ ἔχη ἕκαστος ὀρύχωρον ὕλιν, ἃς νὰ
 σωθῆτη ἔ μόνον τὴν ἰσορικῶν, ἀμὴ καὶ κάθε ἄλ-
 λω ἑπισολῶν. Διλονότι. Ποῖος εἶναι ὁ αἰθρωπος,
 ὁ Πέξος, ὁ Αἰθανάσιος, καλὸς, ἢ κακὸς, μέ-
 γας, ἢ μικρὸς, πλέσιος, ἢ πρῆης, ἱερὸς, ἢ κοσ-
 μικός. Τί παῖγμα ἔπαξε; παραματεῖαν, φόνον,
 ἀδικίαν, ὠφέλειαν, ἢ βλάβιν. Μὲ τίνα; ἢ μὲ
 τῶν βοήθειαν τίνος, ἤγων, μὲ ποῖον ἔπαγμα-
 τῶσε, καλὸν ἢ κακὸν, πισὸν ἢ ἄπισον. Μὲ ποῖον
 ἔοπον; μὲ δόλον, δικαίως, ἢ ἀδίως. Μὲ τί;
 ἦτοι μὲ τί παῖγμα. Πᾶ; διλονότι εἰς ποῖον τό-
 πον, ἢ χῶραν. Πότε; εἰς τὸν ἀπερασμῶν χρό-
 νον, ἢ εἰς τὸν παρόντα, ἔχθες, ἢ σήμερον, τῶν
 ἡμέραν, ἢ τῶν νύκτα. Διατί; ἤγων, ἃς νὰ κερ-
 δίσση, διὰ νὰ πλετίση, διὰ νὰ ἀπατήση, καὶ
 τὰ ἑξῆς.

Ἰσῆον ὅμως, ὅτι ἔξω ἀπὸ τῶν διηγηματικῶν,
 καὶ παρηραπτῶν ἑπισολῶν, ἢ ἑποία ἃς νὰ εἶ-
 ναι τελεία, ζιτει καὶ τὰς ἑπὶ παρηραπτεῖς εἰς τὰς
 ἄλλας φθαίνει νὰ μεταχειριθῆς μέρος, καθῶς ἤθε-
 λε τὸ ζιπίση ἢ χεῖα.

Παράδειγμα Ἰσορικής Ἐπιστολῆς .

Αὐξάνεται ἕκ τῆς πειρασάσεων αὐτῆ ἢ πρὸτασις .
ὁ Ἰέδας ἐπρόδωσε τὸν Χριστόν .

Τίς, ἢ ποῖος .) ὁ σκληροκάρδιος ἐκεῖνος καὶ ἀ-
πάνθρωπος μαθητὴς, τὸ ἄμορφον καὶ φοβερὸν
τέρας τῆς Ἀβύσσου, τὸ σωφροτικῆς πάσης κακίας καὶ
πονηρίας, ὁ ἀχρεῖος καὶ βδελυκτὸς δῆλος ὁ Ἰέ-
δας . (τί πρᾶγμα, ἢ τίνα .) ἐπρόδωσε τὸν
Βασιλέα τῆς βασιλοῦντων, καὶ Θεόν τε, τὴν πη-
γὴν πάσης ἀγαθωσύνης, καὶ ἀκακίας, τὸν Θε-
σαυρὸν πάσης σοφίας, καὶ τὸν Ποιητὴν τῶ παν-
τός . (πᾶ .) εἰς τὸν κῆπον, μέσα εἰς τὸν ὀ-
ποῖον μὲν δειήσεων καὶ δακρύων ἐπαρρησιάζετο ἔμ-
προσθεν εἰς τὸν ἐρασίον τε Πατέρα πρὸς βυς, πρὸς
ἔξιλασμόν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀγιάζοντας τὴν γλῶ-
σσὴν ἐκχυσιν τῆς ἰδρώτων τε, οἱ ὅποιοι ὡς
θρόμβοι αἵματος ἔφερον ἀπὸ τὸ πανάγιόν τε σῶμα .
(πότε .) ἐκείνῳ τὴν ἰδίαν νύκτα, εἰς τὴν ὁποίαν
ἠθέλησεν ὁ ἀγαθός τε Διδάσκαλος νὰ ἀγιάσῃ αὐ-
τὸν τὸν μιᾶρον μὲ τὸν μουσικὸν Δεῖπνον, νίπτων-
τας μὲ ἄκραν ταπείνωσιν τὰς ἀκαθάρτους καὶ βδε-
λυκτὰς τὰ πόδας . (διατί .) πρὸς ἀκινητὸς ἀπὸ τὴν
ἐχόρτασόν τε φιλαργυρίαν, καὶ ἀπὸ τὴν λύσαν
τῆς φιλοχηματίας . (εἰς τίνα ἔξοπον .) ὄχι μὲ
ἔξοπον φανερόν, ἀλλὰ μὲ δόλον ἀπόκρυφον, μὴ

κινύτωντας πόλεμον, ἀλλὰ προποικίμμος εἰρήνῃ.
 (μὲ τί.) μὲ πλασὸν χαιρετισμὸν, θανα-
 τифόρον ἐναγκαλισμὸν, καὶ φαρμακερὸν φίλημα.
 (μὲ τίνα; ἢ τίνος συμβοήθειαν.) καὶ τέλος πάν-
 των μὲ βεβαίαν ἐκπλήρωσιν τῆς θηριώδους καὶ μι-
 σανθρώπου ποροδοσίας τε, ἐμεταχειρίθη πρὸς συμ-
 βοήθειαν ἐδικλῶ τε τὴν ἀσείραν καὶ ἀδρανόμων
 ἐχθρῶν τε, τῶ ὁποῖα τὴν ζωὴν πολὺν ἤδη χρό-
 νου, μὲ ἀνήκεστον σκληροκαρδίαν ἐπεβέβηκεν. καὶ
 λοιπὸν τὸν ἐπὶ δάσασε δεδεμμένον, καὶ νὰ ἤθελε λά-
 βη ἀμεφῆτες βασάνες, τιμωρίας, καὶ πληγὰς, καὶ
 τέλος πάντων καὶ αὐτὸν τὸν σαυρικὸν καὶ ἐπονεί-
 δισον θάνατον.

Καὶ ἐδῶ βλέπετε πῶς ἐκτείνεται μία συύτο-
 μος πρότασις διὰ μέσων καὶ ἀνάθεω πρὸς δάσεων
 αἱ ὁποῖαι θέλκν ὑπηρετήσῃ πρὸς βοήθειαν καὶ φι-
 λομαθῶν, καθὼς εἰς τὸ προειρημμένον πρῶτον
 τῶ Γέδα, ἔπει καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλω ὑπόθεσιν.

Προσέτι δυνάται νὰ ἐκτείνῃ ἕκαστος τὴν πρότα-
 σιν καὶ ἀπὸ τῆς δέκα κατηγορίας τῶ Ἀριστοτέλους,
 καὶ τῶ ὁποῖων ἠμιλήσαμεν καὶ εἰς τὸ πρῶτον
 Κεφάλαιον τοῦ παρόντος τρίτη μέρες ταύτης τῆς
 πραγματείας, ὡς τὸ ἀκόλουθον πρῶτον δείγμα.

Παράδειγμα.

ΟΥσία.) Ἡ πραγματεία εἶναι μία τέχνη,
 ὅπερ καταγίνεται εἰς κάθε πρᾶγμα διὰ

κέρδος. (ποσόν .) Τὸ μῆκος , καὶ τὸ διάστημα , εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ εξαπλώνεται εἶναι ὁ τετραπέρατος κόσμος . ἐπειδὴ μεταφέρεται ἀπὸ τὴν Ανατολὴν εἰς τὴν Δύσιν , καὶ ἀπὸ τὴν Ἀρκτον εἰς τὴν Μεσημβρίαν ἔχει ἐκτεταμένον τὸ ὄνομά της καὶ τὴν χῆσίν της εἰς πᾶσαν Πόλιν , καὶ τόπον , καὶ τῶν Βασιλείων ὀνομάζεται σωτηρία . αὐτὴ καθὼς δυνάται τὰς πτωχὰς ἀπὸ τὸ οὐδὸν καὶ τὰς πλετίσιν , καὶ καὶ τὰς ὑφώσιν , ἔτω καὶ τὰς πλεσίσι καὶ τὰς πτωχῶν , καὶ καὶ τὰς ταπεινώσιν . (ποιόν .) ὁποῖα , καὶ τί λογῆς εἶναι , τὸ ἡξέρεσκιν ὅλοι . αὐτὴ εἶναι πλεσία , καὶ Πλετονος ἢ ἀρεσὴ . μεταφέρει ὅλα τὰ πράγματα ἀπὸ τόπον εἰς τόπον , ἀπὸ χέρι εἰς χέρι , καὶ ἀπὸ Πόλιν εἰς Πόλιν . (πρόστι .) ἔχει τὴν ἀναφορὰν της μετὰ τὰς ἀνθρώπων ὅπως ἀγαπᾷ τὸν κόπον καὶ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν ἀγαπᾷ εἰς τὰς ὁποῖας πρεπόντως συγκοινωνεῖ τὴν ὀνομασίαν της ὀνομαζωντὰς τὰς πραγματώσιν , εἰς ἕξ ὅσον ὅτι μετὰ μίαν τοιαύτῃν χέσιν , ἀκολουθεῖ καὶ μὴ δυνάται καὶ εἶναι πραγματεία χωρὶς πραγματώσιν , καὶ πραγματώσιν χωρὶς πραγματείας . (ἔχειν .) κρατεῖ εἰς τὸν ἑαυτὸν της κάθε πρᾶγμα ὅπως δυνάται καὶ ἐπιθυμῆσιν ἢ ὀρεξίσι τῶν ἀνθρώπων . ἀργύριον , λέγω , καὶ χρυσίον , λίθους τιμίους , χρυσούφαντα ῥέχα , καὶ πᾶν ἄλλο κινητὸν , καὶ ἀκίνητον . καὶ τέλος πάντων καὶ αὐτὴν τὴν ἐρασίον Βασιλείαν , ὅταν ἡ-

ξέρη ὁ ἄνθρωπος νὰ τὴν πραγματώσῃ μὲ ἐλεημοσύαις, καὶ ἄλλα πνευματικὰ ἔργα, (πάχειν.) Πάχει ἀπὸ πολλὰς καὶ μεγάλας κινδύνους, οἱ ὁποῖοι τῆς ἐπανέρχονται διὰ ξηραῶς, καὶ Θάλασσης, καὶ ὑποφέρει μεταβολαῖς, καὶ ἀλλοιώσεις διὰ τὸ ἄσαστον τῆς παραγμάτων. (ποιεῖν.) Δίδει ὕλην εἰς ὅλας τὰς τέχνας, μὲ τὸ νὰ εἶναι εἰς αὐτὰς τὸ ἐνεργητικὸν αἷτιον. (πῆ, πότε.) πῆ, καὶ πότε γίνεται; διωρισμὸν καιρὸν καὶ τόπον δεῦν ἔχει, ἀλλὰ πάντοτε, καὶ πανταχῶς δέϊσκεται. (κεῖσαι.) Κεῖται εἰς τὴν Γῆν, εἰς τὴν Θάλασσαν, εἰς τὰς οἴκους, εἰς τὰς πλατείας, καὶ εἰς αὐτὰς τὰς θρόνους τῆς Βασιλείων. καὶ τέλος πάντων τὸ ἐδικὸν τῆς συστατικὸν αἷτιον εἶναι ἡ πίσις, καὶ ἡ ἀλήθεια, μὲ τὴν ὁποίαν αὐξεται, καὶ ἀνοδεύεται. αὕτη λοιπὸν εἶναι ἡ ἰσορικὴ περιγραφή τῆς παραγματείας. τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῶντας ἡ ἀγάθειά τῆς νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν μὲ τὴν ἀγκινρατῆν αὐτῆς ἐμπειρίαν, τῆς προσκαλῶ ὀλοφύχως κάδε ὀτυχεῖς σωμαπᾶπμα, καδῶς καὶ μὲ ὄλλω τὴν ἀγάπῃν ὑπογράφουμαι. καὶ τὰ ἐξῆς.

Κ Ε Φ Α Λ. Ι΄.

Περὶ Λακωνικῆς χαρακτῆρος.

Λακωνικὴ Ἐπιστολὴ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία μεταχειρίζεται συώτομον, κομφῆν, καὶ ὀξυτάτῃν

φράσιν, με τὴν ὁποίαν λέγει πολλά δι' ὀλίγων. λαμβάνει δὲ τὴν ὀνομασίαν τῆς διὰ τῆς Λάκωνας, οἱ ὁποῖοι ὀνομάζοντο καὶ Σπαρτιάται, καὶ Λακεδαιμόνες. τὸ τὸ Ε΄ ἔθος ἔβουλα καταπολλὰ εἰς ταύτην τὴν φράσιν, μισῶντας καθ' ἑαυτοῦ τὸ μακρὸς τῆς πολυλογίας. Οἱ φιλομαθεῖς ὁμως δεῖν πρέπει νὰ λογιῶσιν, πῶς ὁ λακωνισμὸς ἴσεται εἰς ὀλίγους μόνον λόγους ἀπλῶς, ἀλλὰ εἰς ὀλίγους ὅπερ φιλομαθεῖς καταπολλὰ εἰς ταύτην, καθὼς λέγει ὁ θεῖος Γρηγόριος. „ τὸ λακωνίζειν ἐστὶ τὸ ὅτι, ὅπερ οἶει, ὀλίγους συλλαβὰς γράφειν, ἀλλὰ πολλὰς ὀλίγους. ὅθεν λακωνισμὸς εἶναι λόγος βραχὺς, μεγάλῳ ἐπισημαίνων εἰς ταύτην. καὶ λοιπὸν τὸ ἐπισημαίνον τὸ λακωνισμῶ, πρέπει νὰ εἶναι μείζον τῆς ἐπισημαίνου λέξεως. οἷον „ γινώσκει σαυτὸν. εἰς ταύτην τὴν λακωνικὴν συνηθειάν, περιέχεται καὶ ἀλήθειαν μεγάλη εἰς ταύτην, καθὼς καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἀποφθέγματα τῶν Φιλοσόφων.

Οἱ Σπαρτιάται πολλάκις ἀπεικείνοντο εἰς ἀπειλητικὰς, καὶ μακρὰς Ἐπιστολὰς τῶν ἐχθρῶν τῶν μετὰ μίαν μόνον συλλαβὴν. δηλονότι μετὰ τὸ, εἰ. θέλοντες νὰ φανερώσιν μετὰ τὸ εἰς τὸν ἐχθρὸν τὸ, εἰ δύναται ἢ τὸ, εἰ ἐξείσοι ἢ γιν, αἰσῶς καὶ ἠμποροῖς, ἢ σὲ εἶναι συγχωρηθῆναι.

Εἰς τὸν Φίλιππον Βασιλέα τῶν Μακεδόνων πάλιν ἀποκρίθησαν μίαν φοράν μετὰ μόνον τὸ, εἰ. Τὰ αὐτὰ ἄρως εἶναι καὶ οἱ ἀφορισμοὶ τῶν Ἰπποκράτους οἷον, ὁ βίος βραχὺς, ἢ τέχνη μακρά. καὶ τὰ ἕξῃς.

Ἐνταῦθα φερέχονται καὶ αἱ ἀκροσιχίδες, οἷον
 θ. θ. θ. θ. ἦτοι, Θεῖ, Θεῖα, Θεῖον, Θεῖμα. καὶ
 ταῖδε χ. χ. χ. χ. ἦτοι Χεῖσός χριστιανοῖς χεῖν χα-
 εῖζει. καὶ ταῖδε. φ. χ. φ. π. ἦγαν, φῶς Χεῖσῶ φαί-
 νει πᾶσι.

Ὅσοι δὲ εἶναι ἔμπειροι εἰς τὴν ἑλληνικὴν διά-
 λεκτον, ἠμποροῦσι νὰ ἴδῃν διάφορα λακωνικὰ πα-
 ραδείγματα εἰς τὰς Ἐπιστολάς τῆ Βρέττε Ρωμαίικ,
 καὶ Ἀπολωνίικ τῆ Τυανέως, καὶ εἰς ἄλλας. Ἀπὸ
 τοῦ Ἀπολωνίικ εἶναι αἱ κάτωθεν Ἐπιστολαί, τὰς
 ὁποίας ἀγαθὰ καὶ δευ μεταφέρω εἰς τὴν ἐδικὴν μας
 κοινὴν διάλεκτον, δυνάται ὅμως κατ' εἴας νὰ τὰς
 καταλάβῃ.

Εἰς Λεσβῶναικτα.

Δεῖ πρέσθαι μὴ ὡς ἀνδρα, πλετεῖν δὲ ὡς ἀν-
 θρωπον.

Εἰς τὰς Διοικητὰς τῆς Ἀσίας.

Τί ὄφελος ἀγρίων δένδρων φυομένων ἐπὶ βλάβῃ,
 τὰς κλάδους κόπτειν; εἴαν δὲ τὰς ρίζας;

Ἐτεραι Βρέττε.

Βρέττος πρὸς Δαμαῖ.

Ὅπλων καὶ χρημάτων χεῖρα. ἢ πέμπε, ἢ ἀπο-
 φαίνε.

Δαμαῖς πρὸς Βρετον.

Εὐπορέντων ἔργον τὸ πέμψαι· πεινομήτων δὲ τὸ
ἀποφαίνεσθαι.

Γδὲ καὶ ἕτεραι εἰς ἀπλῶ φράσιν.

Βρετος εἰς τὰς Βιθωυές.

Ἡ βελαῖς σας εἶναι ἀμελεῖς, ἢ ὑπηρεσίαις σας
βραδείαις, τί σοχάζεθε τὸ τέλος τέπων;

Βιθωοὶ πρὸς ταῦτα.

Τὸ νὰ βελαδόμεθα ὀκνηρῶς, βεβαιότης· καὶ τὸ
νὰ ὑπηρετῆμεν βραδέως, ἀδουσία· καὶ τῆδ δύο τέπων
ἐν τέλος, ἢ συγγνώμη.

Ἀπολλωνίε Τυανέως εἰς τὰς Μιλησίους.

Οἱ παῖδες ὑμῶν πατέρων δέονται· οἱ Νέοι Γε-
ρόντων· αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν· οἱ ἄνδρες ἀρχόντων·
οἱ ἄρχοντες νόμων· οἱ νόμοι Φιλοσόφων· οἱ Φιλό-
σοφοι Θεῶν· οἱ Θεοὶ πίστεως· προγόγων ἀγαθῶν
ἐς, τὰ παρόντα μισεῖτε.

Τῆτος ὁ σωτόμος ἄλλος τὸ λέγειν, ἔχει ἐν ἑαυτῷ
ἐνα κάποιόν τι ἡγεμονικόν, καὶ ὄξυσιασικόν. διότι εἰς
ἐκείνης ὅπῃ ἀπειλῶν, καὶ φοβερίζων, εἶναι καταπολλὰ
ἐπιτήδειος. αὐτῷ τῷ ἡγεμονικῷ βραχυλογίαν ἐμε-
ταχειρίδισαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅταν ἔγραψαν τῷ Βα-

σιλέως Φιλίππου, ὁ ὁποῖος τὸ φόβον εἰς τὴν κινή-
σην πόλεμον. „ Λακεδαιμόνιοι Φιλίππου. Διονύσιος
Κορίνθου. Αὕτη ἡ βραχυλογία εἶχε μεγάλην δυνά-
μιν· διατὶ μὲν αὐτὰ τὰ ὀλίγα λόγια, τὸ ἐνθυμῶσαι
τὴν κατὰσασιν τῶ Διονυσίῳ τοῦ τυράννου· ὁ ὁποῖος
ἔτι τὴν ὑπερφανείαν τε, καὶ ἔτι τὴν παραχάδη τε γνώ-
μην, εἶχε διώχθῃ ἀπὸ τοῦ βασιλείου, καὶ δεικνυτο
εἰς τὴν Κορίνθον ὡς ἀπλῆς καὶ ἰδιώτης ἄνθρωπος.
ὅθεν μὲν τὸ, Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ, τὸ ἔλεγον· βλέ-
πε μὴ σωέβη καὶ εἰς ἐσὲ τὸ ἴδιον, θέλωντας νὰ κα-
ταδυναστέωσιν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἄλλων.

Ἀπὸ τῶ ἀνάθεον, ἕκαστος δυνάται νὰ καταλά-
βη, πόσον μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐνδοξος εἶναι τῆτος ὁ
λακωνικὸς χαρακτήρ. καὶ ἔτι τὸ συμβεβῶαι τὴν φι-
λομαθεῖς ἐπιμελῶς νὰ τὸν μιμῶνται, ὅχι μόνον εἰς
τὰς ἐπισολὰς, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλω συνθήκῃ,
καὶ συνομιλίᾳ.

Κ Ε Φ Α Λ. Ι Α΄.

Περὶ ἀφιερωτικῆς χαρακτῆρος.

Α΄ Φιερωτικὸς χαρακτήρ εἶναι, ὅταν τὴς ἐναρέ-
της ἡμῶν καὶ ἀγαθῶν κόπας προσφωτῶμεν,
καὶ ἀφιερῶμεν εἰς τινὰ φίλον, ἢ εἰς ὑποκείμενον ὑ-
περοχῆς, τῶ ὁποῖοις ὁμολογῶμεν χρέος.

Ταύτῳ τὴν Ἐπιστολῶν μεταχειρίζονται οἱ Συγ-
γραφεῖς τῆς βιβλίων, ἢ οἱ τυπογράφοι, ὅταν τυ-

πάνοσι βιβλίον, τὸ ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς ἠθέλησεν εἶναι ἄποδραμῆος.

Ταύτης τὰ μέρη εἶναι τρία. εἰς τὸ πρῶτον περιγράφοντι τὴν ταπεινώσιν τῆ ἀφιερωτικῆς δώσεως, ἄποδείχοντες πῶς εἰς τὴν πολλὴν ἀξίαν τῆ υποκειμένης, καὶ εἰς τὸ ἐδικόν μας μεγάλον χάρισμα, εἶναι σμικρότατον. Πολλάκις φέρομεν ἔμπροσθεν, καί τινα ἰσορῶσαν τῆ παλαιῶν, καὶ μὲ τὴν ὁμοίωσιν μελετῶμεν καὶ τὸ δῶρον τὸ ἐδικόν μας. εἰς τὸ δεύτερον λέγομεν, ὅτι ἀγκαλὰ καὶ τὸ δῶρον εἶναι δῶρον ἀγαθόν, ὅμως φέρει σύμβολον ἀδόλου φιλίας, καὶ ἀγάπης· ἢ ἀνίσως καὶ ἀναφέρεται εἰς ἀνθρώπον ὑποχρῆστος, λέγομεν, πῶς εὖρε καλὸν διαυθουτὸν τῷ, καὶ ἔπειτα ὑπὸ τὰς πτέρυγας καλῶ Κυβερνήτου, καὶ ἐκείνος μέλει νὰ εἶναι ὁ φύλαξ τῆς πράξεως. ἔπειτα ἄς εἰπῶμεν τὸ τέλος, διὰ τὸ ὁποῖον ἀφιερῶσαμεν τὸ ἐδικόν μας σύγγραμμα μὲ ἄποδείξεις, καὶ λόγους ῥητορικῆς. Εἰς τὸ τρίτον, ἄς τὸν ἀδελφικῶς ἐπισημῶμεν νὰ τὸ δεχθῆ ὡς σημεῖον τῆς ἡμῶν πρὸς αὐτὸν φιλίας, καὶ ὀφειλῆς· ἢ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐξοχῆς τε, νὰ μὴ ἀδραβλέψῃ τὴν ἀπελαίαν τῆ δώσεως, καὶ νὰ τὸ ὑψώσῃ μὲ τὴν τιμὴν, ὅπερ θέλει τῆ χάριτος, ἄποδεχόμενος αὐτὸ μὲ ὄμμα γαλιῶν, καὶ διαυθουτῶν τὰς τοῦ καθεὶς τολμηραὶ κείσιν μὲ τὴν δυνατὴν προσοσίαν τε.

Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ καθὼς πρέπει νὰ σωθῆται ἀπὸ τὰς εἰδήμονας τῆς ῥητορικῆς τέχνης, ἢ ὁποῖα μὲ πλατεῖαν ὁδὸν ἐρμηνεύει πολλὰς καὶ διαφόρας ἑρμηνείας.

σιωδέσεως· διὰ τῆτο οἱ φιλομαθεῖς, μὲ τὴν συμβοήθειαν αὐτῆς, δύνανται νὰ ἀρχίσουν, ἢ νὰ ξοποποιήσων τὴν αὐτὴν ἐπιστολὴν, ὅχι μόνου ὡς αὐωθεν ἐρμηνύσασα, ἀλλὰ ἢ καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς ἀρέσκεια, καθὼς διτὸ τὴν κάτωθεν ἀφιερωτικὴν ἐπιστολὴν γίνεται φανερόν· μὲ τὴν ὁποῖαν προσφωνῶ, πρὸς τῆς Ἐκλαμφοτάτης Αὐταδέλφης Καραϊωάνη, τῆτον τὸν Ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα.

Τοῖς Ἐκλαμφοτάτοις, ἢ Εὐχρηστάτοις Κυρίοις
 ΓΕΩΡΓΓΙΩ, , ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩ
 ΑΥΤΑΔΕΛΦΟΙΣ ΚΑΡΑΪΩΔ'ΝΝΗ.

Οστις ἀφιερώνει Βίβλους (Εὐχρηστάτοι Ἄρχοντες) ἀποβλέπει, ἢ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν χάριν τινὸς εὐχρηστικῆς, ἢ νὰ πληρώσῃ, μὲ αὐτὴν χάριν γνώμην, μεγαλωτάτον βαθμὸν χρέος. ἔτε τὸ πρῶτον, ἔτε τὸ δεύτερον ἔχει τόπον εἰς τὴν ἀφιερῶσιν ὅπερ ἐγὼ καὶ νῦν τῆς ἘΠΙΣΤΟΛΙΚΟῦ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ εἰς τὸ ἔνδοξον, ἢ ἀξιέπαινον ὀνομα· καὶ διατὶ ἐγὼ, καὶ οἱ ἕτεροι δύο Ἀδελφοί μου Κωνσταντῖνος, καὶ Γεωργίου δὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιθυμῶμεν ἔτι μεγαλιτέρας χάριτας, καὶ βεργεσίας, διτὸ ὅσας ἕως πῶρα ἐλάβαμεν διτὸ τὴν ἀγαθωσύνην ὑμῶν καὶ ἀγάπην, καὶ διατὶ ἀπόμι τὸ ἡμέτερον χρέος μὲ τὸ νὰ εἶναι τόσο ὑπερβολικόν, δὲ εἶναι δυνατὸν νὰ πληρωθῇ μὲ τῆς χαρακτῆρας τῆς τυ-

πα. λοιπὸν εἰς ἡμᾶς ἔδεν ἕτερον μῆρι, εἰμὴ μόνον
 νὰ κηρύττωμεν, κὶ νὰ ὁμολογῶμεν αἰμίμησον τὴν δὲ-
 χαρισίαν. ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ εἶναι ἡ ἡμετέρα Γλῶσσα
 ὄργανον πολλὰ ἰχθύφωρον, κὶ ὅπε μὴ βίας διύα-
 ται νὰ κηρύξῃ εἰς εὐ σμικρότατον μέρος τῷ Κόσμῳ
 τὸ ἀθάνατον ἡμῶν χρέος (ὅ,τι λογιῆς εἶναι ἡ τῆς
 Κερκύρας Νῆσος, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἡμετέραν οἰ-
 κησιν ἔχομεν, κὶ ἡ Μεγαλόπολις εὐδοξος κὶ Θεο-
 φρέριτος Βενετία, εἰς τὴν ὁποίαν μὲ προξοπλῶ
 ἡμετέραν ἐκλήθην ἀπὸ τῆτο τὸ Εὐντιμον ἢ Εὐλί-
 νων Γένος Κήρυξ θαγγελικὸς, κὶ κοινὸς αὐτῆ Δι-
 δάσκαλος,) ἔχ' τῆτο θέλωντας νὰ κάμω γνωστὸν,
 εἰ δυνατὸν, εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ποῖοι εἶναι οἱ
 Εὐεργέται, κὶ οἱ δὲργετηθεῖτες, ἠθέλησα, μὲ
 ἐπαινετῶ τὸ μὲν, νὰ χαρακτηρήσω εἰς ταύτην τὴν
 Βίβλον, διὰ τῆς παρέσης, τὸ πῶς ἔφημον ὑμῶν
 ὄνομα. ἡ ὁποία περὶ τῆς ἀπὸ τόπον εἰς τόπον,
 νὰ ἠθελε διηγήσῃ, ὡς ἄλλη μεγαλόφωνος σάλ-
 πιγξ, εἰς τὰς ἀκοὰς τῆς ἀνθρώπων ἀπάντων τῶν
 ἔμφυτον ὑμῶν, κὶ θεομίμητον ἐλδοθειότητα. ἐγὼ
 ὅπῃ τῆ παρόντος δὲν ζητῶ νὰ ὁμιλήσω διὰ πόσας
 ἄλλας ἀναριθμήτως ἀρετὰς, ὅπε τῶν δὲχμεσάτῳ
 ὑμῶν ψυχῶν μὲ κοινῶ φήμω, διακοσμεῖσι· δια-
 τὶ αἰσίως κὶ ἠθελα εἰς τῆτο ὑποχεθῆ, ἔπρεπε νὰ
 περάσω ἀπὸ τὴν τῆς Εὐπιστολῆς σωτομίαν, εἰς
 τὴν τῆ πανηγυρικῆ ἔκτασιν. ἔργον ὅπε δὲν τὸ συγ-
 χωρεῖ εἰς ἐμὲ, ἔτε ἡ ἡμετέρα κόσμος μεξιώτης,

ἔτε ἢ ἐδικήμεν ἄκρα ἀδυναμία. ἀφίνω λοιπὸν
 κάθε ἄλλον ρήτορικὸν κάλαμον νὰ ἀξιογράψῃ μετ'
 ἐγκωμίων, ὅχι μόνον τὰ ὑμῶν ἐξαίρετα ποροτή-
 ματα, ἀλλὰ καὶ ἐπεινα ἢ ἄλλων ἐκλάμπρων ξιῶν
 Ἀδελφῶν σας Ἀνασασίς, λέγω, Δημητείς, καὶ
 Ἀθανασίς, ὅπῃ εἰς τὴν ἰσότητι εἰς εὐδὴν ἀλλο-
 λάττωσιν. ἄς ἐγκωμιάσῃ, καὶ, κάθε ἄλλος τὸν
 πρὸς πάντας ὑμῶν φιλόξενον ζῆλον, τὸ ταπεινὸν,
 καὶ ἀποροσῆγορον, τὸ πρᾶον, καὶ φιλόπτωχον καὶ τέ-
 λος ἄς μεγαλιώῃ τὸν εὐθεον ὑμῶν ζῆλον πρὸς τὴν
 τῷ Θεῷ, καὶ τῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας τε δέλοισιν
 ἄς κηρύξῃ λέγω τῆτα, καὶ ἄλλα ἀμέτρητα ἐνάρετα
 κατορθώματα, διατι ἐγὼ συσέλλωντας τὸν λόγον
 με εἰς μόνῳ ταπεινὴν ἰκεσίαν, δέομαι τῆς ὑμετέ-
 ρας ἀγαθείας νὰ μὴν ἀποσραφῇ, ἀλλὰ μὲ ἀγαρε-
 φάτῳ καὶ φιλόσοργον γνώμῳ, νὰ προσδεχθῇ ταύ-
 τῳ πῖν καθαραὶ καὶ εἰλικρινεστάτῳ μαρτυρίαν τῆς
 ἀλαβείας με, μὲ πῖν ὁποῖαν σεβασμίας ὁμολο-
 γῆμαι.

Ἐξ Ἐνετιῶν 1757.

Τῆς ὑμετέρας Ἐκλαμφορότητος.

Ταπεινὸς καὶ πρὸς Θεὸν εὐθερμος
 ἀχέτης.

Σπυρίδων Γεροδιδάσκ. ὁ Μίλιας.

ΕΤΕΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ

Αφιερώνει ὁ τυπογράφος διαφόρους Βέλας τῆς μεγα-
λωτάτων Πάπιδων, Λέοντος ι. καὶ Κλήμεντος ζ.
καὶ τῆς προνομίων τῆς Γραικῶν πρὸς τὸν Εὐαγγέ-
στατον Κύριον Σκαρλάτον Δημητρεῖς ἐν Λαρίσσις.

Εὐαγγέσατε καὶ Εὐσεβέσατε Κύριε.

Τὸ διάπυρον τῆς ἀγάπης, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς
δουλοφιλίας, ὅπερ χριστικῶς προσφέρω εἰς τὸ
δύσμεν καὶ λαμπρὸν γένος τῆς Ρωμαίων, μὲ ἐπα-
ρακλήθησαν νὰ δώσω εἰς φῶς μὲ τὰς τύπας, τὸ
παρὸν βιβλίον. αὐτὸ ὅχι μόνον ἐπισημαίνει ἐκείνας
τὰς ἀμαθείας καὶ τολμηρὰς, ὅπερ ὑποκοιῶσι νὰ κα-
τακρίνῃ, ἢ νὰ καταφρονῇ τὸ ρητὸν, τὰ ἔθιμα, καὶ
τὰς ἱεράς τελετὰς τῆ αὐτῆς ὁμοιοῦτε Γένους, ἀλλὰ
δίδουσι καὶ ὅλην τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἀδελφικὴν εἰς πάν-
τας τὰς Γραικὰς, νὰ μετέρχωνται ἀνεμπόδιστως ὅλας
τὰς παλαιὰς συνηθείας των· καὶ ὁμῶς καταμαρτυροῦσι,
ὅτι καὶ ὁ εὐδοξὸς θρόνος τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης,
καὶ ἡ Γαλιωτάτη Ἀριστοκρατία τῆς Ἑνεῖς ὑποδί-
δουσι ὅλαις ταῖς προσήκεισαι χάριτες, καὶ προνομία
εἰς τὰς ὁμοφύλους. Δὲν ἤθελα ὅμως νὰ ἀποδοθῇ
εἰς τὴν λόγον καὶ ἡ δόξα καὶ ὁ μισθὸς τῆ ποιήσε ἔργου·
διότι ὁμολογῶ, ὅτι τὸ πρῶτον αἴτιον, καὶ ὁ ἀρχι-
γὸς τῆς τοιαύτης ἐγχειρήσεως ἐστὶν ἡ σὴ Εὐ-
γένεια. Ὅθεν ἐλπίζω νὰ λάβω ἀπὸ τὴν σὴν

γενναιοπάττω ψυχὴν φιλόφρονα τὴν συμπάθειαν, αἰσῶς κὴ πέριω τὸ θάρρος νὰ προσφωνήσω εἰς τὸ σὸν εὐσεβέσατον ὄνομα τῆτο τὸ ἔργον, ἐπειδὴ τὸ λογιᾶζω διὰ ἀπαράρητον χεῖρος με. Καὶ λοιπὸν εἰς τὸν σὸν θεάρεσον ζῆλον τυχαίνει με κάθε δίκαιον, πᾶσα τιμὴ, καὶ πᾶς ἔπαινος. Διότι προσπαθεῖς παντοίοις βόποις, καὶ λόγῳ δηλονότι, καὶ ἔργῳ, ὄχι μόνον τὸ συμφέρον κὴ τὴν ὠφέλειαν τῆ σὲ περιφανεσάτω Γούης, ἀλλὰ κὴ τὴν Δημοσίδοσιν τῆδ μεγάλων τε προνομίων, κὴ τὴν αὐξήσιν τῆς μεγαλοπρεπεσάτης τε δόξης. Πρέπον ἦτον ἐδῶ νὰ δηλοποιήσω εἰς πάντας κὴ τὰς ἀναειδημίτες χάριτας, ὅπῃ κὴ ἐγὼ κῆ μέρος ὁμολογῶ εἰς τὴν σὴν γενναιόφρονα κὴ φιλοφρονεσάττω καρδίαν, ἀλλὰ γνωρίζωντας τὴν σὴν ἀσύγκειτον μετειοφροσύνην, ὅπῃ δὲν δέχεται τὴν ἀνάμνησιν τῆδ εὐεργεσιῶν της, με τὴν σιωπὴν σφραγίζω τὸν λόγον με, κὴ τῆς διαμαρτύρομαι ὀλοφύχως τὴν ὀφειλομένην δὲ γνωμοσύνην με. Εὔρωσο.

Γδὲ ἄπὸ ταῖς ἀνωθεν, κὴ ἄπὸ ἄλλας διαφορῆς ἀφιερωτικῆς ἐπιστολῆς, ὅπῃ εἰς πολλὰς τυπωμένης βίβλους φαίνονται, δυνάται ἕκαστος νὰ καταλάβῃ τὴν διάφορον ἀρχὴν, καὶ τὸν διάφορον τρόπον τῆς σωθέσεώς της.

Καὶ θεὶ μὴ τῆδ τελῶν γενῶν τῆ ἐπιστολικῆς χαρακτῆρος ἄλις.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τ Ο Υ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

Εν ᾧ περιέχεται συίτομος Διδασκαλία περὶ
Μιμήσεως, μετὰ διαφόρων Παραδειγμά-
των, καὶ ἐκθέσεις τῆς προσηκόντων
Τίτλων ἐκάστω.

ΤΟῦτο τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἐπιστολικῆς χα-
ρακτῆρος, περιέχει μίαν συνάθροισιν πα-
ραδειγμάτων εἰς διάφορα εἶδη ἐπιστολῶν,
διὰ τὰ ἠμπορεῖν οἱ φιλομαθεῖς ἀρχαριοὶ τὰ συν-
θέσθαι, μετὰ περὶ ἐλαττώσεων, τὰς καὶ μέρος αὐ-
τῆς ἐπιστολῆς. ἀλλὰ πρὸ τῆς τὰ ἐκθέσω τὰ πα-
ραδείγματα, μετὰ φαίνεται ἀναγκαῖον τὰ ὁμιλήσω ὀλί-
γα τινὰ περὶ μιμήσεως, ἥτις διὰ τὴν ἀφέλειαν
ὅπως προξενεῖ εἰς τὰς ἀναγινώσκοντας αὐτὴ ἢ μίμη-
σις, καὶ πῶς πρέπει τὰ τὴν μεταχειρίζονται, διὰ
τὰ ἀποφύγειν τὰ ἐλαττώματα. ἔπειτα θέλω ἐκθέ-
σει τὰ παρὰ παραδείγματα. καὶ τέλος πάντων καὶ τὰς τι-
μὰς, ἢ τίτλους ὅπως εἰς καθ' ἓνα ἀποδίδονται.

Διδασκαλία τῆς Μιμήσεως.

ΑΓκαλά κὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τὰ ἐπιστολικὰ τῆς χαρακτῆρος ἀναλυτικῶς, κὲ διὰ μερικῶν κανόνων, ἐζήτῃσα νὰ δὲκλυῶ εἰς τὰς ἀρχαίαις τὴν σιῶδεσιν τῆς Ἐπιστολῶν, μ' ὅλον τῆτο γνωρίζω ὅτι, ὅλη ἐκείνη ἡ διδασκαλία, θέλει εἶναι ἀτελής εἰς αὐτὰς, ἀίσιως δὲ βοηθῆται ἀπὸ ἕτερον σῆμα, κὲ ἄλλο μέσον, ὅπῃ ἐγὼ κείνω, ἔ μόνον τὸ πλέον πρόχειρον, κὲ εὐκολον, ἀλλὰ κὲ τὸ πλέον ἀσφαλές, κὲ πλέον τακτικόν, κὲ πλέον ἀναγκαῖον, ὅπῃ εἶναι ἡ μίμησις· διὰ τῆς ὁποίας τὴν χρείαν θέλω ὁμιλήσει πρῶτον, κὲ ἔπειτα θέλω ἐρμηνεύσει κὲ τὸν ἔσοπον διὰ νὰ μιμῆνται καλῶς.

Διὰ νὰ ἤθελαν τελεσφορήσει λοιπὸν οἱ φιλομαθεῖς, ἔ μόνον εἰς τὴν σιῶδεσιν τῆς Ἐπιστολῶν, ἀλλὰ κὲ εἰς πᾶσαν ἄλλω τέχνῃ, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ μιμῆνται ἐκείνας ὅπῃ εἰς τὰ σιῶδέματά των ἐφαίνησαν πλέον ἐξαιρέτοι, κὲ πλέον ἐξίφημοι· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ γούος μας, ὅσον δέξεται πλουσιώτατον ἀπὸ ἐξαιρέτης Συγγραφῆς τῆς ἐλλωικῆς ἀγλωττίας, καθὼς φαίνεται εἰς τὰς ῥητορικὰς αὐτῆς λόγους, κὲ τεχνικὰς ἐπιστολὰς, ἄλλο τὸσον δέξεται κὲ τὸ παρὸν ὑπερημῆρον ἀπὸ Συγγραφῆς εἰς τὴν ἀπλῆν διάλεκτον, ὅπου μετὰ βίας ἔχει εἶνα ἀρχέτυπον διὰ νὰ ἀποβλέπων εἰς αὐτὸ οἱ φιλομαθεῖς, κὲ νὰ λαμβάνειν τινὰ βοήθειαν. πολ-

λοὶ ναὶ, καὶ διάφοροι εἶναι οἱ θαυμασοὶ ἄνδρες τῶν Γούνης μας, πόσον παλαιοὶ, ὅσον καὶ νεώτεροι, ὅπως ἐσώθησαν, μὴ ὄλλω τὴν τελειότητα τῆς τέχνης ἐπισολᾶς, καὶ ἕτερα ρήτορικὰ ποιήματα. ἀλλ' ὡσαύτως ὅπως εἶναι εἰς φράσιν ἑλλητικῶν, δεῦν συμβουθεῖσι, παρὰ μόνον ἐκείνης ὅπως ἔλαβαν, διὰ τῆς Γραμματικῆς, τὴν ἐδικλῶτες ὑπόκτισιν, οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι ὅπως εἶναι ἀμέτοχοι ὑπὸ μίαν τοιαύτην διάλεκτον, εἶναι πόσον ὑπερημφοὶ ὑπὸ κοινὰ ἑξαδείγματα, ὅπως δεῦν δεικνῶσι σχεδὸν εἰς ἓνα Συγγραφέα, διὰ ναὶ τὴς χειραγωγήσῃ εἰς τὴν ποίησιν διὰ τῆς μιμήσεως. ἐγὼ λοιπὸν ὑποσφαικοντας ἔμφορθεν ὀλίγα τινὰ ἑξαδείγματα εἰς διάφορα εἶδη Ἐπισολῶν, δεῦν ἐφαντάθηκα ναὶ τὰ δώσω εἰς τὴς φιλομαθεῖς ὡς ἀρχέτυπα τέλεια, μὴ ἔφωτας ποτὲ εἰς τὸν ἑμαυτὸν μὴ μίαν τοιαύτην ἰδέαν, ἀλλὰ τὰ δίδω ὡς τὸσα ἴχνη, διὰ μέσθ τῶν ὁποίων ἠθέλαν ὀδηγηθῆν βαθμηδὸν εἰς ἄλλα τελειότερα, ὅπως ὑπερον ἀπ' ἐμὲ ἠθέλαν σωθεῖσθ ἕτεροι ἀγχιπέσατοι νόες.

Ἄς μὴν ὑποσφαικοντας λοιπὸν τινὰς τὴν μίμησιν. διατὶ αὐτὴ δεῦν εἶναι ὄχι μερικὴ ἰδιότης τῆς οὐγλωττίας, ἀλλὰ μάλιστ' εἶναι κοινὴ εἰς ὅλας τὰς τέχνας, καὶ εἰς ὅλας τὰς Ἐπισήμας. οἱ Ζωγράφοι δεῦν κωχῶνται ἴσως, πῶς ἐσάθησαν μαθηταὶ καὶ μιμηταὶ ἑξαιρέτων διδασκάλων; οἱ Λιθοξόοι καὶ ἀρχιτέκτονες, δεῦν ἀκολοθεῖσι τὰ ἐπίπεδα καὶ τὰ Ἀρχέτυπα, ὅπως ἔχουσι κατ' ἔμφορθεν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς; ἢ

τέχνη δὲ μιμείται, αὐτὴ τύχη, τὴν φύσιν; καὶ ἡ τέχνη ὅ,τι λογῆς αὐτὴ ἠθέλει εἶναι, δύνάται νὰ κατασκευάσῃ κενεῖα πρᾶγμα ὅπῃ νὰ εἶναι τέλειον, χωρὶς τὴν πρόθεσιν ἐπιμέλειαν, καὶ χωρὶς νὰ κάμῃ κάθε δυνάτον, διὰ νὰ φθάσῃ, διὰ μέσσω τῆς μιμήσεως, εἰς ἐκεῖνο τὸ δοθεὶ γένος τῆς τελειότητος; εἰς τὰς ἰδίας Ἐπισήμας δὲ ἀφελείται ὁ εἰς ἅπλο τὸ φῶς καὶ τὴν ἐφόδρεσιν τῶ ἑτέρω; ἡ Φιλοσοφία, ἡ Ἀστρονομία, ἡ Γαλιλική, ἡ Θεολογία ἠθέλαν φθάσῃ εἰς ἐκεῖνον τὸν βαθμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον τὰς εἰσεκομῆς, ἀνίσως δὲ ἠθέλαν διδασχθῆ ἀπὸ τῆς ἔξαιρέτως καὶ σοφῆς διδασκάλως, καὶ ἀνίσως οἱ ἐδικοί των μαθηταὶ, παρακινήθησι ἀπὸ εἰς ἐπαινετὸν ζῆλον καὶ μίμησιν, δὲ ἠθέλαν ἀπολεθῆσιν τὰ Ἰχνίων; ὡς πλεον εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἀρετὴν, ἡ ὁποία ἡ ἠθικὴ, ἡ Θεολογικὴ ἠθέλει εἶναι, δὲ ἀφελείται κατ' εἰσας μὲ τὴν δυνάμιν τῶ παραδείγματος; καὶ κάθε καλὸν ὅπῃ κάνει εἰς τὸν κόσμον τὸ καλὸν ὡς δειγμα, δὲ συγκοινωνεῖται διὰ μέσσω τῆς μιμήσεως.

Τώρα, ἀνίσως καὶ τῶτο εἶναι κοινὸν εἰς τὰς τέχνας, εἰς τὰς Ἐπισήμας, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἀρετὴν, ἔπεται ἀναγκαίως, ὅτι καὶ ἡ ῥητορικὴ νὰ εἶναι ὑποτεταγμένη εἰς εἰς εἰς τοῦτον νόμον. ἀληθινὰ ἡ ἀσκησις καὶ μελέτη συμβοηθεῖσι πολλὰ εἰς πᾶσαν τέχνῃ, καὶ ὁπισήμῃ, ὡς νὰ κάμῃ, μὲ τὸν καιρὸν, εἰς ἀρχαίον νὰ γίνῃ διδάσκαλος, ἀλλὰ δὲ φθάνει τὴν δυνάμιν τῆς μιμήσεως· διατὶ αὐ-

τὴ διδύθει τὰς ἐδικάσμας ἰδέας, ὑφώνει τὸν νῦν
 μας, καὶ τὸν διορθώνει εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ σφάλλει, καὶ
 ἀναπληροῖ εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ αὐτὸς εἶναι ἐλλειπής. εἰς
 ἕνα ὅπῃ ἐγὼ εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἷας νέος,
 ὅπῃ ἔχει ἔτοιμον πνεῦμα, μὲ ὀλίγη μάθησιν,
 εἰς ὀλίγες χρόνας, ἦθελε γνῆ εἷας τεχνίτης, ἢ
 Ἐπισήμων, ἢ ῥήτωρ ἐπαινετός, ἀπίσως ἦθελε πορο-
 σέχη μὲ ἐπιμέλειαν, νὰ μιμῆται πάντοτε ἑξαιρέ-
 τα, καὶ ἐκλεκτὰ ἀρχέτυπα.

Αὕτη ἡ ἀλήθεια βεβαιῆται ἀπὸ τῆς μαρτυρίας
 ὅλων ἐκείνων τῶν ἑξαιρέτων ἀνθρώπων, ὅπῃ εἰς
 πᾶσαν τέχνῃ καὶ Ἐπισήμῃ ἐκηρύχθησαν περιφι-
 μοι. ὅθεν βεβαιῆται ἡ χρεία τῆς μιμήσεως ἀπὸ
 ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, ὅπῃ ἀπὸ μαθηταί, ὅπῃ
 ἐσάθησαν παῖδες, ἀπεδείχθησαν ὑπερον θαυμα-
 σοὶ ἐπισήμονες καὶ διδάσκαλοι, καὶ ὅπῃ ἀπόκτησαν
 τὴν δόξαν καὶ μὲ τὸ νὰ ἐδίδαν ἀκρόασι εἰς τὴν
 δόξαν τῶν ἄλλων, καὶ ἔμαθον νὰ γράφον τεχ-
 νικῶς, μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν συγγραμμάτων τῶν
 προηγουμένων. ὅθεν λέγω, ὅτι ὅποιος ἔχωντας
 ἀρκετὸν πνεῦμα καὶ μάθησιν, δεῖ θέλει νὰ ἔχη
 εἰδήσεις ὅπῃ νὰ εἶναι κοινὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας, ὁ-
 μοιάζει (καθὼς εἷας διδάσκαλος λέγει) τὸ φα-
 λάγγι, τὸ ὁποῖον ξεστερίζεται διὰ νὰ φαβίση τὰ
 ὑφάσματα ἀπὸ τὴν ἐδικήν τε εἶσαν. καὶ ὅμως εἰς
 τὸν τὸν ἕνα δεῖ καὶ ἄλλο κινήματα, παρὰ
 ἀπὸ μικρὰ καὶ ποταπὰ ζωῦφια, ἐκεῖ ὅπῃ ἡ Μέ-

λιασα ὅπῃ περὶ ἀπὸ εἰς ἄλλο, συ-
νάξει τὸ μέλι, καὶ τὸ κηρίον.

Ἄλλ' ἐδῶ ἠθέλον ἐρωτήσῃ τινὰς, ἀίσιως καὶ
συμφέροι καλλιώτερα εἰς τὰς φιλομαθεῖς νὰ μιμῆν-
ται εἷς μόνον Συγγραφέα, ἢ πολλὰς. εἰς ταύτῃ
τὴν ἐρώτησιν λέγω, ὅτι εἰς συγγραφῆς εἶναι δύσ-
κολον, διὰ νὰ μὴν εἰπῶ ἀδυνάτου, νὰ δρεθῇ εἰς
ὅλα τὰ μέρη τέλειος, καὶ διὰ τῆτο φαίνεται νὰ εἶναι
ἀναγκαῖον, ὅτι νὰ σωᾶζεται ἀπὸ πολλὰς ἐκεῖνο
ὅπῃ δὲν δέισκεται εἰς εἷς μόνον. ὅθεν συμβε-
λθῶ τὸν καθ' εἷς νὰ ἐκλέξῃ τινὰ προκομῆον συγ-
γραφέα, ὅπῃ νὰ συμφωνῇ μὲ τὸν ἐδικόν τε χαρα-
κτῆρα, καὶ ἐκεῖνον νὰ σπεύδῃ, διὰ νὰ ἠθελε καὶ
ἀπὸ μακρόθεν νὰ τὸν ἀκολουθῇ. ἀλλὰ καθὼς εἶ-
πα, ὡσαύτ' ὅπῃ εἶναι δύσκολον, ὅτι ἐκεῖνος νὰ
εἶναι εἰς τὸν ἕχατον βαθμὸν τῆς τελειότητος, διὰ
τῆτο εἶναι χρεῖα νὰ δανειθῇ ἀπὸ ἄλλο μέρος ἐκεῖνο
ὅπῃ εἰς αὐτὸν δὲν δέισκει. ὁ Κικέρων ὠνομάδῃ
πατῆρ τῆς βυγλωττίας, διὰ νὰ ἐμιμήθῃ τὴν γλυ-
κύτητα τῆ Ἰσοκράτης, τὴν ὑψηλότητα τῆ Λυσίας,
τὴν πλεσιωπῆτιον προφορὰν τῆ Αἰχίου, καὶ τὴν
ἐνέργειαν καὶ δρασιμότητα τῆ Δημοσθένους. ὅλοι αὐ-
τοὶ εἰς τὸ γένος των περὶφημοὶ καὶ ἄξιατοι Ρήτορες.
τὸ ἴδιον δυνάται νὰ κάμῃ κάθε φιλομαθῆς. τὸ
ὅλον ὅμως σέκεται, νὰ ἠξέδρῃ νὰ διακρίνῃ τὸ τέ-
λειον ἀπὸ τὸ ἀτελές, καὶ νὰ ἠξέδρῃ νὰ ὠφελῆται
ἀπὸ τὴν ἀξιοτητα τῶ ἄλλων.

Αποδειχθεῖσα λοιπὸν ἐν σωτημίᾳ ἡ χρεία τῆς μιμήσεως, ἔρχομαι εἰς τὸ νὰ ἐρμηνεύσω εἰς ἐκείνας ὅπῃ μίαν τοιαύτην ὁδὸν πορεύονται, τὸν ἐπαινετὸν ἔθρον, μὲ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ τὴν μεταχειρίζονται. ὅθεν σημειῶναι πρῶτον τὰ ἐλαττώματα εἰς τὰ ὁποῖα συνεχῶς πίπτουσιν ὅσοι δεῦν εἶναι ἔμπειροι, δίδοντας ὑπερον εἰς αὐτὰς μερικὰς κανόνας, οἱ ὁποῖοι θέλου ὑπηρετήσῃ ὡς μέσα διὰ νὰ τὰ ἀποφύγῃ.

Τρόπος διὰ νὰ μιμῶνται καλῶς, ἢ πρῶτον περὶ τῆς ἐλαττώματων.

Τὸ πρῶτον ἐλάττωμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν, ὅταν δηλαδὴ, ἀπὸ νὰ μιμηθῶν τὰ ποιήματα τῆς ἄλλων, κάμνῃσι μίαν ὀλόκληρον ἀντιγραφήν. ἢ τῆτο ἢμπορεῖ νὰ τὸ ὀνομάσῃ τινὰς πειραστότερον κλεψίαν, ὡς μίμῃσιν. μ' ὅλον τῆτο εἰς τὴν θαγγελικὴν διδασκαλίαν, εἶναι εἷς ἐλάττωμα εἰς κάποιον ἔθρον συγγνωστὸν, ὅταν δηλαδὴ οἱ Ποιμνῆες ἢ προεσῶτες, θέλοντες νὰ μαθητεύσῃ τὸ ποιμνιόντας, δεῦν ἔχῃσι καιρὸν, διὰ πολλὰς ἄλλας φροντίδας, νὰ σιωθῆσῃ ἐδικάστων ὀμιλίας. ἢ ἐκεῖνοι ὅπῃ, διὰ ὑσέρησιν μαθήσεως, δεῦν δύνανται νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ χρέοςτων, χωρὶς νὰ λάβῃν τὴν συμβοήθειαν ἀπὸ τῆς κόπης τῆς ἄλλων. ἢ ἐκεῖνοι ὅπῃ παρακινήθησι ἀπὸ ἀληθινὸν

ζλον, πισύοισι, μεύνα τοιύτου μέσον, να είναι σφέλιμοι εύς τον πλησίον. διατι ού τοιύτοι, μεύτον τον ύόπον, συμμεύζονται τον μιδόν τέ καλέ έργε μεύ τον Συγγραφέα τήσ διδαχών, κή όμιλιών.

Τό δώτερον ελάττωμα είναι, όχι όλιγώτερον κατηγορημύον άπό τό πρώτον, όπε είναι, τό να άντιγράφη τινάσ μέρος άπό τό σωύδεμα ενός συγγραφέας, κή μέρος άπό άλλε, κή να χηματίζη ενά ποιήμα όλόκληρον έδικόν τε, μεύ τα νοήματα, μεύ τα όπιχειρήματα, μεύ τα χήματα, κή μεύ ταισ διδασκαλίαισ τήσ άλλων, καθ' όμοίωσιν εκείνων τήσ Ζωγράφων. ού όποιοι μηύ θέλοντεσ να ύποδειχθέν άντιγραφείσ, λαμβάνουσιν ενά χήμα άπό μίαν εικόνα, κή άλλο άπό άλλω, κή ετω μεύ την ποροκοπήν τήσ άλλων ύποδείχνουσιν, ότι ή εύρεσισ έσάθη όλη έδικήτων. ό μυύθος τέ Κολοιύσ πρέπει να σωφρονίση τέσ τοιύτεσ, όπε ενδύονται τέσ κόπεσ τήσ άλλων. διατι άνύσως κή καθ' ενάσ άπό τέσ Συγγραφείσ ήθελεν αναλάβη τό έδικόν τε, θέλεν μείνει μεύ αιχιύλω, ύποδείχνοντεσ τον έαυτόν τεσ γυμνόν έμφοροθον εύς τέσ άλλεσ.

Ε'δω όμωσ πρέπει να σημειώσω, ότι άγκαλα κή ή εύρεσισ τήσ προτάσεωσ τέ θέματος, ή τήσ ιδέασ να είναι εύσ πολλάσ όλη έδικήτων, όχι διαύτό είναι άδυνάτον να μηύ σωπαπηθέν μεύ άλλεσ, όπε έσάθησαν κή αύτοι άρχηγοί τήσ αυτέσ ύρέσεωσ. κή εύσ τέτο δέν πρέπει τινάσ να τέσ κα-

πιγορήσῃ ὡς κλέπτει. διότι εἰς τὰς ἐπισολὰς, καὶ ὁμιλίαις, δεῖ νὰ ἐμεταχειρίσθωσαν πολλοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν αὐτὴν ὕλην ὅπῃ πολλότατοι ἄλλοι ἐμεταχειρίσθωσαν, εἶναι πολλὰ δύσκολον, διὰ νὰ μὴ εἰπῶ ἀδυνάτον, τὸ νὰ μὴ σιωπαπαντήσεν εἰς ἰδέαις ὅπῃ νὰ μὴ ἔλαβον τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ἄλλου. δεῖ τῆτο λέγω, ὅτι δεῖ εἶναι ἢ ὕλη, ἢ τὸ νόημα ὅπῃ διαχωρίζει τὰ ποιήματα καὶ τὰς ποιητὰς, ἀλλὰ τὸ γῆμα, ἢ τάξις, καὶ ἢ διαφορετικὴ φράσις τῶν λέξεων, καὶ τῶν ἑρῶν.

Τεῖτον ἐλάττωμα εἶναι, ὅταν τινὲς, ἀφ' ἧ ἀνεγνώσαν μερικὰς ὁμιλίαις, ἢ καὶ ἐπισολὰς, τὰς λαμβάνουσιν ὡς κανόνα, εἰς ὅλας τὰς ἐπισολὰς καὶ ὁμιλίαις ὅπῃ σιωδέτωσι, χωρὶς νὰ σοχαθῆν, ὅτι ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι ἐπαινετὸν, καὶ ἀνῆκει εἰς εὖ ὑποκείμενον, ἢ εἰς εὖ γῆος ὁμιλίαις, εἰς ἄλλο δεῖ ἀνῆκει, ἕτε εἶναι ὑποφερτόν. καὶ οἱ τοῖστοι ὑποδείχουσιν, καὶ ἀλήθειαν, νὰ μὴ ἔχεν ὀφύϊαν καὶ ἀγχίνοιαν, καὶ ἢ φαντασίαν φαίνεται νὰ εἶναι πολλὰ ἄγονος, καὶ ἀκαρπος.

Τέταρτον, καὶ τελοῦταῖον ἐλάττωμα τῆς μιμήσεως εἶναι, ὅταν τινὲς θέλοντες νὰ σαφυνίσεν τὰ νοήματα τῶν ἄλλων, προδέτωσι τόσους λόγους, ὅπῃ τὰ συγχίζουσιν. ἢ τὰ συσέλλουσιν εἰς τὸς ὀλιγολογίαν, ὅπῃ παντελῶς δεῖ καταλαμβάνονται. δεῖ τῆτο εἶναι ἀναγκαῖα εἰς αὐτὰς ἢ ἀναλογία, διὰ νὰ δίδεν, ἢ νὰ συσέλλεν τὴν ἕκτασιν εἰς τὰ πράγματα ὅπῃ πρέπει

νά είναι τῶ ἴσῃ μέτρῃ, καὶ εἰς τῷτο ἐφάνησαν ἔξαιρέ-
τοι, ὁ Δημοδοκῆς, καὶ ὁ Κικέρων. οἱ ὁποῖοι ἤξου-
ραν καὶ νὰ ἔξαπλώσῃ, καὶ νὰ συσέλλῃ τὰ νοήματα
τῶ ἄλλων, χωρὶς νὰ ἀφαιρέσῃ τελείως ἀπ' αὐτὰ
τὸν καλλωπισμόν τες. καὶ τῷτα εἶναι τὰ σωηθισμέ-
να ἐλαττώματα, εἰς τὰ ὁποῖα πίπτουσι σωεχῶς
ἐκεῖνοι ὅπῃ δὲν εἶναι ἔμπειροι. ὅθεν εἶναι πρέπον
τώρα νὰ ὀμιλήσω διὰ τὰς κανόνας, ὅπῃ πρέπει
νὰ φυλάττῃν, διὰ νὰ ἤθελαν τὰ ἄποφύγη.

Κανόνες.

Ὁ πρῶτος Κανὼν εἶναι· καθῶς δικαίως κατη-
γορεῖται ἢ καταπολλὰ δελικὴ μίμησις, ἢ ὁποῖα
ὑποπίσεται τελείως εἰς τὰ νοήματα, καὶ γήματα,
καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἰδίαις λέξεις τῶ ἄλλων, εἰς ἕῶπον
ὅπῃ δὲν ἄποτολμᾷ νὰ προδέσῃ, ἢ νὰ ἀφαιρέσῃ τί-
ῶπως ἐκ τῶ ἐναντίου ἡμεῖς ἠμποροῦμεν νὰ σύρωμεν
τὰ συγγράμματα τῶ ἄλλων καὶ τὴν ὀχαιρεῖσιν τῆς
δελήσεώς μας, λαμβανόντες μόνον ἐκεῖνο ὅπῃ ἄρ-
μόζει εἰς τὴν ὕλην, ὅπῃ ἡμεῖς μέλλομεν νὰ μετα-
χειρωθῶμεν, καὶ ἀφίνοντες τὸ ὀπίλοιπον, κάμνοντες
καθ' ὁμοίωσιν ἐκείνων ὅπῃ δελίσκονται εἰς μίαν
ἔάπεζαν, ἢ ὁποῖα εἶναι πλαστισμῶν ἀπὸ διάφορα
καὶ πολυποίικιλα φαγητὰ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα λαμβανεί
καθ' ὅνας ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι τῆς ὀχαιρεῖσέως τες, καὶ
τόσον, ὅσον εἶναι ἄρκετὸν εἰς αὐτὸν καὶ ἀναγκαῖον.
ἔπως ἐμιμήθησαν τὰς προχρησέρας αὐτῶ ὅλοι ἐκεῖ-
νοι ὅπῃ ἐσώθησαν ῥητορικὰς λόγους, συμβουθε-

μφοι ἀπὸ τὰ νοήματά των, τὰ ὅποια προσέφερον
 μὲ ἄλλας ὄρας, δίδοντές τες ἄλλω μορφῷ. ὁ Θεῖος
 Χρυσόσομος ἐμιμήθη εἰς πολλὰ τὸν Ωρειλίω.
 τὸν Χρυσόσομον ὁ Θεοφύλακτος. ὁ Αὐγουστῖνος τὸν
 ἅγιον Κυπριανόν, καὶ ὁ Κυπριανὸς τὸν Τερτυλλια-
 νόν, τὸν ὁποῖον ὀνομάζει διδάσκαλόν τε, διατι συ-
 νεχῶς ἔκανον ἀνάγνωσιν εἰς τὰ συγγραμμάτα τε, καὶ
 καθ' ἑξῆς καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως. καὶ αὐτὴ ἡ μίμη-
 σις ὀνομάζεται ἐλδύθερα, διατι χωεῖς νὰ συνο-
 χωρηθῆ εἰς τὰς λέξεις, ἀχαιεῖται νὰ προχωρή-
 σῃ εἰς τὰ νοήματα τῶ Συγγραφέως, καὶ νὰ τὰ οἰ-
 κειοποιηθῆ, χωεῖς νὰ ἔχη χεῖαν νὰ φανέρωσῃ πό-
 ρον τὰ ἐδανείθη.

Ὁ δῶτερος εἶναι, ὅταν μεταφέρῃ τις τὰ νοήμα-
 τα ἀπὸ μίαν διάλεκτον εἰς τὴν ἑδικλύτη. καὶ δια
 τῷτο ἐγὼ δὸν κατηγορῶ ἐκεῖνος ὅπῃ, διὰ εἴα ποιῶ-
 του τέλος, ἀποκτῶσι τὴν κατάληψιν τῆς ἑτέρων
 γλωσσῶν. κατάκεισις ἤθελεν εἶναι, ναί, αἰίσως
 ἐκεῖνοι, ἀντὶ διὰ τὰ νοήματα, ἤθελεν κάμη μίαν
 ὀλόκληρον μεταγλώττισιν· διατι εἰς τῷτον τὸν ἔο-
 πον τὸ σινύθεμά των, ἤθελεν εἶναι μία ἀπλῆ κλε-
 ψία εἰς τὰς κόπας τῆς ἄλλων.

Ὁ Τεῖτος εἶναι, ὅταν ἡμεῖς, μὲ κάθε ἔοπον,
 ζητῶμε νὰ ὁμοιάσωμε, ἢ νὰ ἐκφραξῶμε ἐκεῖνος,
 τὰς ὁποῖας προβάλλομε διὰ πρωτότυπα, δίδοντες
 περαιοτέραν σαφύειαν καὶ κοσμιότητα εἰς τὰ νοή-
 ματά των, εἰς ἔοπον ὅπῃ κάμνομε νὰ ἀποκτῶν

μίαν τελειότητα, ὅπῃ δὲ ἦτον εἰς τὸ σῶμα
τῆ πρώτης Συγγραφῆς· καὶ εἶπω δίδουμι ἀφορμὴν
εἰς καθ' ἓνα νὰ λέγη; ὅτι τὸ ἀντίγραφον νὰ εἶ-
ναι ὠραιότερον τῆ πρώτου τύπου. καὶ τῆτος εἶναι ὁ
ἀληθινὸς καὶ καλλιώτερος ἔστος τῆς μιμήσεως, τὸν
ὁποῖον ἐμεταχειρίθησαν οἱ πλέον ἔξαιρέτοι καὶ πε-
εῖφημοι ῥήτορες.

Ἐκ τῆς εἰρημῆς λοιπὸν ἐρμυείας συμπεραίνω
ἐγώ. πρώτον μὲν, ὅτι κάθε Συγγραφεὺς, ὅσον
ἔξαιρέτος καὶ αὐτὸς ἠθέλων εἶναι, δεῖν πρέπει νὰ ἀ-
ποφύγη τὴν μίμησιν; ἢ νὰ ἔχη διὰ παράξιν ἀ-
τιμον, τὸ νὰ οἰκειοποιῆται τινὰ νοήματα τῶν ἄλ-
λων. ὅθεν ἕκαστος θέλωντας νὰ σῶσῃ ἑπιση-
λὰς, ἢ ἕτερον σῶμα ῥητορικόν, πρέπει νὰ κά-
νη καθ' ὁμοίωσιν τινὸς ἔξαιρέτου ζωγράφου. ὁ ὁποῖος
θέλωντας νὰ περὶγράψῃ μίαν τελείαν ὠραιότητα,
συναθροίζει ὅλας τὰς πλέον ὠραίας ἰδέας ὅπῃ εἰς
τὸν καιρὸν τε δρέσκονται, διὰ νὰ μιμηθῇ ἐκεῖνῳ
ὅπῃ λάμπει καὶ ἀσράπτει φερασότερον ἀπὸ κάθε
ἄλλῳ. Εἰς τὰ πλέον τέλεια σῶματα τῶν ἔξαι-
ρέτων ῥητόρων, καὶ ἄλλων, αἰσῶς καὶ ἡμεῖς θελή-
σαμεν νὰ κάμωμεν τὴν ἀνάλυσιν, θέλομεν εὔρει
τόσα, ὅπῃ ἐμιμήθησαν ἀπὸ τῆς ἄλλης, ἀπὸ τὰ
ὁποῖα δωάμεθα νὰ κάμωμεν βιβλία ὀλόκληρα.
καὶ τῆτο χωρὶς καμμίαν κατηγορίαν ἐδικλῶπων.
διὰ τὴν αἰ παράξεις τῶν ἔξαιρέτων ἀνδρῶν, ὅπῃ πα-
ραδίδονται εἰς τὸν κόσμον, γίνονται κοιναὶ, καὶ

καθ' ἓνας ἴσοιτᾶ μίαν νόμιμον ἐλδοθεΐαν εἰς
τὸ νὰ ὠφελιθῆ ἅπ' αὐτά.

Δότερον δὲ συμπεραίνω . ὅτι ἡ μίμησις εἰς
τὰς ῥητορικὰς λόγους καὶ ἑπιστολάς, εἶναι πολλὰ δια-
φορετικὴ ἀπὸ τῆς κλεψίας . διότι ἡ κλεψία ἀρπά-
ζει τὴν τιμὴν, καὶ τὸ καλὸν ἐκεῖνε, ἀπὸ τὸν ὁποῖον
οἰκιοποιεῖται τὰς κόπας, χωρὶς νὰ τὰς συγχίση
μὲ τὰς ἐδικὰς μας . ἡ δὲ μίμησις τιμᾶ ἐκεῖνον τὸν
ὁποῖον ἡμεῖς καυχώμεθα νὰ μιμῶμεθα . ἐπειδὴ
δὲν ἡμποροῦμε νὰ δώσωμεν μεγαλιτέραν μαρτυ-
ρίαν τῆς τιμῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχομεν τὸ ποιῆ-
μά τε, ἀπ' ἐκεῖνῳ ὅπῃ εἶναι νὰ δέλῳμεν νὰ τὸν
μιμηθῶμεν .

Τὸ τρίτον καὶ ὑστερον συμπέρασμα εἶναι , ὅτι
πρέπει νὰ ἡξούρωμεν, πῶς ἡ μίμησις εἶναι μία
ὁμοίωσις, ἀλλ' ὄχι μία ταυτότης . καὶ πῶς τὸ νὰ
μιμῆται τινὰς, δὲν εἶναι νὰ λαμβανῆ ἓνα ὁλό-
κληρον μέρος ἀπὸ τὸ σῶμα τῶ ἑτέρου, ἀλλὰ τὸ
νὰ βιάζεται νὰ κάμῃ ἓνα ὅμοιον . καὶ τῆτος εἶναι
ὁ ῥόπος ὅπῃ διακρίνει τὴν ἐπαινετὴν μίμησιν
ἀπὸ τὴν ἀδικὸν ἀρπαγὴν . ἀνίσως λοιπὸν δέλῳ-
μεν νὰ οἰκιοποιηθῶμεν τὸ ὁλόκληρον μέρος τινὸς
ἑτέρου, εἶναι πρὸς νὰ ὀνομάσωμεν τὸν συγγρα-
φέα, διὰ νὰ ἀναφέρεται ὁ ἔπαινος, ὅπῃ ἡ ἀναγι-
νώσκοντες, ἢ ἀκούοντες μᾶς κάεν, εἰς ἐκεῖνον ὅ-
πῃ εἶναι ἀληθινὸς καὶ γνήσιος πατήρ . καὶ ὡς
μὲ τῆς μιμήσεως ἐν σωτὸμῳ ἰκανῶς ἐρρέθη .

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α Τ Α

Εἰς διάφορα εἶδη Ἐπιστολῶν.

Ε Ἴ Σ

ἘΠΙΣΤΟΛΑΨ ΣΥΓΧΑΡΙΣΤΙΚΑΨ.

Ἐπιστολὴ εἰς ἀναβιβασμὸν Πατριάρχῃ
εἰς Ἐρόνον.

Ἡ Ἐκλογὴ τῆς, Παναγιώτατε Δέασοτα,
εἶναι καὶ ἐσάθη μία δ'τυχία τῆς ἀ-
γίας καὶ ὀρθοδόξης τῆς Θεῆς Ἐκκλη-
σίας, καὶ μία εἰς αἴρετος χάρις πάσης τῆς τῆς
Χριστιανῶν ὁμηγύρεως. διὰ τῆτο καὶ ἐγὼ ὡς πιστὸς
ὁπίκοος, καὶ τέκνον δ'σεβεῖς συγχαίρω με τὸν χει-
ροπῶνυμον λαὸν, ὅστις θέλει ἀναπαυθῆ ἀφόβως
εἰς τὴν γρήγορον αὐτῆς μέειμναν. ἀνάξιος βέβαια
ἦθελα ἦσαι μεταξὺ τῆς δ'ελων τῆς, ἀνίσως καὶ με
ἀπόδειξες ἀφ'ουδεῖς, δευ' εἰδειχνα εἰς τὸν Κόσ-
μον, τὴν εἰς αἴρετον χαρὰν ὅπῃ ἐδοκίμασα, διὰ τὸν
εὐδοξον ἀναβιβασμὸν τῆς εἰς τὸ ἐσθ'μερον μεγα-
λεῖον τῆς Πατριαρχικῆς, ἢ καὶ οἰκουμενικῆς Ἐρόνου. δ-
λαβεῖα λοιπὸν φερόμενος, κλίνω εἰς τὰς τιμίας αὐ-
τῆς πόδας τὴν κεφαλὴν μου, καὶ με ταπεινὴν γλῶσ-
σαν, δέομαι τῆς καλοκαγαθίας τῆς τὸ βαδύπέλα-

γος, νὰ ὑποφέρῃ τὴν τόλμην ὅπῃ λαμβάνω, εἰς τὸ νὰ τὴν συγχαρῶ. καὶ ἀγκαλὰ τὸ τῆς τόπῃ διάσημα σωματικῶς κρατεῖ μακρὰν ἐμὲ τὸν πιστὸν δῶλον της, ὅχι ὁμῶς διὰ τῆς ἀφίνω νὰ μὴν δὲρίσκωμαι νοερώς παρὼν ὑπὸ τῆς πόδας της, καὶ γουπετῶς νὰ θέτω τὰ ταπεινά μου χεῖλη εἰς τὸ κράσπεδον τῆς ἀγίας της ἱματίς. ὄντας βέβαιος, πῶς δεῦν θέλει ὑπερήσει τὸ ταπεινὸν αὐτῆς καὶ δὲσεβὲς τέκνον (ὅτι λογιῆς ἐγὼ καυχῶμαι νὰ εἶμαι ἕως θανάτου) ἀπὸ τῆς πλυσίας αὐτῆς δὲχῆς, καὶ δὲλογίας, μετῆς ὁποίων τὴν χάριν νὰ ἤθελα λαμβάνῃ τὴν παρρησίαν νὰ κηρύσσωμαι μετὰ βαδυτάτῃ προσκυνώσειν.

Τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος.

Εἰς ἀναβιβασμὸν ἀξίας.

Πρέπον εἶναι νὰ συγχαρῶν ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπῃ γνωρίζουσι τὴν ἀξίότητα τῆς ἀρετῆς αὐτῆς ὑποκειμένης, διὰ τὸν προβιβασμὸν της εἰς τὸν βαθμὸν (Δεῖνα .) διατὶ εἰς τῆτον τὸν ἴσον φαίνεται ὑψιμῆς καὶ βραβυλομῆς ἢ ἀρετῆς. πόσον λοιπὸν χρέος ἔχω ἐγὼ διὰ τοιαύτῃ εὐλογον ἀφορμῆν νὰ δὲφραίνωμαι; τὸ ἀφίνω εἰς τῆς φρονίμης αὐτῆς σοχασμῆς νὰ τὸ διαλογισθῆ. ἐγὼ καὶ τὸ παρὸν δεῦν ἠξούρω, ἔτε δυνάμαι νὰ εἰσαπλωθῶ εἰς ἄλλο, εἰ μὴ μόνον εἰς τὸ νὰ συγχαρῶ μετὰ τὴν δὲγυείαν της, καὶ νὰ σοχάζωμαι τῆτον τὸν βαθμὸν, ἀρχὴν ἑτέρων μεγαλιτέρων, ὅπῃ ἢ εἰσάρετος αὐτῆς ἀρετῆς δυνά-

ται να ὑποκίψῃ με κοινὸν κρότον. Ἄπὸ τὸν Θεὸν λοιπὸν τῆς προσκαλῶ κάθε ὕψος εἰς ἀμοιβὴν τῶν θεαρέτων αὐτῆς ἔργων, δέομαι να χαρίσῃ καὶ εἰς ἐμὲ ἐπιτηδεύεις τὰς ἀφορμὰς, εἰς τὸ να τὴν δαδύσω με τὴν παρᾶξιν, καθὼς καὶ πῶρα με τὴν ὁμολογίαν βεβαιῶμαι.

Τῆς ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐτέρα συχαριστικὴ εἰς βαθμὸν ἀξίας.

Η Εὐχρηστίαις εἶναι δίκαιον να πισθῆ, ὅτι μὲ ἐσάθη πολλὰ ἐρασμία ἢ εἰδησις ὅπῃ ἄπὸ ἀγαθωσύλης ἐκαταδέχθη να με δώσῃ, διὰ τὴν ἀξίαν ὅπῃ ἔλαβον εἰς μίαν τοιαύτῃ περιήφημον Πολιτείαν· ἐπειδὴ γινώσκει ἀκρίβως ἕως πᾶ φθάνει τὸ σέβας με πρὸς τὴν εἰς πάντα γνωστὴν αὐτῆς ἀρετῇ. ἢ ὅποια καθὼς τῆς ἐπροξένησε ταύτῃ τὴν τιμὴν, ἔγω τῆς ἐτοιμάζει καὶ ἄλλῃ μεγαλιτέραν, ἀρμοδίαν καὶ παρέπεσαν εἰς τὴν ἀξιότιτα τῆ ὑποκειμένης. καθὼς λοιπὸν συχαίρω ἐξ ὅλης με τῆς καρδίας, ἔγω δέομαι τῆς ὑμετέρας εὐχρησίας να με ἀξιῶσῃ συνεχῶν προσαγμάτων τῆς. εἰς τὰ ὅποια ἀφιερῶνοντας ὅλον τὸν ἑμαυτὸν με, ταπεινῶς ὑπογράφομαι.

Ἐτέρα εἰς ὑπανδρείαν.

Σ Ὑπέχουσι τόσα προτερήματα εἰς τὸ συνοικέσιον τῆ Κυεῖς (Δεῖνος,) ὅπῃ ἡμπορεῖ ἢ εὐχρηστίαις να βεβαιωθῆ, πῶς ἐγὼ μανθανόντας

το, ἔδοκίμασα χαρὰν ἰσῶμενον, διὰ τὸ δίκαιον
 τῆς ἐπιθυμίας ὅπῃ ἔχω, εἰς τὸ νὰ ἀκῶ παῖσαν
 δὲ δαιμονίαν εἰς τὴν ἀχρευστήν αὐτῆς οἰκίαν. ὅθεν
 συγχαίρω μὲ τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα εἰς ὅλης καρ-
 δίας μου. ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος νὰ χαρίσῃ εἰς αὐτὴν τὴν
 ἀλογημερῶν συζυγίαν, ἐκείνης τὰς καρπὰς τῆς χα-
 ρᾶς καὶ δὲ τυχίας, ὅπῃ ἀπ' ἐμὲ ἀκαταπαύτως ἐπι-
 θυμῶνται. καὶ μὲ ὅλον τὸ σέβας ὑπογράφωμαι.

Καὶ ἄλλως.

Η Στενὴ συγγένεια ὅπῃ εἶναι μεταξὺ τῆς ὑ-
 μετέρας ἀχρείας καὶ ἐμῆς, ζητεῖ χρεωσικῶς,
 ὅτι καὶ ἐγὼ νὰ μετέχω εἰς μέρος ἀπὸ τὰς δὲ τυχίας
 τῆς. ὅθεν τὴν ἀχρευστῶν εἰς τὸ χαροποιὸν μωήμα
 ὅπῃ ἀπὸ ἀγαθωσύλης ἠδέλισε νὰ μὲ δώσῃ,
 εἰς τὰς γάμους ὅπῃ ἠκολέθησαν μεταξὺ τῆς ἡμετέ-
 ρας ἐντιμότητος, καὶ τῆς Κυρίας Δείνος. ἡ ὁποία
 καθὼς μὲ σημειώνει, εἶναι πεπλετισμένη ἀπὸ ἐνά-
 ρετα ποροτερήματα, καὶ ἀκολέθως καὶ πάντα ἔσπου
 τῆς ἐδικῆς τῆς ὀρέξεως. καθὼς λοιπὸν δέομαι τῶ φι-
 λανθρώπου Θεῶ, νὰ τὴν ἀξιῶσῃ παντὸς ἀγαθοῦ,
 μὲ ἀλογημερῶν διαδοχῶν, ἕως εἰς τὸν ἴδιον και-
 ρὸν τῆς φανερώσῃ τὴν ποροθυμίαν τῆς ψυχῆς μου. ἡ
 ὁποία εἰς κάθε τιμίαν ποροαγλῶ αὐτῆς, θέλει
 ἀποδειχθῆ ἐπίμνη πρὸς δέξουσίν τῆς, καθὼς καὶ
 πῶρα μὲ ὅλον τὸν ἐσθέρμον ζῆλον ὑπογράφωμαι.

Ἐ΄τερον εἰς Μητροπολίτην.

Εἰς ἀπόδειξιν τῆς μεγάλης δ'φροσύνης ὅπερ αἰ-
 δαύομαι ἔχει τὴν ἐρασίον χάριν, ὅπερ ἐδόθη
 εἰς τὸ ἀξιώτατον αὐτῆς ὑποκείμενον, σολίζωντάς το
 εἰς ἀντάμειψιν τῆς αὐτῆς ἀρετῆς, μετὸν ὑπότιμον
 βαθμὸν τῆς Ἀρχιερασύνης, ἄλλο δὲ λέγω πρὸς
 τὴν ὑμετέραν Παιερότητα, ὅσον αὐτῇ με
 ὑποχρεώνει μετ' ἐπαινον νὰ θαυμάζω τὰ ἐξάίρετα αὐ-
 τῆς προτερήματα, ἄλλο τόσον μετ' ἀναγκάζει τὸ κα-
 θήκον τῆς δελικῆς με ὑποταγῆς, νὰ συγχαρῶ μετ'
 τὸ ποιμνιόν της, ὅπερ ἠξιώθη νὰ ἀπολαύσῃ τοιαῦτον
 ἀξιοπρεπέστατον Ποιμνῶ. δέομαι λοιπὸν τῆ Πανα-
 γάθε Θεῶ, ὅπως ἠθέλε τὴν σωδοσίῃ μετ' ἐκεί-
 νῃ τὴν βοήθειαν, ὅπερ θέλει εἶναι ἀναγκαία, εἰς
 ἐλάφρωσιν τῶ τοιαῦτα βάρους. καὶ σωωσάντας τὸν ἑμαυ-
 τὸν μετ' εἰς τὰς ἀγίας αὐτῆς καὶ Θεοπειθεῖς ἀχάς,
 μετ' τὴν πλέον σεβασμίαν ταπεινώσιν ὑπογράφομαι.

Ἐ΄τερον εἰς Γούνησιν ὑῶ.

Τέλος παύτων ἠθέλησεν ἡ θεία ἀγαθότης νὰ
 αὐξήσῃ τὸ δ'γλῆρὸς αἶμα, καὶ τὰς ἀρετὰς τῆς
 ἐντιμότητος της μετ' τὴν γούνησιν τῶ ὑῶ, ὅπερ μετ'
 τὸσῳ ἐπιθυμίαν ἐζήτει. συγχαίρω λοιπὸν μετ' τὴν
 ἰδίαν ἐγκάρδιον ζέσιν, ὅπερ πάντοτε ἐδεήθῃ τῶ
 Θεῶ ἔχει μίαν τοιαύτην χάριν. ἐγὼ εἶμαι ὅλος πε-
 ρικυκλωμένος ἀπὸ χαρῶν, βλέπωντας καὶ τὴν ἀξίον.

πτά της βραβυομύλω, κὶ τὴν ἔπιθυμίαν με παρη-
γορημύλω. μῦει λοιπὸν εἰς ἐμὲ νὰ αἰδανθῶ δι-
πλασίαν τὴν δ'φροσύλω, εἰὰν ἤθελα ἰδῆ τὸν ἐμαυ-
τόν με ποροαγμύρον εἰς τὴν δελδοσίη της, δε νὰ γνω-
ρίση ὅτι ἡ ὄρεξίς με δὲ εἶναι ὀλιγωτέρα ἀπὸ τὸ χρέος
ὅπῃ ὁμολογῶ πρὸς τὸ ἀξίεπαινον αὐτῆς ὑποκείμενον,
εἰς τὸ ὁποῖον ἀφιέρωσα κὶ ἀφιερῶνω ὀλοφύχως ὅλον
τὸν ἐμαυτόν με, καθὼς κὶ ὑπογράφομαι.

Εὔτερον εἰς ἀνδρωπον ὅπῃ ὑπερέχει εἰς
τὴν πατερίδα τε.

ΑΝάμωσα εἰς τόσας ἄλλας δέλεις τῆς ὑμετέρας
Εὐλαμωρόπιος, ὅπῃ συγχαίρονται κὶ το
παρόν δε τὴν δ'τυχισμύλω αὐτῆς ἀφίξιν εἰς τὴν
Πατερίδα μὲ κοινὴν δ'φροσύλω δὲ δέλω νὰ εἶμαι
ἀπὸ τῆς ὑστερινῆς εἰς τὸ νὰ τῆς ἀδασήσω, με τὸ
παρόν με ταπεινὸν γράμμα, τὴν ἀνεκδιήγητον χα-
ραὶ ὅπῃ ἐδοκίμασα πρὸς τῆς τοιαύτης χαροποιᾶς
εἰδήσεως. πίσδυσόν μοι, τιμιώτατε ἀρχων, ὅτι με-
γαλητέραν χαραὶ δὲ ἠμπορέσω νὰ λάβω ἀπὸ τὸν
Θεὸν εἰς τῆτον τὸν καιρὸν, ὡσαύτὸ νὰ ἀλέσω τὴν
ἔπιτροφιῶ της μὲ τελείαν ὑγείαν, κὶ ἀπόκτησιν πε-
ριφήμε ὀνόματος, διὰ τὴν εἰσάρετον αὐτῆς ἀρετήν.
ἄς δεχθῆ λοιπὸν μετ' ἀμυρείας τὸ καθῆκον τῆς τα-
πεινῆς με δ'λαβείας, εἰσκολαθῶντας μὲ τὴν συ-
νηθισμύλω αὐτῆς καλοκαγαθίαν, νὰ μὲ διαφυλάτ-
τη εἰς τὸν ἀρεθμὸν τῆς πλέα πισῶν κὶ ὀφειλέτων

αὐτῆς δέλων, διὰ τὰ ἢμπορῶ τὰ καυχῶμαι, κα-
θὼς ἢ υποχράφομαι.

Ἐτέρα Παραδείγματα εἰς μόνω τῷ ἀρχι-
πῆς ὀπισολῆς.

Εἰς χαρὰν Γάμων.

Εἶναι πόσον μεγάλη ἢ εὐφροσύνη ἢ χαρὰ ὅτῃ
ἐγὼ δοκιμάζω διὰ τὰς δὴτυχεῖς αὐτῆς ἢ τι-
μιωτάτης γάμους, ὅτῃ ὀποτολμῶ τὰ ὀνομάσω πλέον
δὴ χαρισημῶν τὸν ἐμαυτὸν με, ὀτῃ τῷ δὴ ἀφειῶ
της. ὡσεὶ ὅτῃ, ἀτῃ τὰ συγχαρῶ ἐγὼ με τῷ
ὑμετέραν ἀγάπῃ, τῷ ὀρακαλῶ τὰ συγχαρῆ
με ἐμέ. διὰτῃ, ἢ τὰ ἐξῆς.

Ἐτερον.

Ἡ Ἐξαιρέτος ἀρόνοια, τὴν ὀπαίαν ἔχει ἢ Θεῖα
φιλανθρωπία διὰ τῷ ἀγαθωσύλῃ τῆς
ἐναρέτε αὐτῆς ψυχῆς, ἔκαμε τὰ γῆν τὸ ἐντιμον
αὐτὸ σιωικέσιον μεταξὺ τῆς ὑμετέρας δὴ ἀφειῶς,
ἢ τῆς Κυρίας Δείνα. ὀθου συγχαίρω με αὐτῇ
ἐξ ὀλης καρδίας με, ἐπειδῆ καὶ ἀπέλαυσε τῷ
δὴ χαρείσῃ ὅτῃ ἢτον ἀρέπσσα εἰς τῷ ἀξίῶτητα
τῆ σεβασμῃ αὐτῆς ὑποκειμῶς, ἢ εἰς τῷ ἐδι-
κλώ με ἀκραν ὀπιδυμῃαν. εἰς πόσον ἐγὼ τῷ πα-
ρακαλῶ, ἢ τὰ ἐξῆς.

Ε'τερον.

Η Θεία, ὅτι καθὼς τώρα ἔχω ἀφορμὴν νὰ αἰ-
 δαύωμαι ἀνεκδιήγητον τὴν χαρὰν διὰ τὰς τι-
 μίας καὶ ἐπαινετὰς αὐτῆς γάμους, ἔγω νὰ εἶχα καὶ χι-
 λίας γλώσσας, καὶ χιλίας καλὰμους, διὰ νὰ τὴν κά-
 μω πασίδηλον εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ
 δυνάμις μου δὴ φαίνεται εἰς τοῖστον βαθμὸν, ὅπως
 νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀναπληρώσῃ εἷνα τοῖστον καθή-
 κον, ἀποφασίζω νὰ τὴν ἀπακαλέσω διὰ νὰ ἦθε-
 λε πισδέσῃ καὶ, ὅτι καθὼς ἡ ὀφροσυή μου ἐσάθη
 ἀέλπιστος, ἔπως ἐσάθη καὶ καθ' ὑπερβολὴν εἰς ἐμὲ
 δ'χαίριος. ἂς δεχθῆ λοιπὸν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ε'τερον εἰς χαρὰν Γεννηθλίων.

ΤΑ' ὀτυχισμῶνα γενέθλια τῆς κυρίας τιμίας
 αὐτῆς συζύγου, ἐπροξένησαν μεγαλωπίατω
 χαρὰν εἰς τὰς δ'λαβεῖς δέλμας τῆς ὑμετέρας ὀγε-
 νείας. Ἐχαιρέτως δὲ εἰς ἐμὲ, ὅπως εἰς κάθε ἄλ-
 λω παρίστασιν ἠξέλω νὰ δίδω τόπον εἰς τὰς
 ἄλλας, ἔξω ἀπ' ἐκείνων ὅπως εἶναι νὰ συγκοινω-
 νῶ παρὰ ἄλλοτερον ἀπὸ κάθε ἄλλον εἰς ταῖς ὀτυ-
 χίαις καὶ δ'χαίρισησι τῆς ὀφρεσάτης οἰκίας τῆς
 διὰ τῆτο ἐγὼ τώρα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ε'τερον.

Διὰ τὸν Υἱὸν ὅπως ἡ Θεία ἀγαθότης ἠθέλησε
 νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν σὴν τιμιότητα, ἀπολαμ-

βαίω πόσω χαρὰ, ὅπῃ αἰσῶς καὶ ἡξέδρα ρητῶς
 νὰ τὴν ἐξηγήσω, καθὼς ζωντανὰ τὴν αἰθαύομαι,
 ἠθελα ὁμολογήσῃ ἀναμφιβόλως, ὅτι εἰς τὴν συγ-
 κοινωνίαν ὅπῃ λαμβανῶ εἰς ταῖς δ'τυχίαις, καὶ δ'
 χαρῆσις ἐμῆς, ὑπερβαίω τὸς ὄρες πάσης ἡδονῆς καὶ
 τερπνότητος καὶ τὰ ἐξῆς.

Ε' τερον.

Α'Πὸ τὴν φρόνησιν τῆ Γιῆ με πὴν ὁποῖαν ὁ
 φιλαίθραπος Κύριος ἠθέλησε νὰ τὴν παρη-
 γορήσῃ, ἐγὼ ἀγαθῶς εἶνα νέον συμπέρασμα· ὅτι
 ἡ ἀγαθότης τε δὲν ἀφίνει τὴν ἀρετὴν χωρὶς βρα-
 βεῖον. ἐπειδὴ τὰ θεάρεστα ἔργα τῆς σῆς ἀφρείας,
 δὲν ἠμπορεῖσαν νὰ ἀπολαύσεν πλέον ἀνάλογον ἀ-
 ταμοιβὴν εἰς τὸν τὸν Κόσμον, διὰ τὴν χαρο-
 ποιαν ἀπόλαυσιν τέτε τῆ Γιῆ. διὰ τὸν ὁποῖον συγ-
 χαίρω με τὴν δ'υγείαν ἐκ βάρους καρδίας
 με, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ε' τερον εἰς Α'ξίαν.

ΔΙὰ τὴν εὔτιμον ἀξίαν ὅπῃ ἡ δ'υγεία ἐμῆ
 ἠξιώθη, ἐγὼ παρέπει νὰ δοκιμάσω δι-
 πλῶ τὴν χαρὰν. διότι ὅχι μόνον βλέπω πεπλη-
 ρωμένῳ τὴν ὀπιθυμίαν με, ἀλλ' ἀκόμι βεβαιώνο-
 μαι, ὅτι καὶ ἡ ἀξίεπανος αὐτῆς ἀρετὴ ἀπέλαυσε το
 ὀφειλόμενον αὐτῇ βραβεῖον, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ε' τερον .

ΔΕν εἶναι χρεία νὰ φανερώσω εἰς τὴν δ' γέ-
 νειά της τὴν χαρὰν ὅπερ ἔδοκίμασα, ἀκούων-
 τας τὴν δ' τυχομαλίῳ εἰδῆσιν τῆς ὑπεράτης ἀξίας
 ὅπερ ἠξιώθη. διότι ἡ ἀνερμύδεταις χάρειτες, ὅπερ
 ἐγὼ ἀπέλαυσα διὰ τὴν ἀγαθωσύνην της, μὲ
 ὑποδείχουσιν ἀρκετὰ ἐδικόν της εὐθερμον καὶ πισθὸν
 δεῖλον. ὡς εἶμαι βέβαιος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ε' τερον εἰς ὑπόλαυσιν ὑγείας.

Ο Ἀγαθοποιὸς Θεὸς δι' ἄκραν αὐτῆ δ' σπλαγ-
 χνίαν, ἐσυγκατέβη νὰ χαρίσῃ εἰς εἷα καὶ
 τὸν αὐτὸν καιρὸν, τὴν ποθητῶ μοι αὐτῆς ὑγείαν,
 ἐλδοθερώσας αὐτὴν ἀπὸ τὰς ὀπιβλαὰς τῆ θανά-
 τος, καὶ εἰς ἐμέ νὰ δώσῃ τὴν ὑγίαν πᾶσης
 δ' φροσύνης, διὰ τὴν προτέραν της δ' ρωσίαν. ὅθεν
 εἰς ὅλης ψυχῆς δ' χαρισῶ τὴν Θεῖαν μεγαλειότη-
 τα, καὶ ἀπὸ καρδίας συχαίρω μὲ τὴν ὑμετέραν
 δ' γλίαν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ε' τερον .

ΜΕ τὴν ὑγείαν τῆς ὑμετέρας ἐντιμότητος,
 ἀνέλαβον οἱ φίλοι καὶ δελοὶ της πᾶσαν
 δ' θυμίαν καὶ τέρψιν. μεταξὺ τῆ ὁποίαν καθὼς
 καυχῶμαι νὰ ἔχω τὸν πρῶτον τόπον εἰς τὸ νὰ
 τὴν δελεύω, ἕως ἀκόμι αὐθαδιάζω νὰ ὁμολο-

γῶ τὸν ἑμαυτὸν με ὑπεραίω πάντων, εἰς τὸ νὰ
 συγχαρῶ με αὐτῷ διὰ ταύτῃ τῷ ὀτυχισμέ-
 νῳ πείσασιν. δέομαι λοιπὸν τῷ Σωτῆρος Θεῷ
 νὰ τῷ διαφυλάτῃ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔτερον ὀλόκληρον εἰς ἀξίαν.

Ο Ἄναβιβασμὸς εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον τῷ
 Πανιερωτάτῃ Μητροπολίτῃ Κυρίῳ (Δεῖνος,)
 ἀξιοπρεπεστάτῃ ἀδελφῷ τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπρότη-
 τος, καθὼς ἐχαροποίησε τὰς ψυχὰς ὅλων ἐκεί-
 νων ὅπῃ ἀνέμῃρον νὰ ἴδῃν ὀποθεμῆν αὐτὴν τὴν
 ἀξίαν εἰς τὸ ἀξιεπαῖνον αὐτῷ ὑποκείμενον, ἕως
 ἠκέσθη ἀπ' ἐμὲ με τῷ μεγαλιτέραν χαρὰν ὅπῃ
 ὀπονέμεται εἰς τὸ χρέος, ὅπῃ ἔχω νὰ ὀπολαμβάνω,
 ὡς ἴδια ἐδικά με, ὅλα τὰ ὀτυχισμῆρα συμ-
 βαῖτα τῆς ὀλῆρεστάτης οἰκίας τῆς· συγχαίρομῃρος
 λοιπὸν ὀλοφύχως με τὸ ὀπιφανέστατον αὐτῆς ὑπο-
 κείμενον, δέομαι τῷ Παντοδυνάμῃ Θεῷ νὰ ἐπα-
 κέσῃ τῷ δέησίν με διὰ τῷ παντοεινῷ ὀτυ-
 χίαν τῆς, καὶ μακρομῆροσιν. πῶδακαλῶντας εἰς τὸν
 ἴδιον καιρὸν καὶ τῷ ἄκραν αὐτῆς ἀγαθωσίῃ, νὰ
 μὲν ὀποσραφῇ τῷ δέλοσιν τῆς μεγαλοτάτης μου
 ποροθυμίας με τῷ τιμῷ τῆς σεβασμῆων τῆς πορο-
 σαγῶν· μεξῶντας διὰ μεγάλῃ με καύχῃσιν καθε
 ἀφορμῷ ὅπῃ με ἀξιάνει νὰ λέγωμαι.

Απόκεις εις Επισολας συχαριστικας.

Το να συχαίρη η υμετέρα Παιερότης δια τον αναβιρασμόν μου εις τον αρχιερατικόν θρόνον, δυν δυνάται να έχη άλλω νόμιμον αφορμή, καθότι πώς βλέπει ένα δελόν της εις βαθμόν, όπε με όλον τον χριστιανικόν ζήλον ζητεί να δελόση την μητέρα τε τω καθολικώ Εκκλησίαν, κη να βάλη εις παρξιν κη την θέλησίν τε, όπε πάντοτε εζητεί με θερμότητα να απολαύση τω τιμώ τήσ σεβασμίων αυτης προσαγαών. ανταποδίδω εις τόσον προς τω υμετέραν Παιερότητα απείρις τας χάριτας, δια την ποφοραυ με τω όποιαν ηθέλησε να σιωδοβόση τω χαρά της δια τω αξίαν με, καθότι καλώντας τω να μή με υσερήση εις κάθε αφορμή απο τω ποθυμίαν όπε αδιαλείπτως ζέφω, εις το να λέγωμαι.

Ε'τερον.

Δίκαιον έχει η υμετέρα εντιμότης, να συχαίρη με έμέ, δια τον βαθμόν της αξίας όπε έλαβα. διατι όσον ποροδέεται τιμής εις τω αν αξιότητά με, όλον πορέπει να αποδίδεται εις τω μεγαλειότητά της, εις τω όποιαν δεισκόμμος πολλα υπόχρεως, και θέλω ζη πάντοτε με μεγαλωπάτω επιθυμίαν εις το να δυνηθώ να τω δελόσω. και ανίσως τέτη η νέα αξία θέλει με ποροβάλει καμ-

μίαν νέαν ἀφορμῶν, θέλει εἶναι καὶ ἀλήθειαν ὁ
 κολοφῶν πάσης χαράς με. ἄς μὲ προσάξῃ λοιπὸν
 ἐλπίθέρως. διατὶ ἐγὼ ζῶ μὲ ἀκατάπαυστον προθυ-
 μίαν εἰς τὸ νὰ ὑποδειχθῶ μὲ τὴν πράξιν, κα-
 θὼς καὶ ὑπογράφωμαι.

Εὔτερον.

Η Εὔπιστολὴ τῆς ὑμετέρας σοφολογιότητος μὲ
 φανεράνει μὲ ζωντανὰ σημεῖα τὴν ἀνερμή-
 νυτον ἀγάπης πρὸς ἐμέ. κατὰ τῆς ὁποίας,
 καθὼς ποτὲ δὲν ἀμφίβαλα, ἕως ἄς εἶναι βε-
 βαία, πῶς δὲν θέλω λείπει ἕως τέλους ζωῆς με
 νὰ ἐροῦνῶ πάντα ἔσοπον, διὰ νὰ ὑποδειχθῶ ὀ-
 χάριστος καὶ μὲ τὴν πράξιν, καθὼς καὶ τώρα, διὰ
 τῆς ταπεινῆς με ὑπογραφῆς, τὴν βεβαιῶνω.

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Α Γ

Εἰς καλαῖς Ἐορταῖς.

Εἰς τὴν ὑμετέραν ἐκλαμπρότητα ἀρέσκω ὁ-
 λαι αἱ ὀτυχίαι, διὰ τὴν ἀρετὴν ὅπερ τὴν
 κάμνει ἀξίαν πάσης τιμῆς καὶ ὀλαβείας. ἐγὼ
 τῆς ταῖς προσκαλῶ διὰ τὴν προσεχῆ ἀφορμῶν
 τῆς ἀγίων Ἐορτῶν ὅπερ μὲ παρρησιάζεται. πα-
 ρακαλῶ λοιπὸν τὴν ἀγαθωσύνην νὰ πισθί-
 σῃ τὴν παρεῖσαν μαρτυρίαν τῆς ταπεινῶν με λό-
 γων, μεγαλιτέραν ὑπὸ πᾶσαν ἄλλω ἀνάπτυσιν.
 καὶ θέλει μὲ κάμει νὰ ἐλπίζω, ὅτι θέλει τὴν

προσδεχθῆ με τὴν σωτηριουργίαν αὐτῆς καλοκα-
γαθίαν, ἀνίσως δὲ συγχωρήσει νὰ ἐπιθυμῆται
ἀπ' ἐμὲ σωεχῶς, ἢ ἑξαιρέτος τιμῆ τῆς ποθῆτῆ
μοι αὐτῆς προσαγμάτων· μετὰ τὰ ὅποια νὰ ἤμπο-
ρῶ νὰ καυχῶμαι, ὅτι δὲ εἶμαι ἀμελέστατος δὲ-
λός της, ἀλλὰ ἔγω πρόθυμος εἰς τὴν παρᾶξιν, κα-
θὼς καὶ ὑπογράφομαι.

Ἔτερον παράδειγμα.

ΕΥέλπονται εἰς ἐμὲ μετὰ ἰσόμετρον βαθμὸν, καὶ
τὸ σεβας ὅπερ προσφέρω εἰς τὴν ἀξιοσύνην τῆς
ὑμετέρας Πανιερότητας, καὶ ἡ ἐπιθυμία ὅπερ ἔβρω
διὰ τὴν ἀκραν αὐτῆς δαιμονίαν, διὰ τὴν ὁποίαν
τῆς προσκαλῶ εἰς πλεσιώτατον προμύημα εἰς τὸ
τὸ προσεχὲς νέον ἔτος, μετὰ ὅσον τισον σεβασ-
μίας, ὅσον ἤμπορῶν νὰ ἀνταποκριθῶν εἰς τὸ ἀπα-
ραίτητον χρέος, ὅπερ εἶμαι ὀφειλέτης. Δέομαι λοι-
πὸν νὰ καταδεχθῆ, μετὰ γνώμην ἰλαρᾶν, τὴν ἀδο-
λον ταύτην ἀνάπτυξιν τῆς καρδίας μου, καὶ νὰ με
συγκοινωνήσῃ τὰς ἀφορμὰς, μετὰ τὸν ἔσπον ὅπερ ἐλ-
πίζω. καὶ εἰς τὸ παρᾶξιν, ὅτι ἡ ἀγαθότης της θέ-
λει διατεθῆ χωρὶς βραδύτητα εἰς τὸ νὰ με ἀξιῶσιν
αὐτῆς τῆς χαρᾶς, ὅπερ εἶναι νὰ λάβω τὴν τιμὴν,
νὰ ἰδῶ ἐνεργετικῶς εἰς τὸν ἑαυτὸν μου τὴν ἀπόλυ-
τον κυριότητα εἰς τὸ νὰ με προσάξῃ· εἰς τὴν ὁποίαν
ὑποτάσσωντας τὴν ἀμετάθετον μου ἐπιθυμίαν, μετὰ

βαθυτάτῳ προσκυήσω, ὀλαβῶς ἀσπάζομαι τὴν
ἀγίαν αὐτῆς δεξιαν, καὶ μὲν.

Ἔτερον.

Χρῆος ἐδικόν με εἶναι εἰς κάθε καιρὸν νὰ φα-
νεράνω εἰς τὴν ἐντιμότητά της τὸ σέβας με,
διὰ τὸ ἄπειρον χῆος ὅπερ ὁμολογῶ πρὸς αὐτὴν.
εἰς τὸτο τὸ νέον Ἔτος εὐχαιρέτως, εἰς τὸ ὁποῖον τῆς
εὐχομαι τὸ πλήρωμα πάσης δὲ δαιμονίας, κρᾶζο-
μαι δὲ τυχῆς, ἠμπορῶντας νὰ τὴν κάμω νὰ μὲ
γνωρίσῃ τὸν πλέα ὀθερμον ζηλωτὴν πάσης ὑπε-
τέρας δὲ ημερείας· τὴν ὁποῖαν ὀθακαλῶ τὴν Θεῖαν
μεγαλειότητα νὰ χαρίζῃ εἰς αὐτὴν καὶ ἀναλογίαν
τῆ ἀσυγκρίτε αὐτῆς μιδῆ. εἰς τὸσον ἡ Θεοσεβε-
σάτη αὐτῆς ψυχὴ, ὡς δεχθῆ μετ' ὀμυρείας τὰς
παρέσας ἐγκαρδίας μου δὲ χᾶς, καὶ μὲ τὸ τέλος
προσκυητῶς ὑπογράφομαι.

Ἐ Π Ι Σ Τ Ο Λ Α Γ

Εἰδήσεως.

Δ Ἐν εἶδα πεπληρωμῆν τὴν καύχησιν, ὅπερ
ἔξω εἰς τὸ νὰ ὑπηρετήσω τὰ τίμιά της
προσάγματα. διατὶ δὲν ἐκαταδέχθῃ ἡ δὲ γνεία της
νὰ μὲ τιμήσῃ μὲ αὐτὰ εἰς καμμίαν ἀφορμὴν της.
ἐλπίζω ὅμως νὰ ἀξιώθῶ τῆς χάριτος εἰς δὲ χαρί-
σισιν τῆς εἰδήσεως ὅπερ τῆς δίδω, διὰ τὴν ἀξίαν
ὅπερ ὀπόλαυσα ὀπὸ τὴν πλεσιόδωρων δεξιαν τῆ

ὑφιλοτάτη καὶ χριστιανικωτάτη ἡμῶν Ἡγεμόνος. διὰ τὸ το θαρρῶ ὅτι, ἡ φιλόσοργος αὐτῆς ψυχὴ, θέλει τιμήσει τὴν δέσιν μου εἰς τὸ ἐξῆς μὲ σωχεῖς καὶ προσκυνητὰς αὐτῆς προσαγάς, διὰ τὰ ἡμπορῶ τὰ κάμω γνωστὴν πρὸς ὅλους τὴν μεγάλῃν ἔφεσιν ὅπῃ φέρω εἰς τὸ τὰ εἶμαι.

Ἐῖτερον πῶς δείγμα.

Κρίνω χρέος μου ἀπαραίτητον, τὸ τὰ δώσω τὴν εἰδήσιν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα διὰ τὸν ἀναβιβασμὸν μου εἰς τὴν ἀξίαν (Δεῖνα.) διὰ τὴν γνωρίζωντάς με εἰς τοῦτον βαθμὸν, ἤθελε μὲ ἐτοιμάσῃ τὰς ἀφάρμας ὅπῃ ἐπιθυμῶ, διὰ τὰ ὑπανήσω εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς θελήσεώς μου, ὅπῃ εἰς κάθε καιρὸν δέσκεται διατιθεμένη εἰς ὑπηρεσίαν τῆς προσκυνητῆς μοι αὐτῆς προσαγαμάτων. δεόμεαι λοιπὸν τὴν καλοκάγαθειάν της τὰ εἰσαπέσῃ τὴν αἰτησίαν μου, διὰ τὰ ὁμολογεῖμαι μὲ δελικτῶ καὶ ἀμετάφραστον κλίσειν.

Ἐῖτερον.

Γεννάται εἰς ἐμὲ μεγαλωτάτη τιμὴ ἀπὸ τὴν ἀφορμῶν ὅπῃ λαμβανῶ, τὰ φανερώσω πρὸς τὴν σοφολογιότητά της τὸ σέβας ὅπῃ ἔχω, διὰ τὴν εἰδήσιν ὅπῃ τῆς δίδω πῶς τῆς ἀξίας, καὶ τὰ ἐξῆς. τὴν ὁποῖαν θέλω γνωρίσει δὴ τυχομερῶν εἰς τὸν ἑμαυτὸν μου, ἀπίσως καὶ ἡ ἀγαθωσύνης ἤθελε μὲ

δώση τὰς ἀφορμὰς διὰ τὴν βάλω εἰς παρᾶξιν.
 ἃς μῖμν ὑπερήση λοιπὸν ταύτης τῆς χάριτος, διὰ
 τὴν ὁποίαν σεβασμίως τὴν ἀδικαλιῶν, καὶ μὲ ὄ-
 λον τὸν εὐθερμον ζῆλον διαμύω.

Ἐ᾽τερον.

Εἰς τὴν εἰδήσιν ὅτ᾽ εἶδω εἰς τὴν ὑμετέραν ἐν-
 τιμότητα παρὶ τῆς ἀφίξεώς μου εἰς τὴν τὴν
 Πόλιν, θέλει γνωρίσει τὸν χαρακτήρα τῶ πλέον
 σεβασμῶν καὶ ὀφειλέτω αὐτῆς δέλε, ὅτι λογιῆς ἐγὼ
 τῆς ὁμολογεῖμαι εἰς πάντα τόπον. παρᾶττω αὐτὴν
 τὴν ἀπόδειξιν τῆς εὐλαβείας μου, εἰς τὴν ἀσύγκρι-
 τον ἀξιότητα τῶ ὑποκειμένης με ζῶσαν ἐλπίδα,
 ὅτι θέλω ἀπολαύσει ἀπὸ τὴν φηναίαν αὐτῆς ἴ-
 με τὴν ἐξαιρετικὴν χάριν τῆς τιμίων της προσαγῶν.
 με τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὁποίων, θέλει ἀναπαυθῆ
 εἰς μέρος ἢ ἀκατάπαυστος προθυμία τῆς θελήσεώς
 μου, ὅτ᾽ ἐμὲ βιάζει εἰς κάθε στιγμήν καὶ λέγωμαι.

Ἐ Π Ι Σ Τ Ο Λ Α Ἰ

Συσατικά.

Οἶσον συχνότεραις εἶναι ἢ ἀφορμαῖς ὅτ᾽ ἐλαμ-
 βαίω εἰς τὸ καὶ ἀδικαλιῶν τὴν ὑμετέραν Ἐκ-
 λαμπαρότητα διὰ καμμίαν χάριν, πόσον παρᾶσότε-
 ρον αὐξάνει τὸ χρέος μου. καθῶς καὶ πῶρα με ἀνσίγε-
 ται ἡ ὁδός, διὰ καὶ προσρέξω εἰς τὴν ἰχυραὴν προ-
 σασίαν της, παρὸς τὴν ὁποίαν συσαίνω τὸν τιμωτά-

τον (Δείνα,) ὑποκείμενον πεπλευτισμὸν ἀποκά-
 δε μάθεισιν κὶ σοφίαν. κὶ ἐπειδὴ εὐρίσκονται εἰς
 αὐτὸν ὅλα ἐκεῖνα τὰ προτερήματα, ὅπερ ζητῶνται
 διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆ βαθυμῆ, ὅπερ νομίμως ζητεῖ,
 ᾧ θαυκαλῶ τὴν παροπατίω αὐτῆς ἐλόθευερότητα, νὰ
 καταδεχθῆ νὰ τὸν ἀξιῶση. κὶ διὰ τὴν ἀπόλαυσιν
 τῆς χάριτος ὅπερ διὰ μεσιτείας με θέλει λάβει ὁ
 φίλος, θέλω τῆς εἶμαι ὑπόχρεως, καθὼς κὶ ὑπο-
 χεράφομαι.

Τῆς ὑμετέρας, κὶ τὰ ἐξῆς.

Ε' τερον.

Ο' Ἐπιφέρων τὸ παρόν με Γράμμα Κύριος
 (Δείνα,) ὅς τις εἶναι κεκοσμημένος ἀπὸ
 πολλὰ προτερήματα, ἐπιθυμεῖ νὰ γνωριθῆ ἀπὸ τὴν
 ἐντιμότητα της εὐλαβῆς αὐτῆς δῆλος. ὅθεν ἀσμεβῶς
 ἐφοδιάζωντας αὐτὸν, με τῆς ὀλίγης τέρας με χαρα-
 κτήρας, ἐλπίζω ὅτι ἡ ἀγαθωσύνη της δευ θέλει
 ἀποβάλλει τὴν αἴτησιν ταύτην τῆς ἐπιθυμίας με,
 ἀλλὰ θέλει τὸν ὑποδεχθῆ με τὴν σιωπηδισμὸν
 αὐτῆς φιλοφροσύνην, διὰ νὰ γνωρίση ὅτι ἰχῦει
 πρὸς αὐτὴν μεγάλως ἡ σύσασίς με. ἔτι ᾧ θαυκα-
 λῶ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν νὰ μὴν ἀλησμονήση ἡ εὐ-
 φρεσάτη αὐτῆς ψυχὴ τὸ χεός ὅπερ ἔχω, ἀλλὰ νὰ
 με προσάξη σιωχεῶς, διὰ νὰ μὴ φαίνομαι ἀνωφε-
 λῆς κὶ ἀχρηστος δῆλός της, ἀλλὰ μάλλον πρόθυμος
 κὶ ὑπήκοος εἰς πάντα, καθὼς κὶ ὑποχεράφομαι.

Ε' τε-

Ε΄τερον.

Εἶναι τόσον δίκαιον τὸ ζήτημα τοῦ Κυρίου (Δείνος,) ὅπερ δεῖ διώκωμαι νὰ ἀποφύγω ἀπὸ τὸ νὰ μὴ τὸν συζητήσω εἰς τὴν ὑμετέραν οὐγένειαν. Ἐξοχολογῶ λοιπὸν δι' ἀγάπην μου, νὰ τὸν παρηγορήσῃ μὲ τὴν ἰσχυρὰν προσασίαν της. καὶ διὰ τὴν χάριν ὅπερ θέλει ἀπολαύσει ὁ φίλος, ἐγὼ θέλω εἶμαι ὑπόχρεως ἕως θανάτου, καθὼς καὶ πῶρα ἐξ ὅλης καρδίας διαμύω.

Ε΄τερον.

Αἱ χεῖρες ὅπερ συγνάμεις ἀπήλαυσα ἀπὸ τὴν ὑμετέραν ἀδελφικότητα, μὴ δίδωσι θάρρος νὰ τὴν ἀδελφικώσω καὶ τῶρα ἀλαβῶς διὰ τῆς παρήσσης μου, ὅπως ἤθελε καταδεχθῆ ἢ ἀεργετικώτατι αὐτῆς ψυχῇ, νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν προσασίαν της τὸν ἀλαβέσατον (Δείνα.) αὐτὸς ἐπιθυμῶ νὰ λάβῃ (τὸ.) ὅθεν ἡ φρόνησίς της θέλει γνωρίσει, ὅτι σιωπῶντες εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ προτερήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ποιότητος βαθμῆς, καὶ μετὰ προθυμίας θέλει τὸν ἀξιῶσαι τῆς ποδομαρτίας. ἐγὼ δὲ, θέλω εἶμαι ὑπόχρεως ἕως θανάτου, μὴν ποτε πάντοτε πρόθυμος εἰς τὰ προσάγματα της.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Εἰς τὰς συσαδικὰς Ἐπιστολάς.

Δὲν ἀνέβαλα τὸν καιρὸν, ἀλλ' οὐδὲς ἔβαλα εἰς παρᾶξιν τῷ σεβασμίᾳ αὐτῆς προσαγγίῃ, καὶ ἔλαβα εἰς τὸ ὑπηρεσίαν μετὰ τὸν νεόν, ὅπερ μετὰ τὴν τιμίαν τῆς μετ' ἐσύνησε. καὶ τὸτο, διατὶ πάντοτε δεχόμεθα μετὰ χαρᾶς καὶ ἀφορμῶν ὅπερ ἀνοίγει τῷ ὁδὸν διὰ τὸ ἀποδείξω τὸν ἑμαυτὸν μετὰ πόσον εἶμαι χρεώσις πρὸς τῷ ἐντιμότητάς. λοιπὸν ἢ ἔτοιμος προθυμία μετὰ δύναται τὸ βεβαιώσῃ, ὅτι ἐγὼ ζῶ διὰ τὸ κάμω γνωστὸν εἰς ὅλας τὸν ἑσθέρμον ζῆλον, ὅπερ ἔφερω εἰς τὸ τὸν ὑπακῶν, καθὼς καὶ ὑπογράφωμαι.

Ἐτερον.

Η δὲ Δυσκολία ὅπερ μετὰ κάνει τὸ μὴ ἔμπορῶν τὸ εἶδω τὸν σοφολογιώτατον (Δεῖνα,) μετὰ σηκώνει τὸν τρόπον διὰ τὸ ἀδυνατήσω τῷ ἐντιμότητάς εἰς τῷ αἰτίσιν ὅπερ κάμνει, διὰ τῆς συσαδικῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς, πρὸς βοήθειαν τῶ Κυρίῳ (Δεῖνος.) ὅθεν δύναται ἢ ἀδυνατήσῃς τὸ τὸ σοχαδῆ ἄλλο μέσον, ὅπερ τὸ ἔχη πλέον εὐκόλον τῷ εἰσοδὸν εἰς τὸν ἴδιον, διὰ τὸ διωκτῆ τὸ ἀπολαύσῃ, μετὰ ὁρμητικῆς ταχύτητα, τὸ ποδέρμον καὶ εἰς ἄλλῳ ἀφορμῶν ἅς μετὰ προσάξῃ ἐλπίθέρως ἢ

δ' ἁγνεία της. διατὶ ζῶ πάντοτε πρόθυμος εἰς τὴν
δέλδυσίν της, καθὼς καὶ υποχρεοῦμαι.

Ἐ"τερον.

ΣΥνίστησι εἰς ἐμὲ ἡ δ' ἁγνεία της τὸν τίμιον
(Δεῖνα,) μὲ προσκωνιτώ μοι Ἐπιστολῶ
της. ὅθεν ὅσον ἐγὼ βλέπω ὅτι διαφυλάττει τὴν
μνήμην εἰς τὸ νὰ μὲ προσάξῃ, τὸσον περισσότερο
μὲ υποχρεώνει εἰς τὸ νὰ τὴν ὑπακούω. διὰ τῆτο ἄς
εἶναι βεβαία, ὅτι θέλω ἐνεργήσῃ παντοίῳ ἔργῳ
εἰς βοήθειάν τε, ὡς ἡθελα κάμῃ καὶ δι' ἐμὲ τὸν
ἴδιον. ἔπο ζητεῖ ἡ ἀξίότης τῆ σωτηριακοῦ ὑποκει-
μενοῦ, καὶ ἔπος ἰχέουσι πάντοτε εἰς ἐμὲ αἱ προσαγαί-
της, ἅπὸ τὰς ὁποίας ἀδρακαλῶ νὰ μὴ με ὑπερήσῃ.

Ἐ"τερον.

ΠΑντοτε ἐπεθύμησα νὰ ἡθελα μὲ δοθῇ αἰ-
τίαις, διὰ νὰ δείξω πρὸς τὴν ἐντιμότητά
της πόσον τὴν ἀγαπῶ, καὶ τὴν σέβομαι. καθὼς
καὶ τώρα ὅτι, διὰ τῆς τιμίας αὐτῆς Ἐπιστολῆς,
μὲ συσάινει τὸν φίλον, θέλω προσπαθήσῃ διὰ νὰ
τῆς δώσω ἀληθινὴν μαρτυρίαν καθ' ὅσον ἰχέει ἡ
δυνάμις μου. ἄς εἶναι λοιπὸν βεβαία ἡ δ' ἁγνεία
της, ὅτι ἅπὸ μέρες μου δεῦν θέλω λείψῃ νὰ τῆ εἶ-
μαι συμβουδὸς εἰς κάθε χρείαν τε, μάλιστα θέλω
τὸ ἔχει διὰ καύχησιν, ὅταν ἅπὸ αἰτίας ἐδικήν μου,
διὰ τὴν ἀγάπην της, ἀναβιβάζονται ἄλλοι εἰς τιμὴν

κὴ ἀξίαν. ὅθεν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας, καὶ
 γνωστὴν εἰς ὅλους τὴν κλίσιν ὅπῃ ἔχω εἰς τὸ νὰ ὑπα-
 κέω ἐν παντὶ καιρῷ, ἀπὸ καρδίας εἰς τὴν ποροσα-
 γλώτης, καθὼς κὴ σεβασμίας ὑπογράφομαι.

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Α Ι

Παραμυθητικά.

Εἶναι μία μεγαλωπία σέρησις ἐκείνη τῆ Πα-
 ῤος, καθὼς τὴν δοκιμάζει τώρα ἡ ἀγρία
 τῆς διὰ τὸν ἐδικόν της, μὲ πόνον μέγαν. ἐγὼ κὴ
 ἀλήθειαν τὴν συμπαθῶ, καὶ τῆς εὐχομαι μίαν τε-
 λείαν παρηγορίαν, ὀχαισώντως τὴν διὰ τὴν εἰδη-
 σιν ὅπῃ ἀπὸ ἀγαθουμένου ἠθέλησε νὰ μὲ δώ-
 σῃ. εἰς πόσον βεβαιώνωντάς τινι ὅτι πάντοτε εἶμαι
 διαθεμνός εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῶ μὴ ποροθυμίας εἰς τὰ
 σεβάσμια αὐτῆς ποροσάγματα, ἀναμνῶ τὴν τιμὴν
 ἔχῃ νὰ τὰ βάλλω εἰς πορᾶξιν, κὴ εἶμαι.

Εὔτερον.

Εἰς τὴν ὑπερβολικὴν εὐλίψιν ὅπῃ δικαίως δο-
 κимάζει ἡ ἀγρία τῆς εἰς τὸν θάνατον τοῦ
 (Δεῖνος,) ἠθέλα νὰ ἔχω τὴν δύαμιν, εἰς νὰ
 δώσω εἰς τὴν ψυχὴν τῆς τὴν ἀνάλογον ἀδραμυθίαν
 εἰς τὴν ὀπιθυμίαν της. ἀλλ' ἐπειδὴ κὴ ἡ φρόνησίς της
 μὲ καίει νὰ ἐλπίζω, ὅτι ἀπὸ τῆτο θέλει εὐγάλει
 ἀφορμὴν μιδῆ μὲ τὴν ἀσκησιν τῆς γενναιότητός της,

μὲ μῆτι μόνον νὰ τὴν βεβαιώσω, ὅτι ἔδεις περισσώτερον ἀπ' ἐμὲ ὀπίσθου τὴν δουλίαν, δεῖ νὰ τὴν βεβαιώσῃ μὲ τὰ ἔργα τὴν ἀμειψέσπτον καὶ σεβασμίαν κλίσιν ὅπῃ ἔχω εἰς τὸ νὰ τὴν δελοῦν, δεῖ τὰς τίτλους ὅπῃ μὲ υποχρεώνουσι νὰ λέγωμαι.

Ἐ"τερον.

Ἡ Στέρησις τῆς τιμῆς ἀδελφῆς, τὸν ὁποῖον ἀναπαύσαι ὁ Κύριος ἐν σκηναῖς αἰωνίαις, καθὼς ἐσάθη αἰδητικῆ εἰς τὴν δουλείαν τῆς, διὰ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην μὲ τὴν ὁποίαν ἔζη ἀχωρείσας ὁ εἰς τῆς ἄλλης, ἔπως ἐσάθη καὶ εἰς ἐμὲ διὰ τὰ προτερήματά τῆς, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπρόσφερα εἰς αὐτὸν μεγαλωτάτῃ δ'λάβειαν. διὰ τοῦτο δεῖ ἔσφαλον ὀλοτελῶς ἢ ἐντιμότης τῆς νὰ μὲ κάμῃ συγκοινωνόν τῆς θλίψεως τῆς. πλὴν ἐπειδὴ ἔπως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ νὰ πληρώσῃ καὶ αὐτὸς τὸ ὀφειλόμενον χρέος, πρέπον εἶναι νὰ δεχθῶμεν μὲ δ'χαριστίας τὸ πρόσταγμα τῆς. αὐτὸς δὲ ὡς ἐλεήμων νὰ τὴν παρηγορήσῃ, διαφυλάττωντάς τὴν ὑγιᾶ, καὶ ἀνώτερον παντὸς ἄλλης ἀνιερῆ σωτηρίας εἰς πολλῶν ἐῖς ἡμᾶς δίδως, εἰς χαρὰν καὶ δ'φορῶν ἡμῶν φίλων τῆς, καὶ ἐμὲ τῆς ταπεινῆς αὐτῆς δέξῃ.

Ἐ"τερον.

Εἰς μίαν πόσον ἐκβηλικῶς θλίψιν, ὅ,τι λογῆς εἶναι ἐκείνη, ὅπῃ ἐγὼ δοκιμάζω τώρα

διὰ τὸν θάνατον τῆ ἀειμνήστ (Δεῖνος,) δὲ ἐδύ-
νατο νὰ ὄρεθῆ μέσον δρασιώτερον εἰς ἐδικλῆ με
παρηγορίαν ἀπὸ τῆ φιλανθρώπου ἀγαθωσύλης τῆς
ὑμετέρας Πανοσιότητος, καὶ καθὼς διὰ τῆ ἀγάπης
ὅπῃ με προσφέρει, ἤξῳρα ὅτι με πόνον μέγαν
τῆς καρδίας τῆς ἠέσσε τῆ τοιαύτῃ δεινῷ ἐέρσειν,
ἔπως ἐγὼ, διὰ χέος ὀχαισίας, ἀταποδίδω εἰς
αὐτῆ ἀπείρησ τὰς χάριτας, ὁμολογῶντας τὸν ἐμαυ-
τὸν με ὑπόχρεον, καὶ πόθυμον εἰς πᾶσαν προσκυ-
νητῆ μοι προσαγῆτης. καὶ δὲ λαβῶς τῆ δεξιᾶ αὐ-
τῆς ἀσπαζόμενος, μῆνα.

Εἴτερον.

Η Θέλα νὰ ἦτον δυνατὸν νὰ παρρησιασθῶ ἐμ-
προσθεν τῆς ὑμετέρας Πανοσιότητος προσωπι-
κῶς, διὰ νὰ ἀσπαθῶ τῆ ἀγίαν αὐτῆς δεξιᾶν, κα-
θὼς πῶρα διὰ τῆς παρέσης με ταπεινῶς κάμνω. ὅ-
πως ἠθελε καταλάβῃ τῆ μεγάλῃ παρηγορίαν ὅπῃ
ἀπέλαυσα ἀπὸ τῆ φιλανθρώπου καὶ ᾠραμυθητι-
κῆ τῆς ὀπισθῆς, με τῆ ὁποίαν ἐκαταδέχθη νὰ
συλλυπηθῆ με ἐμὲ διὰ τὸν θάνατον τῆ (Δεῖνος,)
καὶ τὸ ἀμέτρητον χέος ὅπῃ διαφυλάττω εἰς τῆ καρ-
δίαν με, διὰ τὸσας χάριτας ὅπῃ ἀπόλαυσα ἀπὸ τῆ
πλεσιόδαρον δεξιᾶν τῆς. καὶ ἀγκαλὰ πάντοτε ἐσά-
θηκα ἀνωφελῆς δῆλότης, δέομαι ὅμως τῆ παντο-
δυναμῆ Θεῶ νὰ με χαρίσῃ δαύαμιν, καὶ νὰ δώσῃ
ἀφορμῆ εἰς τὸ νὰ τῆ δελούσω. εἰς δὲ τῆ ὑμετέ-

ραν Πανιερότητα να ἤθελε χαρίσῃ ζωὴν δ'τυχῆ,
ἢ μακρομερόβισσαν. ἢ δελικῶς κλίνωντας τὴν κε-
φαλήν μου, ζητῶ δ'λογίαν ἀπὸ τῆς ἀγίας αὐτῆς δε-
ξιάς, τὴν ὁποίαν με βαθυτάτῳ προσκυύησιν νοε-
ρῶς καταπαύζομαι.

Ἐπερον.

Ἡ Ἐδρώντας ἐγὼ πόσον κείναι καὶ μεθεῖ μὲ
ἐμὲ ἢ δ'ἡγήσεται τὴν δεινὴν σέρησιν ὅπῃ
ἔλαβα διὰ τὸν θάνατον τῷ Κυρίῳ (Δεῖνος,) διὰ τῷ
το δεῖν ἀμφιβάλλω πρὸς τῆς θλίψεως ὅπῃ ἢ ἀγα-
θότης αὐτῆς με γράφει να ἐδοκίμασεν, ἀλλ' εἶμαι
πλέον πρὸς βέβαιος. Τὴν ἀχαριστῶ λοιπὸν ὀλο-
φύχως, ἢ μὴ μόνον ὑπόχρεως εἰς τὴν ἀγάπην
της, ἀλλὰ ἢ παρηγορημένος ἀπὸ τὴν φιλόσογον της
πρὸς ἀμυδίαν, δείχνωντας εἰς ἐμὲ καὶ πρὸς δεῖγμα,
τὸν ἔσπον διὰ να θεραπεύσω μίαν τοιαύτῳ πλη-
γὴν. ὁ Κύριος να τὸν ἀναπαύσῃ ἐν εἰρήνῃ, εἰς δε
τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα να χαρίσῃ μακρομερόβισιν
ἐν ὑγείᾳ σου πάσῃ βδαιμονία, καὶ με ὅλλω τὴν
ταπεινώσιν διαμῆω.

Ἐπιστολαί

Φιλικαί.

Ἀ Πὸ τὴν ὑπερινήν μου ὅπῃ ἐγράφα, θέλει
ἐκατάλαβε τὸ αἴτιον τῆς σιωπῆς μου. ἢ καὶ
ἀλήθειαν ἢ καρδία της ἐσάθη μάντις. ἐπειδὴ καὶ

τὸ παρὸν δεῦν δοκιμάζω τελείαν ὑγείαν . ἐλπίζω ὅμως νὰ ἐλθῶ θερῶ τυχέως , καὶ νὰ βάλω εἰς ἀρᾶξιν ὅσα μὲ γράφει . ἔσω θέλει εὔρει γραφὴν διὰ τὸν Κύριον (Δεῖνα ,) καὶ ἔχω μεγάλῃ δ-
χαρίσῃσιν νὰ ἐπιτύχη εἰς τελείαν ἀφέλειάτης .
καὶ μὲ τὸ τέλος ἀσπαζόμενος ὅλης τῆς οἰκιακής
της , ἀδελφικῶς αὐτὴν καταφιλῶ .

Ἐ΄τερον .

Η Διαφοραὶ φροντίδες ὅπῃ μὲ περικυκλώ-
νουνσι , δεῦν μὲ ἄφησαν νὰ τελειώσω τὴν
ὑπόθεσιν , ὅπῃ μὲ ἀγαπητῆν τῆς μὲ ἐσημείωνε .
τὴν ἐρχομένην ὅμως ἐβδομάδα ἀναμφιβόλως θέ-
λω τὴν δελεῦσαι , διὰ νὰ δείσκωμαι τότε ὀλί-
γον ἡσυχος . ἐγὼ δεῦν ἀλησμόνησα νὰ τῆς σείλ-
λω τὸ ῥῆχον , ἀλλὰ σέκω ἀναμνήνοντας τὰ νέα
ὅπῃ ἔχουσι νὰ ἐλθῶν ἀπὸ τὸ πανηγύρι , διὰ νὰ
μείνης καλλίτερα δελεόμενος . εἶδὲ καὶ δεῦν τύχην
ὀγλίγωνα , θέλω πάρει καὶ ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ ἐδῶ
δείσκειται . εἰς πόσον ἄς μὲ προσάξῃ καὶ εἰς ἄλ-
λα ἐλδοθέρας , καὶ θέλει μὲ εὔρει πάντοτε πρό-
θυμον , καθὼς καὶ ὑπογράφωμαι .

Ἐ΄τερον .

Ε Δέχθῃ τὴν ἐπιστολήν της , καὶ ἐκατάλαβα ἀπ'
αὐτὴν τὴν ἀγάπην , ὅπῃ μὲ προσφέρει , μὲ
τὸ νὰ βλέπω πότῃ χαρὰν δοκιμάζει ἢ καθαρὰ καὶ

ἄδολος αὐτῆς ψυχὴ διὰ τὴν καλὴν με ὑγίαν· τὴν
 ὁποῖαν χάριτι θεῖα καὶ πάντα ἔσπον ἄπολαμβανῶ.
 με μὲ γὰρ με δὲ χαρῆσιν ἠέσσω νὰ τῆς ἔφθασεν
 ἢ ἀρόβλεψις ὅπῃ ὁ Κύριος (Δεῖνα) τῆς ἔσελνε διὰ
 τὴν προσεχῆ ἁγίαν τεσσαρακοσῶν, καθὼς καὶ ἐγὼ
 ἀκόμι ἔχω τὴν προθυμίαν νὰ τὴν προφθάσω κα-
 ποιόντι πᾶσι μᾶλλον, με τὴν ἀφορμὴν ὅπῃ σέ-
 λω (τὸ) τῶ Κυρίως (Δεῖνος.) με ἐνθύμισεν ὁ
 υἱὸς με δὲ καίρω τὸ ῥῆχον ὅπῃ με ἐσημείωνε διὰ νὰ
 τῆς σείλω, ἐπειδὴ καὶ ἡ φροντίδες με με εἶχαν κά-
 μη νὰ τὸ ἀλισμονήσω, καὶ ὀλίγῳρα θέλει τὸ ἔχει.
 καὶ ἀναμῶ συχνάκις φιλικὰ τῆς προσάγματα, διὰ
 νὰ ἠμπορῶ νὰ τὴν δελοῦσω, καὶ μῆνα.

Ε΄τερον.

Εἶμαι πόσον στενοχωρημένος τὴν σήμερον νὰ
 ἄποκειθῶ εἰς διαφορὰς τιμίας τῆς, ὅπῃ ἔ-
 λαβα τὰς παρελθούσας ἐβδομάδας, ὅπῃ δεῦν δύ-
 ναμαι νὰ ἔξαπλωθῶ εἰς πλάτος με τὴν ἀγά-
 πῆς εἰς ἕδου πᾶγμα. διὰ τὸτο φυλάσσομαι
 με ἀλλῶ με νὰ δάσω τὴν ὀφειλομένην ἄποκει-
 σιν. νῦν δὲ βεβαιώνωντάς τῆς πᾶσι τῆς ὑγείας
 με, σωτέμνω τὸν λόγον, καὶ εἰς ὅλης καρδίας
 αὐτῶ ἀπαύζομαι.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Εὐχαρισμαί.

Εὐχαρισῶ τὴν ὑμετέραν Πανοσιότητα διὰ τὴν
 δεργερτικῶν ἐλδιδειρότητα, ὅπερ πρὸς ἐμὲ
 δείχνει, ὑποχεώνωντάς με τόσον, ὅπερ καὶ ἀλή-
 θειαν μὴ ὅλος συγχισμῆρος. ἤθελα ὅμως ὅτι κα-
 θὼς ἢ καλοκαγαθία τις μὲ δεργερτεῖ πρῶτον
 ἀπ' ἐκεῖνο ὅπερ ζητεῖ ἢ ἀξιοῦσιν, ἔγω γὰρ ἤθελα
 εἶμαι ἀρκετὸς εἰς τὸ γὰρ τὴν δελδῶ πρῶτον
 ἀπ' ἐκεῖνο ὅπερ ἰχὺει ἢ δυνάμις. ἀλλ' ὡσαύ-
 ὅπερ μία ἐνάρετος ψυχὴ, ὅ, τι λογιῆς εἶναι ἢ ἐ-
 δικήτης, ἀντὶ τῆς δυνάμεως ἀποδέχεται πρῶτον
 σῶτον τὴν καλῶ προθυμίαν μιᾶς καρδίας, διὰ
 τῆτο, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐτέρα.

Μετὰ τὴν πλέον ταπεινὴν καὶ σεβασμίαν ἔφεσιν,
 ἢ ὅποια εἶναι σωφροσύνη ἀπὸ τὴν μνή-
 μων τῶν τόσων χαρίων ὅπερ ἐκαταδέχθη ἢ ὑμετέ-
 ρα Ἐκλαμφοῦσιν γὰρ κάμη εἰς τὴν ἀναξιοῦσιν,
 ἔρχομαι καὶ πῶρα γὰρ ἀσπαθῶ τὴν δεργερτικῶν αὐτῆς
 χεῖρα, διὰ τὴν χάριν ὅπερ νεωστὶ ἔλαβα ἀπὸ ἄ-
 κραν ἀγαθωσύνης ἢ ὅποια κινεμῆρον πρὸς ἐ-
 μὲ μὲ ἀερμυῶτον ἀγάπην, μὲ ἀνάπτει αἰω-
 νίαν τὴν μνήμην, διὰ γὰρ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐτέ-

Ε'τέρα.

Απὸ τὴν προσκυνητῶ μοι ἐπιστολῶ τῆς ὑμετέρας Παιερόπιτος, εἶδα μὲ πόσῳ ἀγαθωσαύτῳ δ'εργετῆ τὴν ταπεινὴ δ'ελοσίμ με μὲ τὴν χάριν τῆς, ἔξω ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ ἐκ σώματος μὲ εἶπεν ὁ Κύριος (Δεῖνα.) καὶ καθὼς ἐγὼ τιμῶ περιαισώτερον αὐτὴν, καὶ τὴν ἰδίαν με ζώῳ, διὰ τὴν ἔδωκα ὅλως δίολε τὸν ἑμαυτὸν με εἰς τὴν ὑποταγῆ τῆς, ἔπως ἔρχομαι τῶρα μὲ ἐδαφιαίαν προσκυνησῶ τὴν ἀσπαδῶ νοερώς διὰ τῆς παρέσης με τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιά, καὶ τὴν βεβαιώσω, ὅτι καὶ τὰ ἐξῆς.

Ε'τέρα.

Εἴχαριστῶ ἐξ ὅλης καρδίας τὴν ἀγρίαν τῆς διὰ τὴν χαροποιαν εἶδησιν ὅπῃ μὲ δίδει περὶ τῆς ἀφίξεάς τῆς εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ τῆς δ'εργεσίας ὅπῃ ἔκαμην εἰς ἐμὲ ἢ καλωσύνη τῆς διὰ τὴν χάριν, ὅπῃ εἶχα τὴν καλεσίμ. ὅσον ὅσον καλεσίμ εἶμην βέβαιος εἰς τὴν ἀγάπῃ τῆς, πόσον καλεσίμ δέλω ὁμολογεῖ ἀπειρον τὸ χρέος με, εἰς τὴν τὴν δ'ελοῶ εἰς πάντα τὸπον, ὅπε ἠθελε μὲ προσάξῃ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Κατόνες εἰς Ἐπιστολὰς Πραγματείας.

Πρὶν τὴν ὑποσρῶσω ὀλίγα τινὰ παραδείγματα ἐπάνω εἰς τοιαύτῳ ὑπόθεσιν, ἕκριναι εὐλο-

γον να σημειώσω μερικὲς ἀναγκαίαις κανόνας, τὰς
 τοιαύτας πρέπει νὰ μεταχειρίζονται οἱ Πραγματω-
 ται εἰς τὰς ἐπιστολάς των. ἐπειδὴ ὅντας ἢ πλέον
 ἀναγκαία ὕλη τῆς ἐπιστολῶν, ἐκείνη τῆς πραγμα-
 τείας, διὰ τὸτο δεῖ φθαίνει νὰ ἔχωμεν τὰς ἡλικίας
 καὶ κοινὰς κανόνας ὅπως ἀρμόζουσιν εἰς ὅλας τὰς ἄλ-
 λας, ἀλλὰ εἶναι χρεῖα νὰ δώσωμεν τὴν παράξιν εἰς
 ταύτῃ μερικῶς. διότι ἀνίσως καὶ εἰς τὰς ἐπιστολάς
 τῆς εἰδήσεως, τῆς καθήκοντος, τῆς συγχαιρικῆς,
 καὶ τῆς ὁμοίων, φαίνεται ἐκεῖνος ὅπως τὰς σιωπῆται
 νὰ νεανιζέται, καὶ μὲ τὴν ἀγχίνουαί τε νὰ πέζη εἰς
 τῆς ὅμως τῆς πραγματείας ὁμιλεῖ καὶ παύεται μὲ
 σπουδῆ, καὶ σεμνότητα. ἐπειδὴ διὰ μέσθ αὐτῆς ἐπι-
 χειρίζονται ὑπόθεσις, ὅπως κινδυνώει ἔ μόνον τὸ
 μερικὸν καλόν, ἀλλὰ καὶ τὸ καθόλου. εἰς κάθε ἄλ-
 λω ὕλῃ εἶνα σφάλμα τὸ καλάμε δεῖ ποροξενεῖ
 μεγάλῃ ζημίαν, καθὼς δύναται νὰ ποροξενήσῃ
 εἰς ταύτῃ τῆς πραγματείας.

Πρῶτον. πρέπει ὁ πραγματωτής, ὅσον καὶ ἐ-
 κείνος ὅπως ἐνεργεῖ δι' αὐτὸν, νὰ εἶναι μουσικὸς
 εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς πραγματείας τῆς ὁποίας
 ἢ ἔκβασις νὰ ἤθελε γῆν πορὸ τῆ νὰ ἤθελε κοι-
 νολογηθῆ. καὶ ἀγκαλὰ ἢ πραγματεία δεῖ εἶναι
 πρέπει ποτὲ νὰ περιπατῆ εἰς τὰ σκοτῆ τῆς πο-
 νηείας, καὶ τῆ δόλου, εἶναι ὅμως ἀνάγκη νὰ τε-
 λειῶται εἰς τὸ σκοτὸς τῆς σιωπῆς.

Δεύτερον ἐκεῖνος ὅπως ἐπιχειρίζεται τὴν πραγμα-

τείαν, πρέπει νὰ ἔχη μάθῃσιν, ὅτῃ νὰ εἶναι θε-
μελιωμένη εἰς ταῖς ἰσοθείαις, καὶ εἰς μεταχειρίσεις πο-
λιτικάς, ὅτῃ προτιμότερα νὰ ἐπαράχθῃσιν ἀπὸ ἄλ-
λων, διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς τὰ ἴδια ἄτοπα, ἢ διὰ
νὰ πατατῇ διὰ τῆς ἰδίας εὐρύτας, ὅτῃ ἢμπορεῖ
νὰ τῷ προξενήσῃ τὸ κέρδος. πρέπει ἀκόμη νὰ κα-
ταλαμβάνῃ μὲ ποῖον ἄνθρωπον ἐπιχειρεῖται. νὰ
γνωεῖσθαι θεὸν τίνος ὕλης εἶναι ἢ ἐπιχειρήσεις, ἢ γεν-
κοινῆς, ἢ μερικῆς. διότι ἔτσι καταλαμβάνει καὶ τὰ
συμπεράσματα. εἶναι ἀνάγκη νὰ ἦξ ἄρῃ ὁ παραγμα-
τῶν τὸ κύριον ὄνομα τῆς ὕλης τῆς παραγματείας.
καθῶς, πᾶσι δειγμάτων χάριν, ἀπίσως καὶ ἢ μετα-
χειρήσεις εἶναι διὰ πέλησιν, ἢ διὰ ἕτερα συλλαβά-
ματα, διὰ νὰ δίδῃ καθαράν εἰδήσιν, διὰ μέσου
ἐπιστολῆς, πρὸς τὴν ἀπὸντας. καὶ τὴν ἐπιστολὴν πρέ-
πει νὰ τὴν γραφῇ χωρὶς ὑπόκεισιν καὶ δόλον.

Τεῖτον. ἢ ὀβλιωτῆς τῆς ἐπιστολῆς τῆς παραγμα-
τείας, δεῦν πρέπει νὰ εἶναι ὡς ἐκείνη τῆς καθηκόν-
των, ἢ ὅ,τι λογῆς εἶναι εἰς ταῖς ἐπιμέτραις καὶ ἀ-
διάφοραις διήγησις. ἔτε εἶναι χεῖρα νὰ μεταχειρίζε-
ται τινὰς μεταφοραῖς, ἔτε χεῖρα καὶ ἀνθι ρήτορι-
κά, ἀλλ' ἢ φράσις πρέπει νὰ εἶναι φυσικῆ, κα-
θαρά, καὶ σαφῆς, καὶ νὰ ἔχη νοήματα ἔτε πολλὰ
ταπεινά, ἔτε ὑψηλά, ἀλλὰ μέτρια.

Τέταρτον. ἢ ἀργητα ὅτῃ εἰς τὰς ἄλλας ἐπι-
στολάς εἶναι ὑποφερτῆ, εἰς ἐκείνας τῆς παραγμα-
τείας προξενεῖ μεγαλωπείῳ ζημίαν.

Πέμπτον. αἰσίως καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐπιστολάς
 ὀρέπει νὰ ὑποβύγη τινὰς τὴν ἔκτασιν μὲ τὴν
 σωτομίαν, εἰς τέταις, ἀγκαλὰ καὶ δευ ὀρέπει
 νὰ ἔχη τόπον ἢ περιαιολογία, εἶναι ὅμως πᾶν-
 τοτε καλὸν νὰ μὴ κλίνῃ καὶ πολλὰ εἰς τὴν ὀλι-
 γολογίαν, καὶ λακωνισμόν. ὀρέπει λοιπὸν νὰ γρά-
 φῃ τόσον, ὅσον ἢ χρεία τῆς ὀραγματείας, καὶ ἢ
 αὐτῆς κατὰσσις ζητεῖ. αἰσίως πάλιν καὶ συμ-
 βαίνει καμμίαν φορὰν, ὅτι ὀρέπει νὰ ὀδῶσῃ
 διάφοραις ὑπόθεσις ὀραγματεῶν εἰς μίαν μόνην
 Ἐπιστολῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ταῖς διαχωρίσῃ μὲ
 ὀδῶσῃ, ἢ μὲ ἀριθμοῖς, διὰ νὰ μὴ συγχύ-
 ζεται ἢ μία ὑπόθεσις μὲ τὴν ἄλλην. τὴν ὑπό-
 θεσιν ὅμως τὴν πλέον ἀναγκαίαν καὶ κεφαλαιώδη
 ὑπὸ ὀλαις ταῖς ἄλλαις ὀραγματείας, ὀπῶ μὲλ-
 λει νὰ γράφῃ, ὀρέπει νὰ τὴν ὀπχειριδῇ εἰς τὴν
 ἀρχὴν τῆς ἐπιστολῆς, καὶ νὰ ὀμιλήσῃ δι' αὐτὴν
 πλέον καὶ πλάτος.

Ἐκτον. ἢ ψυχρότης ὀρέπει νὰ ὑποδιώκεται
 περιαιότερον ὑπὸ καθε ἄλλο εἰς ταύτας τὰς Ἐ-
 πιστολάς. διὰτὶ αὐτὴ γρηῶ ἀμφιβολίαν καὶ ὀλί-
 γην πίσιν εἰς ἐκεῖνον ὀπῶ τινὰς γράφει. ἐπειδὴ
 ἐκεῖνος ἀναμφρὶ ἀπ' αὐτὸν ὀπῶ τῶ γράφει μίαν
 φράσιν, ὀπῶ νὰ φανερώῃ γνώμην σερεῶν, καὶ εἰ-
 λικεινεσάτην.

Ἐβδομον. ἢ θετικὴ ἀμάθεια εἶναι ὁ τέλειος
 ἀφανισμὸς τῆς ὀραγματείας, καὶ μία ζημία με-

γαλαπῆται εἰς τὸν πραγματώτῳ θέλει εἶναι, ὅταν ἔχη εἰς τὴν δούλωσίν του τέτοις ἀμαθείς συμβουθεύς.

Ὁ γδοον τέλος πάντων. ἡ ἀσάφεια, ἦγεν ὅταν γράφῃ ὁ πραγματώτης σκατενὰ, προξενεὶ ζημίαν εἰς τὰς ἐπιθέσεις τῆς πραγματείας. αὐτὴ ἡ ἀσάφεια, διατὶ ἀγκαλὰ καὶ εἰς ἄλλα εἶδη ἐπιστολῶν ἀποδείχνει ἀγγίνοιαν εἰς κάποιον ἔθρον ἐκείνων ὅπῃ τὴν σωθέωσιν, εἰς τέτοις ὅμως ἡ ἀσάφεια, θέλει εἶναι ὁ Ναυκράτης, ὅπῃ κἀμνει καὶ μῦθε ἀκίνητον τὸ καράβι τῷ πραγματώτῳ εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης τῆς συγχύσεων, ἐμποδίζοντας τὴν πραγματείαν εἰς τὸ νὰ μὴ φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐπιθυμητῆς ἐκβάσεως. ἡ θέλει εἶναι αἰτία εἰς τὸ νὰ πολυπλασιασθῶν χωεῖς τέλος ἢ ἐπιστολαῖς, μέλλοντας ἢ μία νὰ ἐξηγῇ τὴν ἄλλην. καὶ εἰς τῆτον τὸν ἔθρον ἐκείνην τὴν δίκαιαν ὅπῃ μίαν φοράν διὰ εἴνα τέτοιον ἐλάττωμα ἔχασαν, δὲν ἤμπορεν μὲ εὐκολίαν νὰ τὴν εὔρην ἐκ δούτερς. ὅθεν ἡ πραγματεία ὅπῃ εἰς μίαν στιγμήν ἤμπορεσε μὲ εὐτυχίαν νὰ τελεσφορήσῃ, διὰ μίαν τοιαύτην ἀφορμὴν, ἀποδείχνεται ἢ ἐκβασίς αὐτῆς, ἢ δύσκολος, ἢ καὶ ἀδύνατος.

Ἡ ἐπιστολὴ λοιπὸν τῆς πραγματείας πρέπει νὰ εἶναι σαφεσάτη, ἄδολος, καὶ καθαρά, μετρία καὶ φυσικὴ, ὅχι μὲ τέχνην ῥητορικὴν, ἀλλὰ μὲ σοφασμὸς σωετὸς, καὶ φρονίμης. ὅχι καὶ πολλὰ

σώτομος, ἀλλ' ἔτε πολλά ἐκτεταμμένα, ἀλλὰ πόσον, ὅσον νὰ φθαίη νὰ ἐξηγήσῃ τὴν πραγματείαν, καὶ τὰ αὐτῆς δίκαια. τὴν ὁποίαν μεταχειρίζομαι ὁ πραγματωτής καὶ τὴν εἶδισιν τῶν προειρημμένων κανόνων, θέλει ὠφελῆθῃ εἰς τὸ ἔργον τε, προὔποθέτωντας πάντοτε νὰ φυλάττῃ τὴν δικαιοσύνην, διὰ τῆς ὁποίας θέλει συνεργεῖ καὶ ὁ Θεὸς εἰς τὸ νὰ κατοδοῦται μὲ δὺτυχίαν ἢ πραγματεία τε.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ.

Ἐπιστολή ὅπερ γράφει πρὸς πραγματωτὰς μία
σωφροσύνη ὅπερ ἀνοίξεν ὁσπῆτιον
Πραγματείας.

Ἐντιμώτατε καὶ χρησιμώτατε Κύριε (Δεῖνα.)

Επειδὴ ὑποφασίσασαμε νὰ ἀνοίξωμε ὁσπῆτιον Πραγματείας, ἐλπίζοντες μὲ τὴν βοήθειαν καὶ ἔλεος τῶ ὑφίστα Θεῶ νὰ δωδῶσῃ τὴν ἐπιχειρήσιν μας πρὸς κοινὴν δὲ χαίρησιν, καὶ τὸτο μᾶς φαίνεται εὐλογον νὰ δώσωμε τὴν εἶδισιν καὶ πρὸς τὴν χρησιμότητάς μὲ τὸ παρόν μας ταπεινὸν, καὶ νὰ τὴν προσκαλέσωμε, ἐὰν ἀγαπᾷ, νὰ μεταχειρισθῇ τὴν δέλωσιν μας· βεβαιώνοντές τὴν ὅτι δεῦν θέλωμε λείψαι ἐκ μέρες μας νὰ δείξωμε τὴν πρέπεσαν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα εἰς τὰς πραγματείας ὅπερ

ἤθελε καταδεχθῆναι ἡμᾶς σείλη, ὡσαύτῃ ἦτον ἐδικήμας ὑπόθεσις. καὶ τὸτο θέλει γνωρίσει μὲ τὴν δοκιμῶν. ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι ὁ σκοπὸς μας νὰ ἐνεργήσωμεν εἰς πάντα μὲ καθαράν καὶ εὐλειπῆ καρδίαν, καθόσον εἶναι τῆς δωάμεώς μας, συνεργῶντος πάντοτε τῷ Κυρίῳ. τὸ δὲ κέρδος μας θέλει εἶναι πρὸς δύο τὰ ἑκατὸν δρατῶν πέλησιν, καὶ ἀξιπλέον τέσσαρα τὰ ἑκατὸν ὅταν ἤθελε πεληθῆναι μὲ διαρίαν καιρῶν ἢ πραγματεία, καὶ τῶν σωήθειαν τῶν τόπων, κάμνοντες ἡμεῖς τὴν ἐγγύησιν, εἰὰ ἤθελε ἔξῃ ζημία. καὶ τὸτο, ὅταν ἡ αὐθεντία της δευτῆς ἤθελε νὰ ἔχη τὸν κίνδυνον. ἐδῶ κάτω βλέπει καὶ τὰς ὑπογραφάς μας, εἰς τὰς ὁποίας θέλει δώσει πίσιν, καὶ ὄχι εἰς ἄλλας. ἄς καταδεχθῆναι λοιπὸν ἡμᾶς τιμήσῃ μὲ ὀπιθυμηταῖς προσαγαῖς της, ἵνα νὰ δοκιμάσῃ καὶ ἐμπράκτως τῶν καθαρότητά μας καὶ προθυμίαν. καὶ εἰς εἰδησίῃ της σημειώσωμεν ἐδῶ κάτω τὰς τιμαῖς τῶν πραγματειῶν ὅπῃ ἔχῃσι τῶν σήμερον, καὶ ἀπὸ καρδίας αὐτῶν ἀσπαζόμενοι, μύομεν.

Εἰς τὰς ὀρισμέσ της πάντοτε πρόθυμοι καὶ τὰ ἔξῃς.

Ἰπογραφή τῶν δέλων της (Δεῖνος.)

Ἰπογραφή τῶν δέλων της (Δεῖνος.)

Ἀπόκεις εἰς τὴν ὀπίσθεν Συχαριστική.

Ἐντιμώτατοι καὶ χρησιμώτατοι.

Εδέχθην τὴν τιμίαν σας Ἐπιστολὴν σημειω-
 μένῃ Νοεμβεῖς ... καὶ ἔχω χεῖρος νὰ συ-
 χαρῶ μὲ τὴν αὐθεντίαν σας διὰ τὴν νέαν ἐπιχειρή-
 σιν, δέουτος τῷ παναγάθῃ Θεῷ νὰ δόξῃ αὐ-
 τὴν τὴν νέαν Σωφροίαν, καὶ νὰ ὑπολαύσετε τὰς
 ὀπιθυμητὰς καρπὰς τῆς κόπων σας, εἰς δόξαν αὐ-
 τῷ, καὶ εἰς δὲ χαρίσιν ὅλων τῶν φίλων. ὅσον ἀ-
 πό μέρους μου δὲν ἔλειψα νὰ κάμω τὴν προσήκου-
 σαν ὑποσημείωσιν τῆς τιμίων ὀνομάτων σας, καὶ
 τῶν ἄλλων Θεωρητικῶν, ὅπως ἐν καιρῷ χείρας,
 ἠθελα διωθῆν νὰ δείξω σημεῖα τῆς ὀπιθυμίας
 μου, προσφέροντας καὶ ἐγὼ τὸν ἑμαυτὸν μου πρόθυ-
 μον εἰς πᾶσαν προσαγνώσας μὲ τὰς ἰδίας Θεω-
 ράσεις. καὶ διὰ τῆτο Θεωρητικῶν καὶ ἐγὼ νὰ κάμω-
 τε καὶ ἡ αὐθεντία σας ὑποσημείωσιν τῷ ὀνόματός
 μου, μὴ δίδοντες πίσιν εἰς ἄλλῃ ὑπογραφήν,
 Θεῶν εἰς τὴν κάτωθεν, καὶ ἀπειθῶς ἀπαζόμενος
 τὴν ἐντιμότητά σας, μένω.

1759. 25. Ἰανν. εἰς Λάρισαν.

Εἰς τὰς δεξιμάς σας ὅλος
 ὑποκλιθῆς.

Ἐτέρα κατ' ἄλλον ἔσπον.

Α Ποκεινόμενος εἰς τιμίαν τῆς σημειωμένην 20. Μαρτίαν, εἶμαι νὰ τὴν δ'χαρισθῶ δια τὴν χαροποιὰν εἰδήσιν τῆς συζουφίας ὅπῃ ἔκαμε μὲ τῆ Κυρία (Δεῖνος .) τὴν ὁποίαν εὐχομαι δ'τυχή μὲ πᾶσαν καλιῶ τῆς δ'χαρίσῃσιν . κὺ ἀνίσως μὲ γνωρίζει ἀρκετὸν εἰς καμμίαν τῆς δ'λοῦσιν, ἃς μὲ ποροσάζη ἐλδ'θέρως, καὶ τὴν βεβαιώνω, ὅτι θέλει εὐρεῖ ἀπ' ἐμὲ, καὶ ἄπο ὅλης τῆς ἐδικῆς με τὴν πορέπασαν κὺ ἐπιθυμητὴν ποροθυμίαν . καὶ εἰς πᾶσαν δ'καιρίαν ὅπῃ ἠθελε μὲ ποροσασθῆ, δὲν θέλω λείπει νὰ τὴν κάμω νὰ πισωθῆ πόσον εἶναι ἐπιθυμητὴ εἰς ἐμὲ ἢ δ'τυχία τῆς . εἰς πόσον δεῖ νὰ γνωρίσῃ πῶς δὲν εἶναι ἀπλᾶ λόγια τῆτα ὅπῃ τῆς φανεράνω, θέλει μὲ ποροβλέπει τὰ κάτωθεν σημειωμῆνα μεταξία, δεῖ νὰ μὲ τὰ σείλη μὲ πορώτον . ποροκαλιώνταις τὴν νὰ βάλῃ ὄλλω τὴν ἐπιμέλειαν δεῖ νὰ εἶναι πασεικά, κὺ εἰς καλιῶ τιμῶ . δὲν τῆς πορογγέλλω ἄλλο, ἐπειδὴ γνωσκω τὴν ἀκριβῆ γνωρίσιν ὅπῃ ἔχει εἰς τέτοιον εἶδος ποροματείας, καὶ πόσον φροντίζει δια νὰ μείνῃ καθ' εἰνας δ'χαρισημέρος . δια τῆτο τελειώνω, ἀναμῆωνταις τιμίαν τῆς ἄποκεσιν, κὺ ἀκριβῶς αὐτὴν κατισσάζομαι .

Επισολή με τὴν ὁποίαν σέλλει τινὰς πραγματείας
 πρῶτῳ φορᾶν πρὸς τινὰ πραγματωτῶν.

Εχοντας μερικὰ μαλὶα ὑπὸ τῆτα τὰ ἐπιτόπια,
 καὶ μαθὼν ὅτι αὐτὲ βέχουσιν εἰς καλὴν τι-
 μιῶν, διὰ τὰ ἔτυχε τὸ παρὸν ξύλον τῆ Καπεταῦ
 (Δεῖνος) διὰ τὰ αὐτόθι, ὑποφάσισα καὶ τὰ ἐφόρ-
 ποσα εἰς ἀδελφότητος, εἶναι βαλ ..... Καντά-
 ρια ..... ὡς ἢ ἔσωθεν Πόλιτζα διαλαμβάνει. καὶ
 ἀγκαλὰ διάφοροι ἐδῶ δεῦ ἔλειψαν τὰ με ἀδελφί-
 νήσων διὰ τὰ τὰ σείλω εἰς ἄλλο μαγαζὶ, καὶ ἀπ'
 αὐτῆ διάφοροι με ἐπροσκάλεσαν, ἐγὼ ὅμως ἐπρό-
 κρινα τὴν τιμιότητά της, καὶ ἐλπίζω τὰ μὴ ἔσφα-
 λα, ἀλλὰ τὰ εὔρω εἰς αὐτὴν ὅλῳ τὴν ποροθυμίαν
 καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τὰς ὑποθέσεις μας, κατὰ καὶ
 ἀδεται τὸ τίμιότητος ὄνομα. καὶ θέλει εἶναι εἰς τὸ
 ἐξῆς ἔ μόνον ἄλυτος δεσμός, διὰ τὰ μὴ χωριθῶ
 ἀπ' αὐτῶν εἰς πᾶσάν μας ἐπιχείρησιν δι' αὐτὰ τὰ
 μέρη, ἀλλὰ θέλω φροντίσει τὰ ἀδελφικῶν καὶ ἄλ-
 λος φίλων μας τὰ κάμνῃ τὸ ἴδιον. παρακαλῶ λοιπὸν
 τὰ ἠθέλων ἐπιμεληθῆ τὴν πέλησίν των εἰς τὸ καλ-
 λιώτερον ὅπῃ ἠθέλε τῆς φανῆ, μὴ διωρίζοντάς της
 τιμιῶν, ἀλλὰ παραιτῆστας τὸ πᾶν εἰς τὴν ἀκριβῆ
 καὶ τελείαν γνώρησίν της. καὶ τὰ ὅσα ἠθέλε ξεκαθα-
 ρίση θέλει με τὰ φωνίσει τὴν (δεῖνα) πραγμα-
 τείαν, πλὴν τὰ εἶναι ἔξαιρέτως ποιόητος. καὶ εἰάν
 εἶναι δυνατὸν τὰ καταφθάση ὀγλίγωρα, ἄς τὴν

ἔχω, ἐπειδὴ καὶ τὸ παρὸν εἶναι ἔλλειψις ἀπ' αὐ-
 τῷ. εἶδὲ καὶ βέχει ἄργητα, ὡς λείπη, καὶ θέλει
 μὲ σείδει τὰ μεξήτια. καὶ πάλιν αὖ ἡ ἐπιμόρφις τῆς
 ὑποφασίσης νὰ τῷ φωνίση πρὸ τῆ ἀφῆ ἢ πέλισις
 τῆ μαλίς, διὰ νὰ μὴ χάσω τὴν δικαίαν, θέ-
 λω τῆς τὸ ἔχει διὰ χάριν, καὶ θέλει μὲ ὑπο-
 χεώσει θεασότερον, καὶ σέλλωντάς τῷ, ὡς κά-
 μη καὶ τῷ σιγερταί. ἀναμύω τιμίαν τῆς ὑπόκει-
 σιν καὶ εἰδησιν διὰ ταῖς τιμαῖς πραγματειῶν,
 ὅπως αὖ ἠθέλον εἶναι κανεῖα εἶδος πρὸς τὸ συμ-
 φέρον μὲ νὰ κάμω ὑποχέρισιν. καὶ ὑποκαλώντάς
 τῷ νὰ μὲ ἔχη εἰς τῷ εὐνοιαῖ τῆς μύω καὶ πᾶ-
 τα πρὸ θυμος καὶ

Εἰς τῆς δεισμύς τῆς πάντοτε.

Ἀπόκεισις εἰς τῷ ἀνώθεν.

Η Ξιώθῳ τιμίας τῆς Ἐπισολῆς Μαίς ... γε-
 ραμμύης, καὶ ἀναγκῆς αὐτὴν, ἐθαύμασα
 τὴν ἀγαθότητά τῆς, ὅτι ἀγκαλὰ καὶ ἀγνώρισον εἰς
 αὐτῷ τὸ ὑποκείμενόν μὲ, ἔδωκε πίσιν εἰς τὴν φή-
 μῳ, ὅπῃ ὄχι πάντοτε εἶναι βεβαία, καὶ ἐπεμψον
 εἰς ὑπόδοσίν μὲ μερικὰ μαλία μὲ τὸ ξύλον τῆ Κα-
 πετῶν (Δεῖνος) ὅστις κατὰ δόξῃ εἰς ταῖς ..... τῆ
 μῶς ... ἐγὼ τὴν ἀχαριστῶ διὰ τῷ τιμῷ, ὅπῃ
 μὲ ἔκαμε, προκείνοντάς με ἀπὸ ἀλλὰ ἀξία ὑποκεί-
 μῳ τῆς παρέσης πόλεως. ὄθεν ἔχω χεῖρος νὰ τῆς
 εἰπῶ ὅτι μὲ ὑπεδέλωσον εἰς τὰ πρὸς ἀγματοῦ τῆς,

καὶ εἰς τὴν εὐνοϊάν της· καὶ διὰ τὸτο θέλω προσαθή-
 σει ἕως ὃ δύναμαι, διὰ νὰ μείνη δὺχαρισμηθῆ
 πόσον εἰς τὴν πέλησιν μαλίε, ὅσον καὶ εἰς τὴν φά-
 νησιν τῶ παράγματος ὅπῃ ἔπιθυμεῖ, διὰ νὰ βεβαιω-
 θῆ καὶ μὲ τὸ ἔργον, ὅτι καταγίνομαι εἰς τὰς ὑπο-
 θέσεις ἡδὲ φίλων μὲ εὐχάριτον προσοχὴν, καὶ τὰς
 ὑπεροχὰς ὡς ἐδικήν μου ὑπόθεσιν. καὶ λοιπὸν ἐ-
 πειδὴ βλέπω, ὅτι τὸ παρᾶγμα ὅπῃ ζητεῖ θέλει εἶ-
 ναι πρὸς ὄφελός της, εἰ ἢ θελε σαλθῆ ταχέως, δε-
 τὸτο δὲν ἀέμενα τὴν πέλησιν τῶ μαλίε, ἀλλὰ τὸ
 ἐπρόβλεφα, διὰ νὰ ἦτον τὸ παρὸν ξύλον ἔτοιμον
 διὰ τὰ αὐτόθι, καὶ θέλει τὸ λάβει καὶ τὴν ἐμπερι-
 χορηθῆ Πόλιτζαν. τὸ ὁποῖον συμποσῆται εἰς πέ-
 τζαῖς ... καὶ τὴν ἔσωθεν φατέραν. καὶ λαμβανόντάς
 το θέλεις ταῖς περάσει εἰς τὸ νὰ λάβω, δίδωντάς
 μου τὴν εἰδήσιν. ἐδῶ κάτω σημειῶνῶ ταῖς τιμαῖς ἡδὲ
 παραγματειῶν, καὶ ὅλος ἔτοιμος εἰς ταῖς προσαγαῖς
 της, ἀκριβῶς αὐτὴν καταπαύζομαι.

Ἐπιστολὴ πρὸς παραγματείας ὑποσελλομῆς.

Εἰσκόμῃος χωρὶς τιμίαν της, ἡ παρῆσα ὑ-
 πιρετεῖ εἰς τὸ νὰ τῆς φανερώσω, ὅτι διὰ χει-
 ρὸς τῶ Κυρίε (Δεῖνος,) ἢ μὲ το Καραβὶ τῶ Κα-
 πεταν (Δεῖνος) τῆς ἔσειλα μίαν κασέλλαν μὲ μέρ-
 τζα καλὰ κυβερνηθῆ, καὶ σημειωθῆ ἔσωθεν μὲ
 τὴν ἀντίκρυς μάρκαν. ὅθεν μὲ τὸ καλόν της κατὰ δό-
 διον, θέλει φροντίσει νὰ τὴν λάβῃ καλὰ κυβερνηθῆ-

νλω, κὶ νὰ ἀπολεθῆσῃ δι' αὐτὴν τὴν θέλησιν τῆ κυρ
(Δεῖνος,) διὰ δὲ τὰ ἔξοδα ὅπῃ ἠθελε κάμη, θέ-
λει ἀγροικηθῆ με αὐτόν. κὶ μὴν ἔχωντας ἄλλα κτὶ τὸ
παρὸν, ἔξ ὅλης καρδίας αὐτὴν ἀπαζόμενος, μῦω.

Ἀπόχεισις εἰς τὴν αἰῶσον.

Εἴλαβα τὴν Κασέλλαν με τὰ μέρτζα καλὰ κυ-
βερνημῶν, κὶ οὕτως ἔσειλα πρὸς τὸν φίλον,
καθὼς με ἐπρόσαξε με τιμίαν της .... ἔχω δὲ κτὶ
τὴν ἀπόχεισιν ὅτι ἐκατόβωδάθη, καθὼς θέλει τὸ
ἀκέρσει κὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον. κὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς αὐτῆς,
ἀγροικηθῆκα με τὸν αὐτόν. ἀπὸ τῆτο ἄς γνωρίσῃ
πόσον εἶμαι πρὸς θυμος εἰς τὸ νὰ τὴν ὑπακῶ, κὶ
ἄς με προσάξῃ ἐλόβθέρως, βεβαιώνωντάς τλω, ὅτι
εἰς ὅσα εἶναι τῆς δωάμεώς μου, θέλει με εὔρει
πάντοτε ἔτοιμον, κὶ μῦω.

Ἐπισολὴ πρὸς ξεπεσιμῆ πραγματειῶν.

Εἴρισκόμενος εἰς τὴν παρῆσαν πολιτείαν διὰ
τινας ὑποθέσεις μου, βλέπω ὅπῃ ὅλαι γε-
δὸν αἱ πραγματεῖαι θέσκονται ξεπεσιμῶναι. τὸ δὲ
αἴτιον σοχάζομαι νὰ πρᾶέρχεται, κὶ ἀπὸ ἔλλειψιν
μεξήτῃ, κὶ ἀπὸ ταῖς ὀλίγαις παραγγελίαις. μέλ-
λωντας λοιπὸν νὰ διαβρίψω ἐδῶ μερικὸν καιρὸν, ἔ-
πεινα εὐλογον νὰ τῆς δώσω τὴν εἰδήσιν πρὸς τῆτε,
ὡσανὸν ὅπῃ ἡ αὐθεντία της ἔχει χρεῖαν ἀπὸ τῆτε τὰ
εἶδη, κὶ διὰ τῆτο σημειῶνω ἐδῶ κάτω τὴν τιμὴν

ἐκάστης πραγματείας. ἐγὼ ὅτι θυμῶντας τὸ κέρδος
 τῆς ἔργαφα, ἢ δὲ ἐντιμότης τῆς ἄς σοχαδῆ, καὶ εἰ
 μὴ εἶναι τί πρὸς συμφέροντος, ἄς μὲ προσάξῃ μὲν
 ἐλδοθερίας. ἐπειδὴ γινώσκει ἀκριβῶς πόσω ἔφε-
 σιν ἔχω εἰς τὸ νὰ τὴν δολύσω. ἄς μὴ χάσῃ λοι-
 πὸν τὴν δικαίαν, ἐπειδὴ δὲν σέκονται πάντοτε τὰ
 πράγματα εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν. ἀναμφῶ τι-
 μίαν τῆς ὑπόκεισιν, καὶ ὅλος πρόθυμος εἰς τὰ προ-
 σάγματάτης, καυχῶμαι νὰ λέγωμαι.

Ἀπόκεισιν εἰς τὴν αὐθον, καὶ ἀθραγγελία διὰ
 νὰ φωνίση μερικὸν πρᾶγμα.

Αὐτὴν τῆς σημειωμένης εἰς τὰς ... βλέ-
 πω τὰς τιμαῖς τῆς πραγματεῶν κατεβασ-
 μῆταις. ὅθεν διὰ νὰ δώσω ἀρχὴν εἰς καμμίαν
 πραγματείαν, τὴν παρακαλῶ νὰ μὲ ἀγοράσῃ εἰς
 βαρέλι ὑπὸ τὸ (Δεῖνα) εἶδος, φροντίζοντας νὰ
 εἶναι ἐκλεκτόν. καὶ σέλλωντάς το μὲ κάθε ταχύτητα,
 ἄς ἔχω καὶ τὸν λογαριασμόν τε διὰ νὰ κάμω τὴν δ-
 χαρίσῃσιν εἰς ὅποιον θέλῃ, καὶ αὐτὸ ὑπηρετεῖ διὰ
 δοκιμὴν. καὶ εἰάν εἶναι πρὸς συμφέρον, θέλω τῆς
 γράφει διὰ πλεονέστερον. εἰς πόσον ἀίσιως μὲ γινω-
 εἶξῃ ἄξιον εἰς καμμίαν ὑπηρεσίαν τῆς, ἄς μὲ προ-
 σάξῃ ἐλδοθερίας, καὶ θέλει μὲ εὔρει ἔτοιμον. ταῦ-
 τα ὅτι τὴν παρόντος, καὶ εἰλικρινῶς αὐτὴν ἀσπαζό-
 μῆτος εἶμαι.

Ἐπισολή, μετὴν ἧν ἔδοξα εἶδῃσιν διὰ
πραγματείαν, ὅπερ σέλλει διὰ λογα-
ριασμόν ἄλλῃ.

Δ Ἐν ἔγραφα εἰς τὸ ἀπερασμῆρον, διὰ νὰ δῷ-
εἰσκῆμεν ὑπερημῆρος ἀπὸ τιμίαν της ποροσα-
γῆν. πῶρα δὲ μετὴν παρεῖσαν ἔρχομαι νὰ τῆς φα-
νερώσω, ὅτι ἀπὸ ἀδελφείαν τῆ κυρ (Δεῖνος)
σέλλω πρὸς αὐτὴν διὰ λογαριασμόν τῆ αὐτῆ δύο
κασέλλαις μετὰ διάφορον παῖγμα, ὡς κάτωθεν ση-
μειώσω, τὰς ὁποίας ἐδίδωκα τῆ (Δεῖνος,) ἢ
ἐφόρτωσα εἰς τὸ (Δεῖνα) ξύλον, σημειωμῆραις μετὰ
τὴν ἀπείαντι μάρκαν. καὶ λαμβάνοντάς ταις, θέ-
λεις ἀκολουθήσει τὴν ὀρδινείαν τῆ ἀνωθεν Κυρίου
(Δεῖνος.) τὴν ὁποίαν ὑπολαμβάνω νὰ τὴν ἔλα-
βες ἀπὸ τὸν αὐτὸν, δίδωντάς μετὰ τὴν εἶδῃσιν. διὰ
δὲ τὰ ἔξοδα ὅπερ ἠθέλεις κάμη, θέλεις δώσει χεῖρος
εἰς τὸν λογαριασμόν τῆ αὐτῆ. ἄλλο νέον καὶ τὸ πα-
ρὸν δὲν ἔχω νὰ τῆς σημειώσω, ἀλλὰ νὰ τὴν βε-
βαιώσω πάλιν, ὅτι εἶμαι ὅλος πρόθυμος εἰς τὰς
δεξιότητάς σου.

Ἀπόκεις εἰς τὴν ἀνωθεν.

Α Πὸ τιμίαν της σημειωμῆραις.... βλέπω ὅπερ
διὰ λογαριασμόν τῆ Κυρ (Δεῖνος) ἐπα-
ράδωκε τῆ (Δεῖνος,) ἢ ἐφόρτωσεν εἰς τὸ (Δεῖνα)
ξύλον δύο κασέλλαις μετὰ διάφορον παῖγμα. ἕως πῶ-

ρα δὲ ἐφθασαν· καὶ ὡς ἔλθεν θέλω ἀκολουθήσει
 τὴν ποροαγὴν πρὸ φίλων, καὶ μὲ αὐτὸν θέλω ἀχει-
 κηθῆν καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς αὐτῆς παραματείας, μὴ
 λείπωντας νὰ δώσω καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν εἰδήσιν διὰ
 τὸ κατὰ δόξιν τῆς, ταῦτα ἐν σωτόμα μὴ ἔχοντας
 καὶ τὸ παρὸν κανεὶν ἄξιον ἀκοῆς, καὶ ἀγαπητῶς αὐ-
 τὴν ἀσπασόμενος μὲν.

Ἐπιστολὴ μὲ τὴν ὁποῖαν σωφοδύει πατέρα
 διὰ νὰ τὴν φωνίσῃ.

Η Τιμία τῆς Ἐπιστολῆς γραμμῆν εἰς ταῖς . . . .
 μὲ ἐπαρόφθασεν εἰς καιρόν. ἐλπίζω ἕως πώ-
 ρα νὰ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν (Δεῖνα) τὰ φλωεῖα . . . .
 καὶ τὴν Πόλιτζαν ὅπως τῆς ἔσειλα, καὶ μὲ αὐτὰ νὰ
 ἐξόφλησεν τὸν περασμὸν λογαριασμόν, καὶ ἀνα-
 μὲν τὴν εἰδήσιν. ἡ δὲ πέντζαις ῥέχο ὅπως μὲ
 ἔσειλεν ἔλαβεν ὀλίγην τιὰν ζημίαν εἰς τὸ ταξί-
 διον. ἀλλὰ τὸ ἡθελον εἶναι ὑποφερτόν, ἀνίσως
 καὶ αὐτὸ τὸ ῥέχον δὲ ἦτον χονδρὸν, καὶ νὰ εἶχε
 καλλίτερον χῶμα. ἐδῶ ἔσα θέλω εὔρει μίαν
 μικρὴν πατέραν, διὰ νὰ τὴν φωνίσῃ διὰ λογα-
 ριασμόν με νὰ τὴν ἔχω χωρὶς ἀργύταν. πλὴν
 ἄρα καλῶ νὰ βάλῃ ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν, διὰ
 νὰ εἶναι τὸ πρᾶγμα καλόν. καὶ ἐγὼ θέλω φρον-
 τίσει χωρὶς ἀναβολῆν διὰ νὰ τῆς ἔμβεν τὰ ὅσα
 ἡθελον ἐξοδύσῃ δι' αὐτὴν. καὶ μὲ ταῦτα δὲ
 θέλω λείπει πάλιν νὰ τὴν ἀσπασόμενος διὰ πε-

ελαστέραν ποσότητα πράγματος. ἀναμνήν τιμίαν
της ὑπόκεισιν διὰ τὴν πρόβλεψίν της, διὰ τὴν κά-
μω καὶ ἐγὼ τὸ χρέος μετὰ αὐτὴν μὲ τὴν προσή-
κασαν ἐτοιμότητα, καὶ μὴ ἄλλω.

Ἀποκρίσεις εἰς αὐτήν.

Εἴλαβα ἀγαπητὴν της γεγραμμένην . . . . καὶ ὑπο-
κείνομαι, ὅτι ἔλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου (δεῖνος)
τὰ φλωεῖα . . . . καὶ τὴν πόλιζαν ὅπως ἡ ἐντιμότης
της μετὰ εἴλη, καὶ μὲ αὐτὰ ἐξόφλησα τὸν ἀνα-
μεταξὺ ἡμῶν περασμὸν λογαριασμόν. μετὰ ἐλύπη-
σεν ἡ ζημία ὅπως ἐξέβην εἰς τὰ ῥέχα καὶ τὸ ταξί-
διον. ἀπὸ δὲ τῆς ποιότητος αὐτῆς, ὡς εἶναι βεβαία
ἡ ἀσφάλεια της, ὅτι δεῖν ἔλειφα φροντίζοντας τὸ καὶ
δύναμιν, ἀλλὰ καλλίωτερον δεῖν ἠμπόρεσα νὰ εὐρω-
καὶ διὰ τὴν μὴ λείψω ὑπὸ τὴν προσοχλή της, ὑποφά-
σισα καὶ τὸ ἐπίπρω. ἔλαβα καὶ τὴν φατέραν, ὅθεν δε-
δύς ἔκαμα τὴν πρόβλεψίν της, διὰ τὴν ἐχθρὴν μὲ
τὴν παρεῖσαν δίκαιαν. ἡ ὁποία συμποσῆται εἰς
δεκάτα . . . . καὶ τὴν ἔσω φατέραν, καὶ ὁ Κύριος εἰς
τὸ κατόδιόν της. Λαμβανόντας τὴν ἐλπίζω νὰ μεί-
νη δὲ χαρισημένη καὶ πάντα. ἐπειδὴ ἐφρόντισα κατὰ
ὅσον ἦτον δυνατὸν νὰ εἶναι πρᾶγμα ἐκλεκτὸν καὶ εἰς
καλαῖς τιμαῖς. ἀναμνήν λοιπὸν νὰ ἀπέσω τὴν πε-
ριλαμβώ της, καὶ ὅτι ἐπίρασεν εἰς τὸ νὰ λάβω τὴν πο-
σότητά της, καὶ ἀπὸ πλέον νὰ λάβω καὶ ἄλλω πλη-
σιωτέραν προσοχλή της. αἱ τιμαὶ τῆς πραγματείας

ως κάποθεν. ἄπο τὰς ὁποίας ἡ (δεῖνα) καὶ (δεῖνα)
καὶ τὸ παρὸν εἶναι εἰς περαιοτέραν ζήτησιν. ταῦτα
εἰς εἰδησίην της, καὶ ὅλος ὑποκλινῆς εἰς τὰ προσάγματα
της, εὐλοκρινῶς καὶ ἄπο καρδίας αὐτὴν καταπαύζομαι.

Ἐπιστολή, μὲ τὴν ὁποίαν σωφροδύει Πόλιτζαν
διὰ μετῆτα ὅπως ἔδωκε.

ΠἘμπα τὴν ἔσωθεν πρώτην πόλιτζαν διὰ φλω-
ρία . . . . ὅπως ἐμέτῃσα ἔδωκε τὸν κύρ (δεῖνος)
διὰ τὰ τὰ λάβη ἢ ἐντιμότης της αὐτῆς ἄπο τὸν κύρ
(δεῖνα) εἰς διωρίαν ἡμερῶν . . . . καὶ λοιπὸν θέλει
τὴν δεῖξει εἰς αὐτὸν διὰ τὰ ὑποχεθῆ διὰ τὴν πλη-
ρωμῶτης. καὶ λαμβανόντας τα θέλεις τὰ περάσει
εἰς τὸ τὰ λάβω, δίδωντάς με τὴν εἰδησιν. εἰδὲ καὶ
καὶ τύχῃ δὲν θελήσει τὰ ὑποχεθῆ, ἢ αὐθεντία
της θέλει κάμει τὰ ποροῦσα καὶ τὴν συνήθειαν τῶ
τόπος, καὶ θέλει με σείλει τὰ ἀναγκαῖα χεῖματα,
διὰ τὰ ζητήσω ἔδωκε ἄπο τὸν φίλον τὴν πληρωμῶ
αὐτῆς, ὅμως καὶ τὴν ζημίαν της. ταῦτα ἐν συντόμῳ
διὰ τὸ κατεπεῖγον τῶ καιρῶ, καὶ ἀδελφικῶς αὐτὴν
καταπαύζομαι.

Ἀπόκρισις εἰς αὐτὴν.

ΕἸλαβα τιμίαν της σημειωμῶν . . . . καὶ Πόλι-
τζαν διὰ φλωρία . . . . πρὸς τὸν κύρ (δεῖνα)
ὅς τις ὑπεχέθη, καὶ εἰς τὸν καιρὸν της ἔκαμε τὴν
πληρωμῶν μὲ πᾶσαν ἐτοιμότητα. καὶ τὰ ἀπέρασα

εἰς τὸ νὰ λάβῃς. καὶ ταῦτα εἰς ὑπόκεισιν ὑπὸ καρ-
δίας αὐτὴν ἀπαζόμενος.

Ἄλλη κατ' ἄλλον ἔσπον.

Τὴν Πόλιτζαν ὅπερ μὲ τιμίαν τις . . . . μὲ ἔ-
σωξόφουε διὰ φλωρία . . . . ὁ κύριος (δεῖνα)
δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν πληρώσῃ, καὶ τὰ αἷτια θέλει
τὰ μάθει ἢ ἐντιμότης της ὑπὸ τὰ ἔσωθεν χεῖμα-
τα ὅπερ τῆς σέλλω. διὰ τῆτο θέλει βιάσῃ τὸν κύρ
(δεῖνα) νὰ κάμῃ τὴν ἐπιτροφὴν ὁμὲ καὶ τὴν ζημίαν
της, καὶ μὴ εἰς τὰς ὀρεσμέσ.

Ἐπισολὴ εἰδήσεως πρὸς φίλον διὰ Πόλιτζαν ὑπὸ
μεξήπια ὅπερ τὸν κάμνει νὰ πληρώσῃ.

Η Παρῶσά με εἶναι διὰ νὰ τῆς εἰπῶ ἐν σωτό-
μα, ὅτι ἔλαβον ἐδῶ πῶδ καὶ τὸ κύρ (δεῖνος)
φλωρία . . . . καὶ τὸ ἔδωκα Πόλιτζαν, διὰ νὰ τὰ με-
ξήσῃ αὐτὴ ἢ ἐντιμότης της τὸ κύρ (δεῖνος) εἰς δια-
ερίαν ἡμερῶν . . . . καθὼς καὶ μὲ ἄλλω με σήμερον τῆς
ἐσημείωσα. πῶδ καλῶ λοιπὸν ὡς ἠθελε τὴν δεῖξῃ
νὰ τὴν δεχθῇ, καὶ νὰ ὑποχεθῇ, καὶ εἰς τὸν καιρὸν της
νὰ κάμῃ τὴν πληρωμὴν τῆς μὲ τὴν σωηθισμῶν
αὐτῆς ἐτοιμότητα, δίδωντάς με χεῖρος καὶ εἰδήσιν. καὶ μὴ.

Ἀπόκεισιν εἰς τὴν ἀνωθεν.

Ε Πλήρωσα τὸ κύρ (δεῖνος) τὴν Πόλιτζαν διὰ
τὰ φλωρία . . . . καὶ τὴν πῶδ αγγελίαν της μὲ

ἔπιστολὴν εἰδήσεως σημειωμένη εἰς τὰς . . . καὶ μὲν
 ἄλλω κατ' ἰδίαν γεγραμμένη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ
 τῆς ἑδωκα χεῖρος δι' αὐτά. καὶ ἀγκαλὰ ὀξοφλισμῶσι
 ἀναμεταξύμας οἱ λογαριασμοί, πλὴν ἕκαστα κα-
 θὼς μὲ τὴν ξεχωριστὴν Ἐπιστολὴν μὲ ἐσημείωνεν.
 Ὑπὸ τῆτο ἄς βεβαιωθῆ ἢ ἀγάπητης, πόση εἶναι ἢ
 φροντίδα με διὰ τὴν τιμὴν τῆ ὀνόματόςτης, καὶ πό-
 σον εἶμαι πρόθυμος εἰς τὸ νὰ τὴν ὑπακῶ, διὰ νὰ
 μὲ ἔχη εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶ πλέα πι-
 στῶν αὐτῆς φίλων, καθὼς καὶ τῇ ἀληθείᾳ εἶμαι. καὶ
 ἀκριβῶς αὐτὴν ἀσπαζόμενος μὲν.

Παράδειγμα Πόλιτζας.

1756. 17. Σεπτεμβρ. εἰς Λάεισαν, διὰ φλ. . . .

Βλέπωντας τὴν παρῶσαί με πρῶτῳ Πόλιτζαν
 εἰς διωρίαν ἡμερῶν . . . . Δέλεις μεξήσει τῆ
 κύρ (δεῖνος) φλωρία . . . . σωσὰ εἰς τὸ ζύγι,
 διὰ ἄλλα πόσα ὅπου ἔλαβον ἐδῶ πρῶτῳ τοῦ κύρ
 (δεῖνος,) καὶ μεξῶνταίτα Δέλεις τὰ περάσει ὡς
 τῆς γράφω, καὶ ὑγίαινε.

Ἐδῶ βάνεται ἢ ὑπογραφή ἐκείνε
 ὅπῃ ἔλαβε τὰ φλ. ὁ (δεῖνα.)

Πρῶτη

Πρὸς τὸν Κύριον (Δεῖνα)

Εἰς Βενετίαν.

Εἶδ' ἡ καὶ θέλεις νὰ κάμῃς, καὶ δολτέραν,
εἶπέ ἔγω·

Βλέπωντας τὴν παρῶσαί μου δολτέραν Πόλι-
τζαν, εἰὼ δὲ ἐπλήρωσες τὴν πρώτῃ, θέ-
λεις μεξήσει διὰ μίαν καὶ μόνῃ φορᾷ εἰς διω-
είαν ἡμερῶν . . . . τῆ κυρ (δεινός) φλωεία . . . .
καὶ τὰ ἐξῆς ὡς ἀνωθεν·

Εἶδ' ἡ καὶ θέλεις νὰ κάμῃς, καὶ ζίτῃ,
εἶπέ ἔγω·

Βλέπωντας τὴν παρῶσαί μου ζίτῃ Πόλιτζαν,
εἰὼ δὲ ἐπλήρωσες τὴν πρώτῃ μου, ἢ τὴν
δολτέραν, θέλεις μεξήσει διὰ μίαν καὶ μόνῃ φο-
ρᾷ εἰς διωείαν ἡμερῶν . . . . τοῦ κυρ (δεινός)
φλωεία . . . . καὶ τὰ ἐξῆς ὡς ἀνωθεν·

Ἰσέον ὅτι τὰ ἀνωθεν ὀλίγα παρῶσαίματα ὀ-
πῆ κατέρωσα, δὲ ὑπηρετῶσιν εἰς ἄλλο, παρῶσαί
διὰ νὰ ἰδῆ κατ' ὄρας τὴν ἀπλοσύτῃ καὶ κοινὴν
φράσιν ὅπῃ πρέπει νὰ μεταχειρίζονται οἱ παρῶ-
ματῶταί. οἱ ὅποιοι πὰς ὑποθέσεις των, ὅπῃ εἶ-
ναι ἀναρίθμηται, πρέπει νὰ πὰς ἐκθέτῶσιν εἰς
τὴν Ἐπιστολὴν μὲ ἀπλότητα λέξεων, μὲ ὀπα-
ξίαν, καὶ χωρὶς νὰ ταυτολογῶν παρῶσαί τῆς αὐτῆς
ὑποθέσεως· διάφορα εἶναι τὰ συμβεβηκότα τῆς

πραγματείας, ὅπῃ κἀνεν νὰ γράωνεν Ἐπιστολάς εἰς διάφορα θέματα, καὶ διὰ τῷτο δού εἶναι συγχωρημῆρον εἰς ἐμὲ, ἀλλ' ἔπε δυνάμαι νὰ δώσω τόσα παραδείγματα, ὅσα εἶναι τὰ συμβεβηκότα ὅπῃ δανείζουσι τὸ θέμα εἰς τὸν γράφοντα.

Περὶ πλέον εἰς τὰς Ἐπιστολάς τῆς πραγματείας δού πρέπει τινὰς νὰ συγχεράινῃ, ὅταν βλέπῃ τὸν γράφοντα ὅπῃ μεταχειρίζεται λέξεις ἄλλης διαλέκτου, καὶ μάλιστα Ἰταλικαῖς, ὡσανὸν ὀρδινείαν. Μάρκαν, Νόταν, Καμπιάλε, Τζίρο Λέτερας, Κομμέρτζιο, καὶ ἄλλα ὅμοια. διότι ὁ πραγματοῦπις ἔχει χεῖρος νὰ γράφῃ μὲ ἐκείνας τὰς ὀρες ὅπῃ εἶναι πλέον κοινοί, καὶ ὅπῃ καταλαμβάνονται ὑπὸ ὅλης. ὅταν εἰς ἡμᾶς ἦτον ἡ βασιλεία, ὅλα τὰ ἄλλα Ἐθνη ἐζητήσαν νὰ ὀμιλεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς πραγματείας μὲ ἐκείναις ταῖς λέξεσι ὅπῃ ἦτον διωρισμῆραις διὰ νὰ φανερώσεν τὰ πράγματα καὶ τὴν σωθῆκην ὅπῃ οἱ κάτοικοι τῆς βασιλευσίας, ἢ ἑτέρας πολιτείας εἶχον διορίση. τῶρα δὲ πρέπει ἡμεῖς νὰ μεταχειριζώμεθα κατὰ τὴν σωθῆκην τῆς ἄλλων τόπων. καὶ τῷτο δού εἶναι θαυμαστόν. ἐπειδὴ ἡ λέξις ὀρέθησαν ὑπὸ τὰς ἀνθρώπους διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν, καὶ ἀνταπόκρισιν. καὶ ὡσανὸν ὅπῃ αὐταῖς ἡ λέξις εἶναι τὰ σημεῖα ὅπῃ φανεράνσουσι τὰ νοήματα τῆς ψυχῆς, διὰ τῷτο ἠμπορεῖν νὰ εἰπῆμεν, ὅτι αὐταῖς εἶναι ὡσανὸν μία ζωγραφία τῆς νοημάτων μας,

καθὸ ἡ γλῶσσα εἶναι ὁ κάλαμος, αἱ δὲ λέξεις, τὰ χρώματα. πῶρα ἀπίσως ἡμεῖς μὲ τὸν κάλαμον τὸν ἐδικόν μας, ὅπῃ εἶναι ἡ γλῶσσά μας, καὶ μὲ τὰ ἐδικά μας χρώματα, ὅπου εἶναι ἡ λέξις μας, ἠθέλαμεν εἰσῆ εἰκόνα εἰς τὰ ποράγματα τῆς παραγματείας, αὐταὶ ὡσαύτῃ ὅπῃ καὶ τὸ παρὸν δεῦν εἶναι γνώσαι εἰς ὅλης, ἠθέλαν φέρη μεγάλην σύγχυσιν, καὶ ἀκολέθως ζημίαν. καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ χρηματίζωμεν εἰκόνας μὲ χρώματα, ὅπῃ νὰ εἶναι εἰς ὅλης γνώριμα, καὶ ὅπῃ χωρὶς δυσκολίαν νὰ κἀουμ νὰ καταλαμβάνονται οἱ σοχασμοὶ καὶ τὰ νοήματα τοῦ καθ' ἑνός. καὶ ἀπίσως μίαν φοράν ἐδανείζοντο οἱ ἄλλοι ἀπὸ ἡμᾶς τὸ ὄλον, δεῦν εἶναι θαυμασὸν ἀπίσως πῶρα καὶ ἡμεῖς δανειζόμεθα ἀπὸ ἄλλης κάποιον μέρος.

Ἐπιστολὴ Φειδεΐκου Μεγάλου Βασιλέως Πρῶ-
 σίας, πρὸς τὴν Κραταιοπάτῃν Αἰκα-
 τερίαν Β'. Αὐτοκρατορίας ἀπα-
 σῶν τῶν Ρ' βασιῶν.

ΚΥΡΙΑ ΑΔΕΛΦΗΜΟΤ.

Εγὼ πρέπει νὰ ἀρχίσω δ' χαρισῶντας τὴν
 Αὐτοκρατορικὴν τῆς μεγαλειότητα εἰς τὴν
 χάριν, ὅπῃ μὲ ἔκαμε, καίνωντάς με κοινωνὸν τῆς
 συγγραφῆς τῆς ἐπάνω εἰς τὰς Νόμους. Συγχαρή-
 σατέ μοι νὰ σὰς εἰπῶ, ὅτι ἐτέτο εἶναι εἷς πρᾶγ-
 μα, ὅπῃ ὀλίγα παρδείγματα ἔχει εἰς τὸν Κόσ-
 μον, καὶ ἐγὼ πολμῶ νὰ εἰπῶ, ὦ Κυεῖα, ὅτι
 ἡ Αὐτοκρατορικὴ τῆς Μεγαλειότης εἶναι ἡ πρώτη
 Αὐτοκρατορία, ὅπῃ ἔκαμε τέτοια χαρίσματα,
 καθὼς εἶναι ἐκεῖνο, ὅπῃ πῶρα δέχομαι. Οἱ πα-
 λαιοὶ Ἑλλῆνες, ὅπῃ ὅλοι τῆς ἐδόξαζαν μόνον τὴν
 ἀρετὴν, ἀποθεώνασι τὰς μεγάλους ἀνδρας, ἀφή-
 νωντας τὸν πρῶτον τύπον εἰς τὰς Νομοθέτας, ὅ-
 πῃ τὰς ἐσοχάζοντο νὰ εἶναι οἱ ὄντως ἀεργέται
 τῶ ἀνθρωπίνου Γένους. Αὐτοὶ ἤθελαν βάλῃ τὴν
 Αὐτοκρατορικὴν τῆς μεγαλειότητα ἀναμεταξὺ τοῦ
 Δυκέρου καὶ Σόλωνος. Ἐγὼ ἀρχισα, ὦ Κυ-
 εῖα, νὰ ἀναγινώσκω τὸ πολυτίμον σὰς ἔργον,
 ὅπῃ ἐκαταδεχθήκατε νὰ σωθῆσθε, καὶ διὰ νὰ

σᾶς προσφέρω ὀλιγώτερον πρόληψιν, τὴν ἐσοχάθηκα ὡσαύτῃ νὰ ἦτον γεαυμμένη ἀπὸ εἰαν ἀγνώρι-
σον κάλαμον. Σᾶς ὁμολογῶ, ὅτι ἐσάθην ἐκθαμ-
βος ὄχι μόνον διὰ τὰς ἀρχὰς τῆς φιλανθρωπίας,
κὴ γλυκύτητος, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀναβλύζουσιν ἐκ-
πηγάζοντες αὐτοὶ οἱ Νόμοι, ἀλλὰ ἀκόμη διὰ
τὴν τάξιν, κὴ εἴωσιν τῶν ἰδεῶν, διὰ τὴν μεγά-
λῃ καθαρότητα, κὴ σαφιλύειαν, ὅπῃ δέρισκονται
εἰς ὄλλῃ αὐτὴν τὴν σὺνθεσιν, κὴ διὰ τὴν ἀπει-
ρον πολυμαθείαν, ὅπῃ εἰς αὐτὴν εἶναι διασαρ-
μμένη.

Ἐγὼ ὦ Κυρία ἐσοχάθηκα τὸν ἑαυτὸν με εἰς
τὴν κατάστασίν τε, κὴ δούξυς ἐκατάλαβα, ὅτι κά-
θε τὸπος χρειάζεται μερικὰς σοχασμὰς, οἱ ὁποῖοι
ζητῶσι νὰ συνηλῆθῃ ὁ Νομοθέτης εἰς τὸν χαρακτῆ-
ρα τῆ Γένεως, καθὼς εἶναι Κυπριὸς προσφέρεται
εἰς τὴν γλῶσσαν ὅπῃ γεωργεῖ. Εἶναι ἀκόμη κὴ θεω-
ρίας, ὅπῃ ἡ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότης δὲ-
χαιρεῖται μόνον νὰ ἀναφέρῃ, κὴ ἐπάνω εἰς τὰς
ὁποίας ἡ φρόνησίς της τὴν ἐμποδίζει νὰ ἐμβρι-
δυῖται. Τέλος πάντων, Κυρία, ἀγκαλὰ κὴ ἐν-
τελέσασα δὲν γνωρίζω τὸν χαρακτῆρα τῆ Γένεως,
ὅπῃ αὐτὴ κυβερνᾷ μὲ τὸσῶν δόξαν, μὲ ὄλον τῆτο
γνωρίζω ἀρκετὰ, διὰ νὰ καταπειθῶ ὅτι αὐτὴ κυ-
βερνηθῶσι μὲ τὰς ἐδικῆς της νόμους, θέλουσιν εἶ-
ναι ὁ λαὸς ὁ πλέον ἀδαιμῶν τοῦ Κόσμου. καὶ
ἐπειδὴ ἡ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότης θέλει

να ἡξόρη ὅλον ἐκεῖνο, ὅπῃ ἐγὼ σοχάζομαι ἐπά-
νω εἰς τὸ τέτοιον παῖγμα, πισθῶ ὅτι πρέπει
να σὰς τὸ εἶπῶ καθαρά.

Εἶναι δὲ τῆτο, ὦ Κυρία. ὅτι οἱ καλοὶ Νό-
μοι σωθευμένοι ἐπάνω εἰς τὰς Ἀρχάς, ὅπῃ αὐ-
τῇ ἐχεδίασεν, ἔχουσι χεῖραν ὑπὸ Νομοδιδασκά-
λας, ἧα να βαλθῶν εἰς παῖξιν εἰς τὰς δρυχώ-
ρες τῆς τόπης, καὶ πισθῶ, ὦ Κυρία, ὅπῃ ὕστερα
ὑπὸ ἐκεῖνο τὸ καλόν, ὅπῃ ἔκαμψιν εἰς τὴν Νο-
μοθεσίαν, τῆς μὲν εἰς ἀλόμιν, καὶ τῆτο εἶναι
μία Ἀκαδημία Νόμος, ἧα να ἔλθῃν εἰς τελείαν
εἰδησιν αἱ διδασκαλῖαι. Ἄνθρωποι ὅπῃ διορί-
ζονται εἰς Ῥήτορικὸν Ἐπάγγελμα, καὶ εἰς ἐπί-
νον τῆς Κεραίας. Διὰ ὅσον ἀπλοὶ καὶ να εἶναι οἱ
Νόμοι, συμβαίνουσι πάντοτε ἀξιοτάτοις ἀμφίβο-
λαις, ὑποθέσεσι συγκεχυμέναις, καὶ σκοτειναῖς. εἰς
ταῖς ὁποῖαις πρέπει να ἐξάγεται ἡ ἀλήθεια ὑπὸ
τὸ βάθος κάποιων πηγῶν, αἱ ὁποῖαις ἀπαιτῶσι
Ῥήτορας, καὶ Κεραίας ἧα να ταῖς διαλύουσι.

Ἰδὲ μὲ γυμνῶ τὴν ἀλήθειαν ὅλον ἐκεῖνο ὅ-
πῃ ἡμπορῶ να εἶπῶ εἰς τὴν Ἀυτοκρατορικὴν τῆς
Μεγαλειότητα, δηλαδὴ, ὅτι ἐτῆτο τὸ πολῦτιμον
Ἀπομνημόνωμα τῆς ἀσθεῆς τῆς, καὶ κόπων τῆς,
ὅπῃ καταδέχεται να μὲ ἐμπισθῶσιν, θέλει φυ-
λάττεται ὡσανὲν μία ὑπὸ τὰς παραγματείας τὰς
πλέον ἀσθενῆς εἰς τὴν Βιβλιοθήκην. Ἄν ἡ-
τόν, ὦ Κυρία, κανεῖα παῖγμα ὅπῃ να αὐξάνῃ

τὴν θαυμασμόν μου, τὸτο ἤθελον εἶδαι τὸ κα-
λὸν, ὅπερ αὐτὴ κάνει μετόχως τῆς ἀναριθμήτης
τῆς λαΐς.

Ἄς δεχθῆ μετὶ τῶν σωτηριολόγων καλοκάγα-
θίαν πᾶς μαρτυρίας τῆς μεγάλης ἐπιλήψεως, καὶ
τιμῆς, μετὶ τὴν ὁποίαν κράζομαι.

Τῆς Αὐτοκρατορικῆς τῆς Μεγαλειότητος

**Ἡγαπημὸς Ἀδελφός, καὶ
Σύμμαχος Φειδείκος.**

Ο Κόμης Σόλμη πρέσβυς τῆ Βασιλείας τῆς
 Πρασίας, σέλλωντας αὐτῷ τῷ Εἰπι-
 σολῷ εἰς τὸν Κόμην Πανὶν,
 τῷ ἔγραψον εἷνα γράμμα
 τέτοιον.

Εἴτῳ παρδάζω νὰ σείλω εἰς τὴν Εἰσοχότη-
 τάσας τῷ Εἰπισολῷ, ὅτῃ ὁ Βασιλεὺς
 Κύριός μου ἔλαβε τῷ τιμῷ νὰ ἀποκερῃ εἰς
 ἐκείνῳ, μὲ τῷ ὁποίῳ ἡ Αὐτοκρατορικῆς
 Μεγαλειότης ἠθέλησε νὰ σωφοροῖσῃ τῷ ἄπο-
 σολῷ τῆς ἐρμηνείας τῆς διὰ τῷ σωτάξιν μιᾶς
 νέας Νομοθεσίας, παροσάζωντάς με νὰ κάμω νὰ
 δοθῇ εἰς τῷ Αὐτοκρατορικῆς μεγαλειότητα.
 Αὐτὸς παροδέτει μὲ τὸ ἰδίόν τε χέρι εἰς τὸ γράμ-
 μα ὅτῃ μὲ ἔπεμψε. „ Μὲ μεγάλῳ μου ἔκπλη-
 ξιν ἀέγνωσα τὸ σύγγραμμα τῆς Αὐτοκρατορεί-
 σης. ἐγὼ δὲν ἠθέλησα νὰ τῆς εἰπῶ ὅλον ἐκεί-
 νο, ὅτῃ σοχάζομαι, διατὶ αὐτῇ ἠμπορεῖσε νὰ
 ὑποφιαθῇ ὅτι νὰ εἶμαι ἐγὼ εἷνας Κόλακας,
 ἀλλὰ ἠμπορῶ νὰ τῆς εἰπῶ, δίχως νὰ βλάψω
 τὴν μετεροπροσιώλω τῆς, ὅτι τὸ αὐτὸ σύγγραμμα
 ἔχει ἰχῶν, καὶ ἐνέργειαν, καὶ φαίνεται γόννημα
 εἷνός μεγάλῃ ἀνθρώπῃ. Ἡ ἰσοεία μᾶς λέγει,
 ὅτι ἡ Σεμίραμις ἐκυβερνεῖσε στρατόματα. ἡ Βα-
 σίλισσα Εἰλισάβετ ἀπέρασε διὰ μίαν καλὴν πολι-

τικήν. ἡ Αὐτοκράτεισα τῆς Γερμανίας ἔδειξε
πολλὴν σαφερότητα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆ Βασιλείας
τῆς . ἀλλὰ καμμία Γουαϊνα δὲν ἐσάθη Νο-
μοθέσια . αὐτὴ ἡ δόξα ἦτον φυλαγμένη διὰ
τὴν Αὐτοκράτεισαν τῆς Ρωσίας , ὅπου τῆς
ἠρέπει .

Τ Ε Λ Ο Σ .

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000079831